

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

EIKONEΣ

ΑΡ. 300 21 ΙΟΥΛΙΟΥ 1961 ΔΡ. 5

ΕΛΛΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΗ ΑΓΟΡΑ

ΓΙΟΓΚΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΚΑΘΕΝΑ

ΟΙ ΧΑΡΕΙ ΤΟΥ ΒΥΘΟΥ

ΑΣΤΗΡ

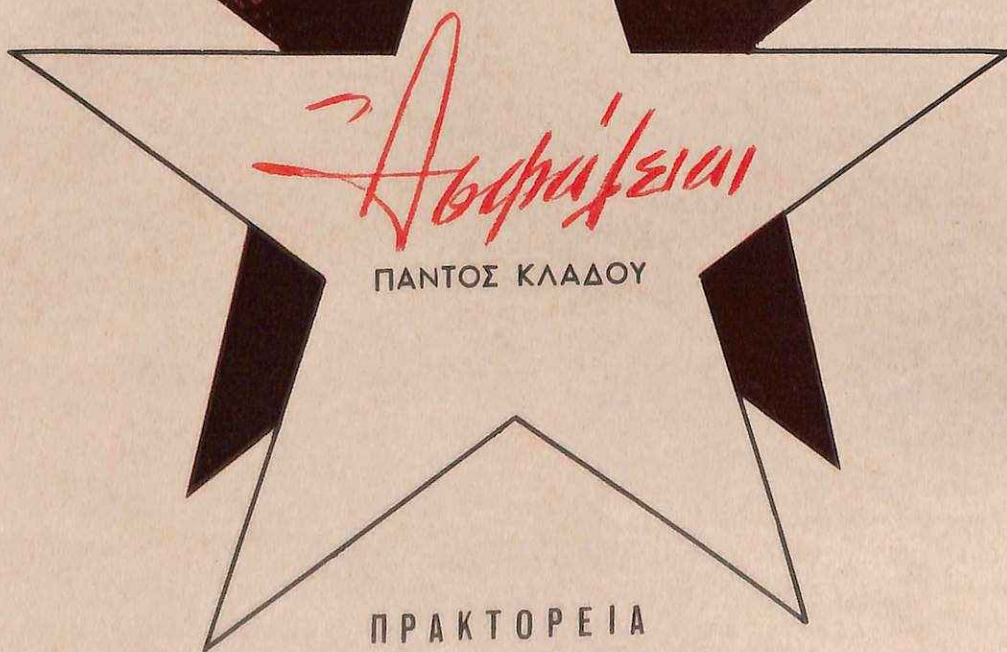
ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ-ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 38

ΜΕΓΑΡΟΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Τηλεγραφική διεύθυνσις - ΣΤΕΛΑΤΕΝ

Τηλέφωνα: 30-721 (8 γραμμά) 28-279, 33-431

ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ : Καθ' ὅπασαν τὴν χώραν ἐντὸς τῶν Ὑποκ/μάτων
τῆς ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΕΝ ΚΥΠΡῳ : Εἰς ΛΕΥΚΩΣΙΑΝ, ΛΕΜΕΣΣΟΝ καὶ ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΝ
ΕΝ ΑΙΓΥΠΤῳ : Εἰς ΚΑΪΡΟΝ, ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΝ καὶ ΠΟΡΤ-ΣΑΪΔ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΤΕΥΧΟΣ ΑΡΙΘ. 300 ΔΡΑΧ. 5

ΕΤΟΣ ΣΤ' 21 ΙΟΥΛΙΟΥ 1961

*Εκδόσις: ΕΛΚΗΝ *Ελένη Γ. Βλάχου—Η. Γ. *Ηλίοπουλος
Διεύθυνσις: Κων. Κ. Ψύχας (Μονὴς Πετράκη ἀριθ. 8, *Αθήναι)
Προϊστάμενος Τυπογραφείου: Κ. Ζαγοριανίτης (*Αλδου Μανουτίου 18 *Αθήναι)

Γραφεῖα:

Συντάξεις, Σωκράτους 57, *Αθήναι, Τηλεφ. 527-081

*Εκδόσεως, Βουλιαγμένης 352, *Αθήναι, Τηλεφ. 971-685

Συνδρομαί:

*Εσωτερικῶς, ἐξάμηνος δραχ. 130. *Ετησίᾳ δραχ. 260.

*Εξωτερικῶς, ἐξάμηνος δολλάρ. 7. *Ετησίᾳ δολλάρ. 14.

*Αεροπορικὴ ἀποστολὴ κατόπιν συνεννοήσεως—Διαφημίσεις κατὰ συμφωνίαν. *Απαγορεύεται ἡ ἀναδημοσίευσίς ἀρθρῶν καὶ εἰκόνων τοῦ περιοδικοῦ χωρὶς τὴν ἀδεία τῶν συγγραφέων καὶ τῶν ἐκδοτῶν—Χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται—Τηλεγραφικὴ Διεύθυνσις: ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΘΗΝΑΙ.

ΕΛΚΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ Ε.Π.Ε. (Κεφ. Καταβεβλημένον Δρ. 400.000)

Οἱ ἀναγνώστες μας γράφουν

Τὸ Μουσεῖο

...Ἐγὼ τὴν γνώμη ὅτι ὁλόκληρος ὁ χώρος μπροστὰ στὸ Μουσεῖο, μεταξὺ τῶν ὁδῶν Τασίτσα - Πατησίων - Ἡρακλείου, θὰ ἔπρεπε νὰ ἱσοπεδωθῇ καὶ νὰ χαραχθοῦν ἀπλὰ, ὠραία παρτέρια μὲ χλοή, σὰν αὐτὰ μὲ τὰ ὁποῖα ὁ κ. Τασίτσος ἐγέμισε τὶς ἀκτὲς ἀπὸ τὰ Φάληρα ὡς τὴν Βουλιαγμένη. Δὲν φαντάζομαι ὅτι θὰ χρειαστοῦν περισσότερα ἔξοδα ἀπ' ὅσα θὰ ἤθελε ἓνα ἀκόμη χιλιόμετρο στὴν ἀκτὴ. Ἔτσι θὰ φανῇ μεγαλοπρεπέστερο τὸ κτίριο τοῦ Μουσείου καὶ θὰ ἀλλάξῃ ὅλη ἀυτὴ ἡ περιοχὴ τῶν Ἀθηνῶν. Ἀλλὰ φεύγουν τὸ μαγαζὶ καὶ τὰ καρεκλοτράπεζα;

*Αθήναι

Α.Α. Α.Α.

Τὰ φρένα

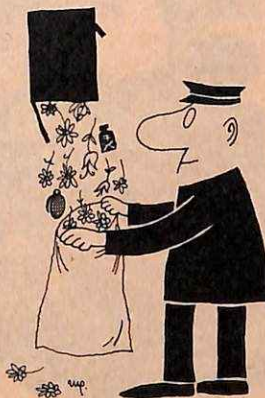
...Νὰ μὴν ξεχνοῦμε ὅτι τὰ νέα καὶ συνάμα μελωδικὰ τρόλεϋ εἶναι πιά πάμπολλα ἀριθμητικῶς καὶ χρειάζονται ἐξ ἑνὸς αὐτὰ συστήματα φρένων γιὰ τὸ κάθε ἓνα, γιατί μόνον μὲ ἀλλαγὴ καὶ ἀλλαγὴ γενικὴ θὰ διορθωθῇ τὸ κακό. Ἄς μοῦ ἐπιτρέψῃ ἡ Η.Ε.Μ. νὰ προσθέσω ὅτι δὲν νομίζω ὅτι τελικὰ θὰ κάμῃ κάτι τὸ οὐσιαστικὸ πάνω σὲ αὐτὸ τὸ θέμα, παρὰ τὸν φρενολόγο κ.λ.π. Ἀλλὰ νὰ ξέρουν ἓνα πράγμα: Εἶναι τυχεροὶ πού τὸ κοινὸ τοὺς ἀνέχεταί, ἔστω καὶ μὲ δυσἀρέσκεια, γινατὶ ἂς μὴ νομίζουν ὅτι τέτοιες ψευτο-οικονομίες —γιὰ νὰ μὴν πῶ τίποτα χειρότερο— θὰ μπορούσαν νὰ σταθοῦν σὲ μιὰ ἄλλη χώρα, σὲ ἓνα διαφορετικὸ κοινόν.

*Αθήναι

Μ. ΚΟΥΜΠΑΤΗΣ

Τὰ ἀρχαῖα ἐπιπλά

...Καὶ ἔρχομαι εἰς τὴν ἀπάντησιν τῆς ἐρωτήσεώς σας: «Θὰ μπορέσῃ πάλι νὰ ξαναμπῇ τὸ ἀρχαῖο ἐπιπλὸ στὴν ζωὴ μας;». Τὰ ἐπιπλά τῆς Ἑλλάδος δὲν ἐγκατέλειψαν ποτὲ τὴν ζωὴν τοῦ δυτικοῦ ἡμισφαιρίου. Εἶναι ἡ δάσις ὅλων τῶν ἐπιπλῶν τῶν τελευταίων 2.000 ἐτῶν. Τὰ ἐπιπλά πού ἐκθέτομε εἶναι τὰ ἑλληνικὰ ἐπιπλά, εἰς τὴν ἀγνήν, αὐθεντικὴν τὴν μορφή. Κοιτάζοντάς τα, εἶναι σὰν νὰ διαβάξῃ κανεὶς τοὺς Ἑλληνας συγγραφεῖς εἰς τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν καὶ ὅχι σὲ μεταφράσει. Ἐφ' ὅσον αἱ ἀπαιτήσεις μας εἶναι οἱ ἴδιες μὲ αὐτὰς τῆς κλασσικῆς ἐποχῆς τῆς Ἑλλάδος, μπορούμε νὰ χρησιμοποιήσουμε τὰ ἐπιπλά αὐτὰ σήμερα. Π.χ., ἐξακολουθοῦμε νὰ καθάμαστε σὲ καρέκλες. Καθόμαστε ἀκόμη σὲ σκαμνιά, ἀκόμη χρησιμοποιοῦμε μι-

κρὰ τραπέζια... Εἶναι ἀλήθεια πὼς τώρα χρειάζομεθα καὶ ἐπιπλά πού οἱ Ἕλληνες τοῦ 5οῦ αἰῶνος δὲν κατασκεύαζαν. Καθόμαστε γύρω ἀπὸ ἓνα τραπέζι, τραπέζιας. Καθόμαστε σὲ βαθεῖς, ἀνετους καναπέδες. Χρησιμοποιοῦμε σιφονιέρες. Οἱ Ἕλληνες τοῦ 5οῦ αἰῶνος δὲν τὰ εἶχαν αὐτὰ. Πάντως, ἀφοῦ μπορούμε τώρα νὰ δοῦμε τὰ αὐθεντικὰ ἐπιπλά στὴν τρίτη διάσταση, μπορούμε νὰ σχεδιάσουμε τραπέζια, τραπέζιας, καναπέδες, πολυθρόνες, πού νὰ εἶναι πολὺ πῖθ ὠραία ἀπὸ αὐτὰ πού ἔχουμε σήμερα, ἐπειδὴ, κοιτάζοντας τὰ αὐθεντικὰ ἑλληνικὰ ἐπιπλά, ἡ αἰσθησίς μας τῆς ἀναλογίας καὶ ἡ αἰσθησίς μας τῆς χάριτος ἀνανεώνονται καὶ ἀνακαινίζονται. Θὰ ἔπρεπε ὅχι μόνον νὰ χρησιμοποιοῦμε τὰ ἐπιπλά τῆς κλασσικῆς ἑλληνικῆς ἐποχῆς, εἰς τὴν αὐθεντικὴν τὴν μορφήν, ἀλλὰ καὶ νὰ τὰ μελετᾶμε, γιὰ νὰ φτιάξουμε τὰ ὑπόλοιπα πού μας χρειάζονται ἔτσι, ὥστε νὰ εἶναι πῖθ ὁμορφα, πῖθ ἀληθινὰ, πῖθ ἑλληνικὰ.

*Αθήναι

ΕΛ. ΣΑΡΓΙΑΔΗΣ

Θεατρικὰ ἔργα

Καλὴ ἀρχὴ νομίζω πὼς ἔκαναν οἱ «Εἰκόνας» μὲ τὴν δημοσίευσιν τοῦ θεατρικοῦ μονόπρακτου «Κούτσουρο» τοῦ κ. Νάνου Βαλαωρίτη. Θαρρῶ πὼς καλὸ θὰ ἦταν —ὅπως ἄλλωστε κάνουν καὶ τὰ ξένα περιοδικὰ τῆς στάθμης τῶν «Εἰκόνων»— νὰ δημοσιεύετε κάθε ἐβδομάδα ἀπὸ ἓνα μονόπρακτο, δικό μας ἢ ξένο, γιὰ νὰ μπορούμε καὶ μεις νὰ παρακολουθοῦμε τὴν ἑλληνικὴ καὶ ξένη δραματογραφία. Κ' ἓνα ἄλλο μπορεῖ νὰ γίνη: Νὰ στέλλουν οἱ ἀναγνώστες σας μονόπρακτα γιὰ δημοσίευσιν.

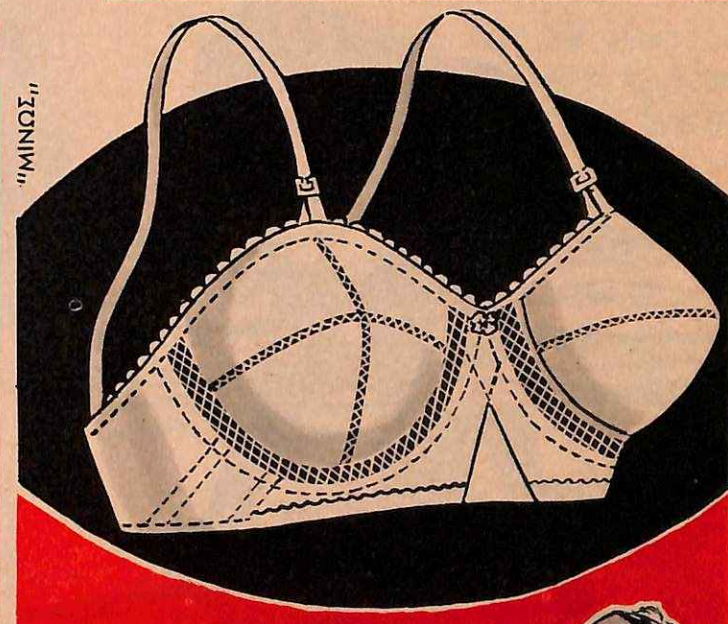
Θεσσαλονίκη

ΔΗΜΟΣ ΕΛΙΚΗΣ

● Δὲν συμπεριλαμβάνεται μὲ τὴν φύσιν τῶν «Εἰκόνων» — μὴ λογοτεχνικὸ περιοδικόν — ἡ τακτικὴ δημοσίευσιν αὐτοῦσιων θεατρικῶν ἔργων. Οἱ ἐξαιρέσεις γίνονται ὅταν ἀπὸ τὴν δημοσιογραφικῇ σκοπιᾷ ἀνακύπτῃ λόγος, ὅπως στὴν περίπτωσιν πού ἀναφέρεται.

ΠΕΤΕΡ ΠΑΝ

ΝΕΑΝΙΚΟ ΣΤΗΘΟΣ - ΝΕΑΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΗ

ΤΟ ΔΙΚΤΥΩΤΟ ΕΛΑΣΤΙΚΟ ΠΟΥ:

- Προσαρμόζεται σὲ κάθε φυσικὴ ἀλλαγὴ τοῦ στήθους.
- Δὲν ἐρεθίζει τὸ δέρμα.
- Ἐξαερίζει τὸ στήθος καὶ δὲν ἰδρώνετε.

Τὸ βουτιέν
σου ἀναδινέει

ΙΟΥΤΙΕΝ HONEY COMB (ΚΥΨΕΛΗ)
Ἡ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΗ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΤΗΣ PETER PAN

ΠΟΛΟΥΝΤΑΙ ΣΤΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ:

*ΑΘΗΝΕΣ, ΣΤΑΔΙΟΥ 31-33

*JASMINE, ΦΩΚΙΩΝΟΣ & ΠΕΤΡΑΚΗ

Σ. ΜΑΝΤΖΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ & ΚΟΡΑΗ (ἐντὸς στοδῆς)

*SEVENTEEN, ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 64 (ἐντὸς στοδῆς)

ΣΤΡΑΤΗΓΙΟΥ ΕΡΜΟΥ - ΠΑ. ΚΑΠΝΙΚΑΡΕΑΣ

ΔΦΟΙ ΤΣΙΤΣΟΠΟΥΛΟΙ ΕΛ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ 47

ΔΦΟΙ ΤΣΙΤΣΟΠΟΥΛΟΙ ΕΡΜΟΥ 9Δ

*ΦΡΟΞΩ, Φ. ΛΟΥΡΙΔΟΥ - ΕΥΤΥΧΙΔΟΥ 20

Φυσικό μαύρισμα!

...είμαι πολύ ικανοποιημένη, γιατί χάρις στην NIVEA απολαμβάνω ξένοιαστα τις χαρές του καλοκαιριού. Το δέρμα μου αποκτά ένα φυσικό μελαχρινό χρώμα, χωρίς τόν παραμικρό έρεθισμό από τις καυτερές ηλιακές ακτίνες! Όλοι είναι ένθουσιασμένοι με το χρώμα μου

Για παρατεταμένη ήλιοθεραπεία και ώρατο μελαχρινό χρώμα

Για την περιποίηση του δέρματος και την προστασία από τον καυτερό ήλιο

Από μία αυθεντική επιστολή

ΠΑΓΩΜΕΝΟΣ ΚΑΦΕΣ

Μιά κουταλιά
Αμερικάνικος καφές
και.....κρύο νερό

Παγωμένος καφές.
Η μεγαλύτερη καλοκαιρινή απόλαυσις.

BRAVO

ΕΤΑΙΡΙΑ ΚΑΦΕΩΝ ΒΡΑΖΙΛΙΑΣ

Χρόνια στην τέχνη του καλού καφέ

ΟΙ ΑΝΔΡΕΣ ΠΑΙΡΝΟΥΝ

PITRALON

...ΓΙΑ ΜΕΤΑ ΤΟ ΞΥΡΙΣΜΑ!

Μια ασύγκριτη αντισηπτική λοσιόν που δροσίζει, τονώνει και απαλύνει το δέρμα. Όλοκληρώνει το ξύρισμα.

Ένα προϊόν της
LINGNER-WERKE DUSSELDORF

ΟΤΑΝΟΥΝ ΠΙΑ ΟΙ ΣΤΕΝΟΧΩΡΙΕΣ!

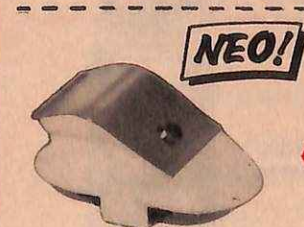
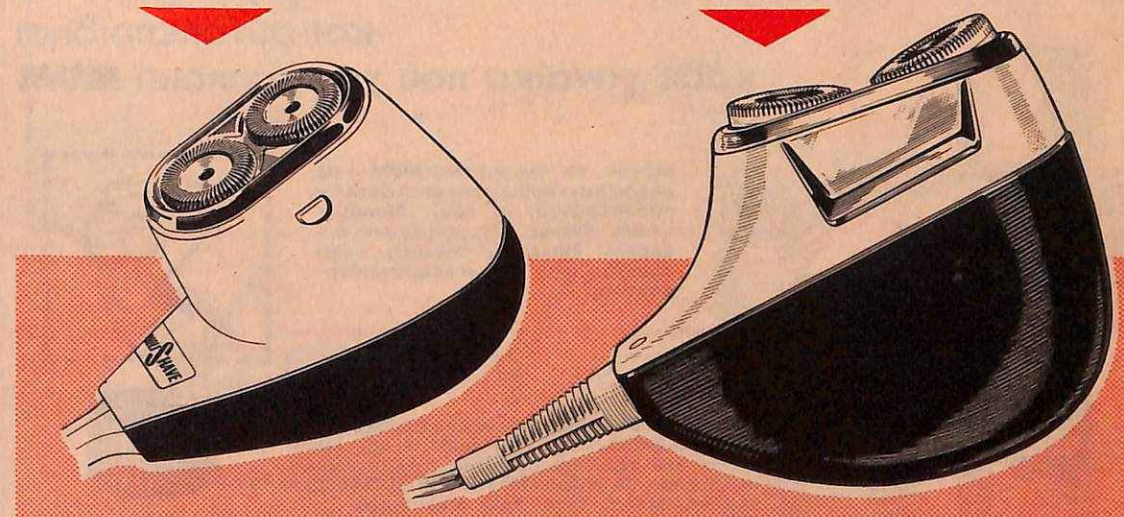
Μπορείτε και σεις να λύσετε το καθημερινό πρόβλημα του ξυρίσματος έφ'όσον υπάρχουν οι ξυριστικές μηχανές

ΦΙΛΙΠΣ

Philishave

Μοντέλλο STANDARD
S. C. 7910 δρχ. 500

Νέο Έπαναστατικό μοντέλλο ΚΙΝΗΤΩΝ ΚΕΦΑΛΩΝ
S. C. 7860 δρχ. 800

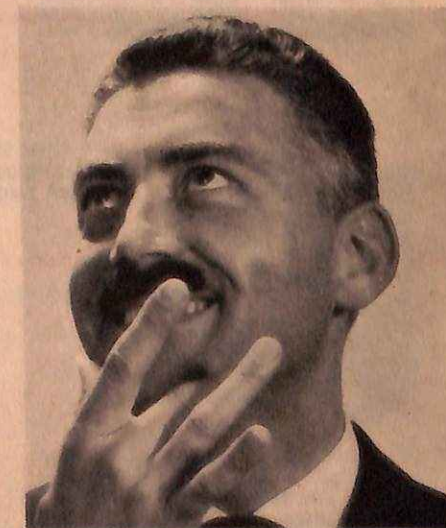

Και τώρα το εξάρτημα που επιτρέπει το τέλει κόψιμο της φαβορίτας του μουστακιού και επιπλέον το καθάρισμα του λαιμού.

ΟΔΗΓΙΑΙ ΧΡΗΣΕΩΣ:

1. Αφαιρέσατε το καπάκι της κοπτοκεφαλής και τοποθετήσατε το εξάρτημα κοπής τριχών δια πίεσεως μέχρις ότου ένσφινωδη. 2. Κόψιμο φαβορίτας ή μουστακιού. 3. Καθάρισμα λαιμού.

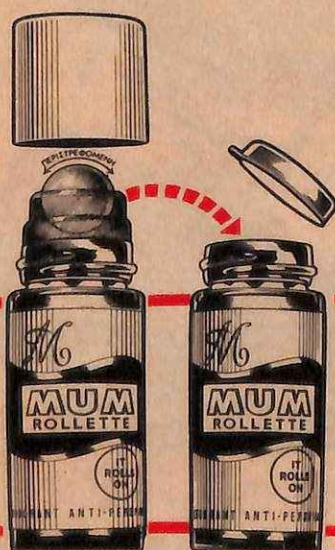

ΦΙΛΙΠΣ PHILISHAVE
σας ξυρίζει απαλότερα, γρηγορότερα, τελειότερα από κάθε άλλη!

Πάντα
φρέσκα
σαν λουλούδι

Πάντα γεμάτη δροσιά
και αυτοπεποίθησι
κάθε γυναίκα που χρησιμοποιεί **MUM**

Μόνον τα άποσμητικά MUM — με
ρεκόρ παγκοσμίου καταναλώσεως—
προσφέρονται σε τρεις διαφορε-
τικούς τύπους. Σας παρέχουν εύ-
χερεια επιλογής, απόλυτη έμπι-
στοσύνη στην αποτελεσματικότη-
τά τους.

MUM ROLLETTE (Ρολέτ): Με περιστρεφόμενη
σφαίρα έπαλειψως. Προλαμβάνει την κακο-
σμία του ιδρώτος, ρυθμίζει την εφίδρωση
ολόκληρο το 24ωρο. Το MUM ROLLETTE έχει
άνταλλακτικό. Είναι πολύ οικονομικό.

MUM CREAM (κρέμα): Άποσμητική
κρέμα σε 2 μεγέθη. Αφαιρεί την
κακοσμία του ιδρώτος. Είναι τε-
λείως ακίνδυνη για τα φορέματα.

MUM STICK (Στίκ): Στερεοποιημένο άποσμητικό.
Θαυμάσια συσκευασμένο για τσάντα. Μπορείτε
να διαλέξετε το άρωμα που σας άρέσει.

Χαίρονται τί συντροφιά σας!

BRISTOL MYERS COMPANY - NEW YORK
ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ: Π. Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ Α.Ε.

Βιβλία
που μάς
έδωσαν

«Πολιορκία»
'Αλεξάνδρου Κοτζιά, μυθιστόρημα,
έκδοση 6', αναθεωρημένη. 'Αθήνα,
1961, σελ. 368.

Η «Πολιορκία» του κ. Α.Κ. είναι έ-
να σκληρό και τιμίο διήγημα. Είναι ταυ-
τόχρονα μια συνορραστική ιστορία κ'-
ένα κήρυγμα άγνωσης. Πολύ δύσκολο να
συνυπάρχουν αυτές οι δύο ιδιότητες σ'
ένα κείμενο — συνήθως ή μια άναρτία-
σεται σε άδρος ή σε άλλη. Το ότι ο
συγγραφέας έβηκε και μεταχειρίσθηκε
τις σωστές έδσεις είναι ήδη μια μεγάλη
έπιτυχία. 'Αλλά άκόμη η «Πολιορκία»
είναι η ζέουσα έμπειρία του θανάτου
που μάς άφησε η κατοχή, μια σπουδή
του άνοσηψικτου τέλους που γνώρισαν
οι άνθρωποι σ' όποια παράταξη κι άν-
ήλθαν. 'Ο έάνατος ήταν το άειμμένο
μειο, πό πορνό, το παρελθόν, η κάθε
στιγμή, η άνοσηψικτη λύση. 'Όλα έ-
θαλάσσον άπό αυτή την πρωταρχική θε-
νός άρχισε να μετρίεται πέρα άπό το
έις-εχόμενο του θανάτου. 'Όσοι πέρα-
σαν — θεληματικά, άπό άνάγκη ή και τυ-
χαίριος — τη διαχωριστική γραμμή της κα-
ταπορημένης περιοχής, στο πλέγμα του ά-
ναπαύεσκτου. Και στο χώρο αυτό οικ'-
εομείται το δράμα.

Ποιά η ιστορία του διηγήσι; Θα προσ-
παθήσω ν' άποφύγω το πολύ κοινό: «Εί-
ναι η ιστορία που τη ζήσαμε όλοι». Εί-
ναι η ιστορία που έγινε χθές στον τόπο
μας, που γίνεται σήμερα σε κάποιον
άλλο τόπο και που θα γίνει αύριο κάπου
άλλου. «Στα 1943 άρχισε στην πατρί-
δα μας ένας πόλεμος, γράφει ο κ.
Α.Κ. στο προλογικό του σημείωμα. «Μέ-
σα στην καθολική, τη μεγάλη σφαγή
που συνάραζε και θέρμαινε τότε τα
πείσματα, αυτά τα "απεικά", τα "έ-
πειστικά" άγιοθήσαν, σχεδόν άπορ-
ριμένα στο περιβάριο, καθώς μάστιγα
θρίσκονταν — πράγμα που τόσο συχνά
συμβαίνει με τα διαδρομιστικά στην
πατρίδα μας — δλωσιόλου έξω άπό το
κλίμα της έποχής. 'Όπως έπαιπε, αυτός
έξω, μέσα στις δίκες μας έστίξε και
με το δικό μας αίμα καταδύθηκε το
θερό του άντίτιμο...». Έξω, γιανρίζμα-
σε και σφαχτήσαν.

Αυτό τον πόντο ο συγγραφέας τον
έλέπει μέσα άπό το άντρο ενός τρομο-
κράτη που άνήκει σε μια άκαθάρστη
όργωση, η όποια συνεργάζεται με
τους Γερμανούς και τα Τάγματα 'Α-
σφαλείας. 'Ο Μηνάς Ποσειδάσης, ο
τρομοκράτης, είναι ένας τύπος πολλο-
κόρα, που κυκλοφορεί στη γειτονιά του
πρωτοχίμαιος άπό τους πάνοπλους
μπράβους του. 'Ο 'Αντώνης είναι ο ά-
παρχιγός της ομάδας — σίγουρα η
σκληρότερη φυσιογνωμία της «Πολιορ-
κίας». 'Ο Σοράντης είναι ο άγαπημέ-
νος του άρχηγού, ένας τύπος αμψυ-
μειο μπράδου, που έα ποσιμώσε τ-
σας, αντί να σκοτώει άνθρώπους, να
καταγγείλει. Αυτοί, κι άκόμη ένας
έσμός άπό γραφικά άποδράσματα, άν-
τιμετωπίζουν, πολιορκημένοι, τον πάντο
έπιστρέφοντο και πόποτε άφοιτο έ-
χθρό — ταμνένο να φυλάει εθνοπο-
λεις που δεν τις πιστεύουν, μονάδες
κάποιου στρατού της απερίσπαστης, έ-
παγγέλματος οι περισσότεροι ενός πο-
λέμου χωρίς νίκη, χωρίς έθαρση, χωρίς
ιδανικά, πρόβλεποι ν' άποδράσουν στον έ-
κτον κλοιό, έτοιμοι να γυρίσουν στον έ-
αυτό τους. Και μέσα σ' αυτή τη σφα-
κοφυλία, ριγμένες άπό κάποια άνάλ-

γητη μοίρα, η Χριστίνα, η γυναίκα του
άρχηγού, και η Μαργαρίτα, η 12χρονη
έφημεριούλα που δεν έχουν τίπο-
τε κοινό με τους φονιάδες και που η
παρουσία τους προσθέτει μια τέτα-
αφόρητη τραγικότητα. Δεν μπορούν να
συνυπάρχουν με τον έφιάλη που τις
κυκλώει και άγωνιούν, σπαράζουν,
χιπιούνται, μπλεγμένες στα γράναζα
της μοίρας τους. 'Η Χριστίνα καταλα-
βαίνει ότι δεν μπορεί να ξεφύγει πιά.
Είναι κουρασμένη και άρρωστη. Σέχε-
ται έουθα κάθε χιτίπημα. 'Αλλά η Μα-
ργαρίτα δεν το ξέρει. 'Επαισιστεί. Θε-
λει ν' άλλάξει τη ζωή της, να φύγει, να
πειάξη. Κι αυτή η σύγκρουση, άνάμε-
σα στο άδύνατο κοριτσάκι που θέλει να
ζήσει και στους άγέλαστους άντρες που
θέλουν να σκοτώσουν, συνδέει μερικές
άπό τις τραγικότερες σελίδες του δι-
ηγήσι. 'Αλλάζει, άν και φαινομενικά
έξω άσημαντες λεπτομέρειες μέσα στον
τεράστιο χώρο της «Πολιορκίας», οι Ι-
στορίες της Χριστίνας και της Μαργα-
ρίτας άποκτούν μια ιδιόξεσσα θερμότη-
τα, όταν αναλογισθούμε ότι άντιπροσω-
πεύουν αυτούς που πθαναν εκείνη την
έποχή άθρόονα και που δεν έα άποκτή-
σουν ποτέ κάποιο μνημείο — Μαργαρί-
τες και Χριστίνες είναι οι άδωτοι δια-
έατες που ντουφεκίστηκαν καθώς γυ-
νιόσαν στο σπίτι τους, οι άνυποτοι
που έπεσαν σε κάποιο σταυροδρόμι, τα
παιδιά που μορτίρησαν, όλοι αυτοί οι
άνάνυμοι σφαγιασθέντες που συγκρο-
τούν το πελώριο μαρτυρολόγιο ενός ό-
λέκληρου λαού.

Ο άναγνώστης άς προσέξει πόσο έ-
πιδέξια ο συγγραφέας κεντά την άνα-
νάκησή του, διεγείροντάς την, κάθε
σελίδα και περισσότερο. Γιατί το δι-
ήγημα δεν πέπει πονηνά. Ρουφιέται.
Πραγματικά, ο κ. Α.Κ. κατάφερε να
κυριαρχήσει στο χάος, μπόρεσε να συλ-
λάσει τα σημαντικά και τα άσημαντα,
τα έλικα και τα άύλα, το αίμα και την
όσμη του αίματος, και να τα συνορμο-
λογήσει σ' ένα άληθινό έπος. Κι αυτό,
χωρίς να σηκώνει ποτέ τον τόνο της φω-
νης του — καίνα δεν κατηγορεί, προσ-
παθεί γεινναίνα να κρατηθεί πάνω άπο
τα πιά της έποχής του. Και καταγράφει.

Καθώς μέσα με την ήμερα ο κλοιός
σφίγγεται έλάνουσα άπό τους πολιορκη-
μένους, ο άρχηγός συνειδητοποιεί τη
μοίρα του. 'Ο έάνατος είναι η άφευκτη
πραγματικότητα, που την βιώνει και
θαυμάσια της παραδίδεται, άφήνοντας
στον έπιδωμένο ρόγχο του τούς σπα-
σμούς ενός θηρίου, που τόσο αίμα στοι-
χίζουν γύρω του, χωρίς αυτό να τον
ποή η να του δημιουργήσει όποιαδήποτε
τύψη. «Και κάποιον τέτατο είχε σκο-
τώσει — μα δεν θυμότανε πιά τί και
πώς». 'Όπου αυτό το θηριο φθάνει στο
σημείο να θέλει στον άναμειμένο θά-
νατο τη μόνη λύση. Στο κορόφωμα της
εξέαίτητος, προχωρεί πόος τη λύση με
το πάθος της αυτοκαταστροφής, άλλά
και φυσικά, σαν μια άναγκασία και προ-
καθωρισμένη ένέργεια. Οι τελευταίες
σελίδες της «Πολιορκίας» είναι σφιχτές
και στεγνές, χωρίς έξωγνίο. 'Ο φάκος
τραβιέται άργά προς τα πάνω. Οι τρο-
μοκράτες μοιάζουν πιά με μύγες που
παγιδεύτηκαν μέσα σ' ένα ποτήρι. Και,
αυτή την ώρα, ο συγγραφέας καταφέρ-
νει να κερδίσει λίγο όικτο για τούς άν-
θρώπους αυτούς, που ο ίδιος μάς ά-
νέχασε να τους μισήσουμε. 'Η αίσια
πείπει λιτά και ραυμάλεια: «Μαζί με
τις ριπές, κ' ένα γέλιο θρόνιτης στον
άσάλευτο άέρα...». Σ' έφαγα, Μηνά Πο-
σειδάση!... 'Η φωνή του πάλυκε στο
μεταλλικό γαζί. Βούτηξε κατάμουτρα
στο χώμα. Και, λίγο πιο κάτω, η τε-
λευτεία σύντομη φράση του διηγήσι,
που του δίνει μια καθολική και μοιραία
πρόεκταση: «'Ο πόλεμος συνεχίστηκε».
Και, άώμιο, συνεχίζεται...

Φ. Γ.

Δροσιά!
Το άκριβώτερο άγαθό
του καλοκαιριού...

Η άνάπαυσις είναι πλήρης,
ό ύπνος δροσερός και ξεκούραστος,
σε σεντόνια ΙΡΑΝΔΑ
Πειραικής - Πατραϊκής

- ΙΡΑΝΔΑ: Στερεό, λουσατό σεντόνι, πάντοτε χιονάτο.
- ΒΙΚΤΩΡΙΑ: Λεπτό και φίνο σεντόνι πολυτελείας.

Αυτό το σήμα έγγυάται
ότι αγοράζετε γνήσιον
ύφασμα
ΠΕΙΡΑΪΚΗΣ - ΠΑΤΡΑΪΚΗΣ

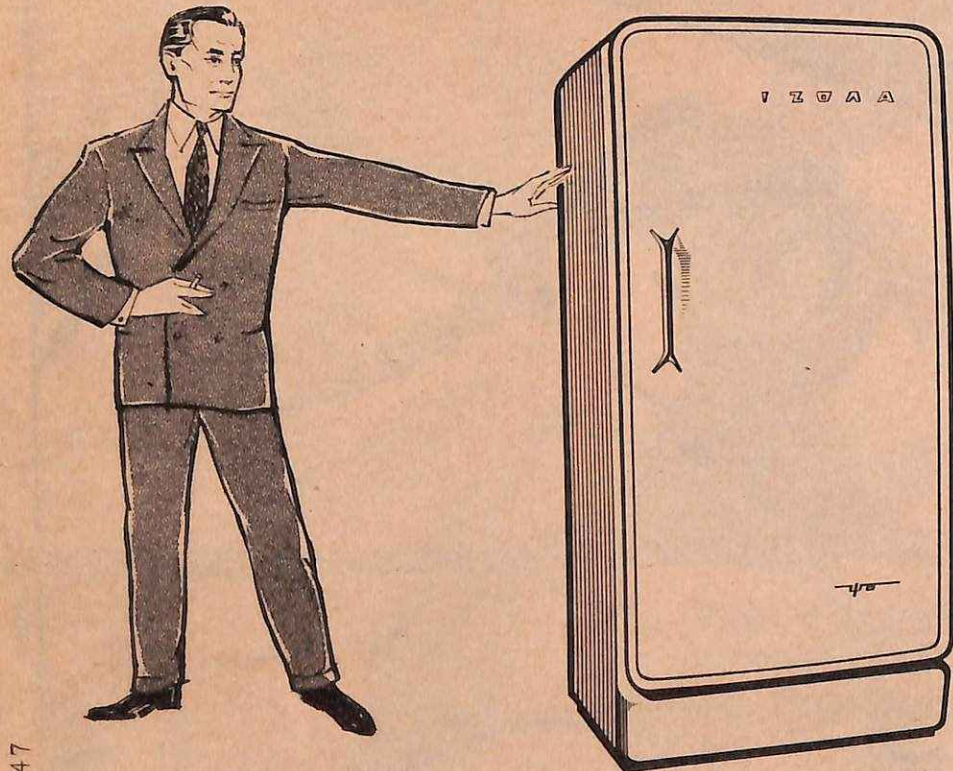

Με ό,τι θάζει ο νοός σε δαμβακερά ύφασματα ή

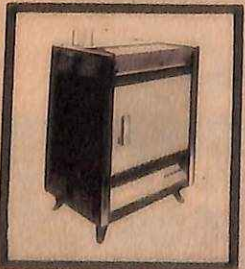
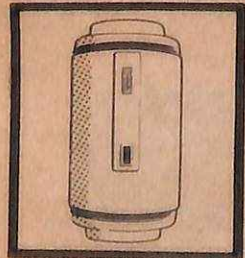
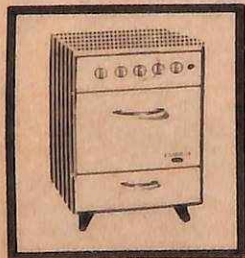
ΠΕΙΡΑΪΚΗ-ΠΑΤΡΑΪΚΗ
ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΒΑΜΒΑΚΟΣ Α.Ε.

ντύνει, στολίζει, νοιουσιεύει!

ΝΤΕΤΕΚΤΙΒ Σ πεπειραμένοι, ειδικοί δι-
έρενας - πληροφορίας επί πάσης φ-
σεως ιδιωτικών έμπιστευτικών υποθέ-
σεων, γάμων, διαζυγίων, έπιτηρήσεως
άνηλικών, άναζητήσεως πραγμάτων ό-
πο κατάσχουν κλπ. Διεθέτει γραφείον
πληροφοριών «ATHENS», Παρισσαού 2
(πλάτ. Κλαυθμώνος), τηλ. 27-709. Την
σθερότητα των έργωνών μας έγγυά-
ται η πολυτής εδοκιμος δημόσια προ-
υπηρεσία μας.

11/147

Κάθε οικογενειάρχης προτιμάει ψυγείο **ΙΣΟΛΑ**

- Έγγυημένη ποιότης!
- Χαμηλή τιμή
- Προάσπις της υγείας
- Οικονομία στο σπίτι!

Η οικογένειά σας θα αγαπήσει την οικογένεια οικιακών συσκευών της ΙΣΟΛΑ, γιατί σχεδιάστηκε για να πραγματοποιήσει το όνειρο μιας καλύτερης ζωής!

ΙΣΟΛΑ

Η ΠΡΩΤΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ
ΗΛΕΚΤΡΙΚΩΝ ΣΥΣΚΕΥΩΝ

Βιβλία που μάς έδιδαν

«ΠΕΡΙΠΛΑΝΗΣΗ», ΠΟΙΗΜΑΤΑ, ΣΤΕΛΙΟΥ ΑΡΤΕ.
μάκη, 'Αθήνα 1961, σελ. 41.

Μία διαλεκτική πορεία — θέση, αντίθεση, σύνθεση — ακολουθεί ο κ. Σ. Α. στα τρία μέρη της συλλογής του. Στο πρώτο και εκτενέστερο, «Χαμηλός ούρανός», η αποκαρδίωση και ο απελπισμός, με κεντρικό μοτίβο το άναποφευκτό τέλος των θνητών. «Η σύνομη πορεία λές και δεν άρχισε ποτέ — ενώ τριγύρω απλώνεται — μία Συμφωνία τέλους» ή «ένα μόριο νερού σε πλημμυρισμένο ποτάμι — που όμως εξακολουθεί να σκέπτεται — ν' αγωνιά — να υποφέρει». Στο δεύτερο, «Ανοιχτοί όριζοντες», εισβάλλει λυτρωτικά η αγάπη ενός συγκεκριμένου προσώπου, ο έρωτας, «η σκέψη ξεκουράστηκε στο άνθος το στήθος σου — ο κόσμος αποτίναξε το βάρος του θανάτου». Στο τρίτο, «Κάτω απ' το χαμόγελο του Αιώνιου», «ο κόσμος έπλημμυρίσε ειρήνη» με την αναμενόμενη έλευση του Κυρίου, «Σ' αγκαλιάζω σαν μοναδική θεσπιότητα — αγαθή κι ανέλετη... Ω Ήλιε με τ' άσπρητο φως — δεν μου άπόμεινε — παρά ν' περιμένω τους ήχους των θημάτων Σου — μέσ' στο τοπίο που το περιζώνει ο γρανίτης».

«ΑΝΤΙΛΛΟΙ», ΠΟΙΗΜΑΤΑ, ΝΑΝΑ ΠΑΝ. ΚΟΝΤΟΥ,
Θεσσαλονίκη 1960, σελ. 46.

Σ αρανταβύ ποιήματα σε παραδοσιακούς, όμοιοκατάληκτους ή σε μοντέρνους στίχους. Δείγματα: «Α-φοβ κανείς δεν ξέρουμε, ποιά τα στερνά μας είναι παράτσε τις χίμαιρες και κάθε μαύρη σκέψη. — Μα-ξεψε τα τριαντάφυλλα κάθε χαράς και πίνε — από τό τάσι της ζωής τη γύρη πριν στερέψη» («Σ' κέφεις»). «Θέλω απόψε — ανάμεσα στις σκιές των φαραών — να ζήση η αγάπη μας! — Θέλω να στολίσω την ψυχή μου — με τ' Απολλώνιο μεγαλείο που κρύβεις — στο έφτακλειδωτο είναι σου» («Θέλω»).

«ΧΟΥΝΕΡΙ ΣΤΟΥ ΤΡΑΙΝΟΥ ΚΑΙ ΑΛΛΕΣ ΙΣΤΟ-
ρίες του χωριού», Γιώργου Ι. Καραμάνου, 'Αθήνα
1961, σελ. 109.

Διασκεδαστικές και διαποτισμένες με τρυφερότητα και συγκίνηση, με μία βαθύτερη ανθρωπιά, είναι οι δώδεκα σύντομες ιστορίες του κ. Γ.Ι.Κ. Και εν τέλει, πέρα από το καλόκαρδο χωρατό, από το άκακο κέφι, το άσημαντο έπεισόδιο, μένει σαν κατακάθι στον αναγνώστη μία γεύση πικρή και στυφή, μία θλίψη και άγανάκτηση για την άπαράδεκτη δυστυχία και στέρηση του ταπεινού βουήσιου έιοπαλαιστή. Ίδιως στο διήγημα «Η Παρπαντέσια» ο δραματικός τόνος δεσπόζει πλήρως και φέρνει τον συγγραφέα στο μεταίχμιο εκείνο, όπου η πρέπει να προχωρήσει σε συνθετικότερη μορφή, εγκαταλείποντας τον ως τὰ τώρα γνώριμο δρόμο του, η πρέπει να κάνει πίσω. Γιατί, όπωσδήποτε, μία μισότρελλη μάνα, μπεκρού, εγκαταλειμμένη από τὰ δυο παιδιά της, δεν γίνεται χωρατό. Αυτό όμως είναι ένα πρόβλημα που θα το λύσει ο συγγραφέας μόνος του. Δεν χρειάζεται να τονίσουμε ιδιαίτερα τη γνήσια και εύχυμη χωριάτικη γλώσσα του Γ.Ι.Κ. — άρετη που είχε κατακτήσει και από την προηγούμενη έργασία του.

«ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΑΣ», ΑΔ. Α. ΛΑΓΙΧΗ
Μετάφραση Α. Ίωαννίδη, έπιμέλεια και συμπλήρωμα-
τα Δ. Τσαυράκη, σελ. 126, β' έκδοση.

Στο βιβλίο αυτό περιέχονται όλα τα άφορώντα την θεωρία και την τεχνική της δημοσιογραφίας, τον τρόπο συντάξεως κάθε ρεπορτάζ, συνεντεύξεως, άρθρο-γραφίας κλπ., καθώς και την τεχνική της έκδόσεως της έφημερίδος (τίτλοι, σελιδοποίηση, διορθώσεις κλπ.). Στο τέλος του βιβλίου άνασκειύεται ο παγ-κόσμιος τύπος και έρευνώνται οι σύγχρονες τάσεις του. Γενικά πρόκειται για ένα βιβλίο έξαιρετικά χρήσιμο όχι μόνο σ' όσους έπιθυμούν να έπιδοθούν στην δημο-σιογραφία, αλλά και σε κάθε μορφωμένο άνθρωπο.

Γνώμη

Καλοχτενισμένα
μαλλιά
με **ΒΕΛΛΑΦΟΡΜ**
Η μοναδική Γερμανική
κρέμα που χάρις στο
KOLESTRAL που περιέχει

- δυνάμυνει και προστατεύει
τά μαλλιά σας.
- διατηρεί το κτένισμά σας
άψογο όλη την ημέρα.

ΒΕΛΛΑΦΟΡΜ
Η ΙΔΑΝΙΚΗ ΚΡΕΜΑ ΚΤΕΝΙΣΜΑΤΟΣ ΓΙΑ ΟΛΑ ΤΑ ΜΑΛΛΙΑ
ΠΡΟΪΟΝ ΤΩΝ ΓΕΡΜΑΝΙΚΩΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΩΝ WELLA A.G. DARMSTADT

ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ
ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ **ΒΕΛΛΑ ΕΛΛΑΣ** ΝΙΚΗΣ & ΕΞΟΦΩΝΤΟΣ 14
ΑΘΗΝΑΙ - ΤΗΛ. 32.844

ΚΟΥΣΕΝΤΟΣ

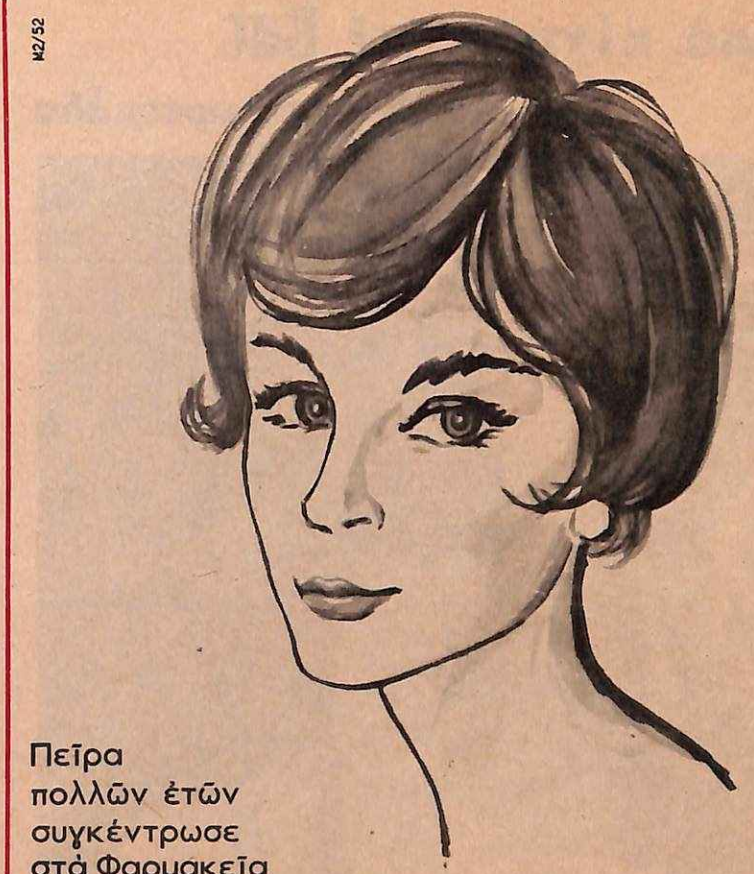
ΠΑΓΩΤΟ
KORNIL
δτιζμής

ΑΓΓΛΙΚΑ ΣΤΟ
IAS
ΦΕΙΔΙΟΥ 5'
ΘΕΡΙΝΑ
ΤΜΗΜΑΤΑ

ΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

ΤΟ ΩΡΑΙΟ αυτό εξώφυλλο, που δημοσιεύουμε σήμερα, όφεί-
λεται στη γερμανική ένωση ύ-
ποβρύχιου δραστηριότητας (Deu-
tsche Tauchtechnische Arbeitsgeme-
inschaft), που έδρευε στο Άμ-
βούργο. Στο τεύχος αυτό επίσης
δημοσιεύεται και ένα ενδιαφέρον
ρεπορτάζ για το ύποβρυχιο ψά-
ρεμα (σελίδες 25-29), καθώς
και άλλα δύο θέματα για τη θά-
λασσα (σελ. 23-25 και 30-33).

42/52

Πείρα
πολλών έτών
συγκέντρωσε
στά Φαρμακεία
Μαρινοπούλου
όσα ή έπιστήμη και
ή αισθητική έδεσαν στην
ύπηρεσία της όμορφιάς σας...

Η πιο μοντέρνα, ή πιο μεγάλη
συλλογή καλλυντικών

Κορσέδες, στον πιο τέλειο συνδυασμό
έπιστημονικής άκριβείας και γούστου,
καθώς και οι περίφημοι Σουηδικόι κορ-
σέδες **Grace** (R)

(R) = Σήμα κατατεθέν

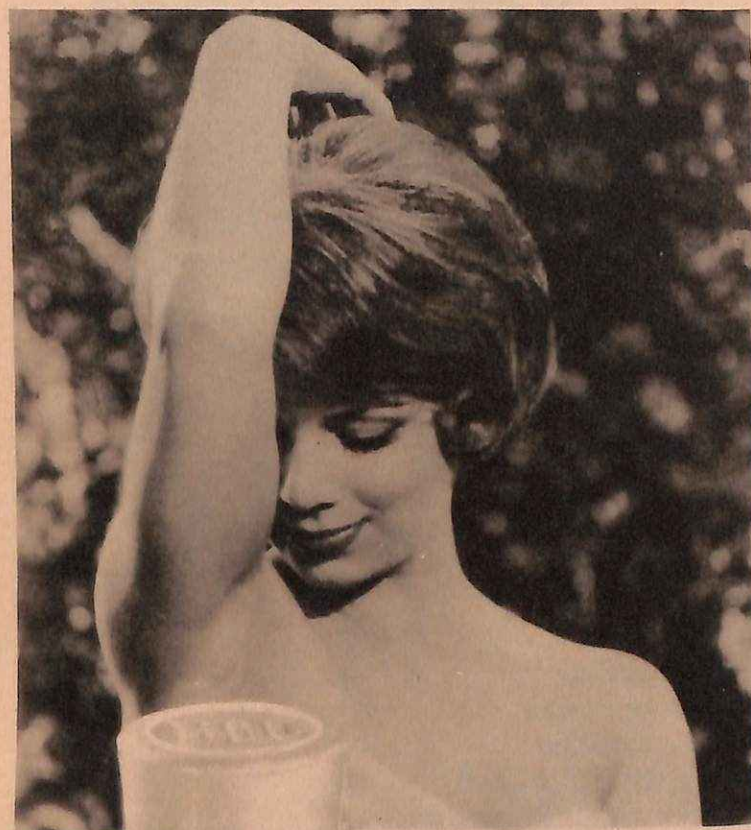
Τέλεια κρύσταλλα, μοντέρνοι
σκελετοί!
Η σωστή έκλογή των γυαλιών
τονίζει την προσωπικότητα.

ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ

Π. Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΓΩΝΙΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ - ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ
Ι. Π. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΚΑΝΑΡΗ 23 - ΚΟΛΩΝΑΚΙ

μιά κίνηση με Bac

άρωμα - δροσιά - φρεσκάδα

"ΜΙΝΟΣ"

Προϊόν
OLIVIN

Ζητήστε σήμερα

BAC

stick

BAC κόκκινο με άρωμα δροσερό
BAC πράσινο με πιο έντονο άρωμα
σε 3 διάφορα μεγέθη (ταάντας - κανονικό - οικονομικό)

Μόνο το BAC περιέχει το βακτηριοκτόνο αποσμητικό BAC-43 που έχει άμεση ενέργεια, μεγάλη διάρκεια

Για
την υγεία
των δοντιών
και του
στόματος

ΟΔΟΝΤΟΚΡΕΜΑ Μπινάκα
Προϊόν έπιστημονικής έρευνας
των Έλβετικών έργοστασίων CIBA

Συνιστάται ιδιαίτερα από τους οδον-
τιάτρους εις όλον τον κόσμον.

Έκατομμύρια άνθρωποι σε 50 χώρες της
γης πιστεύουν ότι η Μπινάκα είναι η καλ-
λίτερη οδοντόκρεμα που χρησιμοποίησαν
ποτέ.

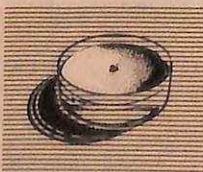
Μόνο η Μπινάκα περιέχει το ανυπέρβλη-
το ISATROL που διαλύει την πέτρα των
δοντιών και τα διατηρεί γερά, γεμάτα
υγεία και με μία κατάσπρη λάμψη.

η Μπινάκα έχει το πιο ευχάριστο και λε-
πτό άρωμα.

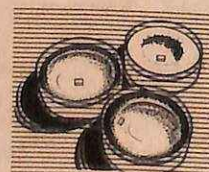
η Μπινάκα είναι απόλυτως αντισηπτική
και αποσμητική. Χαρίζει για πολλές ώρες
μία ευχάριστη δροσερή αναπνοή και δίδει
το πιο έλκυστικό χαμόγελο.

Πειραματισθήτε
και σεις, για να
δείτε μόνοι σας
την δραστικότητα
της Μπινάκα.

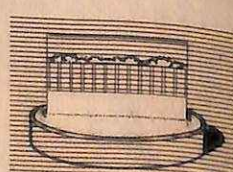
ΕΙΣΧΩΡΕΙ
ΠΑΝΤΟΥ

Σκεπάστε μία έπιφάνεια
νερού με καπνιά (φούμο).
Ρίξτε μία σταγόνα νε-
ρού. Τότε θα σχηματισθή
μια μικρή όψη, τόσο με-
γάλη, όση είναι και η
σταγόνα που ρίξατε....

"Όταν όμως αντί για νε-
ρό ρίξετε μία σταγόνα
διαλυμένης Μπινάκα, η
καπνιά θα αποτραβηχθή
άστραπιαώς προς τις ά-
κρες. Το αποτέλεσμα αυ-
τό οφείλεται στο ISATROL
που περιέχει η Μπινάκα.

Δύο ύαλινα πλακίδια που
είναι κολλημένα με σά-
λιο δεν διαχωρίζονται.
Όταν όμως τα βάλετε
σε ένα διάλυμα Μπινάκα,
θα παρατηρήσετε ότι η
Μπινάκα θα εισχωρήση
άμεσα παντού.

CIBA - Από το 1884 εις την υπηρεσίαν της υγείας σας
— η Μπινάκα είναι προϊόν της CIBA —

Γνώμη

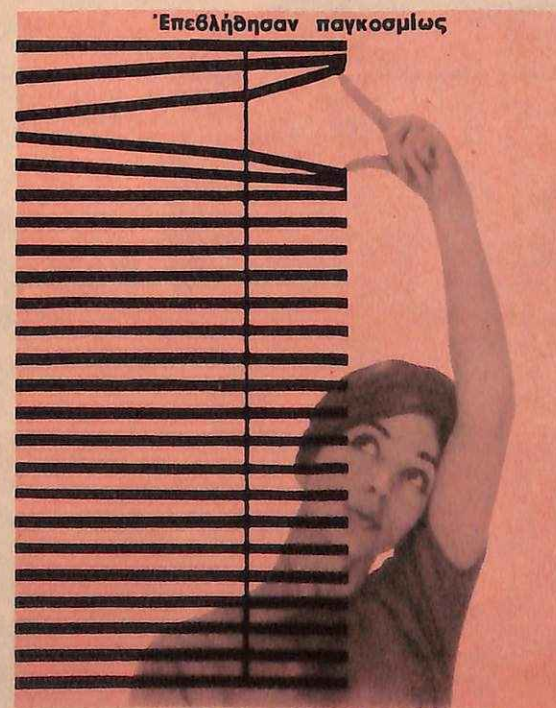
Μ' ΕΝΑ ΥΠΟΚΑΜΙΣΟ STOFFELS

Σας έγγυάται δροσερά ύφασματα «MERCERISE»,
«INFROISSABLES», επεξεργασμένα τέλεια στα
μεγάλα Έλβετικά έργοστάσια «STOFFELS».

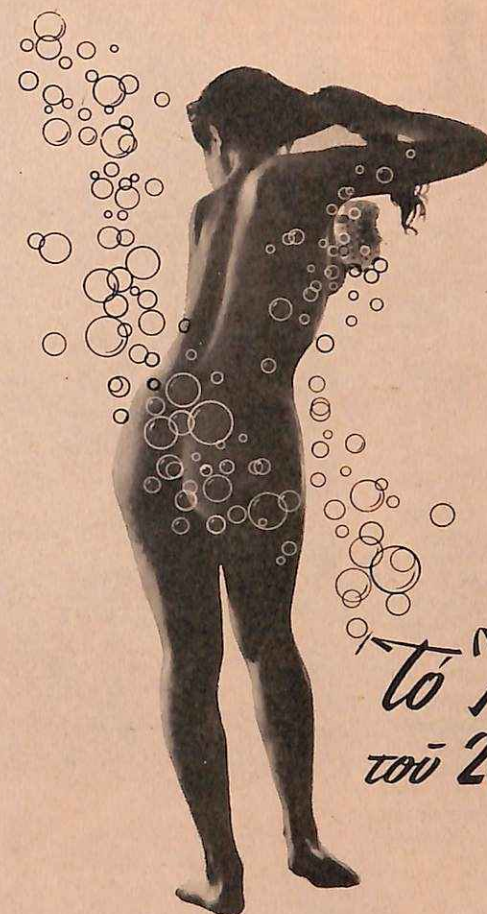
Ζητήστε έπιμόνως στα ύποκάμισα την έτικετα
LIGHTEX και ARIELLO, με το σήμα "ΨΑΡΑΚΙ".

Με ύποκάμισα STOFFELS, πάντοτε αισθάνεσθε άνετα.

ΕΝΕΤΙΚΑ ΣΤΟΡ
SUNWAY

- Σε μία ανυπέρβλητη ποιότητα και σε 21 διάφορους χρω/σμούς
 - Είναι πρακτικά χρήσιμα και αποτελεσματικά σε κάθε περίπτωση
 - Απλουστάτης χρήσεως και άδουρου λειτουργίας.
 - Επιτρέπουν την πλήρη έξαρση χωρίς ρεύματα και χω-
ρίς να σας ελέπουν από έξω.
 - Διατηρούν τα δωμάτια δροσερά το καλοκαίρι και ήλιό-
λουστα τον χειμώνα.
- ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΕΙΔΙΚΩΣ ΤΑ ΕΝΕΤΙΚΑ ΣΤΟΡ "SUNWAY".
Γενικός Άντιπρόσωπος ΔΗΜ. Β. ΜΑΥΡΟΕΙΔΗΣ
ΟΔΟΣ ΚΡΑΤΙΝΟΥ 11 - ΑΘΗΝΑΙ - ΤΗΛ. 532.224, 475.402

Τό λουτρό
του 20ου αιώνα!

"Έγινε για να σας ξαναδώση
μέσα σ' ελάχιστο χρόνο
την αίσθησι της ξεκούρασης
και της προσεκτικής περιποιήσεως,
που δα σας εξασφάλιζαν
εύγενικά και επίδεξια χέρια ξεχασμένα
σε ανατολίτικο παραμύδι...
Για την περιποίησι του δέρματός σας,
την τόνωσι των νεύρων, την ευξία σας
άρκει το ντούς με

ΑΦΡΟΛΟΥΤΡΟΝ

® = Σήμα κατατεθέν

Bubble
bath

ΦΑΜΑΡ

για το λουτρό, το ντούς, το λούσιμο

ΖΗΤΗΣΕΤΕ ΤΟ ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ
ΚΑΙ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΚΑΛΥΝΤΙΚΩΝ

Γενικοί αντιπρόσωποι Π. Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ Α.Ε.

M2/40

Προσκύνημα

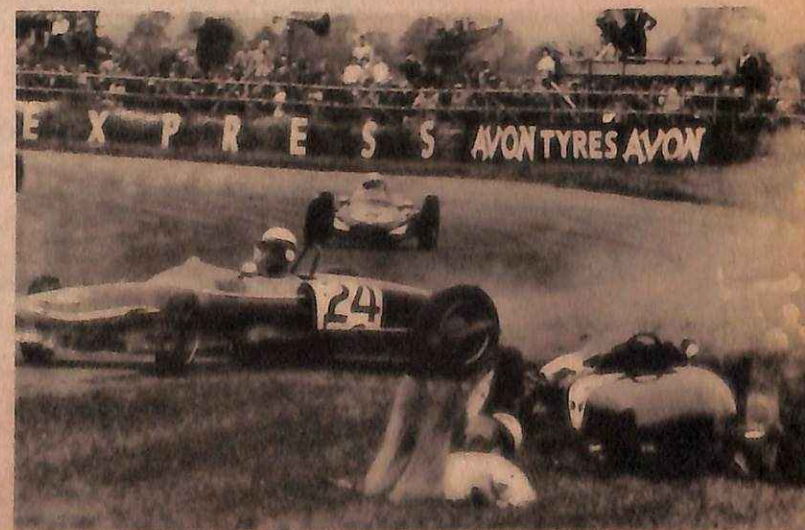
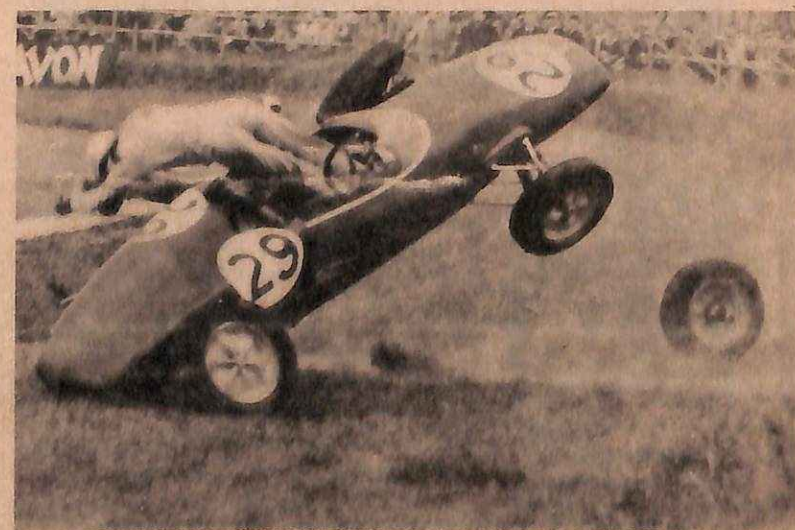
Επιστρέφοντας από την «κρουαζιέρα της συμφιλίωσης» («Εικόνας», τεύχος 299), η πριγκίπισσα Γκρέη του Μονακό εγκατέλειψε τον σύζυγό της, τον κ. Ώνάση και την Μαρία Κάλλας στη θαλαμηγό «Χριστίνα» και με αυτοκίνητο έφθασε στη Λούρδη, για να προσκυνήσει την θαυματουργή πηγή της Παναγίας. Μπροστά στην βασιλική συγκεντρώθηκαν για να την έπαιψουν 150 προσκυνητές και 40 άσθενείς, υπήκοοι του πριγκιπάτου της, που βρίσκονταν και αυτοί στο διάσημο αυτό λατρευτικό κέντρο των καθολικών

(Φωτ. Dalmas)

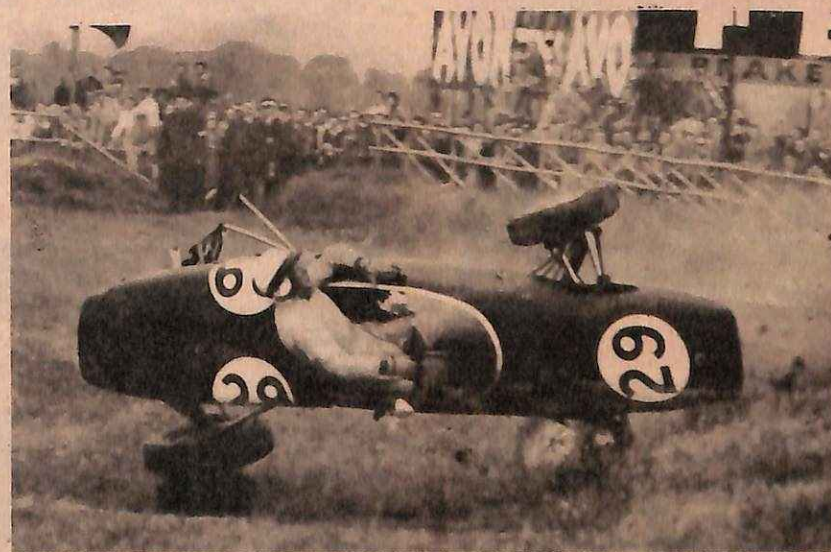
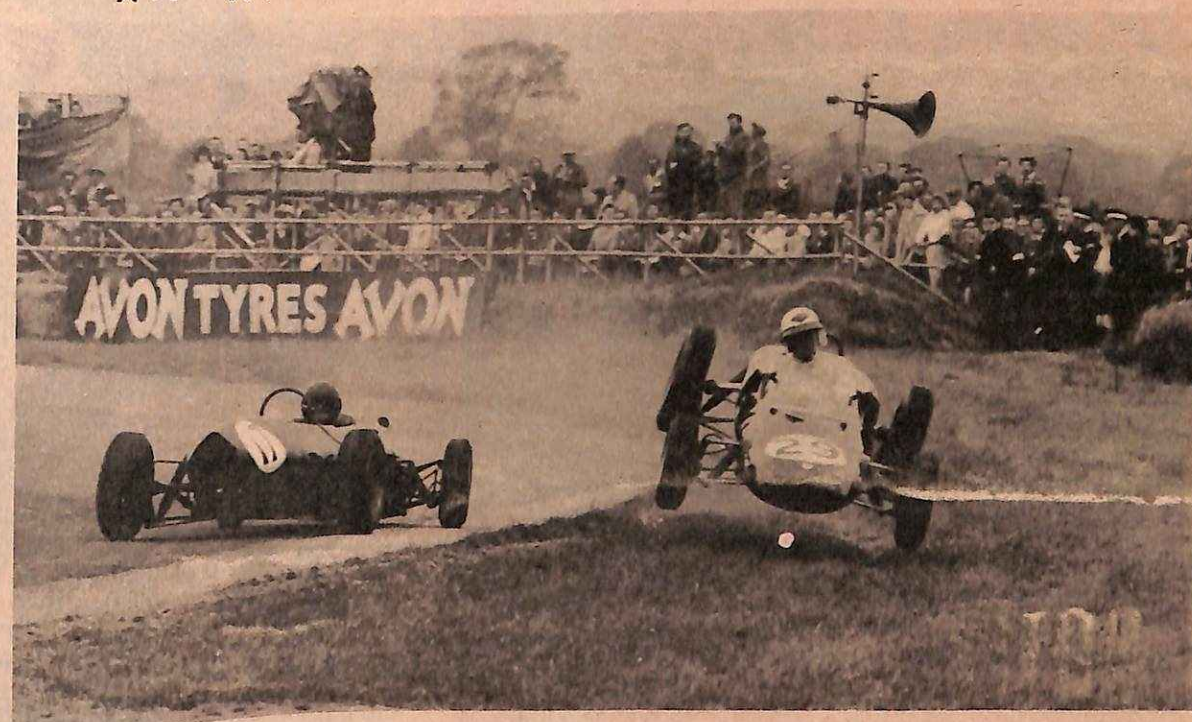
Ρόλλες - Ρόυς...

...μετέφερε από το αεροδρόμιο του Λονδίνου τον Γιούρι Γκαγκάριν στο κέντρο της βρετανικής πρωτεύουσας. Προς τιμήν του, στο πολυτελέστατο αυτοκίνητο ή πινακίδα έφερε τα διακριτικά «Υ-Σ» — αρχικά του όνόματος του πρώτου αστροναύτου του κόσμου. Οι τιμές που του έπεδαφιλήθησαν υπήρξαν «πρωτοφανείς», με επιστέγασμα την πρόσκληση στα ανάκτορα, όπου έγευμάτισε με την βασίλισσα.

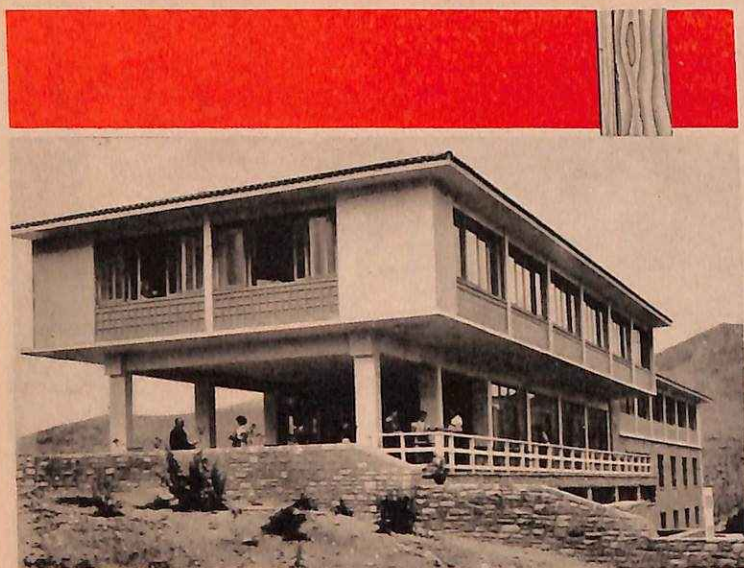

(Associated News papers)

“Αν έχης τύχη διάβαινε...”

Μοναδική φωτογραφική επιτυχία τα τέσσερα συναρπαστικά «ένστανανέ», που παρουσιάζουν τις διαδοχικές φάσεις της έκτινάξεως ενός άσσου από το αυτοκίνητό του. Συνέβησαν όλα μέσα σε λίγα δευτερόλεπτα, στην καμπή του Σίλβερστον, κατά τους πρόσφατους Διεθνείς 'Αγώνες Έφθδων. Το «Λόλα» του Άσντάουν χτύπησε ξαφνικά στο προπορευόμενο αυτοκίνητο του Χούν και πετάχθηκε έξω από το δρόμο. Παρά την τρομακτική «προσγείωσή» του στο χορτάρι της πλαγιάς, ο Άσντάουν σηκώθηκε σε λίγα λεπτά σώος και άβλαβής.

HOTEL DU LAC

ΕΙΣ ΤΗΝ
ΚΑΣΤΟΡΙΑ

σὲ ἓνα

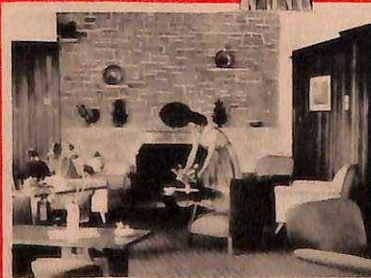
μαγευτικό

φυσικό

πλαιοιο

ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΗ
ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑ

Ξενοδοχειακαὶ Ἐπιχειρήσεις
ΝΙΚΟΥ ΔΑΔΙΑΝΗ
Τιμαὶ Α' Κατηγορίας ἀρ. τηλ. 46

ΑΡΑΞ.

ΕΞΠΡΕΣ
ΧΩΡΙΣ ΒΡΑΣΙΜΟ!

ΓΙΩΤΗ
Γιά
παγωτά
και
υρέμες
στη
στιγμή!

Ζελέ
ΓΙΩΤΗ
για τις
τούρτες
σας,
για τα
γλυκίσματά
σας,

μὲ τὰ
ΦΡΟΥΤΑ ΣΑΣ

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΠΑΙΔΙΚΩΝ ΤΡΟΦΩΝ: **Γ. ΓΙΩΤΗΣ** Ο.Ε. ΓΡΑΦΕΙΑ: ΚΤΙΝΟΥ 3 - ΤΗΛ. 527 900

Πάντα Φρεσκοχτενισμένη !..

**Με τὸ ΤΑFT μεγαλύτερη
διάρκεια τοῦ χτενίσματος.**

Στὴν ἐργασία, στὶς ἐκδρομές, στὰ σπόρ, θὰ εἶσθε πάντα καλοχτενισμένη — τῆς ὥρας. Τὸ Ἀεροζὸλ ΤΑFT τοῦ SCHWARZKOPF φιξάρει καὶ προστατεύει τὰ μαλλιά σὰν ἓνα ἀόρατο δίχτυ. Ἀέρας, βροχή, ὕγρασία, θάλασσα, δὲν μποροῦν νὰ χαλάσουν τὸ ὠραῖο σας χτενίσμα. Τὸ ΤΑFT διατηρεῖ τὰ μαλλιά φρεσκοχτενισμένα ὁλόκληρη τὴν ἡμέρα, χωρὶς νὰ εἶσθε ὑποχρεωμένη νὰ θλέπεσθε, κάθε τόσο, σὸν καθρέφτη.

Ἀποκλ. Ἀντιπρόσωποι
ΑΔΕΛΦΟΙ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗ Α.Ε.
Νίκης 9, Τηλέφ. 25-739

ΤΑFT - ΛΙΛΑ γιὰ τὰ ξηρὰ καὶ τὰ εὐαίσθητα μαλλιά
ΤΑFT - ΠΡΑΣΙΝΟ γιὰ τὰ συνήθη ἢ λιπαρὰ μαλλιά
Τὸ ΤΑFT ἔγινε ἀπαραίτητο γιὰ κάθε γυναῖκα

Τὸ «πλέγμα ἐνοχῆς» τοῦ πολιτισμοῦ

Γιατὶ «ἀνέχονται» οἱ λευκοὶ τὰ ἐγκλήματα τῶν μαύρων

ΤΡΕΙΣ ΛΟΓΟΙ ΠΟΥ ΕΞΗΓΟΥΝ ΤΗΝ ΑΠΑΘΕΙΑ ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΤΩΝ ΦΡΙΚΙΑΣΤΙΚΩΝ

ΩΜΟΤΗΤΩΝ, ΠΟΥ ΚΑΘΕ ΤΟΣΟ ΣΥΜΒΑΙΝΟΥΝ ΣΤΗΝ ΚΟΧΛΑΖΟΥΣΑ ΑΦΡΙΚΗ

Ἄρθρο τοῦ κ. Θ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

«Ο τύπος καὶ τὸ ραδιόφωνο ὑψώνουν ἐν ὀργῇ τὴν φωνὴν των ὅταν ἓνας Ἀφρικανὸς μαύρος λογισθῇ ἀπὸ κάποιον λευκὸν στρατιώτην. Ὅταν ὅμως οἱ μαύροι κόβουν τὰ χέρια καὶ τὰ πόδια ἐνὸς λευκοῦ παιδιοῦ, ἐξορύσσουν τὰ μάτια του καὶ καρφώνουν εἰς τὸ ἀκόντιόν των τὸ κεφάλι τῆς μητέρας του — κανεὶς δὲν λέγει τίποτε... Ἔτσι καταλήγει μίᾳ συγκλονιστικῇ ἐπιστολῇ πρὸς τοὺς «Τάιμς» τοῦ Ἀγγλοῦ γεωλόγου Οὐίλλιαμ Στάντον, ὁ ὁποῖος διαμένει ἀπὸ ἐπταετίας εἰς τὴν Λουάντα τῆς Ἀγκόλας καὶ ζῇ τὰς ἐφιαλτικὰς συνθήκας, πού ἔχουν διαμορφωθῇ ἐκεῖ ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Μαρτίου.

«Οἱ περισσότεροι ἄνθρωποι εἰς τὴν Εὐρώπην — προσθέτει — λησμονοῦν ὅτι ἡ σημερινὴ τραγωδία ἤρχισε μὲ τὴν ὀργανωμένην ἐκ μέρους τῶν μαύρων σφαγὴν ἀνω τῶν 800 λευκῶν, μεταξὺ τῶν ὁποίων περιλαμβάνοντο ἑκατοντάδες γυναικῶν καὶ παιδιῶν. Ἀβῶοι καὶ ἀνύποπτοι, ὅπως εἶναι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τὰ θύματα τῆς τρομοκρατίας, ἀκρωτηριάσθηκαν, ξεκοιλιάσθηκαν καὶ ἐκομματιάσθηκαν. Οὐδεὶς ἀρνείται ὅτι καὶ οἱ λευκοὶ ἐφόνευσαν ἀθώους μαύρους. Ἐκεῖνο, ὅμως, πού ἀγνοοῦν οἱ πολλοί, εἶναι ὅτι πρόκειται περὶ ἀντιπῶνον ἐκ μέρους πολιτῶν, οἱ ὁποῖοι εἶχαν γίνῃ ἐξάλλοι ἀπὸ τὸν φόβον καὶ τὴν ὀργὴν διὰ τὴν σφαγὴν τῶν οἰκογενειῶν των».

Δὲν πρόκειται περὶ τῆς Ἀγκόλας μόνον. Ἐπὶ μίαν δεκαετίαν περίπου — ἂν ὅπου ἐξηγέρθησαν οἱ Μάου Μάου τῆς Κένυα — τὸ ἴδιον φαινόμενον παρατηρεῖται: προβολὴ τῶν ἐκδηλώσεων σκληρότητος ἐκ μέρους τῶν λευκῶν καὶ παραμερισμὸς εἰς τὴν σκιάν τῶν φρικαλεοτήτων, τὰς ὁποίας διαπράττουν οἱ μαύροι. Τὸ Κογκὸ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ὑπῆρξε κόλασις διὰ τοὺς λευκοὺς — ὅχι τοὺς δυναμένους νὰ ὑπερασπίσουν τοὺς ἑαυτοὺς των, ἀλλὰ τοὺς ἀόπλους, τὰς γυναῖκας, τοὺς γέροντας, τὰ παιδιά. Οἱ μαύροι δὲν ἐφέισθησαν οὐτε τῶν καλογοριῶν, αἱ ὁποῖαι ἐπὶ ἔτη περιέβαλλαν τὰ παιδιά των καὶ τοὺς ἰδίους. Ἡ ἀντίδρασις, ἐν τούτοις, τῆς εὐρωπαϊκῆς κοινῆς γνώμης εἰς αὐτὴν τὴν ἔξαρσιν τοῦ κανιβαλισμοῦ ὑπῆρξεν ἡπιωτάτη.

Τόσον ὅμως εἰς τὴν Κένυα, ὅσον καὶ εἰς τὸ Κογκὸ καὶ εἰς τὴν Ἀγκόλαν δὲν εὐρισκόμεθα ἐνώπιον λαϊκῶν ἐπαναστάσεων. Ἡ ἀγρία τρομοκρατία εἰς θάρρος τῶν λευκῶν ἦτο καὶ εἶναι ἔργον μυστικῶν ἐταιριῶν, πού συσπειρῶνουν μίαν μειοψηφίαν καὶ πού συμπεριφέρονται μὲ τὴν ἰδίαν ἀγριότητα καὶ ἐναντὶ τῶν ὁμοφύλων των, οἱ ὁποῖοι δὲν δεικνύουν διάθεσιν νὰ πειθαρχήσουν εἰς τὰς διαταγὰς των. Καὶ εἶναι αὗτοι οἱ περισσότεροι. Τὸν τόνον ὅμως τὸν δίδουν, ὅπως παντοῦ, αἱ δυναμικαὶ μειοψηφίαι καὶ ἡ ἐντύπωσις τῶν εὐρισκόμενων μακρὰν εἶναι ὅτι πρόκειται περὶ ἐπαναστάσεως τῆς μαύρης φυλῆς.

Ἡ ραγδαία ἀποχώρησις τῶν Εὐρωπαίων ἀπὸ τὴν μαύρην Ἀφρικὴν ἐφερὲν εἰς τὴν ἐπιφάνειαν ἀνευδοκίμους ἡγέτας, οἱ ὁποῖοι, μὲ τὴν ἐναντὶ ἀλλήλων συμπεριφορὰν των, ἐξεπέρασαν ἐντὸς βραχυτάτου χρονικοῦ διαστήματος τὰ πλεόν ἄτιμα παραδείγματα, πού ὑπάρχουν εἰς τὴν μακράϊωνα ἱστορίαν τῆς λευκῆς φυλῆς. Ἡ ἀπιστία, ἡ δολιότης, ἡ ψυχρὰ ἐξόντωσις παντὸς ἀντιπάλου, ἡ ἀπόλυτος ἐλλείψις καὶ τῆς χαλαρωτέρας ἡθικῆς συνειδήσεως, ἡ πλήρης περιφρόνησις πρὸς τὸν δοθέντα λόγον, ἀποτελοῦν τὸ βασικὸν γνῶρισμα τοῦ χαρακτῆρος τῶν μαύρων αὐτῶν ἡγετῶν. Παράδειγμα μέγα εἶναι τὸ χάος τοῦ Κογκό, ὅπου θὰ τὰ ἔχανε καὶ ὁ πλεόν κακοήθης Εὐρωπαῖος.

Εἰς τρεῖς βασικῶς λόγους ὀφείλεται αὕτη ἡ στάσις τῶν λευκῶν ἐναντὶ τῶν ὁμοτήτων τῶν μαύρων, διὰ τὴν ὁποίαν διαμαρτυρεῖται ὁ Ἀγγλὸς γεωλόγος. Ὁ πρῶτος εἶναι ἓνα ὑποσυνειδητὸν αἰσθημα ἐνοχῆς. Κατὰ τοὺς πέντε αἰῶνας τῆς ἀποικιοκρατίας (ἡ Ἀγκόλα εἶναι ἡ παλαιότερα εὐρωπαϊκὴ ἀποικία τῆς Ἀφρικῆς, κατακτηθεῖσα ὑπὸ τῶν Πορτογάλων τὸ 1482) οἱ λευκοὶ δὲν μετεχειρίσθησαν τοὺς ἐγχρώμους συμφῶνως μὲ τοὺς κανόνες, πού κατὰ τεκμήριον ἐθέσπισαν διὰ τὰς σχέσεις μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων. Τοὺς ἐξεμεταλλεύθησαν ἀγρίως, διέπραξαν εἰς θάρρος τῶν ἀναμφισβήτητους ὁμότητας καὶ τοὺς ἐκράτησαν εἰς κατὰστασιν ἀπελπιστικῆς καθυστέρησεως.

Τὸ αἰσθημα ὅμως αὐτὸ τῆς ἐνοχῆς εἶναι ὑπερβολικόν. Οἱ λευκοὶ δὲν κατέλυσαν κανένα προϋπάρχοντα πολιτισμὸν ἢ καθεστῶτα ἐλεύθερα, ὑπὸ τὰ

ὁποῖα ἐκυβερνῶντο οἱ μαύροι. Ὅπου ἐπῆγαν, εὐρήκαν τὰς λαϊκὰς μάζας ὑποδουλωμένας εἰς στυγνοὺς φυλάρχους καὶ ἀπαίσίους μάγους. Ἡ ἀποικιοκρατία, ἄλλωστε, ὅταν ἤρχισε τὴν ἐξόρμησίν της, ἦτο ἓνα ἀναπόφευκτον ἱστορικὸν φαινόμενον, ὅπως βραδύτερον ἡ βιομηχανικὴ ἐπανάστασις. Καὶ τὰ ἱστορικὰ φαινόμενα, ἀνεξαρτήτως τοῦ ἀντικτύπου των ἐπὶ τῆς μοίρας τῶν ἀνθρώπων, δὲν ἐκτιμῶνται μὲ ἡθικὰ κριτήρια. Οὐτε εἶναι ὀρθὸν νὰ λησμονοῦν οἱ λευκοὶ ὅτι κάθε τὶ τὸ ἀξίον λόγου, πού ὑπάρχει εἰς τὰς καθυστερημένας περιοχὰς — δρόμοι, ἔργα, νοσοκομεῖα, σχολεῖα, διοικήσεις —, εἶναι ἰδικῶν των ἔργον.

Ὁ δεύτερος λόγος τῆς στάσεως τῶν λευκῶν ἐναντὶ τοῦ μαύρου κύματος εἶναι κατὰ κάποιον τρόπον ρασιοναλιστικὸς. Ὁ λευκὸς ἀναγνωρίζει μειωμένον καταλογισμὸν εἰς τὰς πράξεις τῶν μαύρων. Δι' αὐτὸ καὶ ἀντιδρᾷ ψυχολογικῶς χαλαρώτερον εἰς αὐτάς. Τοὺς θεωρεῖ ὡς ἡμιαγρίους ἢ τουλάχιστον ὡς παρουσιάζοντας μειωμένα εἰς μέγαν βαθμὸν ἀνασταλτικὰ τῶν ἐνστικτωδῶν παρορμησέων των. Ἀπὸ μακροῦ, ἄλλωστε, ἡ τάσις τῆς ἐρμηνείας τῆς συμπεριφορᾶς τῶν ἀτόμων καὶ τῶν ὁμάδων, ἀνεξαρτήτως χρώματος καὶ φύλου, ὁδηγεῖ σαθραῖως τὸν λευκὸν ἄνθρωπον πρὸς ἓνα εἶδος ἡθικοῦ μισοδικαίου. Εὐρίσκει δι' ὅλα μίαν ἐξήγησιν καὶ ἡσυχάζει.

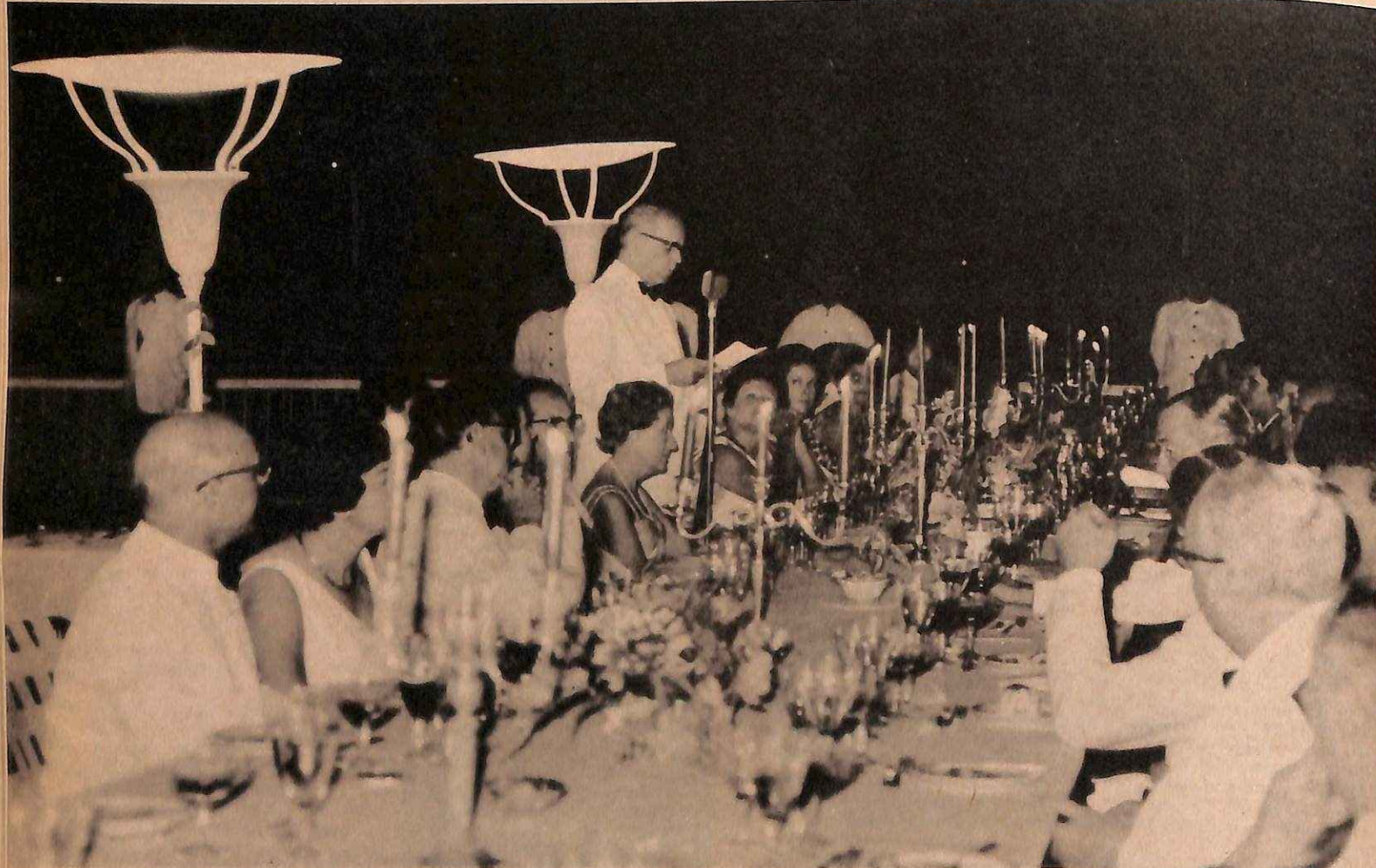
Ὁ τρίτος λόγος, διὰ τὸν ὁποῖον οἱ λευκοὶ ἐπιδεικνύουν κατὰ μέγα ποσὸν «κατανόησιν» ἐναντὶ καὶ τῶν φρικαλεωτέρων ἐγκλημάτων τοῦ μαύρου ἐθνικιστικοῦ κανιβαλισμοῦ, εἶναι μία ἐκφυλισμένη ἀντίληψις τῆς «προσδευτικότητος», ἡ ὁποία διεμορφώθη ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν καὶ τῆς ἐπιτηδεύσεως κομμουνιστικῆς προπαγάνδας. Διὰ νὰ εἶναι κανεὶς «προσδευτικὸς» πρέπει νὰ περιφρονῇ τὸν τόπον του, τὸ καθεστῶς του, τὰ ἰδανικά του. Νὰ μὴ ἀναγνωρίζῃ κανένα ἀξίον λόγου ἐπιτεύγμα εἰς τὸν κόσμον, ἐντὸς τοῦ ὁποίου ζῇ. Νὰ τὸν θεωρῇ ἁμαρτωλὸν, ἐνοχον, ἀξίον ἐξαφανίσεως. Νὰ ζελιγῶνεται εἰς κάθε διαμαρτυρίαν «ἀδυνάτου». Νὰ ἐξιδανικεύῃ τοὺς καθυστερημένους λαούς. Νὰ τοὺς συγχωρῇ κάθε ἐγκλημα καὶ κάθε ἀτιμίαν καὶ νὰ ἐπιρρίπτῃ πάντοτε τὰς εὐθύνas των εἰς τοὺς ἀνεπτυγμένους λαούς. Νὰ θαυμάζῃ τοὺς κτηνώδεις καὶ ἡμιπαράφρονας καὶ χασισωμένους δικτάτορας, πού φυτρῶνουν σὰν μανιτάρια εἰς τὰς πρώην ἀποικίας καὶ πού κυβερνοῦν τοὺς ὁμοφύλους των μὲ σκληρότητα δεκαπλάσιαν ἐκείνης, τὴν ὁποῖαν ἐπεδείκνυν οἱ λευκοὶ αὐθένται. Καὶ νὰ τοὺς θαυμάζῃ ἐν ὀνόματι τῆς δημοκρατίας καὶ τοῦ ἀνθρωπισμοῦ καὶ τοῦ πολιτισμοῦ. Νὰ ἀρνήται τὸ δικαίωμα τῆς ἀμύνης εἰς τοὺς λευκοὺς καὶ ὅταν ἀκόμη ἡ αἰχμὴ τοῦ ἐγχειριδιοῦ τοῦ μαύρου ἔχῃ ἐγγίσει τὸν λαιμὸν των. Νὰ θεωρῇ πολὺ φυσικοὺς τοὺς διασμούς καὶ τοὺς στραγγαλισμούς λευκῶν κοριτσιῶν ἀπὸ νέγρους καὶ νὰ ἐξεγείρεται κατὰ τῆς ἀμερικανικῆς «δαρβαρότητος», πού τιμωρεῖ μὲ θάνατον αὐτὰ τὰ ἐλεύθερα ζεσπάσματα «ἀπαθῆμένων ἐνστίκτων». Καὶ γενικὰ νὰ θαυμάζῃ κάθε τὶ πού ἐμφανίζεται ὡς «νέον» καὶ ὅς ἀποτελεῖ ἐφιαλτικὴν ἀναβίωσιν τῆς σκοτεινότερας δαρβαρότητος καὶ τοῦ στυγνοτέρου ἀπολυταρχισμοῦ. Ἔτσι ἀντιλαμβάνονται τὴν «προσδευτικότητά» πολλοὶ σύγχρονοι ἄνθρωποι, πού ζοῦν ἀσφαλεῖς καὶ ἐν ἀνέσει — ἀρκετοὶ δὲ παρσιτικῶς — ἀνὰ τὸν ἐλεύθερον κόσμον. Καὶ δὲν λείπουν, ὡς γνωστόν, τέτοιοι καὶ ἀπὸ τὴν κοινωνίαν μας.

Ἐν τῷ μεταξύ, οἱ νεόκοποι δικτάτορες τῆς μαύρης ἡπείρου, ἀποθρασυνομένοι ὁλοῦν περισσότερον ἀπὸ αὐτὴν τὴν θλιβερὰν κατάπτωσιν, πού παρουσιάζει εἰς τὰς ἀντιδράσεις τῆς ἡλικίᾳς φυλῆς, ἐμφανίζονται ἐνώπιον ὁλοκληροῦ τοῦ κόσμου μὲ ὕψος οἰκοδόμων νέου πολιτισμοῦ. Μόλις πρὸ διμήνου ἓνας ἀπὸ αὐτοὺς — ὁ ἀπολυταρχικώτερος — ἐδήλωνεν εἰς Βρετανὸν ἀνταποκριτὴν: «Ἡ Ἀφρικὴ φλέγεται ἀπὸ νέας ἰδέας. Καὶ ὅταν τὶς μεταβάλλωμε σὲ πραγματικότητα ὁ κόσμος θὰ δῇ ὅτι ψήθηκε ἐδῶ ἓνας νέος πολιτισμὸς. Δύσις καὶ Ἀνατολή θὰ ἔχουν πολλὰ νὰ κερδίσουν ἀν δανεισθοῦν κατὶ ἀπὸ ἐμᾶς. Καὶ ἔχουν πολλὰ νὰ δανεισθοῦν»...

Γ. Παπακωνσταντίνου

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΠΛΕΥΡΑ ΤΗΣ ΚΟΙΝΗΣ ΑΓΟΡΑΣ

(Φωτ. Ην. Φωτορεπόρτερς)

ΣΤΑ ΕΠΙΔΟΡΠΙΑ, Ο κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ άπηύθυσε εγκάρδιο χαιρετισμό προς τους ξένους και υπεγράμμισε τη σημασία του γεγονότος: «Είς το τέρμα του δρόμου εύρίσκει η όριτική έξοδος της χώρας μας από την ύπανάπτυξιν και μία καλύτερα αύριον δι' ήμάς και τὰ τέκνα μας», είπε ο κ. πρωθυπουργός.

Η συνδεσις της Ελλάδος με την Ευρωπαϊκήν Οικονομικήν Κοινότητα αποτελεί πλέον γεγονός τετελεσμένον. Ύστερα από διαπραγματεύσεις και συνομιλίας και παρ'αυτά που θυμίζουν, σε διάρκεια, διεθνείς διασκέψεις περί άφοπλισμού ή αμερικανο-κινεζικάς συνομιλίας, έμονογραφήθησαν την 30 Μαρτίου εις τας Βρυξέλλας και υπεγράφησαν την 9ην Ιουλίου εις Αθήνας τὰ κείμενα των συμφωνιών αντιστάμενα εις 76 άρθρα, 4 πίνακες, 19 πρωτόκολλα και δύο διακηρύξεις. Αμέσως μετά την ύπογραφή των συμφωνιών αυτών, όπως άλλωστε ήταν φυσικό και όπως θα έπρεπε να άναμένετα, έπικολούθησε βροχή επίσημων λόγων, σχολίων, δηλώσεων, πανηγυρισμών και τηλεγραφημάτων.

Το ελληνικό πλθθος, όμως, το οποίο και κυρίως ενδιαφέρει η είς τον αιώνα συνδεσις του με την ΕΟΚ, δεν γνωρίζει τί ακριβώς σημαίνει το γεγονός για το οποίο καλείται να πανηγυρίση. Δεν

ξέρει ακόμη την ακριβή έννοια έκείνου για το οποίο καλείται ταυτοχρόνως να «καταβάλη συνεπείς και έντατικάς προσπάθειάς».

Όταν όμως θα κατακαθήσουν οι καινοί της πανηγυρικής θυσίας στον «Κερδωό Έρμη», τον θεό της «Κοινής Αγοράς», όπως κατά σύντημσιν καθιερώθηκε πιά στην Ελλάδα να λέγεται ή Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότης, τότε θα πρέπει να δοθούν και μερικές εξηγήσεις σε άλλα ελληνικά προς τους έορταστάς. Να εξηγηθ ή ποιά γεγονός έορτάζουν και γιατί πανηγυρίζουν. Θα ήταν άλλως άφέλεια άσυγχώρητη να ύποτεθ ή αι ενακοινώσεις επί τη ύπογραφή της συμφωνίας συνδεσεως της Ελλάδος με την ΕΟΚ και ή δημοσίευσις των κειμένων άρκούν για να εξηγήσουν εις το Πανελλήνιον ένα θεμελιώδες πολιτικό γεγονός, το οποίο θα έπρεδση κατά τρόπον άποφασιστικό την τύχη του έθνους από τώρα και εις το έξης.

Διότι περί μεγίστου πολιτικού γεγονότος πρόκειται. Ακόμη έντονότερα θα ήτο δυνατόν να διατυπωθ ήτι περί έθνικου γεγονότος πρόκειται. Η συμφωνία που ύπεγράφη, θα έπηρεάση κατά τρόπο άποφασιστικό την μελλοντική πορεία του ελληνικού έθνους, την τύχην του. Καί με την συνείδησιν της σοβαρότητος της άποφάσεως, που συντόμως θα κληθ ή να επικυρώση ή ελληνική Βουλή, πρέπει να γίνη μία προσπάθεια, εις τον περιορισμένο χώρο που διατίθεται, για να εξηγηθούν μερικά θεμελιώδη, να σκιαγραφηθ ή σε όσο το δυνατόν απλούστερες γραμμές το πλαίσιο μέσα στο οποίο πρέπει να τοποθετηθ ή συμφωνία των Βρυξελλών.

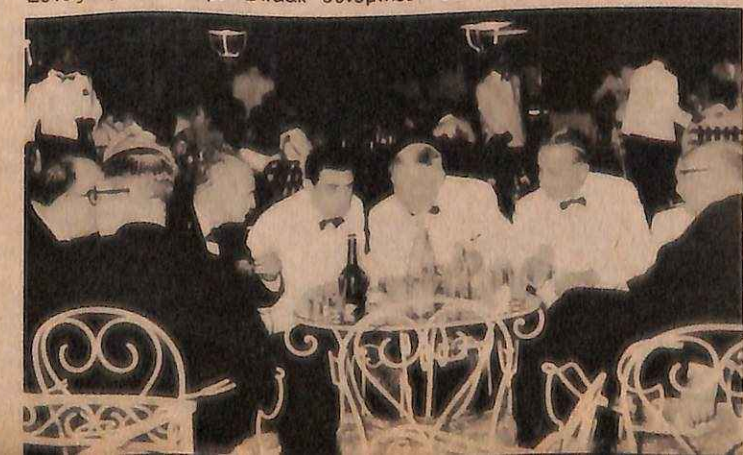
Η συμφωνία της συνδεσεως της Ελλάδος με την ΕΟΚ είναι, λοιπόν, έθνικό πολιτικό γεγονός. Αυτό άνεγνώριση επίσημως, χωρίς να ληφθ ή υπ' όψιν στις διαπραγματεύσεις για την κατάρτισιν

Μ: ΕΝΑ ΠΟΤΗΡΙ σαμπάνιας στο χέρι. Οι ύπουργοι προπίνουν ύπέρ της ελληνικής εύημερίας, στο ύ παρέθεσε ή κυβέρνηση στα «Άστέρια» της Γλυφάδας, μετά την ύπογραφή της συνδεσεως.

ΤΗΝ ΑΝΤΙΦΩΝΗΣΗ έκαμε ο δρ Έρχαρτ: «Η Ελλάδα θα δύναται του λοιπού να αξιοποιήση εις την μεγίστην δυνατήν έκτασιν τας δυνατότητας της ελληνικής γής και του ελληνικού μόχθου», έτόνισε.

(Φωτ. Ρετζής)
ΜΕΤΑ ΤΟ ΓΕΥΜΑ. Οι κ.κ. Κανελλόπουλος, Παπαληγούρας, Έρχαρτ, Εύταξίας και Άνρ Σπάκ συνομιλούν σε άτμόσφαιρα έγκαρδιότητος.

(Φωτ. Ρετζής)
ΑΛΛΟ ΕΝΑ ΣΤΙΓΜΙΟΤΥΠΟ από την δεξίωση του Ιπποδρόμου. Η φιλική συζήτηση συνεχίζεται μεταξύ Σπάκ, Μαρκεζίνη και Κανελλοπούλου.

Το μέγα θέμα —άληθινά διαχρονικής και διατοπικής σημασίας— της συνδεσεως της χώρας μας με τις οικονομίες έξη προηγμένων κρατών της Εύρώπης, δεν εξαντλείται με δσα έγράφησαν γύρω από την ύπογραφή των σχετικών συμφωνιών. Ύπεραισιόδοξες ή κασσανδρικές έρμηνείες του ιστορικού γεγονότος θα ύπάρξουν πολλές· και ο χρόνος μόνο θα δικαιώση τις μεν ή τις δε... Οί «Είκο νες», που έχουν ύποσχεθ ή στους άναγνώστες τους μίαν άντικειμενική παρακολούθηση του μεγάλου αυτού θέματος, παρουσιάζουν, έκτος από το επίκαιρο φωτογραφικό ύλικό, τις σκέψεις του συνεργάτου τους κ. Κ. Α. Ρουσσέν, σαν βάση έλευθέρας συζήτησεως των διαφόρων προβλημάτων, τὰ όποια άνακύπτουν.

της συμφωνίας. Η φαινομενική αντίφασις μεταξύ «οικονομικής συμφωνίας» και «έθνικής πολιτικής» δεν πρέπει να ξενίζη. Δεν πρέπει να ξενίζη, αν ή συμφωνία τοποθετηθ ή μέσα στο χρονικό της πλαίσιο και στο διεθνές πολιτικό πλαίσιο. Καί τὰ δύο αυτά, χρόνος και διεθνής πολιτική κατάσταση, παρουσιάζουν μία ανάγλυφη ένιαία εικόνα μεταστροφής, που όμως έχει προσανατολισθ ή σταθερά προς την άποκρυστάλλωσιν και την άριστικοποίησιν. Καί ή όριστική μορφή προς την όποια τείνει σήμερα ή ανθρωπότης, χωρίς δεσάίως να την έχη φθάσει ακόμη, είναι ή «άνταγωνιστική συνύπαρξις» των δύο γιγαντιαίων παρατάξεων στις όποιες χωρίζεται ο κόσμος, ενώ ταυτοχρόνως άπομακρύνεται διαρκώς περισσότερο προς τη σκιά του παρελθόντος ή «πολεμική συνύπαρξις», ή μορφή των καθολικών πολεμικών συγκρούσεων που άπετέλεσε το «σήμα κατατεθέν», το ιδιαίτερο γνώρισμα του πρώτου ήμισους του αιώνα μας. Ύποστηρίζεται, δηλαδή, θα έρωτηση κανείς, ότι δεν πρόκειται να ξαναγίνη παγκόσμιος πόλεμος; Αυτό θα άποτελούσε τολμηρή προφητεία και τέτοιο τίτλο δεν ύπαρχει κανείς υπεράνθρωπος σίμερα για να διεκδικήσ η. Η τεχνική τελειοποίησις και ή εξέλιξις των μέσων μαζικής καταστροφής, έχουν έν τούτοις τοποθετήσ η την σφραγίδα τους άνεξίτηλα στις σύγχρονες πολιτικές πράξεις. Χωρίς να διεκδικηται τίτλος προφήτου, μπορεί κανείς στο άρχικό έρώτημα να άπαντήσει ως εξής:

«Δεν ύποστηρίζεται ότι δεν πρόκειται να ξαναγίνη παγκόσμιος πόλεμος. Η πολιτική, όμως, των μεγάλων δυνάμεων του κόσμου προσαρμόζεται προς μίαν μελλοντικήν κατάσταση, ή όποια άποκλείει, ή αν θέλετε παραμερίζει, την πιθανότητα μίας καθολικής πολεμικής συγκρούσεως των δύο τμημάτων στα όποια χωρίζεται ή ανθρωπότης». Δεν πρόκειται, δηλαδή, για «ειρηνική» συνύπαρξ η ή όποια και ποτέ δεν ύποστηρίχθη. Πρόκειται για συνύπαρξ η απλώς των δύο κόσμων, χωρίς παγκόσμιο πόλεμο, που μοιραίως σημαίνει παγκόσμιο καταστροφή. Καί έπειδή ο κόσμος είναι χωρισμένος, πρέπει να ύπάρχη διέξοδος της αντίθεσεως μεταξύ Άνατολής και Δύσεως. Άλλοτε ο πόλεμος, τώρα ο οίκονομικός πόλεμος. Η «άνταγωνιστική συνύπαρξις». Τελικός σκοπός ή επικράτησις του ενός τμήματος του κόσμου επί του άλλου. Καί ο μόν ήγέτης της κομμουνιστικής παρατάξεως, έμίλησε ήδη άπερίφραστως και εξήγγειλε τις επιδιώξεις του Άνατολικού Συνασπισμού: «Θα ήάψωμε τον καπιταλισμό», έλεπε, και πρόσθεσε ότι για να το έπιτύχη αυτό δεν χρειάζεται πόλεμος. Καί είναι άπόλυτα ειλικρινής όταν το λέγει αυτό. Όταν ισχυρίζεται ότι δεν χρειάζεται πόλεμος για να επικρατήσ η μία παράταξις επί της άλλης. Όπως είναι άπόλυτα ειλικρινής όταν διακηρύσσει την πρόθεσιν του να «θάψη τον καπιταλισμό».

‘Η σημασία της είσοδής μας στην ΕΟΚ, στην εποχή της «άνταγωνιστικής συνυπάρξεως»

Όταν ο πρωθυπουργός της Σοβιετικής Ένωσης, ως ηγέτης του κομμουνιστικού κόσμου, εξέγγειλε την είσοδο της ανθρωπότητας στην νέα εποχή της «άνταγωνιστικής συνυπάρξεως» πριν πέντε περίπου χρόνια, υπέσθη και αυτός την αντίδραση εις το εσωτερικό του μέτωπο. Και μόλις το 1957 κατόρθωσε να ξεκαθαρίση την κατάσταση και να εξασφαλίση την ύποταξη στις νέες κατευθύνσεις που όρθως διέκρινε ότι θα ακολουθούσε μορφαία ο κόσμος. Τότε, δυστυχώς, η ηγεσία της Δύσης καθυστέρησε. ‘Η ανώτατη ηγεσία της Δύσεως, γιατί υπάκουε μεταξύ των ηγετών της και διορατικοί πολιτικοί, που διέκριναν την επερχόμενη αλλαγή. Πρώτος μεταξύ αυτών ο Βρετανός πρωθυπουργός Μάκ Μίλλαν έσπευσε να διακηρύξη την ανάγκη της έδρασης μειώσεως της έννοιας της εθνικής κυριαρχίας χάριν της πολιτικής και οικονομικής ενότητας ‘του Δυτικού κόσμου. ‘Από την εποχή εκείνη άρχισε η στροφή. Οι Δυτικοί προσπαθούν να συνεννοηθούν με μία παράλογη αμερικανική και επομένως και Δυτική ηγεσία, ενώ ταυτοχρόνως ετοιμάζονται για λογαριασμό τους και για το χειρότερο. ‘Η βρετανική προσπάθεια της ΕΖΕΣ άποτυγχάνει και ακολουθούν αι διαπραγματεύσεις που καταλήγουν στην συνθήκη της Ρώμης της 25ης Μαρτίου 1957. Ταυτοχρόνως σχεδόν αναγγέλλονται τα πενταετή και έπιπτατη οικονομικά σχέδια ανάπτυξεως της Σοβιετικής Ένωσης και των Ευρωπαίων δορυφόρων της και η σύσταση της ΚΟΜΕΚΟΜ, είδος υπερ-εθνικού κομμουνιστικού επιτελείου, που καθορίζει την επίδοσιν κάθε χώρας στην ανάπτυξη συγκεκριμένου οικονομικού τομέως. ‘Η Ανατολική Γερμανία στην χημική κυρίως βιομηχανία, η Πολωνία στην μεταλλευτική βιομηχανία, η Τσεχοσλοβακία στη βαρεία μεταλλουργία κ.ο.κ. ‘Αφού μελετήθηκαν και ρεβμίστηκαν τα έπι μέρους θέματα, εξεπολύθηκαν αλληλέπληλές κρούσεις έπιθετικές κατά της άνοχης του οικονομικού μετώπου της Δύσεως. ‘Η Δύσις, άφ’ έτέρου, άντελήφθη και αυτή, έστω και με κάποια

καθυτέρησι, την επερχόμενη αλλαγή πορείας του κόσμου, δέν έστώθηκε με τά χέρια σταυρούμενα.

Γεγονός, πάντως, είναι ότι σήμερα πιά, το 1961, βρισκόμαστε στην εποχή της «άνταγωνιστικής συνυπάρξεως». Οι στρατοί και οι στόλοι ύποχωρούν και άποσύρονται για να αντικατασταθούν από τις στρατιές που μάχονται άδυσώπητα το «κόστος» και κατακτούν την «ποιότητα» των προϊόντων «γής ή τέχνης», όπως περιγράφει ο άρχαίος έκείνος όρισμός της «οικονομίας».

‘Η ούσία της μεταβολής

Μέσα στην πελωρία, λοιπόν, αυτή κοσμογονία, στην βασική αυτή μεταβολή, η Έλλάς «συνεδέθη» με την Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα των ‘ΕΣ. Και το έρώτημα που γεννάται μόλις κατακαθίσουν οι θολότητες του πανηγυρισμού, έπειδή η «πρωτοβουλία έσπερίας» ηύδκησε να μās συνδέσι μαζί της, είναι: Πέρι τίνος πρόκειται; Κατά τόν ύπουργόν Συντονισμού της έλληνικής κυβέρνησεως πρόκειται περί δικαιώματος συμμετοχής των Έλλήνων γεωργών και έργατών εις μίαν άγοράν 160 εκατομμυρίων ανθρώπων, όπου θα έχων το δικαίωμά να πωλούν τά γεωργικά και βιομηχανικά προϊόντα των. Κατά άλλον, από τούς θεωρούμενους έξ ίσου άρμοδιούς, η σύνδεσις σημαίνει «άποφυγήν της συνεχώς διευρυνόμενης οικονομικής περιπτώσεως των κομμουνιστικών χωρών». ‘Ο πρώτος δηλαδή ύμλει καθαρά περί κάποιας έμπορικης έπιτυχίας, περί εξασφαλίσεως διασφατηρίου διά τά έλληνικά προϊόντα, ενώ ο δεύτερος περί καθαρώς πολιτικής και γενικής στρατηγικής ένεργείας. Δύο έκ διαμέτρου άντίθετοι άπόψεις και έρμηνεύει διατυπώνεται έξ ίσου άρμόδιως και ταυτοχρόνως περί του σημαντικότερου γεγονότος της εθνικής πολιτικής ιστορίας των νεωτέρων χρόνων.

Και εάν όμως αι δύο έπίσημοι άπόψεις άντιφάσκουν, ποία είναι η όρθή; ‘Αποφύγαμεν την περίπτυσιν των κομμουνιστικών χωρών, δηλαδή, η έξα-

σφαλίσαμεν έπί ένοικίω μίαν γωνίσσον εις την μεγαλοπρεπή «άγοράν» των ‘ΕΣ, όπου θα πωλούμεν εις τούς πολυπληθείς πελάτας τών έκεί καταστημάτων της Γαλλίας, της Γερμανίας, του Βελγίου, της ‘Ιταλίας, της ‘Ολλανδίας και του Λουξεμβούργου (160.000.000 πλούσιοι Ευρωπαίοι) πασατέμπο και στραγάλια και άλλα «γεωργικά και βιομηχανικά προϊόντα»; Πρέπει να όμολογηθ ότι, εάν λάβωμε ύπ’ όψιν τά πρό όλίγου άναφερθέντα, δέν πρέπει να ίκανοποιή τήσων ή μία, όσον και η άλλη άπάντησις εις το έρώτημα «περί τίνος πρόκειται»; ‘Η σύνδεσις της Έλλάδος με την ΕΟΚ δέν είναι άπλή οικονομική συμφωνία! Δέν είναι συμφωνία διά τήν δαμνίαία κατάρχησι των τελωνειακών δασμών ή τήν έξαγωγήν ποτοκαλίων και δάμβακος και καπνού ή ακόμη πολύ όλιγώτερο συμφωνία διά τήν παροχή δανείου βιομηχανικής ανάπτυξεως 125 εκατομμυρίων δολλαρίων έντός της προσεχούς πενταετίας. Είναι κάτι πολύ περισσότερο από όλα αυτά τά γνωστά τά όποία περιέχουν τά κείμενα που υπεγράφησαν πρό ήμερών. Είναι σύνδεσις με συμφωνίαν κρατών τά όποια φιλοδοξούν να άποτελέσουν το κέντρον έξεως και άλλων, διά να άντιμετωπίσουν τούς άντιπάλους των εις τά διαγραφόμενα νέα πεδία των ανθρωπίνων συγκρούσεων, τά οικονομικά πεδία. Το NATO, του όποιου η έπέτειος της ίδρύσεως έωρτώσθη πρό μηνών και εις τās ‘Αθήνας, περιέρχεται εις διευρύνουσιν μοίραν. ‘Αποσύρονται διακριτικά και άδορύτως αι μεραρχαί, τά τάκας και τά κανόνια και οι στρατηγοί και οι στρατιώται εις τήν σκιά των παρασκήνιου, ενώ το προσωπόν προχωρούν τά έργαστάσια. ‘Η στρατιωτική όργανωσις έκυρίαρχη σε έπί αιώνας. ‘Ηλθεν η σειρά της «οικονομικής όργανώσεως». ‘Ασυνήλπτων διαστάσεων και συνεπείας η επερχόμενη μεταβολή εις το κατώφλιον της όποιας εύρισκόμεθα ακόμη. ‘Αλλά δέν πάση περιπτώσει εύρισκόμεθα. Κάποτε έσθθη η Σπάρτη και αι ‘Αθήναι κατέκτησαν τόν Μ. ‘Αλέξανδρον και τόν κόσμον. ‘Ητο η εποχή του πνεύματος. ‘Εκείνος που διέθετε τās πε-

ρισσότερας ‘Ακαδημίας, τούς περισσότερους διδασκάλους, έκυρίαρχη. Και αι ‘Αθήναι έκυρίαρχσαν τήν Ρώμην. Σήμερα θα κυριαρχήσιν έκείνος που θα παράγη καλύτερα, εύθυνότερα και περισσότερα. Και οι άλλοι θα ύποταχθούν. Αύτή είναι η ούσία της επερχόμενης μεταβολής. Πέρι αύτου «πρόκειται» και όχι περί τελωνειακών ένώσεων και άναθεωρήσεως του έλληνικού δασμολογίου. ‘Η Έλλάς συνεδέθη με ένα από τούς διαμορφούμενους πρωταγωνιστάς της έπικείμενης συγκρούσεως. Της νέας συγκρούσεως.

Συγκρίσεις με τά καθιερωμένα

Και ακολουθεί το δεύτερον έρώτημα: Τί εξασφαλίζει με την σύνδεσιν της προς την ΕΟΚ η Έλλάς; Δέν είναι δυνατόν να δοθί άμεσος άπάντησις εις το φυσικόν αυτό έρώτημα του άπλου ‘Ελληνος. Θα γίνη έν τούτοις μία σύγκρισις, η όποία θα βοηθήσθ στην συναγωγή συμπεράσματος. ‘Η σύγκρισις θα γίνη με το NATO. Τήν παλαιά μορφή διεξαγωγής των πολέμων. Το NATO λοιπόν έδέχθη τήν Έλλάδα και τήν Τουρκία ως τακτικά και ισότιμα μέλη του, τρία περίπου χρόνια από της συστάσεώς του. Και παρ’ όλων που ο έλληνικός στρατός είχε δώσει τά πιο πρόσφατα δείγματα της ίκανότητός του και των δυνατοτήτων τīs όποιες διέθετε. Πράγματι, αι έλληνικα ένοπλοι δυνάμεις είχαν και μακρά παράδοσι, και ιστορικούς τίτλους, παλαιούς και πρόσφατους, και η Έλλάς χρήσιμη γεωγραφική θέσι για τήν εποχή εκείνη τουλάχιστον, και το σπουδαιότερο, είχε και τότε, και εξακολουθεί θέβαια να έχη, ένόπλους δυνάμεις! Και στρατηγούς και λοχαγούς και ναυάρχους και ύποπλοιάρχους και ύποσημαγούς και λοχίας και στρατιώτας και ναύτης. ‘Ακόμη περισσότερον δέν ύπήρχε ανάγκη ιδιαιτέρων έπεξηγήσεων περί του τί έπάρτε η Έλλάς και τί τί απέδελπε με την συμμετοχήν της εις το NATO Βεθαίως τά νέα πολεμικά μέσα είχαν έπιφέρει ήδη από

της λήξεως του Β’ Παγκοσμίου πολέμου κάποιαν μεταβολήν εις τās μεθόδους, τήν τακτικήν του πολέμου. Βασικώς όμως έπρόκειτο περί στρατιωτικής συμμαχίας, άμυντικής στρατιωτικής συμμαχίας, διά να μείνωμεν εις τήν έπίσημον όρολογία. Κάτι το όποιον και κατανοητόν ήτο από κάθε Έλληνα και έπιβεβλημένο, δεδομένου ότι ύπήρχον τότε σαφή όννορα μεταξύ των δύο άντιπάλων συγκροτημάτων. Πολιτικά, γεωγραφικά και ιδεολογικά ακόμη. ‘Εν τούτοις, παρ’ όλη τήν ύπαρξιν των θεμελιωδών ανάλόγων στρατιωτικών συμβούλων των άλλων χωρών, οι Έλληνες στρατιωτικοί. Μόλις είχαν τελείωσι από ένα μακρόν και νικηφόρον πόλεμον, φορείς των πολεμικών παραδόσεων και της πολεμικής ιστορίας τριών χιλιάδων έτών. ‘Η έλληνική κυβέρνησις, δηλαδή, είχε αξιωματικούς, λοχαγούς, ύποπλοιάρχους, συνταγματάρχας, στρατηγούς, ναυάρχους, που είχαν διοικήσει πολεμικές μονάδες που είχαν πολεμήσει. Στελέχη που ήσαν, κατά τεκμήριον, τί σημαίνει πόλεμος, έστω και από σταθιστική παράδοσι. Και διεπραγματεύθη με τή βοήθειά τους τήν συμμετοχή της εις τήν συμμαχία.

Έλλάς, ΕΟΚ και «Έπτα»

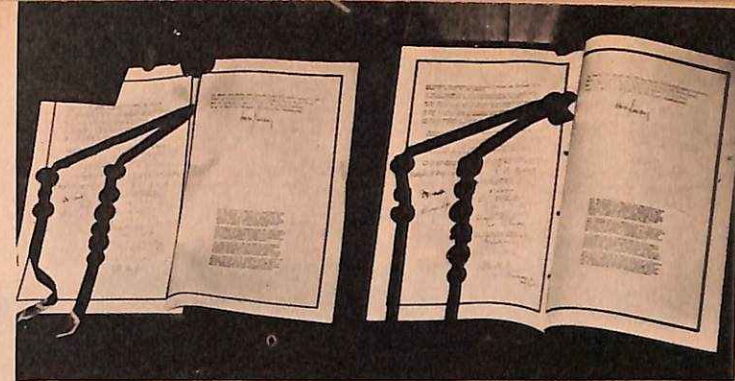
Για να γίνη μία άπλουστευμένη προβολή του θέματος πρέπει να έπιτραπούν συγκρίσεις με γνωστά και καθιερωμένα. Εις τήν στρατιωτικήν συμμαχίαν του NATO μετέχουν όχι τμήματα, άλλα ούσιαστικά όλόκληρος ο δυτικοευρωπαϊκός κόσμος και έπιπλέον αι ‘Ην. Πολιτεία και ο Καναδάς. Και όμως εις τήν συμμαχίαν εκείνη μετέχει η Έλλάς με ίσοδύναμη ψήφον, ως ίσοτιμον μέλος. Και παρ’ τās άνοησίας και τά τρωτά της έτεροδικίας, παρ’ τήν σχετικήν φθοράν που έφερε ο συγχρωτισμός των Έλλήνων αξιωματικών με τούς συναδέλφους των του NATO, ώστε να άποκτήσουν και οι Έλληνες μίαν νοστοριανόν εστρατιωτικήν έπαγγελματισμόν, ύπήρχαν και αντίστοιχα σημαντικά όφελήματα. Κυρίως η δωρεάν παροχή άφθονου και πρώτης ποιότητος στρατιωτικού ύλικού, η άμερικανική στρατιωτική βοήθεια εις δολάρια για τήν συμπλήρωσι των κενών του προϋπολογισμού εθνικής άμυνής και διαφορά άλλα μέσα διά τήν άντιμετώπισιν ένδεχομένου πολέμου ύπό της Έλλάδος, του γνωστού τότε και άπρηχαιωμένου ήδη τύπου

‘Αντιθέτως, εις τήν οικονομικήν συμμαχίαν, με τήν όποιαν συνδεόμεθα σήμερα με τήν ΕΟΚ, μετέχει τ μ ή μ α μόνο του δυτικοευρωπαϊκού κόσμου και μάλιστα σε σχετικό άναγωνισμό με τήν ύπόλοιπη Δυτ. Ευρώπη των ΕΠΤΑ, τας ‘Ην. Πολιτείας και τόν Καναδά. Και η Έλλάς συνδέεται με τήν συμμαχία αυτή ως ύποτακτική, χωρίς δικαίωμα ψήφου, όχι ως ίσοτιμος εταίρος σύμμαχος, άλλα ως δορυφόρος.

Διά τήν συμμαχίαν με το NATO έχρησιμοποιήσαν ως σύμβουλοι της πολιτικής ηγεσίας οι ένδεδειγμένοι και έν πάση περιπτώσει ίκανοί να σταθούν, ισάξιοι τουλάχιστον, κοντά στους ανάλόγους στρατιωτικούς συμβούλους των άλλων χωρών, οι Έλληνες στρατιωτικοί. Μόλις είχαν τελείωσι από ένα μακρόν και νικηφόρον πόλεμον, φορείς των πολεμικών παραδόσεων και της πολεμικής ιστορίας τριών χιλιάδων έτών. ‘Η έλληνική κυβέρνησις, δηλαδή, είχε αξιωματικούς, λοχαγούς, ύποπλοιάρχους, συνταγματάρχας, στρατηγούς, ναυάρχους, που είχαν διοικήσει πολεμικές μονάδες που είχαν πολεμήσει. Στελέχη που ήσαν, κατά τεκμήριον, τί σημαίνει πόλεμος, έστω και από σταθιστική παράδοσι. Και διεπραγματεύθη με τή βοήθειά τους τήν συμμετοχή της εις τήν συμμαχία.

Το δασμολόγιον

Για τήν σύνδεσιν έν ύποτελεία με τήν ΕΟΚ ποιοι ύπήρχαν οι σύμβουλοι τίνος; ‘Η «εραπεική» και γενικότερα, αν θέλη κανείς να διατυπώση τήν έννοια, το «έμποριον» άποτελεί άπλως ένα παρακαλάδι, μάλλον περιωρισμένη σημασία στον όγκο του όρου «οικονομία», που άποτελεί το άντικείμενο έμπορίου ως συμβούλους έγιναν αι διαπραγματεύσεις. Και αν θέλωμεν έμπροσθέν της άτελείας και έμπνευκανική στρατιωτική βοήθεια εις δολάρια για τήν συμπλήρωσι των κενών του προϋπολογισμού εθνικής άμυνής και διαφορά άλλα μέσα διά τήν άντιμετώπισιν ένδεχομένου πολέμου ύπό της Έλλάδος, του γνωστού τότε και άπρηχαιωμένου ήδη τύπου

ΤΑ ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΑ ΣΥΝΔΕΣΕΩΣ — ΕΓΓΡΑΦΑ ΙΣΤΟΡΙΚΗΣ ΒΑΡΥΤΗΤΟΣ

(Φωτ. ‘Ην. Φωτοεφόρτες)

ύπκρου, σπουδάσαντος εις το Ούεστ Πόντ η τήν Σχολήν του Σαιν Σύρ, διά να μās όργανώση τόν στρατόν μας. Και ο μετακληθείς, μάλιστα, αυτός δέν είχαν έδώ εις τήν Έλλάδα ούτε συταγματάρχας, ούτε λοχαγούς και όμως η συνθήκη πρόβλεπε τήν συμμετοχήν της Έλλάδος διά τώων συνταγμάτων και τώων λόγων εις τόν συμμαχικόν στρατόν του NATO.

πείσης εκατομμυρίων στρεμμάτων, διά ειδικάς καλλιέργειας, αι όποιαι έγκαταλείπονται πριν τά περίφημα «έργα» τελειώσουν; Τί είδους οικονομία και τί είδους προγραμματισμός είναι δυνατόν να γίνη; Και όμως οι πάτρυνες μας οι νέοι, της ΕΟΚ, θα ζητήσουν δεδομένα πραγματικά και ήμεις δέν θα τά έχωμεν.

‘Η πολιτική μεταφορών

Ομιλεί η σύμβασις της Ρώμης περί κοινής πολιτικής μεταφορών. Και η Έλλάς, ως άλλος Κορυγκιός με κερένιαν μύτην, θα προχωρήσει εις τόν φούρνον της ΕΟΚ με πρωτοφανές κόστος, ίσως εις τόν κόσμον όλόκληρον, διακινήσεως, μέσω των άπείρων και όμως πρωτόγονων καταστάσεως έλληνικών λιμένων και ύπό το καταθλιπτικόν βάρος των διαφόρων εφορταεφορτωτών κύτους, καταστρώματος, αποβάθρας, αποβάθρων κλπ. κλπ., που καθιστούν τούς έλληνικούς λιμένες τούς ακριβωτέρους ίσως του κόσμου όλόκληρου, και τās ύδατινας έλληνικές μεταφοράς τās πλέον άσυμφόρους, παρ’ το γεγονός της ύπάρξεως έκτεταμένων έλληνικών παραλίων και της πληθώρας των λιμένων της χώρας. ‘Οταν η σύμβασις της Ρώμης κινή λόγον διά κοινήν πολιτικήν μεταφοράν, βεθαίως δέν πρόβλεπε ότι η ΕΟΚ θα αναλάβη το βάρος του έλλειμματος τών έλληνικών σιδηροδρόμων. Βεθαίως η ΕΟΚ δέν πρόκειται να πληρώση τά 500 εκατομμύρια των ΣΕΚ. Βεθαίως η ΕΟΚ δέν θα πληρώση τά 30% τών «άπαιτείων» εκ της διακινήσεως της καταναλώσεως, που ύφίσταται σήμερα η ΔΕΗ, η πλέον σύγχρονος, έν τούτοις, μεγάλη όργανωσις έν Έλλάδι. Τα έλλείμματα του ΟΑΠ και τούς 1.600 ύπολλήλους του δέν θα τά πληρώση η ΕΟΚ, ούτε τά ΚΤΕΑ, ούτε τούς άλλους ποικιλώνυμους συνδυασμούς των γραμμάτων του έλληνικού αλφαβήτου. Θά τούς πληρώση όλος, και τώρα και εις το μέλλον, η Έλλάς. Και αυτά σημαίνουν άπώλειαν της μάχης του μέλλοντος, της μάχης του κόστους. ‘Υπέρ τίνος; ‘Υπέρ τού άντιπάλου, βεθαίως. Και αυτός είναι η καρδοκούσα ‘Ανατολή. Και εις τήν περίπτωση αυτήν τά τάκας του NATO ή τά ίδια μας δέν πρόκειται να σώσουν τήν Έλλάδα και τήν έλληνικήν ιδέαν. Είναι άνισχυρά τά πολεμικά όπλα έπιθέσεως η άμυνής εις ένα βομβαρδισμόν με εύθνη ύφολιματα και εύθνη ηλεκτρικά πυγυαία. Είναι άνισχυρον ακόμη και οι ονδήποτε προστατευτικόν τείχος δασμών και φόρων.

Είσοδος εις μάχην

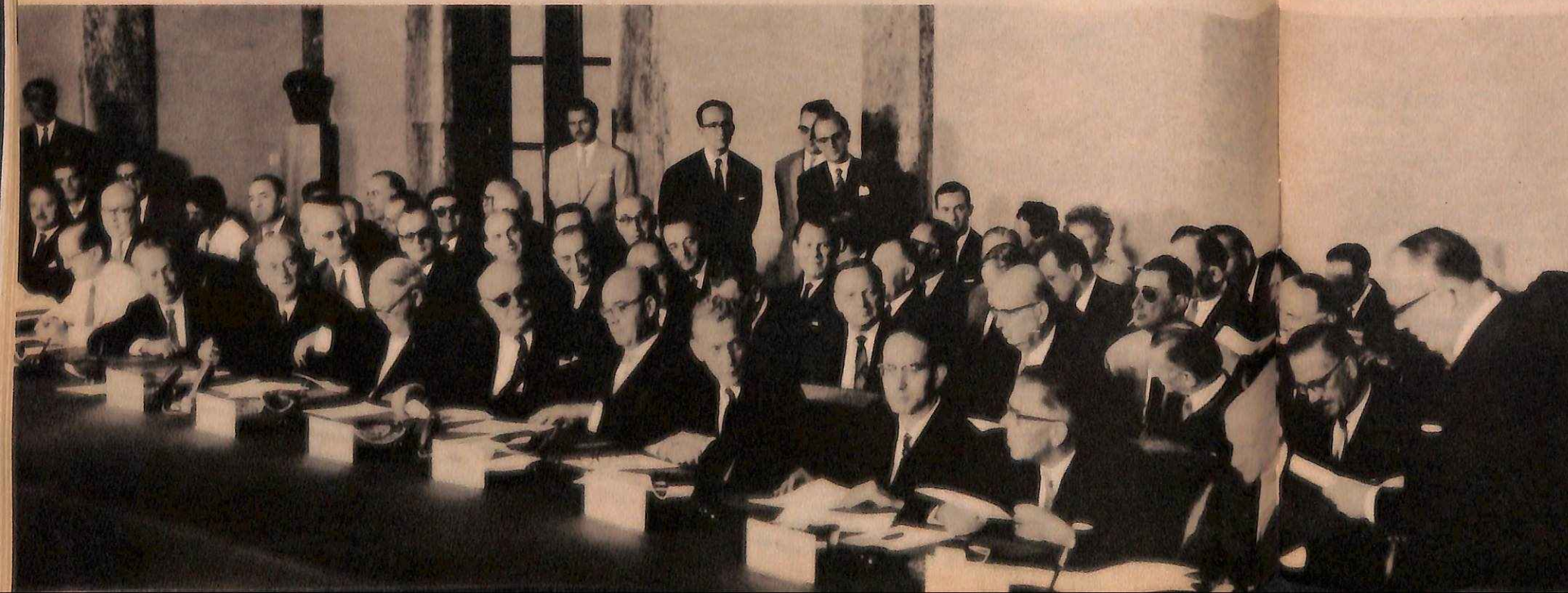
Ο κατάλογος θα ήδυνάτο να προχωρήσει και να συμπληρώση τόνος όλόκληρον. Πάντως, με τά όλίγα, προχείως σωρευθέντα, γίνεται έναργής η εικόνα. Πέρι τίνος, δηλαδή, πρόκειται. Και είναι αρκετά σαφές ότι δέν πρόκειται περί πανηγυριού και δεγγαλικών. Πρόκειται περί είσοδου εις πεδίο μάχης συγχρόνως, με θέλη και δόρατα και καρποφύλλια ίσως. Εις τήν συμφωνία της Ρώμης πρόβλεπεται προγραμματισμός και έφαρμογή κοινής πολιτικής εις τήν γεωργίαν, τās μεταφοράς, τήν έργασίαν κ.ο.κ. Και έρωτάται: ‘Υπάρχει γεωργική πολιτική εις τήν Έλλάδα, διά να «εναρμονισθ»; ‘Οταν τήν μίαν φοράν έκκινούμεν με τύπανα και φαφάδες ύπέρ του καπνού και τήν έπομένην περιορίζομεν τήν καπνοκαλλιέργειαν κάτω του όριου άσφαλείας; ‘Οταν ένισχύομεν τήν βαμβοκαποαγωγήν, άναμένοντες μίαν νέαν κρίσιν Σουέζ, διά τήν διάθεσιν των αποθεμάτων; ‘Οταν ίδρύομεν κάθε τρία χρόνια και ένα νέον όργανισμόν συντονισμού και έμπορίας των γεωργικών προϊόντων, πότε ύπό τής ‘Αγροτικής Τράπεζας, πότε ύπό τής Γεωργικών Συνεταιρισμών, πότε ύπό ιδιότυπον ήμικρατικήν μορφήν; ‘Οταν, όταν, όταν... περί ποίας γεωργικής πολιτικής είναι δυνατόν να γίνεται λόγος και περί ποίου συντονισμού της; ‘Οταν, τέλος, γίνεται θεωρητική αξιό-

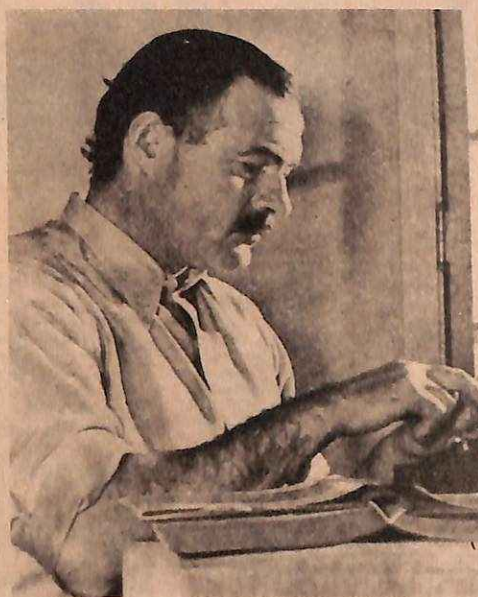
‘Η πραγματική εικόνα

Αυτή είναι η ζοφερά εικόνα. ‘Υπάρχουν βεθαίως και τά δικαιολογητικά. Τά δεγγαλικά, πάντως, δέν έχων θέσιν. Και η μόνη άπάντησις εις τά άμείλικτα έρωτηματικά είναι η έγκατάλειψις της προχειρολογίας και της διαθέσεως έξαπατήσεως και η έν συνείδησει του τιτανείου της άπαιτούμενης προσπάθειας έπιλοκή εις τόν άγώνα διά τήν έλληνικήν έπίδοσιν. Με περισσότεραν σοβαρότητα και συναίσθησιν της εύθνης έπέναντι των επερχόμενων γενών και σθεσμού άπέναντι των νεών που προύπηξαν.

Κ.Α.ΡΟΥΣΣΕΝ

ΣΤΗΝ ΑΙΘΟΥΣΑ ΤΩΝ ΤΡΟΠΑΙΩΝ: ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ ΤΗΣ ΕΚΑ ΥΠΟΓΡΑΦΟΥΝ

Ο ΡΕΠΟΡΤΕΡ ΟΝΟΜΑΖΟΤΑΝ ΕΡΝ. ΧΕΜΙΝΓΚΟΥΑΙΗ

**Οι Έλληνες ξερριζώνονται από τη Μικρά Άσία
Στη Σμύρνη: σκηνές από την Κόλαση του Δάντη
Ή Έπανάσταση τυφεκίζει τους Έξη στο Γουδί
Μια συνέντευξη με τον Βασιλέα Κωνσταντίνο**

Ο ΕΡΝΕΣΤ ΧΕΜΙΝΓΚΟΥΑΙΗ δίνει συνέντευξη σε δημοσιογράφους, το 1937. Θέμα: Ο ισπανικός εμφύλιος πόλεμος, που αποτελούσε τότε το μέγα γεγονός της εποχής.

“Αγνωστα δημοσιογραφικά κείμενα του μετέπειτα μεγάλου μυθιστοριογράφου από την ελληνική περιπέτεια του 22

Ο Έρνεστ Χέμινγκουαϊ ήταν ο μόνος από τους τρεις Μεγάλους της Αμερικανικής Λογοτεχνίας που δεν είχε επισκεφθεί την Ελλάδα κατά την τελευταία δεκαετία. Ο Τζων Στάινμπεκ είχε έλθει το 1954 και ο Ουίλιαμ Φόκνερ το 1957.

Οι εφημερίδες έδημοσίευαν συχνά πληροφορίες ότι σχεδίαζε να έλθει και στην Ελλάδα, συνδυάζοντας την επίσκεψή του με κάποιο ταξίδι στην Ιταλία ή στην Ισπανία — που έμεινε ως το τέλος ο μεγάλος έρωτας της ζωής του.

—Φέτος θα έχετε πολλές διασημότητες στον τόπο σας, μου είχε πει ο Ρόμπερτ Φρόστ, όταν τον συνήντησα τον περασμένο Μάρτιο στην έπαυλή του Αμερικανού πρεσβευτού. “Ακουσα ότι σκοπεύει να έλθει και ο Χέμινγκουαϊ.

Μια γαλάζια σπίθα έλαμψε στο βάθος των ματιών του.

—Αλλά, βέβαια, πρόσθεσε, ποτέ δεν μπορείς να ξέρεις τί θα κάνει στο τέλος ο Έρ-

νι. Του άρεσει πάντα να πηγαίνει εκεί όπου δεν τον περιμένουν.

Το πρόγραμμά του για φέτος το καλοκαίρι ήταν ένα ταξίδι στη Ρωσία. “Ίσως να έρχόταν προηγούμενος ή μετά. Πάντως δεν πρόλαβε. Είχε πολλή τύχη σε όλη του τη ζωή, είχε παίξει με το θάνατο απειρες φορές και είχε φθάσει τόσο κοντά στο κρίσιμο σύνορο, ώστε μπόρεσε αργότερα να περιγράψει, στα «Χιόνια του Κιλιμάντζαρο», με μια συγκλονιστική πειστικότητα, τί ακριβώς αισθάνεται ένας άνθρωπος που πεθαίνει.

Το 1954 το αεροπλάνο του είχε πέσει σε κάποιο δάσος της Ταγκανίκας. “Όλοι πίστεψαν ότι είχε σκοτωθεί, και το ίδιο απόγευμα οι αμερικανικές εφημερίδες κυκλοφόρησαν σε έκτακτες εκδόσεις, για να αναγγείλουν τον θάνατό του.

Αλλά ο Χέμινγκουαϊ είχε ξεγελάσει και εκείνη τη φορά τον θάνατο. Κάποιο άορατο τείχος τον προστάτευε από τα βέλη του — κάποιο τείχος που ήταν γραμμένο από

τη μοίρα να πέσει στις επτάμιση το πρωί της Κυριακής 2 Ιουλίου 1961.

—Ήμουν ένας πολύ τυχερός άνθρωπος, είχε ομολογήσει τότε, μετά την διάσωσή του. “Όχι τόσο γιατί έζησα, αλλά γιατί μπόρεσα να προσπεράσω τον θάνατό μου και να δω πώς θα μιλήσει για μένα ο κόσμος όταν θα είμαι νεκρός. “Αναρωτιέμαι αν κανείς άλλος άνθρωπος είχε ποτέ του αυτήν την ευκαιρία...

Πριν 40 χρόνια

Πάντως, ο Χέμινγκουαϊ γνώρισε την Ελλάδα. Αυτό συνέβη πριν 40 ακριβώς χρόνια, όταν τον έστειλε το «Τορόντο Στάρ» ανταποκριτή στο μικρασιατικό μέτωπο.

Ήταν μόλις 23 ετών και ακόμη δεν είχε ξεκαθαρίσει τί θα έκανε στη ζωή του. Αισθάνονταν μετέωρος σε ένα παράλογο κόσμο. “Η-θελε να γνωρίσει καλύτερα τον κόσμο αυτό.

“Όταν έφθασε στην Ελλάδα, το μικρασιατικό δράμα είχε αρχίσει να διαγράφεται. Ο Χέμινγκουαϊ παρακολούθησε τις περισ-

σότερες μάχες και τις απέκρινε σε μια σειρά από βίαιες ανταποκρίσεις.

“Εκείνο το βράδυ έφθασα στο σημείο όπου είχε γίνει η επίθεση με τους νεοφερμένους αξιωματικούς του Κωνσταντινίου, που δεν ήξεραν τί τους γινόταν. Και τότε, για πρώτη φορά, είδα σκοτωμένους στρατιώτες με άσπρες φουστές μπαλλέτων και γυριστά παπούτσια με φούντες».

Από την πρώτη στιγμή που βρέθηκε στο μέτωπο, ο Χέμινγκουαϊ κατάλαβε ότι ο πόλεμος αυτός δεν ήταν ένας συνηθισμένος πόλεμος. Πίσω από τη χαρά της νίκης και την πίκρα της ήττας κρυβόταν η απελπισία ενός ολόκληρου λαού, που τον ξερρίζωναν από την πατρίδα του.

“Εξω από την Αδριανούπολη ή δοχή έδεσαν αλύπητα τους μινιαρέδες. Τα κάρρα συνωστίζονταν επί 30 μίλια στο δρόμο του Καραγάις. Βουδάλια και αγελάδες έσερναν τα κάρρα μέσα στη λάσπη. Ούτε αρχή, ούτε τέλος. Μόνο κάρρα φορτωμένα με κάθε λο-

γής πράγματα. Γέροι και γριές, καταμυωμένοι, ακολουθούσαν τα ζώα. “Η Μορίσα κυλούσε κατακίτρινη και είχε φθάσει σχεδόν ως τη γέφυρα. Τα κάρρα έπεφταν επάνω στις καμήλες, που προχωρούσαν ανάμεσα τους. Το ελληνικό ιππικό προστάτευε την πομπή. Γυναίκες και παιδιά επάνω στα κάρρα, σιουδαγμένοι μαζί με στρώματα, καθρέφτες, ραδιομηχανές και μπόγους. Μια γυναίκα κρατούσε ένα παιδί — κ’ ένα κοριτσάκι, τυλιγμένο με μια κουβέρτα, έκλαιγε. “Αρρώσταινες να το βλέπεις. “Έβρεχε συνεχώς».

Η τραγωδία της Σμύρνης

Οι σελίδες αυτές και μερικές άλλες ακόμη έδωσαν αφορμή σε ώρισμένους να κατηγορήσουν τον Αμερικανό συγγραφέα για μισελληνισμό.

Είναι ίσως περίεργο, αλλά πουθενά τα διδλία του Χέμινγκουαϊ δεν άφησαν ευχαρίστες εντυπώσεις.

“Η περιγραφή της υποχωρήσεως του Κα-

πορέττο —που ώρισμένοι κριτικοί την συγκρίνουν με την περιγραφή της μάχης του Βατερλώ από τον Σταντάλ— του έστοίχισε τη διακοπή των σχέσεων με τους Ιταλούς. Το «Για ποιόν χτυπά ή καμπάνα» τον απομόνωσε από την Ισπανία.

Οι άριστεροι τον κατηγορήσαν για φασίστα. Οι δεξιοί για όργανο των κομμουνιστών. “Ίσως αυτό να πιστοποιήσει ότι είναι τουλάχιστον ένα τίμιο διδλίο, απάντησε απλά ο Χέμινγκουαϊ.

Κάτι παρόμοιο ίσως συμβαίνει και με τα κείμενά του που συνδέονται με την Ελλάδα. Δεν ήταν δικό του λάθος αν έζησε μια από τις τραγικότερες στιγμές της ιστορίας μας.

“Ο πανικός στο λιμάνι της Σμύρνης, με τα γυναικόπαιδα που έπεφταν στη θάλασσα για να γλυτώσουν από τους Τούρκους και τις φλόγες που έσφαζαν τον ουρανό, τον έκαναν αργότερα να πη ότι μόνο ο Γκόγια μπορούσε να αποδώσει τις στιγμές εκείνες.

“Ήταν κάτι που έμοιαζε με σεισμό. Το χειρότερο από όλα ήταν ότι κανείς δεν ήξερε τί θα κάνουν οι Τούρκοι. Ποτέ δεν ξέρεις τί θα κάνει ο Τούρκος όταν θυμώσει».

Και πιο κάτω:

“Δεν θα ξεχάσω ποτέ πώς έκλαιγαν κάθε βράδυ. Αδίο άρχιζε πάντα τα μεσάνυχτα. Δεν έξερω γιατί έκλαιγαν αυτή την ώρα. “Ίσως να έφταιγε το σκοτάδι».

Αλλά αυτό που τον αναστάτωσε ήταν οι μητέρες που έσφιγγαν τα νεκρά παιδιά τους στην αγκαλιά τους:

“Το χειρότερο από όλα ήταν οι γυναίκες με τα πεθαμένα παιδιά... Πάλι καλά που δεν είχαν πεθάνει και περισσότερα. Πολλά είχαν πεθάνει εδώ και Ξξη μέρες, αλλά οι μανάδες τους δεν τα άφηναν από τα χέρια τους. Τα σκέπαζαν με μια κουβέρτα και τα έπαιρναν μαζί τους, όπου και να πήγαιναν. Πάντα διέλεγαν το πιο σκοτεινό μέρος για να καθήσουν».

Ο δρόμος ανοίγεται...

Τα βίαια αυτά κείμενα ήταν κάτι περισσότερο από μια σειρά δημοσιογραφικών τηλεγραφημάτων. Ήταν η λάμψη που φώτισε το δρόμο που θα έπρεπε να ακολουθήσει ο νεαρός ανταποκριτής του «Τορόντο Στάρ».

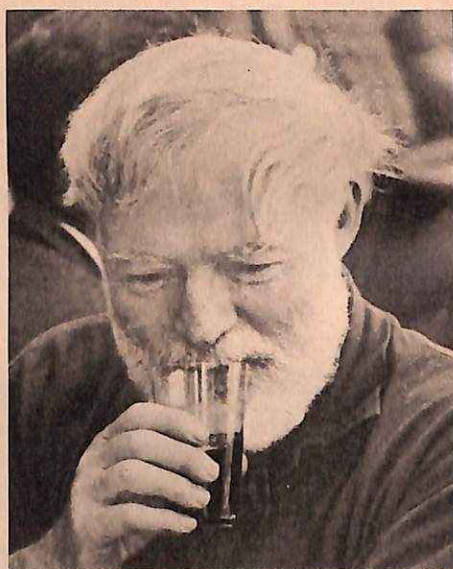
Για πρώτη φορά ο Χέμινγκουαϊ πολέμησε χρησιμοποιώντας το μολύβι του και όχι το τουφέκι του.

—Οι ανταποκρίσεις σου από την Ελλάδα έκαναν μεγάλη εντύπωση στην Αμερική, του είπε αργότερα ο άρθρογράφος Λίνκολν Στήβενς, όταν τον συνάντησε στη Λαζάνη.

«'Αν γράψω ποτέ μυθιστόρημα δα τὸ κάνω σὰν νὰ πλήρωνα σὲ τηλεγράφημα κάθε λέξη»

ΜΕΤΑ τὴν ἐπιστροφή του ἀπὸ τὸ μικρασιατικὸ μέτωπο, ὁ Χέμινγκουαι ἐγκαταστάθηκε στὸ Παρίσι, ὅπου, ζώντας ἀνάμεσα στὴ «χαμένη γενιά», ἔγραψε τὸ ἔπος τῆς, τὸ 1926, μὲ τὸ διβλίο του «Ὁ ἥλιος ἀνατέλλει ξανά». Σχεδὸν 40 χρόνια χωρίζουν τὴν φωτογραφία τῆς ἐποχῆς ἐκείνης (ἀριστερά) ἀπὸ τὴν τελευταία του (δεξιά), πού τραβήχθηκε λίγο πρὶν τὸ θάνατό του.

γράφει ὁ Χέμινγκουαι. Φάνηκε πολὺ εὐχαριστημένος πὺν μὲ εἶδε. Ἀρχίσαμε νὰ περπατᾶμε σὶν κήπο.

«Νά ἡ Βασίλισσα, μοῦ εἶπε.

«Ἡ Βασίλισσα κλάδευε ἕνα θάμνο.

«Πῶς εἶσθε; μὲ ρώτησε.

Καθήσαμε κάτω ἀπὸ ἕνα δένδρο σὶν κήπο καὶ ὁ Βασιλεὺς διέταξε νὰ φέρουν οὐτὸν μὲ σόδα.

«Ἔχουμε, τουλάχιστον, καλὸ οὐτσκ, μοῦ εἶπε.

«Πρόσθεσε διὲς ἡ ἐπαναστατικὴ ἐπιτροπὴ δὲν τὸν ἄφηγε νὰ βγῇ ἔξω ἀπὸ τὸ παλάτι.

«Ὁ Πλαστήρας εἶναι καλὸς ἄνθρωπος, εἶπε, ἀλλὰ τρομερὰ δύσκολος. Νομίζω πὺν τὰ πάει καλὰ ὡς τώρα, ἀν καὶ σκότωσε τοὺς ἔξῃ. Ἴσως ἀν καὶ ὁ Κερένσκυ σκότωνε μερικὸν τὰ πράγματα τώρα νὰ ἦταν διαφορετικά. Φυσικά, τὸ σημαντικότερο πρᾶγμα σὶς ἱστορίες αὐτὲς εἶναι νὰ μὴ σκοιῶνεσαι ἐνὸς ὁ ἴδιος.

«Μιλῆσαμε γιὰ ἀρκετὴ ὥρα. Σὰν ὅλους τοὺς Ἕλληνες, ἤθελε νὰ πάη σὶν Ἀμερικήν.

Ἀλλὰ τὰ δυὸ αὐτὰ κείμενα προκαλοῦν κάποιες ἀπορίες μὲ τὴν ἀντίθεση πὺν παρουσιάζουν πρὸς τὰ ἱστορικὰ δεδομένα. (Ἡ ἐκτέλεση τῶν ἔξῃ δὲν ἔγινε στὸ νοσοκομεῖο, ἀλλὰ στὸ Γουδί, καὶ ἡ συνέντευξη μὲ τὸν Κωνσταντῖνο παρουσιάζει ἀνάλογες ἀντιφάσεις).

Ὁ Μπαίκερ, πὺν ἐρεύνησε τὸ ζήτημα, διαλύει τὸ μικρὸ μυστήριον:

«Ὁ Χέμινγκουαι δὲν ἦταν σὶν Ἑλλάδα ὅταν ἔγινε ἡ ἐκτέλεση τῶν ἔξῃ ὑπουργῶν, γράφει. Κάποιος τοῦ τὴν περιέγραψε καὶ ὁ Χέμινγκουαι βρῆκε τὸ θέμα ἐνδιαφέρον. Τὸ ἴδιο συνέβη καὶ μὲ τὴν συνέντευξη μὲ τὸν Κωνσταντῖνο. Ὁ συγγραφέας τὴν ἄκουσε ἀπὸ αὐτόπτη μάρτυρα».

Περιπέτεια σὶν πόλη

Ὁ πόλεμος εἶχε τελειώσει. Ὁ ἐκδότης τοῦ «Τορόντο Στάρ» τηλεγράφησε σὶν Χέμινγκουαι νὰ φύγῃ ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα καὶ νὰ ἀναλάβῃ τὴν θέση τοῦ ἀναποκριτοῦ τῆς ἐφημερίδος στὸ Παρίσι.

Τὸ τηλεγράφημα βρῆκε τὸν Χέμινγκουαι σὶν Πόλη. Σὲ μιὰ νυκτερινή του περιπλάνησιν στὸ Ταξίμ γεννήθηκε αὐτὸ τὸ στιγμιότυπο, πὺν πέρασε ἀργότερα σὶς σελίδες τοῦ «Κίλιμάντζαρο»:

«Ἐκεῖνο τὸ βράδυ γύριζε ἐδῶ κ' ἐκεῖ, σὶν Ταξίμ. (Ὁ συγγραφεὺς χρησιμοποιεῖ τρίτο πρόσωπο, ἀλλὰ τὸ κείμενο εἶναι αὐτοβιογραφικὸ). Ὑστερα βρῆκε μιὰ κοπέλλα καὶ πῆγαν κάπου νὰ χορεύουν, ἀλλὰ χόρευε ἀπαίσια καὶ τὴν παράτησε γιὰ μιὰ Ἀρμένισσα, πὺν κολλοῦσε ἐπάνω του καὶ τὸν ἔκανε νὰ ζαλίζεται. Τὴν πῆρε ἀπὸ ἕναν Ἀγγλο πυροβολητὴ, ὅστερα ἀπὸ ἕνα καυγᾶ. Ὁ πυροβολητὴς τὸν φώναξε ἔξω καὶ ἤρθαν σὶς χέρια. Τὸν χτύπησε δυὸ φορές δυνατὰ σὶν σάγονι καὶ, διὰ δὲν τὸν εἶδε νὰ πέφτῃ κάτω, κατάλαβε διὲς θὰ ἀκολουθοῦσε γερὸ ξύλο. Ὁ πυροβολητὴς τὸν χτύπησε σὶν ψαχνὸ καὶ ὅστερα ἀνέμεσα σὶς μάτια. Ἔπεσε κάτω καὶ ὁ πυροβολητὴς ἔπεσε ἀπὸ πάνω του, τὸν ἔρπασε ἀπὸ τὸ σακκάκι καὶ τοῦ ἔσκιε τὸ ἕνα μαρτίκι. Τότε τὸν χτύπησε δυνατὰ μὲ τὸ δεξιὸν χέρι, τὸν ἔσπρωξε πρὸς τὰ πίσω καὶ, διὰ τὸν εἶδε νὰ πέφτῃ, πῆρε τὸ κορίτσι καὶ τὸ ἔβαλαν σὶς πόδια, γιὰτὶ ἄκουσε τὴ Στρατιωτικὴ Ἀστυνομία.

«Μπῆκαν σὲ ἕνα ταξί, ἔκαναν ἕνα περίπατο σὶν Βόσπορο καὶ μετὰ γύρισαν, μέσα σὶν παγωμένη νύχτα, καὶ πῆγαν σὲ ἕνα ξενοδοχεῖο. Ἦταν ἀπαλὴ καὶ ροδοπέταλη, ὅπως τὴν περιέμενε...

«Εἶχε φανῇ τὸ πρῶτο φῶς τῆς ἡμέρας διὰ γύρισε σὶν Πέρα Πάλας, μὲ τὸ ἕνα μαρτίκι μαυρισμένο, κρατώντας τὸ σακκάκι σὶν χέρι του, γιὰτὶ τοῦ ἔλειπε τὸ ἕνα μαρτίκι».

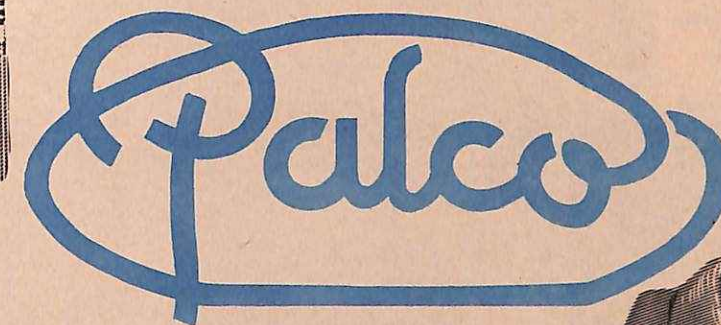
Ὑστερα ἀπὸ μερικὲς ἡμέρες ὁ Χέμινγκουαι γύρισε σὶν Παρίσι. Δὲν εἶχε γράψῃ ἀκόμη κανένα ἀπὸ τὰ ἔργα πὺν τὸν ἔκαναν ἀργότερα διάσημο.

Τὸ 1926 κυκλοφόρησε τὸ πρῶτο του μυθιστόρημα, μὲ τίτλο «Ὁ ἥλιος ἀνατέλλει ξανά». Ὁ νεαρὸς ἀναποκριτὴς τοῦ μικρασιατικοῦ μετώπου ἔκανε τὰ πρῶτα του βήματα σὶν πεζογραφία. Ἡ δόξα τὸν περιέμενε λίγα βήματα πρὸς κάτω...

Φ. ΓΕΡΜΑΝΟΣ

ΤΟ ΣΗΜΑ ΤΩΝ ΑΝΕΓΝΩΡΙΣΜΕΝΩΝ
ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ ΚΑΙ ΤΩ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩ
ΑΡΙΣΤΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ
ΠΛΕΚΤΩΝ ΕΣΩΡΡΟΥΧΩΝ

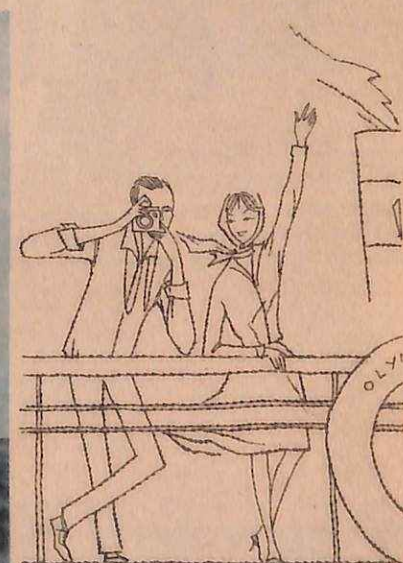
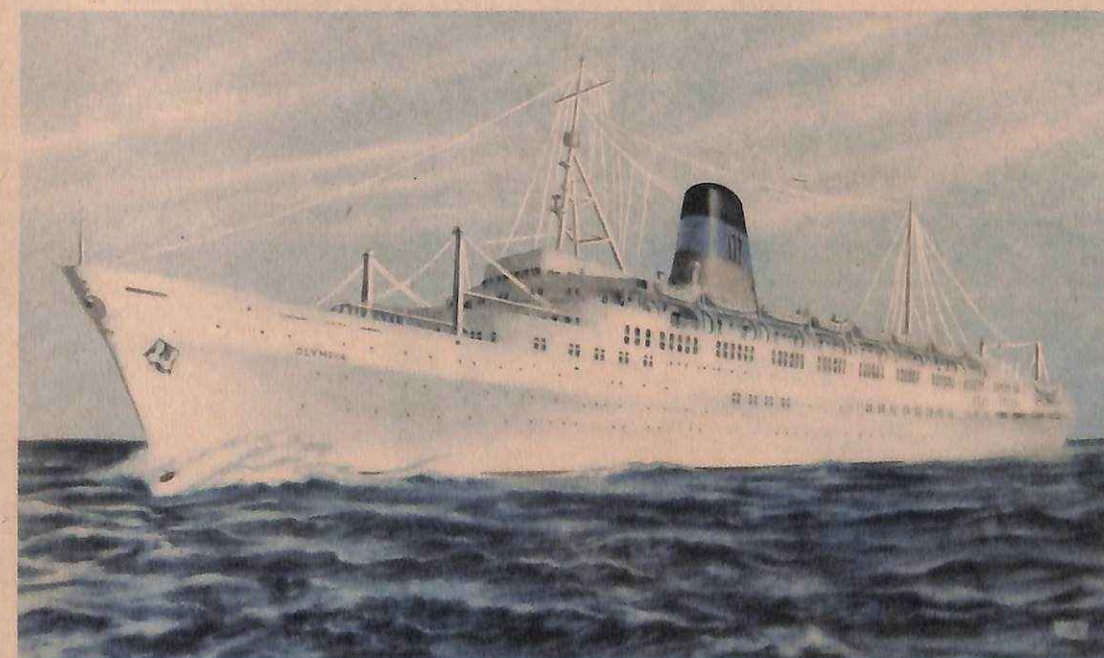

ΦΑΝΕΛΛΑΙ ΣΠΟΡ - ΣΛΙΠΣ
ΥΠΟΚΑΜΙΣΑ ΣΠΟΡ

- ΕΛΑΦΡΑ
- ΚΟΜΨΑ
- ΕΛΑΣΤΙΚΑ

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΕΙΣ ΟΛΑ ΤΑ ΚΑΛΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

Τὸ Ὑπερωκεάνιον "ΟΛΥΜΠΙΑ", προσφέρει σὲ ὅλους ἀνεξαιρέτως τοὺς ἐπιβάτας του πρωτοφανεῖς ἀνάσεις καὶ πολυτέλειαν.

Ταξιδεύετε μὲ τὸ ἀδύγκριτον

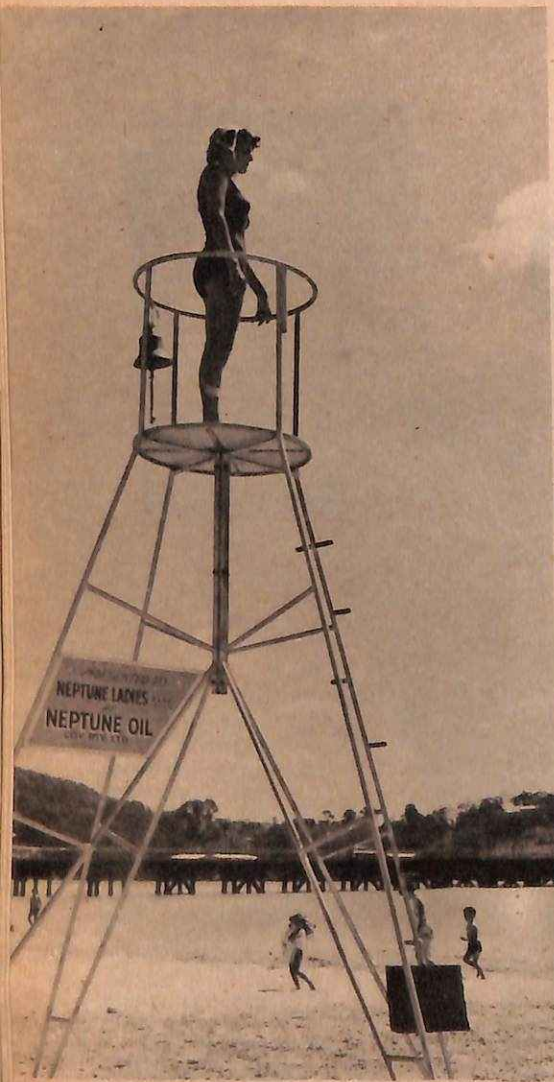
ἢ "ΟΛΥΜΠΙΑ"

23.000 ΤΟΝΝΩΝ - ΤΑΧΥΤΗΤΟΣ 21 ΜΙΛΙΩΝ

GREEK LINE

ΓΕΝΙΚΟΙ ΠΡΑΚΤΟΡΕΣ : ΑΦΟΙ ΓΟΥΛΑΝΔΡΗ (ΕΛΛΑΣ) Α.Ε.

Ἀπευθυνθῆτε εἰς τὸν ταξιδιωτικὸν πράκτορα τῆς προτιμήσεώς σας

ΠΑΝΩ ΣΤΟΝ ΠΥΡΓΟ με την καμπάνα του συναγερμού, άγρυπνεί πάντοτε μια γοητευτική φρουρός, για να επισημάνει την εμφάνιση καρχαριών.

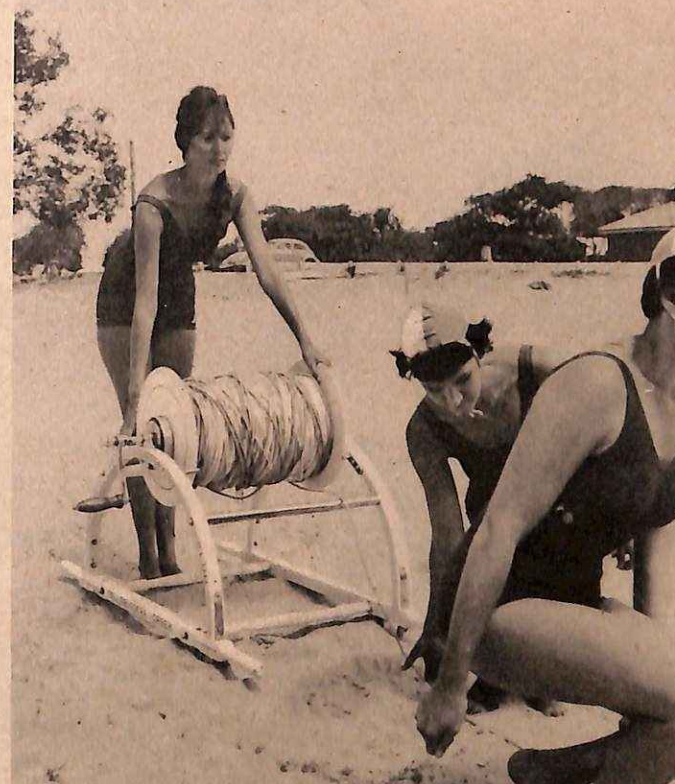
Όταν πρωτοεμφανίστηκαν πριν δυο χρόνια στις ακρογιαλιές της Αυστραλίας, θεωρήθηκε σαν άστείο. Κοπέλλες ναυαγσώστες; Άνηκουστο. Σήμερα, όμως, κατέληξε να θεωρήται σαν ένας ακόμα θρίαμβος στην πάλη της εξισώσεως των δύο φύλων. Και δικαιολογημένα, αφού έπεσε ένα από τα έκ παραδόσεως ανδρικά έρείσματα, — ο αγώνας με το υγρό στοιχείο.

(Φωτ. Camera Press)

Ναυαγοσώτριες: ήρωϊδες και πειρασμοί

ΑΦΟΒΕΣ ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΤΑ ΚΥΜΑΤΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΚΑΡΧΑΡΙΕΣ ΤΟΥ ΕΙΡΗΝΙΚΟΥ

ΜΙΑ ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ ΠΟΥ ΕΠΕΚΤΕΙΝΕΤΑΙ ΣΤΙΣ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΝΕΣ ΑΚΤΕΣ

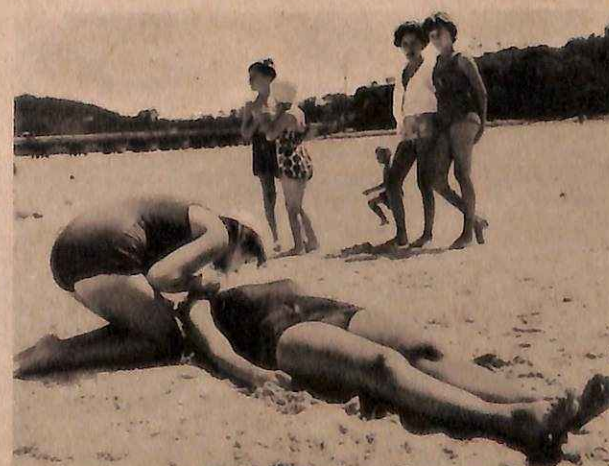

ΣΥΝΑΓΕΡΜΟΣ! ΕΞΟΠΛΙΣΜΕΝΗ ΜΕ ΟΛΑ ΤΑ ΜΕΣΑ, Η ΟΜΑΔΑ ΕΠΕΞΕ...

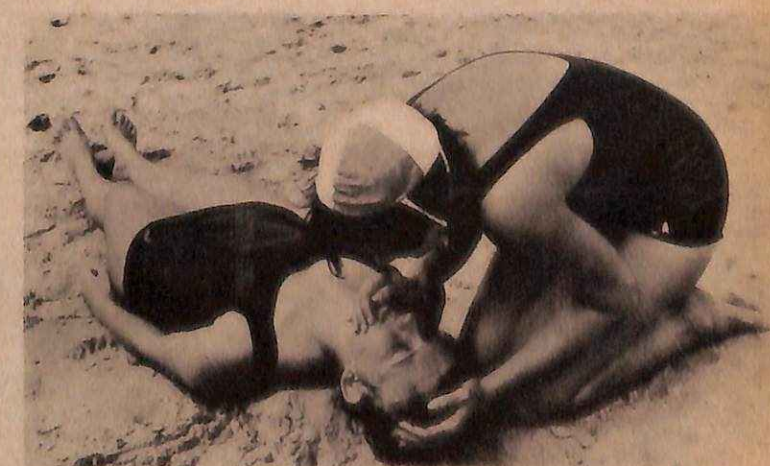

...ΣΤΟ ΚΥΜΑ. ΜΙΑ ΖΩΗ ΣΩΘΗΚΕ ΧΑΡΙΣ ΣΤΗΝ ΕΠΕΜΒΑΣΗ

Τα θαλάσσια λουτρά στην Αυστραλία είναι άρρηκτα συνδεδεμένα με τους ήλιοκαμένους, ρωμαλέους «λάιφσέιδερς», που περιπολούν στην ακρογιαλιά έτοιμοι να ριχθούν στο κύμα για να σώσουν μια ζωή. Τα πελώρια κύματα του ωκεανού και η αφθονία των καρχαριών καθιστούν αναγκαία την ύπαρξή τους. Τελευταία όμως παρουσιάστηκε μια έλλειψη έθελοντών: και τότε προσφέρθηκαν οι κοπέλλες. Βέβαια δεν διαθέτουν την απαραίτητη μυϊκή δύναμη για ν' ανοιχθούν στον ωκεανό και γι' αυτό η επίσημη υπηρεσία δεν τις έχει αναγνωρίσει ακόμη, αλλά μέσα στα δυο χρόνια της αποστολής τους απέδειξαν εμπράκτως ότι δεν αποτελούν διακοσμητικά στοιχεία, αφού έσωσαν δεκάδες ζωές, στα κάπως πιο ήσυχια νερά, και γι' αυτό η κοινή συνείδηση τις εύγνωμονεί. 'Η «Λέσχη Ναυαγοσωστριών» ο Ποσειδών» πρωτοεμφανίστηκε στις ακτές του Κούϊλαντ, γρήγορα όμως επεξετάθη η δραστηριότητά της και σε άλλες περιοχές. 'Εκείνο μόνο που κάνει διστακτικούς ακόμη τους αρμοδίους είναι η ύποψια ότι με τέτοιες νεράιδες ναυαγοσώστες τα «μικροατυχήματα» πληθύνονται. Ποιός είναι εκείνος που δεν θέλει να πάρη τις πρώτες βοήθειες από τόσο άδρα χέρια; ■■■

ΠΡΩΤΕΣ ΒΟΗΘΕΙΕΣ ΚΑΙ ΤΕΧΝΗΤΗ ΑΝΑΠΝΟΗ ΠΑΡΕΧΟΝΤΑΙ...

...ΑΜΕΣΩΣ, ΜΕΧΡΙ ΝΑ ΦΘΑΣΗ ΤΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑΚΟ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟ

Όχι αποκλειστικά το καθήκον. Τα θαρραλέα μέλη του «Ποσειδώνος» ξαναγίνονται χαρούμενες Νύμφες, όταν βρίσκονται εκτός υπηρεσίας. Τότε εγκαταλείπουν και το αυστηρό μαγιά, που προβλέπει ο κανονισμός της υπηρεσίας, για κάτι πιο έλκυστικό, πιο γυναικείο, πιο μοντέρνο.

Υπάρχουν ψαροτουφεκάδες κάθε λογής. Άλλοι με μιὰ μάσκα μόνο, άλλοι και με μιὰ ῥπλῆ ἀναπνευστική συσκευή. Τέλος, οί πιό φανατικοί και ἐνθουσιώδεις, ἐφωδιασμένοι με ὀξυγόνο σάν βατραχάνθρωποι. Όλοι, ὅμως, μ' ἓνα μεγάλο ἔρωτα — τὸ βυθό.

ΜΕ ΤΟ ΨΑΡΟΤΟΥΦΕΚΟ: ΔΙΚΟΣ ΣΑΣ Ο ΚΟΣΜΟΣ ΤΟΥ ΒΥΘΟΥ

Ὁ Θέμος Ποταμιάνος σᾶς δίνει τὸν κώδικα τοῦ νέου αὐτοῦ ψαρέματος πού κατέκτησε τὴν ἐποχή μας

Ἡ μαγεία τοῦ βυθοῦ κατακτᾷ ὁλοένα περισσότερους πιστούς. Τὸ ψάρεμα με τὸ ψαροτούφεκο εἶναι πιά ἓνα ἀπὸ τὰ πιό διαδεδομένα μεταπολεμικά σπορ και καθημερινὰ οἱ τάξεις τῶν φανατικῶν «ψαροτουφεκάδων» πυκνώνονται. Ἐχει πάντα τίς ἀστείρευτες συγκινήσεις του ὁ κόσμος τοῦ μυστηρίου και τοῦ παραμυθιοῦ, πού εἶναι ὁ βυθός, και κάθε συνάντηση ἢ ἀναμέτρηση με τοὺς κατοίκους τοῦ ὑποβρυχίου βασιλείου προσφέρει στὸν βουτηχτὴ μιὰ ἀρχέγονη ἱκανοποίηση, εἴτε μικροσκοπικὸ και ἀκίνδυνο εἶναι τὸ ὑποψήφιο «θῆραμά» του, εἴτε ἐπικίνδυνος και σαρκοβόρος ἐχθρὸς, ὅπως ὁ αὐστραλιανὸς καρχαρίας, πού περήφανα ἐπιδεικνύει ὁ νικητὴς του στὴ φωτογραφία ἄνω.

Κάθε ψαρότοπος, αλλά και κάθε είδους ψάρι έχει τις ιδιορρυθμίες

Το ελαφρότερο ρυτίδωμα της θάλασσας σδάνει από τα μάτια μας τη θέα, την εικόνα του βυθού. Ορατότης μηδέν! "Αν κοιτάσουμε όμως το βυθό μέσα από το γυαλί του ψαρά, κατανοούμε τις ρυτίδες της επιφανείας και βλέπουμε κάτω καλά. Έτσι, χρόνια και χρόνια, ο ψαράς έψαχνε κάτω με το γυαλί κ' έβλεπε καθαρά και κυνηγούσε τα χταπόδια και ξέμπλεκε τα δίχτυα του από τα μέρη που είχανε κολλήσει. Μα εδώ και λίγα χρόνια μια καινούργια εφεύρεση εξετόπισε το γυαλί του ψαρά. Είναι η μάσκα με το κρύσταλλο. Φοράς τη μάσκα και, χωρίς να χάνεις την επικοινωνία με τον ατμοσφαιρικό αέρα, κρατάς αρκετή ώρα το κεφάλι σου μέσα στο νερό και βλέπεις κάτω το βυθό, προς όλες τις διευθύνσεις. Έχεις μπροστά σου μια συνεχή εικόνα του βυθού κ' ένα μεγάλο οπτικό πεδίο.

Η εφεύρεση αυτή εδημιούργησε ένα καινούργιο ψάρεμα, το ψάρεμα με το ψαροτούφεκο, κ' έναν καινούργιο ψαρά, τον ψαροτουφεκά, ο οποίος είναι κάτι μεταξύ δούτηχτου, ψαρά και κυνηγού. Έφωδισμένους με τη μάσκα και με ειδικά πεδία (πτερυγοτέλματα), βλέπει το ψάρι στο βυθό, βουτάει, το πλησιάζει και το χτυπά από κοντά με το ψαροτούφεκο.

Τόπος, τέχνη, τύχη...

Είναι ένα σπόρ ελκυστικό, γοητευτικό, γιατί, πρώτα - πρώτα, σε μάγειρε σ' έναν άγνωστο κόσμο, που δεν θα μπορούσες ούτε να τον φαντασθείς, και γιατί σου παρέχει τη δυνατότητα να πιάσης μεγάλα ψάρια, που δύσκολα θα τα έπιανες με το αγκίστρι ή με άλλο τρόπο.

Σε όλα τα ψαρέματα (όπως και σε όλα τα κυνήγια) ο τόπος είναι έκλεινος που παίζει τον σπουδαιότερο ρόλο. Ιδιαίτέρως στο κυνήγι με το ψαροτούφεκο, ο τόπος είναι σχεδόν το παν. Πρώτα ο τόπος, έπειτα η τέχνη κ' έπειτα η τύχη. "Αν είσαι ψαροτουφεκάς καλός, αν έχεις συνεργα περιφίμα, τίποτε δεν θα κάνεις αν δεν βρεθείς σε τόπο καλό, δηλαδή, σε τόπο που να έχει ψάρια και ήσυχα, καθαρά νερά και κατάλληλο βυθό και κατάλληλο βάθος. Και να υποβίς, φυσικά, να πιάς εκεί, είτε δια ξηράς, είτε δια θαλάσσης, και να μπορείς να βρής και βάρκα, γιατί η βάρκα χρειάζεται οπωσδήποτε. Είναι η «έδση» σου.

Οι ψαροτουφεκάδες βρίσκουν μόνοι τους τους τόπους, με τη βοήθεια του χάρτη, με πληροφορίες από ψαράδες κι από άλλους ψαροτουφεκάδες και με επίτοπι έρευνα. Συνήθως κάθε καλός ψαροτουφεκάς έχει τα δικά του μέρη όπου ψαρεύει, όπως κάθε καλός ψαράς παραδοιού έχει τα «σημάδια» του. Στά κουτούρι δεν ψαρεύει κανείς. Κι όσο καλύτερα ξέρει κανείς το βυθό, τόσο καλύτερος ψαράς ή ψαροτουφεκάς είναι και τόσο περισσότερα ψάρια πιάνει.

Ο καλός βυθός φαίνεται από μακριά. Με μια ματιά που ριχνει ο έμπειρος ψαροτουφεκάς, καταλαβαίνει. Η ματιά του θα πέση πρώτα - πρώτα έξω. Στην ξηρά. Μάλιστα, στην ξηρά κι άς πρόκειται να κυνηγήσει στη θάλασσα... Γιατί αυτό; Απλούστατα γιατί ο παράκτιος βυθός είναι συνέχεια της ξηράς, της ακρογιαλιάς. "Αν η ακρογιαλιά καταβαίνει απότομα στη θάλασσα, απότομος είναι κι ο βυθός, νερά βαθιά, κρεμαστά, ακατάλληλα για δουτιές. "Αν η ακρογιαλιά έχει βράχια και τρύπες, βράχια και τρύπες θα έχει κι ο βυθός και εκεί ακριβώς συχναίνουν

τα ψάρια που ενδιαφέρουν τον ψαροτουφεκά. Εκεί θα βρή τον ροφό, το σαργό, τη στήρα και τα άλλα πετρόψαρα. Φυσικά δεν φτάνουν τα βράχια. Τα βράχια στο βυθό είναι μια ένδειξη. Πρέπει να υπάρχουν και ψάρια. "Αλλά κι αυτό είναι εύκολο να το καταλάβει κανείς, με μια ματιά επί τόπου. Ο βυθός που «κρατάει» ψάρια φαίνεται. Είναι «ζωντανός». Τα ψάρια που ζητάς δεν θα το ιδής άμέσως. Θα ιδής, όμως, τα υποψήφια θημάτα του, τα ψαράκια και τα άλλα «θαλασσινά», από τα οποία τρέφεται. "Ισως ιδής και τα λείψανα των συμποσίων του, όπως συμβαίνει με το χταπόδι. Ο ψαράς δε βαιώνεται για την ύπαρξη, για την παρουσία του χταποδιού, βλέποντας κάτω τα ίχνη των γαστριμαργικών οργάνων του, τα καβούκια από τα καβούρια που κατεβρόχθισε και τα άλλα... υπόλοιπα. Γενικά, ο καλός βυθός φαίνεται με μια ματιά, γιατί εκεί υπάρχει ζωή. Βλέπεις να κινείται κάτω ένας κόσμος από ψαράκια, καβουράκια, κοχύλια κλπ. Βλέπεις ακόμα κι άλλα σημάδια: Φυτά διάφορα, τρύπες στα βράχια ή και στην άμμο ακόμα, λείψανα μικρών ζώων του βυθού κλπ. Φυσικά, όλοι οι τόποι που παρουσιάζουν αυτή την εικόνα δεν κρατούν τα ψάρια που θέλεις, τα ψάρια που ζητάς, τα ψάρια για τα οποία εκστρατεύεις. "Αλλά, πάντως, τα ψάρια αυτά, σε τέτοιους τόπους πρέπει να τα αναζητήσεις. Και κάτι ακόμα: "Αν δεν τα βρής σήμερα, δεν έχει σημασία. Θα τα βρεις αύριο ή μεθαύριο. "Υπάρχουν όμως και μέρη, όπου το ψάρι το βρίσκεις πάντοτε ή, καλύτερα, υπάρχουν ψάρια που σου δίνουν τη διευθύνσή τους, οδό και αριθμό... "Αν ακούσετε ένα ψαροτουφεκά να σάς λέει: «Πάω για ένα ροφό, που τον ξέρω, στο τάδε μέρος», μή νομίζετε ότι λέει αρλούμπες, γιατί οι ροφοί έχουν οδό και αριθμό», δηλαδή, στέκι και τρύπα. Κι όταν ξέρεις τα στέκια τους και τις τρύπες τους, πιάς και τους βρίσκεις. Αυτό γίνεται, ελαττω, συχνά και στο κυνήγι, με τους λαγούς, όπου ο κυνηγός εκστρατεύει σε ώρισμένο σημείο, για ώρισμένο λαγό.

Μεγάλες εκπλήξεις

Γύρω - γύρω στις άκτες της "Αττικής, από το Φάληρο ως το Σούνιο κι από το Σούνιο ως τον "Ωρωπό, υπάρχουν πολλά καλά μέρη για κυνήγι με το ψαροτούφεκο, αλλά τα ψάρια είναι λιγοστά, γιατί τα έχουν παστρέψει. "Ας ρίξουμε μερικές ματιές, αρχίζοντας από τον Σαρωνικό. "Ας αρχίσουμε από τον "Αγιο Κοσμά. Μισό μίλι ανοικτά, προς τα νοτιοανατολικά, βρίσκουμε κάμποσες ξέρες σε βάθος 6-10 μέτρα, δηλαδή όσο χρειάζεται. Τα νερά δεν είναι πολύ καθαρά, αλλά ψάρια δεν λείπουν. Κ' είναι και μεγάλα. Προχωρούμε. Περνούμε τη Γλυφάδα και δεν χρειάζεται να σταθούμε. "Ενας μικρός σταθμός στη Βούλα. Τα νερά ρηχά. Κάτω πλάκες και άρκετες στήρες. Και μεγάλες. Και χαλούδες, επίσης μεγάλες, άλλ' αυτές δεν τίν πολυεκτιμούν οι ψαροτουφεκάδες. "Απέναντι από τη Βούλα, κοντά, είναι το Κατράμνησο. Γύρω - γύρω ρηχά νερά και βράχια, βυθός καλός, ενδεικνύμενος, με ψάρια λίγα. "Ισως λίγο πιο πέρα, νοτιοανατολικά, σταθί κανείς πλοίο τυχερός. Είναι εκεί η γνωστή Φαλός Κακουλίδη, βάθος μικρό, πολύ μικρό. Κάτι πρέπει να κρατάς. Για το Καβούρι, τη Βουλιαγμένη και τη Βάρκiza δεν αξίζει να γίνης πολὺς λόγος. Λίγα μίλια πιο πέρα, πριν φθάσουμε στον δρυμό της "Αναβύσσου, συναντούμε πεντέξη μικροσκοπικά ξερονήσια. Εκεί γύ-

ρω υπάρχουν ξέρες με σαργούς. Λίγο παραπέρα συναντούμε τον "Αρτσιντά μεγάλο έρημονήσι, μπροστά στον δρυμό της "Αναβύσσου. Στο στενό που χωρίζει το νησί από την ξηρά υπάρχουν βάθη έπτά μέτρων και μπορεί κανείς να ψαρέψη με το ψαροτούφεκο, ασφαλώς, όμως, δεν πρέπει να περιμένη πολλά ψάρια. Τα ίδια μπορεί να πη κανείς και για το στενό που χωρίζει το Γαϊδουρόνησο από την ξηρά.

Λίγο ακόμα και θβάνουμε στο Σούνιο. Η περιοχή του Σουνίου είναι για τους ψαροτουφεκάδες τόπος εκπλήξεων γιατί συχνά χτυπούν εκεί ψάρια που δεν περιμένανε, και κυρίως μεγάλους ροφούς. "Εδώ όμως χρειάζεται να δάλλη την ούρα της και η τύχη.

"Ενδεκα περίπου μίλια νοτιοδυτικά από το Σούνιο στέκει το μεγάλο νησί του Σαν - Τζωρτζ, με απότομες βραχμάδες άκτες. Σε μερικά σημεία, όπου τα βάθη είναι σχετικά μικρά, μπορεί να ψαρέψη κανείς καλά με το ψαροτούφεκο. Εκεί μπορεί να χτυπήσει κανείς διάφορα ψάρια, μεταξύ των οποίων και μεγάλα μελανούρια, με δυσκολία, όμως, γιατί είναι ψάρια άεικίνητα κι ούτε παρουσιάζουν καλό στόχο.

Το κολό ψάρεμα

Στον Ευβοϊκό κόλπο, τα πράγματα είναι καλύτερα, τόσο από την πλευρά της "Αττικής, όσο και απέναντι στην Εύβοια. Όταν ο καιρός είναι ευνοϊκός, δηλαδή όταν δεν φυσάει βοριάς, έχεις πιθανότητες να βρής και να χτυπήσεις μερικά καλά ψάρια, σε διάφορα σημεία των άκτων, από το Λαύριο ως τον Πορτοράφι. "Επειτα το καλό κυνήγι αρχίζει από τον Μαραθώνα και πέρα, δηλαδή, Σούλι, "Αγία Μαρίνα, Ραμνούντα, Λιμνιώνα, "Αγιο Δημήτρη, "Αγιους "Αποστόλους, ως τα πρόθυρα της Σκάλας του "Ωρωπού. Σε όλα αυτά τα μέρη θα βρής αρκετούς τόπους για να ψαρέψης. "Ιδίως στο Λιμνιώνα έχει ψάρι άρκετό, αν και πέφτουν συχνά δυναμίτες, γιατί το μέρος είναι έρημικό.

Απέναντι από τον Λιμνιώνα είναι η Καβαλιανή, μεγάλο έρημονήσι, και λίγο πιο πέρα τα Στούρα της Εύβοιας, με το Σταυρονήσι στην είσοδο. Στο Σταυρονήσι μπορεί να ψαρέψη κανείς άρκετά καλά. "Επίσης και στο Νημορίο, παρακάτω, και στο Μαρμάρι που είναι απέναντι από τη Ραφίνα.

Κ' έτσι μπορούμε να πούμε πως τελειώσαμε με τον Ευβοϊκό. Το καλύτερο όμως ψάρεμα που μπορεί να κάνει κανείς, σε μικρή σχετικά απόσταση από την "Αθήνα, είναι στην άκτὴ που αρχίζει από το Πόρτο - Γερμενό στους πρόποδες του Κιθαιρώνας και τελειώνει στη Μαυρολίμνη, που βρίσκεται στους πρόποδες των Γερανίων "Ορέων. Βρισκόμαστε πια στον Κορινθιακό κόλπο, πίσω από τα Μέγαρα. Γύρω στην Ψάθα, το μικρό φαροχώρι που βρίσκεται άριστερά από το Πόρτο - Γερμενό, υπάρχουν μεγάλα βράχια με πολλά χονδρά πετρόψαρα, ροφούς, στήρες κι άλλα. "Επίσης, κοντά στη Μαυρολίμνη ψαρεύει κανείς άρκετά καλά, καθώς και απέναντι, στα Καλά Νησιά.

Πολλά ψάρια βρίσκεις κανείς στην ανατολική πλευρά της Εύβοιας, που βλέπει στο Αιγαίο. Η δυσκολία όμως είναι πως να φτάς κανείς εκεί. "Επίσης καλό ψάρεμα με το ψαροτούφεκο γίνεται γύρω στο Γαύριο της "Ανδρου, δηλαδή, περίπου απέναντι από τον Καθονόρο. Στην άκτὴ αυτή υπάρχουν

πολλοί σηκιοί, τόσοι πολλοί, ώστε τους ψαρεύουν από την ξηρά οι χωρικοί με καλαμίδι.

"Αλλά δεν θα τελειώνουμε ποτέ με τους ψαρότοπους, γιατί οι έλληνικές άκτες είναι ατέλειωτες και τα νησιά άμέτρητα. Κι όσο πιο μακριά πηγαίνεις, τόσο καλύτερα ψαρεύεις, τόσο περισσότερα ψάρια βρίσκεις. Κι όσο για τα σημεία ακριβώς, όπου πρέπει να σταθής, θα τα βρής μόνος.

Το κυνήγι του ροφού

Οι κυνηγοί του βυθού διαφωνούν μεταξύ τους σε πολλά. Σ' ένα μόνο συμφωνούν: "Οτι το καλύτερο έθρομα στο υποβρύχιο κυνήγι είναι ο ροφός. Είναι, λένε, μεγάλος και συγκινητικός, δηλαδή, σου προσφέρει σπάνια συγκίνηση, από την στιγμή που θα φανή έως τη στιγμή που θα γίνης δικός σου (αν γίνης)... "Αληθινά, το κυνήγι του ροφού παρουσιάζει πολύ ενδιαφέρον, γιατί προσφέρει στον κυνηγό την ευκαιρία και την δυνατότητα να επιστράτευση και να δοκιμάση όλες τις ικανότητές του και να δώσει μια εέκ του συστάσην μάχη, με ένα σπουδαίο αντίπαλο, ο οποίος ξέρει πολλά κόλπα. Γενικά είναι ένα κυνήγι από το οποίο δεν λείπει ούτε το θέσμα, ούτε η συγκίνηση, ούτε η... πλοκή (και η περιπέτεια), ούτε το άπρόοπτο. Η περιπέτεια (ας την πούμε έτσι) μπορεί να κρατήσει μία όλοκληρη ώρα ή και δύο, όπως μπορεί να κρατήσει και δύο μόνο ή τρία λεπτά.

Θέληττρα και κίνδυνος

Ροαό κυνήγι, αλήθεια! Να βουτάς και να βλέπης το ροφό μπροστά σου, κοντά σου. Μία κεφαλα τόση, κάτι πτερυγία σαν από φύλλα χαλκού. Τα κυνεία και στέκει ακίνητος. Και σε κοιτάει. Τον σιμασέυεις, μά, την τελευταία στιγμή, στρίβεις, φεύγεις, τρυπνέεις. Τότε κρατάς έπακριβως την διεύθυνσή του (έξω και άριθμό), δηλαδή, τα σημάδια, τη θέση, το βάθος και του δίνεις την ύπαρξή σου την άλλη μέρα θα κόψεις την βέλτα σου από κει και ασφαλώς θα εξηγηθείς καλύτερα. "Αν δεν φύγη εγκαίρως την τρώει. Τον κορφώνεις. Και τον ανεβάζεις — άλλο καρδούττι. "Η τον χτυπάς με επιτυχία, αλλά αυτός τρυπνέει με το βέλος στην πλάτη. Κι άντε να τον βγάλης και να τον ρμολοκλήσης.

Το καλό με τον ροφό είναι ότι τον πλησιάζεις πολύ και ότι τον βρίσκεις και σε ρηχά νερά. Σε δυο - τρία μέτρα βάθος μπορείς να συναντήσεις ένα ροφό σαν παιδί. Κ' έπειτα από μερικές συναντήσεις με ροφούς, μαθαίνεις τις συνήθειές τους και τις αντιδράσεις τους και πορεύσαι πιά εκ του ασφαλούς. Δηλαδή ξέρεις τι να κάνης. Σημειώτουν ότι ο ροφός δεν αλλάζει ποτέ συνήθειες, ούτε επηρεάζεται από την εποχή, από τον καιρό, από το βάθος κ.λπ., όπως γίνεται με πολλά άλλα ψάρια.

"Ενδιαφέρον παρουσιάζει και το κυνήγι της στήρας, ή οποία μοιάζει σε πολλά με τον ροφό, στην εμφάνιση, στον τρόπο της ζωής και της συμπεριφοράς της απέναντι του κυνηγού.

Από τα άλλα ψάρια, με τα οποία έχει παρτίδες ο ψαροτουφεκάς, ενδιαφέρον ιδιαίτερο παρουσιάζει ο σαργός. Τον βρίσκεις κι αυτόν συχνά σε ρηχά νερά, μά δεν χτυπιέται εύκολα.

του. Κι ο καλός «ψαροτουφεκάς» πρέπει ν' αρχίζει από την γνώση τους

(Φωτ. Camera Press)

Κινείται, φεύγει, μπαίνει στα βράχια, ξαναβγαίνει, σου παίζει το κρυφτούλι. Η θέση που θα τον βρής παίζει μεγάλο ρόλο στην έπιτυχία.

Οι σαργοί έχουν κ' ένα άλλο καλό. Πάνε πολλοί μαζί. Και τυχαίνει καμιά φορά να τρυπήσης με το βέλος δύο ή και τρείς μαζί.

"Οραίος είναι κι ο σηκός. Εύκολος και βερματικός. Δύσκολη ή τοιπούρα, και το μελανούρι πιο δύσκολο. Και η συνζυγία άπρόσιτη.

Συχνά οι κυνηγοί του βυθού συναντούν κεφάλους. Είναι ένα από τα πιο ύπολογίσιμα κυνήγια τους. Ο κέφαλος χτυπιέται άλλοτε εύκολα, άλλοτε δύσκολα. Συχνά φεύγει κι όταν κρφηβή, γιατί το κρέας του και το δέρμα του ξεσκίζονται εύκολα.

"Αμέτρητα είναι τα ψάρια και για ποιά κανείς να μιλήση. Το καθένα έχει τις δικές του συνήθειες και το καθένα πρέπει να κυνηγηθή διαφορετικά. Όλα αυτά τα πράγματα μεγλώνουν το θέληττρο.

"Ενας καινούργιος κόσμος

Μα είναι κι άλλα τα θέληττρα του κυνηγιού στο βυθό. Το μεγάλο θέληττρο είναι ο ίδιος ο βυθός, ή άγνωστη, ή παράξενη, ή μυστηριώδης, ή άπατητή αυτή χώρα, που τώρα μόλις άρχίζουμε να την κατακτούμε. Ο βυθός, ένας καινούργιος κόσμος, ένας κόσμος παραμυθένιος, φαντασμαγορικός, ύποβλητικός, δηλαδή ή είσοδος ενός νέου κόσμου, το κατώφλι του, όσο βλέπουμε, όσο φτάνουμε, ο βυθός που βλέπουμε, αλλά και ο βυθός που δεν βλέπουμε, ο βυθός που συνεχίζεται, άτελειωτος, ο βυθός που κρύβεται στο βάθος...

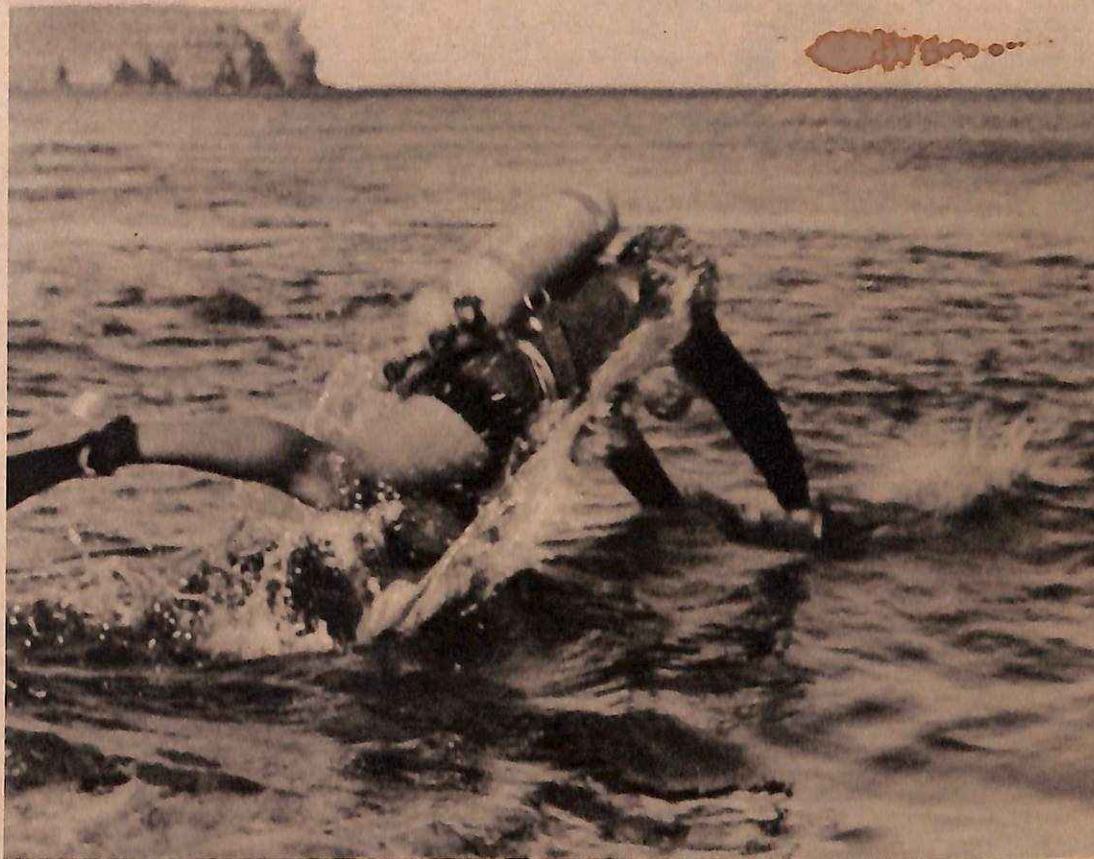
Σιωπή, μοναξιά, χρώματα, άποχρώσεις άγνωστες, σχήματα άπίθανα, είκοιες όνείρου. "Εδώ είναι ή γοητεία, αλλά και ο κίνδυνος. Ο κίνδυνος με το πιο γοητευτικό πρόσωπο. Κάτι σε τραβάει όλοένα, ή όμορφα που βλέπεις ή το ψάρι που κυνηγάς, και προχωρείς και μένεις κάτω από το νερό περισσότερο από όσο πρέπει και ξεπερνάς το έπιτρεπόμενο όριο, χωρίς να το καταλάβης.

"Εχθρικό περιβάλλον...

Ο μεγάλος κίνδυνος πρέχεται από την κακή εκτίμηση της άντοχής μας. "Αλλά υπάρχουν και άλλοι κίνδυνοι, άσχετοι με την σωματική μας άντοχή. Είναι το τυχαίο άτύχημα, ή κοκή βουτιά, το χτύπημα σ' ένα βράχο καθώς βουτάμε, είναι μια βάρκα που περνά από πάνω μας τη στιγμή που ανεβαίνουμε στην επιφάνεια, είναι οι πονγίδες του βυθού, ή σπλιάλι με το άδιέξοδο, όπου μπαίνεις και χάνεις την έλευθρία των κινήσεων, όσο που ή άνοση του νερού σε κολλάει στο νταβάνι, είναι ο κορχαριάς, είναι το μεγάλο χταπόδι, είναι ο κίνδυνος από το όπλο ενός άλλου κυνηγού ή από το ίδιο το δικό σας, και λοιπά.

Ο άνθρωπος που μπαίνει στο νερό, μπαίνει σ' έναν κόσμο που δεν είναι φτιαγμένος γι' αυτόν, βρίσκεται άπωσδήποτε σ' ένα περιβάλλον έχθρικό. Κ' είναι μόνος εκεί, όλομόναχος, χωρίς να περιμένη βοήθεια από ποιένά. Πρέπει, λοιπόν, να προσέχη πολύ και να μὴν ξεχνιέται και να μὴν παίρνη άμήφιστα το πράγμα. Τότε οι κίνδυνοι άπομακρύνονται και μένει μόνο ή άπόλαυση.

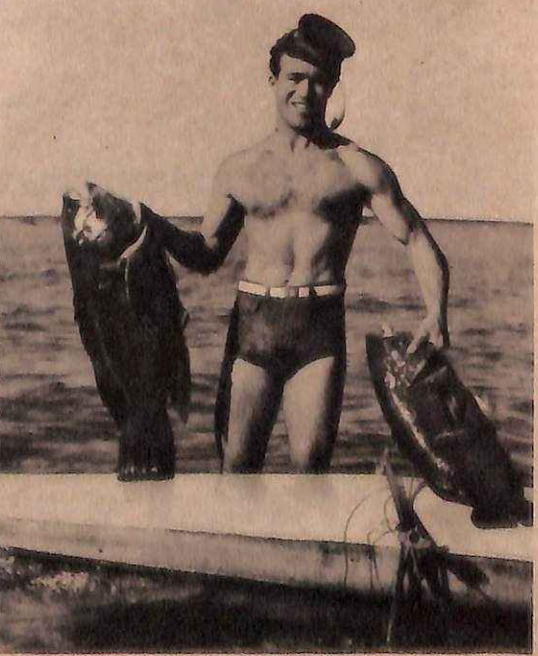
ΘΕΟΣ ΠΟΤΑΜΙΑΝΟΣ

ΑΡΤΙΑ ΕΞΩΠΛΙΣΜΕΝΟΣ Ο ΒΟΥΤΗΧΗΣ ΠΑΡΑΔΙΔΕΤΑΙ ΣΤΟΝ ΜΕΓΑΛΟ ΕΡΩΤΑ ΤΟΥ. Η ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑ ΑΡΧΙΖΕΙ...

ΠΛΟΥΣΙΑ Η ΣΥΓΚΟΜΙΔΗ, ΑΛΛΑ ΚΑΙ Η ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΣΗ

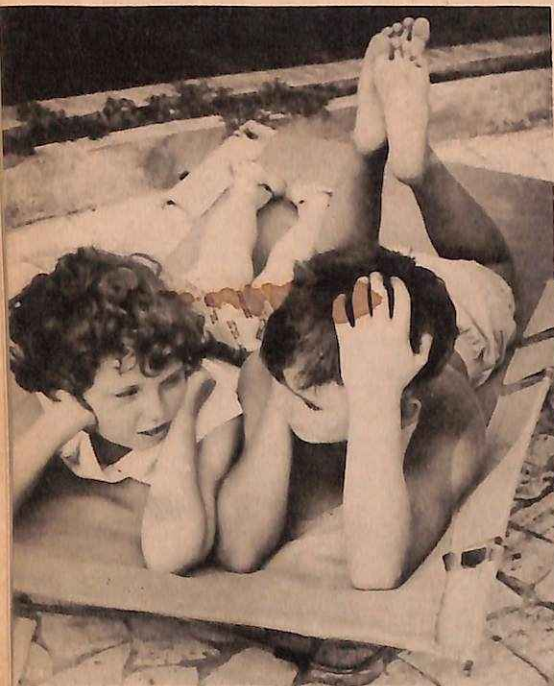
ΑΞΙΟΛΟΓΕΣ ΕΠΙΔΟΣΕΙΣ ΚΑΙ ΤΟ ΩΡΑΙΟ ΦΥΛΟ

Η ΘΑΛΑΣΣΑ

ΤΟ ΜΠΡΟΥΝΤΖΙΝΟ ΧΡΩΜΑ ΓΟΗΤΕΥΕΙ ΤΙΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ
(ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΑΝΔΡΕΣ) ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΠΟΧΗ
ΤΗΣ ΑΓΡΙΠΠΙΝΑΣ· ΠΩΣ ΟΜΩΣ ΑΠΟΚΤΑΤΑΙ
ΧΩΡΙΣ ΚΙΝΔΥΝΟΥΣ ΕΞΗΓΟΥΝ ΟΙ ΔΕΡΜΑΤΟΛΟΓΟΙ
ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ ΣΤΗΝ ΔΗΜΟΣΙΕΥΟΜΕΝΗ ΕΡΕΥΝΑ

(Φωτ. Camera Press)

↑ Η ΧΑΡΑ του υπαίθρου, του ήλιου,
της άμμουδιάς, της θάλασσας έχει
κατακτήσει μικρούς και μεγάλους,
συνδυασμένη όμως και με μια άκα-
τανίκητη μόδα — του μαυρίσματος.

ΕΥΕΡΓΕΤΙΚΕΣ, ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΚΑΤΑΣΤΡΕΠΤΙΚΕΣ ΟΙ ΑΚΤΙΝΕΣ ΤΟΥ ΗΛΙΟΥ — ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΜΟΡΦΙΑ, ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΓΕΙΑ

ΜΠΡΟΥΝΤΖΙΝΕΣ,

ΓΕΡΟΔΕΜΕΝΕΣ ΚΟΡΜΟΣΤΑΣΙΕΣ ΧΑΡΙΖΟΥΝ Η ΑΡΜΥΡΑ ΚΑΙ Ο ΗΛΙΟΣ, ΟΤΑΝ ΞΕΡΗΣ ΝΑ ΤΑ ΔΕΧΘΗΣ ΧΩΡΙΣ ΤΙΣ ΕΠΙΒΛΑΒΕΙΣ ΤΟΥΣ ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ

ΥΕΥΤΙΚΟ ΜΑΥΡΙΣΜΑ ἀληθινὸς ΚΙΝΔΥΝΟΣ

Τώρα το καλοκαίρι, πώς είναι δυνατόν να προφυλάξουμε από τα κομπλέξ τους νεοφερμένους στις πλάζ, που κάνουν την πρώτη εμφάνισή τους κάπασπροι εν μέσω των ηλιοκαμένων φίλων τους;

Εκ πεποιθήσεως έχθροι των κομπλέξ, οι Άμερικανοί φρόντισαν να δρούν ένα χημικό μέσον, που να δίνει στο δέρμα τεχνητά το ωραίο μελαχρινό χρώμα. Πρόκειται για τη γνωστή πιά «προπανεντιολίνη» ή «αντι-υντροξασετίνη», που ανέλυσε ο Γκομπριέλ Μπερτράν το 1958. Η χημική ονομασία και ο κάπως μακρύς χημικός τύπος της κέντρισαν από την αρχή το έμπορικό δαιμόνιο των Άμερικανών, που την λανσάρησαν στο εμπόριο. Άλλοτε σαν γαλάκτωμα, άλλοτε σαν λοσιόν, φέρνει πάντα το ίδιο αποτέλεσμα, με τον ίδιο συχνά τρόπο χρήσεως.

Η τεράστια επιτυχία της είχε σαν αποτέλεσμα να διαδοθή και στην Ευρώπη, όπου, εδώ και αρκετούς μήνες, κυκλοφορεί με έντυπωσιακές ετικέτες, όπως «Ο ήλιος σε μπιτίλιες», «Μαυρίζετε κοιμώμενοι», «Σούπερ-

μαύρισμα» κλπ. Ύστερα όμως από μια πρώτη δοκιμή, πολλές γυναίκες παρατήρησαν το δέρμα τους να ζαρώνη ή να παρουσιάζη κιτρινωπά ή καφετιά στίγματα και συνεπαίραναν ότι τα διάφορα αυτά προϊόντα, που χρησιμοποιούσαν για το μαύρισμα, είχαν τοξικές ιδιότητες.

Τι πρέπει να υποθέσουμε;

Το γνωστό επιστημονικό περιοδικό «Επιστήμη και Ζωή» πήρε τότε την πρωτοβουλία να απευθυνθή στην δερματο-φαρμακευτική εταιρία. Έγινε δε προς τούτο μια πλήρης επιστημονική μελέτη των αποτελεσμάτων της συχνής εντριβής με «προπανεντιολίνη» σε 10 έθελοντές —χωρίς κανένα διαφημιστικό κίνητρο— από τον κ. Ρ. Άρν-Μπρυντιέρ. Ο μηχανισμός της επιδράσεως που προκαλεί το μαύρισμα με «προπανεντιολίνη» δεν είναι ακόμη πολύ καλά γνωστός.

Κατά τη γνώμη ώρισμένων χημικών προκαλεί μια αντίδραση των άμυνών της κερατίνης, με αποτέλεσμα να χρωματίξη την επιδερμίδα μόνον

Ποιές είναι οι καλύτερες μέθοδοι και ώρες για μιὰ σωστή και υγιεινή θεραπεία

επιφανειακά. Αποκλείουν δὲ τὴν περίπτωση νὰ προκαλῇ καὶ δευτερεύουσα προαναφερθέντος πειράματος:

«Ἡ ἔνταση τοῦ μαυρίσματος διαφέρει ἀπὸ περίπτωση σὲ περίπτωση, ἀναλόγως τῆς φύσεως τοῦ δέρματος τοῦ ἀτόμου, ἀφ' ἑνὸς, καὶ τῆς διαρκείας τῶν ἐπαλείψεων, ἀφ' ἑτέρου. Δὲν παρατηρήσῃ σὲ κανένα ἀπὸ τοὺς δέκα ἐθελόντας, ποὺ ὑπεβλήθησαν στὰ πειράματα, οὔτε ἡ παραμικρὴ τοπικὴ ἀντενέργεια: Οὔτε ἀλλεργικὰ φαινόμενα, οὔτε ἐρεθισμοί, ἀσχετῶς ἂν πρόκειται γιὰ ξανθοὺς καὶ μελαχρinoὺς. Ἡ διὰ τοῦ μικροσκοπίου μελέτῃ τῆς ἐπιδερμίδος θεβαιώνει ὅτι ἡ «προπανεντιολίνη» σὲ καμμιά περίπτωση δὲν εἶναι βλαβερή. Τὴν ἴδια γνώμη ἔχουν καὶ πολλοὶ ἄλλοι δερματολόγοι, ποὺ ἐπιμένουν, ὅμως, μαζί μὲ τὸν Ρ. Ἀρὸν-Μπρυνετιέρ, στὸ γεγονός ὅτι ἡ «προπανεντιολίνη» δὲν προστατεύει τὸ δὲρμα ἀπὸ τὴν ἐπίδραση τῶν ἡλιακῶν ἀκτίνων καὶ δὲν ἀντικαθιστᾷ τὸν προστατευτικὸ ρόλο τῶν διαφόρων φιλτράρισμένων ἀντιηλιακῶν κρεμῶν».

Μετά ἀπὸ κάθε ἐντρίβῃ «προπανεντιολίνη» ἐπὶ τῆς ἐπιδερμίδος, μὲ τὴ βοήθεια ἑνὸς σπόγγου ἢ ἑνὸς τεμαχίου βαμβάκος καὶ κατὰ τρόπο τελείως ὁμοίμορφο, τὸ δὲρμα θὰ πάρῃ μέσα σὲ ἐλάχιστες ὥρες ἓνα μελαχροινὸ χρῶμα. Ἀν ὅμως θελήσωμε νὰ ἐκτεθούμε καὶ στὸν ἥλιο, τότε πρέπει νὰ προσθέσωμε στὸ δὲρμα μας ἓνα ἀντιηλιακὸ φαρμακευτικὸ προϊόν. Γιατί, ὅπως ἀναφέραμε, ἡ «προπανεντιολίνη» δὲν ἔχει προστατευτικὴς (διόττες καὶ κινδυνεύουμε νὰ ἔχωμε δυσάρεστα ἐπακόλουθα (ἐγκαύματα, κηλίδες, πιτσιλάδες κλπ.). Καί, καθὼς γνωρίζουμε ὅλοι μας, ἡ ἡλιακὴ ἐνέργεια μπορεῖ νὰ εἶναι ὄχι μόνον βλαβερὴ γιὰ τὴν ἐπιδερμίδα, ἀλλὰ καὶ ἔν γένει γιὰ τὴν υγεία μας.

Οἱ μὸδες περνοῦν

Εἰσπρόχως ἡ Ἀγριππὶνα στὴ Ρώμῃ ἀπὸ τὴν ἐξορία σὲ κάποιο μεσογειακὸ νησί, εἶχε ἓνα χρῶμα τόσο μπρουντζινο καὶ ἓνα τόσο ὠραῖο ἄρωμα ἀλμύρας στὰ μαλλιά της, ὥστε ἔκαναν τὴν αἰστοκρατίαν τῆς Ρώμης νὰ τρέξῃ ἀμέσως στὸν ἥλιο καὶ στὴ θάλασσα. Ἡ ἴδια μαγία φαίνεται ὅτι μᾶς ἔχει καταλάβει καὶ σήμερα, ὕστερα ἀπὸ ἱστορικὲς περιόδους ποὺ ὤμνησαν τὴν τρυφερότητα τῶν λευκῶν ἐπιδερμίδων. Ἀς μὴ ξεχνούμε, ἄλλωστε, τὸ πρόσφατο παράδειγμα τῶν γιαιγιάδων μας... Ἡ μὸδα τῆς τριανταφυλλένιας ροδόσπερης ἐπιδερμίδος μπορεῖ πάλι μὲ χρόνια καὶ καιροὺς νὰ ἐναρθῇ: τῶρα πάντως εἶναι ἡ ἐποχὴ τῆς μπρουντζίνης ἀθλητικῆς κορμοστασίας, ποὺ μπορούμε ὅλοι νὰ ἀποκτήσουμε γρήγορα καὶ σίγουρα, ἀποφεύγοντας τοὺς κινδύνους. Ἐνας δερματολόγος ἐξηγήσε τὴ διπλὴ ἀντίδραση τῆς ἡλιακῆς ἐνεργείας, ποὺ μπορεῖ, ἀνάλογα μὲ τὴν περίπτωση, νὰ εἶναι εὐεργετικὴ ἢ καταστρεπτικὴ:

Ὁ ἥλιος μᾶς προμηθεύει περίπου 45% ὁρατὲς ἀκτίνες (φῶς τοῦ ὁποῖου τὸ φάσμα ἀποτελεῖται ἀπὸ τὴν κλίμακα τῶν χρωμάτων: βιολεῖ, μπλε, πράσινο, κίτρινο, πορτοκαλί, κόκκινο), 50% ὑπέρυθρες ἀκτίνες καὶ 5% ὑπεριώδεις. Ἡ εἰσχώρηση ὅλων αὐτῶν τῶν φωτεινῶν ἀκτίνων στὸ δὲρμα ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν ἀπόσταση τῆς κυμάνσεώς τους. Οἱ ὑπεριώδεις ἀκτίνες ἀπορροφῶνται σχεδὸν ὅλες ἀπὸ τὰ πρῶτα στρώματα τῶν κυττάρων τοῦ δέρματος. Τὸ ὁρατὸ φῶς εἰσχωρεῖ πολὺ πρὸς βάθος, διασχίζοντας, πάνω - κάτω, 0,6 ἐκ. τοῦ δέρματος. Τέλος οἱ ὑπέρυθρες εἰσχωροῦν ἀκόμη βαθύτερα. Βεβαίως, μόνον οἱ ἀκτίνες ποὺ ἀπορροφῶνται ἀπὸ τοὺς ἰστούς τοῦ δέρματος ἔχουν βιολογικὴ ἐνέργεια. Τὰ καταστρεπτικὰ ἀποτελέσματα στὴν ἐπιδερμίδα ἐπιφέρουν οἱ ὑπεριώδεις ἀκτίνες καὶ συγκεκριμένως οἱ ὑπεριώδεις μὲ μικροῦ μήκους κύμασης. Πολλὲς φορὲς ἀκόμη καὶ ἡ ἐνέργεια τῶν ὑπέρυθρων καὶ τῶν ἀκτίνων τοῦ ὁρατοῦ φωτὸς εἶναι βλαβερή, λόγω τῆς μεγάλης τους ἀναλογίας στὸ φάσμα.

Οἱ ὑπεριώδεις ἀκτίνες προκαλοῦν μιὰ χημικὴ ἐνέργεια ποὺ διαφαίνεται ὕστερα ἀπὸ τέσσερις περίπου ὥρες μ' ἓνα ἐρυθρὰ στὸ δὲρμα (κοκκίνισμα τοῦ δέρματος καὶ ἐμφάνιση μικρῶν φουσκαλίδων), ποὺ διαρκεῖ ἀρκετὲς ἡμέρες καὶ ὕστερα μετατρέπεται σὲ χροιά, δηλαδὴ σὲ ἓνα μαυριδερὸ χρῶμα ποὺ διαρκεῖ 2 - 3 μῆνες.

Οἱ ὑπέρυθρες ἀκτίνες προξενοῦν ἓνα δυνατὸ ἐρυθρὰ, τὸ ὁποῖο ὅμως δὲν ἔχει τὴν ἰδιότητα ἀργότερα νὰ μαυρίσῃ.

Σὲ ὀρισμένες περιέργες περιπτώσεις τὸ δὲρμα δὲν μαυρίζει. Αὐτὲς οἱ περιπτώσεις ἔχουν ταξινομηθῇ ἀπὸ τὴν ἱατρικὴ. Ἡ πρὸς γνῶσθ' ἀπὸ αὐτὲς εἶναι ἡ «λευκανση», ἀνωμαλία κληρονομικὴ ποὺ ὀφείλεται στὴν ἀνικανότητα λειτουργίας τῶν μελανοκυττάρων. Πολλὰς φορὲς ἡ ἀσθένεια αὕτῃ κτυπάει καὶ στὸ τριχωτὸ τῆς κεφαλῆς ἢ στὰ μάτια. Ἀλλῇ περίπτωση ἀνωμαλίας εἶναι τὸ «vitiligo», στὴν ὁποία μόνον ὀρισμένες περιοχὲς τοῦ δέρματος παραμένουν λευκὲς, πράγμα ποὺ ὀφείλεται σὲ ἐξάντληση τῶν ἐκκριτικῶν κυττάρων τῆς μελανίνης.

Καὶ ἡ ἱατρικὴ θεραπεία συνίσταται στὴ διέγερση αὐτῶν τῶν μελανοκυττάρων, μὲ τοπικὲς ἐπαλείψεις μὲ φενάλιο συμπτυκνωμένο κατὰ 95%.

Μιὰ τρίτη περίπτωση, τέλος, φυσιολογικῆς ἀνωμαλίας, ποὺ ἐμποδίζει τὸ μαύρισμα, εἶναι οἱ «πιτσιλάδες» ἢ μὲ τὸ ἐπιστημονικὸ τους ὄνομα «ἐφελίδες», ποὺ παρουσιάζονται κυρίως στοὺς ξανθοὺς ἢ στοὺς κοκκινωμάλλῃδες καὶ γεμίζουν τὸ πρόσωπο, τὰ χέρια, σπάνια τὸν λαιμὸ καὶ πολλὰς φορὲς καὶ τὰ μέρη τοῦ σώματος ποὺ συνήθως εἶναι προφυλαγμένα μὲ τὰ ἐνδύματα. Ὅπως δὲ ἀποδεικνύει ἡ ὁμοία κατανομή τους στὰ διάφορα μέρη τῶν διδύμων, ἡ αἰτία κι αὐτῆς τῆς ἀνωμαλίας εἶναι οἰκονγενετικὴ ἢ κλη-

ρονομικὴ. Παρουσιάζονται συνήθως στὴν παιδικὴ ἡλικία, αὐξάνονται κατὰ τὴν ἐφηβεία καὶ ἐξασθενοῦν μὲ τὰ χρόνια.

Ἡ προέλευσή τους ὀφείλεται στὸν σχηματισμὸ χροιάς τῶν κυττάρων ποὺ προκαλοῦν οἱ ἀκτίνες Χ καὶ οἱ ὑπεριώδεις τοῦ ἡλίου. Θεραπεύονται ἔν μέρει μὲ ἀποχρωμάτιση ἢ μὲ ριζικὴ ἀποφύλλωση μὲ τὴ μέθοδο τοῦ ἡλεκτρισμοῦ. Γενικῶς, ὅμως, οἱ «πιτσιλάδες» δὲν ἐνοχλοῦν, καὶ πολλοὶ τὶς ἔχουν σὰν δῆγμα γοητείας.

Ἡ ἐκκρίση τῆς μελανίνης, ποὺ ἐπιφέρει τὸ μαύρισμα, ἐξαρτᾶται ἀπὸ τρεῖς παράγοντες: α) παράγων κληρονομικός, β) ὁρμονικός ἐρεθισμός, γ) ἐπίδραση τῶν ὑπεριωδῶν ἀκτίνων.

Στὴν πρώτη περίπτωση ἡ ἐπιστήμη δὲν μπορεῖ νὰ κάμῃ ἀκόμη τίποτε. Ἡ δεύτερη, ὁ ὁρμονικός ἐρεθισμός ποὺ προκαλεῖ τὸν σχηματισμὸ χροιάς, δρῖσκειται ἀκόμη σὲ πειραματικὸ στάδιο. Ἐχουν ἀνακαλύψει ὅτι ἡ ὑπόφυση, αὐτὸς ὁ ἐνδοκρινικός ἀδένας τῆς βάσεως τοῦ ἐγκεφάλου, κρύβει μιὰ ὁρμόνη ποὺ διεγείρει τὰ μονοκύτταρα. Ἄν ἡ ἐπιστήμη κατορθώσῃ νὰ ὁρίσῃ τὴ λειτουργία αὐτῆς τῆς ὁρμόνης, θὰ βρεθῇ συγχρόνως καὶ τὸ καλύτερο φυσικὸ μέσον μαυρίσματος χωρὶς ἥλιο. Ἀς σημειωθῇ ὅτι ὀρισμένες διταμίνες προδιὰβέτουν τὸ δὲρμα γιὰ τὸ μαύρισμα. Αὐτὲς εἶναι ἡ διταμίνη Α (λαχανικά, φρούτα), ἡ διταμίνη Β (γάλα, συκώτι, μπύρα) ἢ C (χυμοὶ φρούτων) καὶ ἡ διταμίνη PP (κουνουπίδι, φασολάκια φρέσκα καὶ συκώτι).

Ἡ τρίτη περίπτωση μαυρίσματος, τέλος, εἶναι μὲ τὴν ἐνέργεια τῶν ὑπεριωδῶν ἀκτίνων.

Τὸ μαύρισμα μὲ τεχνητὰ μέσα ὑπεριωδῶν ἀκτίνων προετοιμάζει τὴν ἐπιδερμίδα νὰ δεχθῇ ἀργότερα καὶ τὶς ἀκτίνες τοῦ ἡλίου, χωρὶς νὰ διατρέχῃ κανένα κίνδυνο.

Τὸ τεχνητὸ μαύρισμα γίνεται ὡς ἐξῆς: Ὑστερα ἀπὸ ἓνα τέστ, μὲ τὸ ὁποῖο ἐξετάζεται ἡ εὐαισθησία τοῦ δέρματος, στὴν πρώτη ἐπίσκεψη ἐπιφέρουν ἓνα ἀπλὸ ἐρυθρὰ, ποὺ στὶς ἐπόμενες ἐπισκέψεις ὅλο καὶ αὐξάνεται κατὰ τὸ ἥμισυ, κατὰ τὴν κάτωθι σειρά: Ἀπλὸ ἐρυθρὰ=2 λεπτά. Πρῶτῃ ἐπίσκεψη=2 λεπτά. Δεύτερη ἐπίσκεψη=2'+1'=3' καὶ τρίτῃ ἐπίσκεψη 4'.

Ἡ ἐνέργεια τῶν ὑπεριωδῶν ἀκτίνων μπορεῖ νὰ εἶναι, ὅπως εἴπαμε, καταστρεπτικὴ γιὰ τὸ δὲρμα. Ὀρισμένα φάρμακα ἢ κρέμες, ἐπίσης, ἔχουν τὴν ἰδιότητα νὰ δίνουν στὸ δὲρμα μιὰ ὑπερευαίσθησία γιὰ τὶς ὑπεριώδεις ἀκτίνες καὶ νὰ προκαλοῦν τοπικὲς ἀσθένειες. Ἀνάμεσα σ' αὐτὰ τὰ φάρμακα περιλαμβάνονται οἱ σουλφαμίδες, οἱ κρέμες ποὺ περιέχουν νοβοκαΐνη, καθὼς καὶ τὰ φάρμακα γιὰ τὸν διαβήτη ποὺ, ἂν δὲν προσέξωμε, προκαλοῦν τὴν «ἐδερμίτιδα», δηλαδὴ μεγάλα κοκκινωπά ἢ σκούρα σημάδια καὶ ξήρανση τῆς ἐπιδερμίδος. Τὰ ἴδια ἀποτελέσματα μποροῦν νὰ ἐπιφέρουν καὶ ἡ ἐσάνς τοῦ περγαμότο ἢ οἱ διάφορες κολώνιες.

Στὶς περιπτώσεις αὐτὲς πρέπει νὰ ἀποφύγωμε τελείως τὴν ἐπίδραση τῶν ὑπεριωδῶν ἀκτίνων καὶ νὰ σταματήσωμε τὴ χρῆση τῶν προαναφερθέντων προϊόντων.

Τὸ καλύτερο μαύρισμα

Ἐχει ἐξακριβωθῇ ὅτι μαυρίζομε καλύτερα καὶ γρηγορότερα τὴν ἀνοιξὴ ἢ τοὺς πρώτους μῆνες τοῦ καλοκαιριοῦ (Μάιο, Ἰούνιο, Ἰούλιο). Μποροῦμε τότε νὰ συνηθίσωμε σιγὰ - σιγὰ τὸν ἥλιο καὶ τὸν ἀέρα, παίρνοντας πάντοτε ὀρισμένες στοιχειώδεις προφυλάξεις γιὰ τὰ εὐαίσθητα μέρη τοῦ σώματος — τὴν μύτη, τὰ μῆλα τοῦ προσώπου καὶ τὰ μάτια.

Ἀπαραίτητα πρὸς τοῦτο εἶναι τὰ ψάθινα καπέλλα ἢ τὰ μαντήλια, τὰ γυαλιὰ τοῦ ἡλίου, ποὺ φιλτράρουν τὶς ὑπεριώδεις ἀκτίνες, καὶ οἱ διάφορες ἀντιηλιακὲς κρέμες ἢ λοσιόν. Ἐπίσης σκόπιμο εἶναι νὰ μὴν ἐκτεθούμε στὸν ἥλιο, ἂν δὲν συμβουλευθούμε πρῶτα ἓνα γιατρό, ἐκτὸς ἂν εἴμαστε τελείως υγιεῖς.

Οἱ καλύτερες ὥρες γιὰ ἡλιοθεραπεία εἶναι οἱ ἀπογευματινὲς, ἀπὸ τὶς τρεῖς ὥς τὶς ἑξῇ, ποὺ δεχόμαστε περισσότερες ὑπεριώδεις παρὰ ὑπέρυθρες ἀκτίνες. Ὁ τρόπος τῆς ἡλιοθεραπείας παίζει ἐπίσης σημαντικὸ ρόλο γιὰ ἓνα καλὸ ὁμοίμορφο μαύρισμα. Σὲ μιὰ πραγματεία του, ὁ δερματολόγος Σίντι ἀναφέρει πάνω σ' αὐτὸ τὸ θέμα μιὰ σημαντικὴ λεπτομέρεια:

«Τὸ μαύρισμα δὲν ἐξαρτᾶται μόνον ἀπὸ τὴν ποιότητα τοῦ δέρματος, ἀλλὰ, παραδόξως, καὶ ἀπὸ τὸν τρόπο τῆς ἡλιοθεραπείας. Ἄν οἱ ἡλιακὲς ἀκτίνες ἢ οἱ τεχνητὲς ὑπεριώδεις πέφτουν καθέτως, τότε ἡ εἰσχώρησή τους γίνεται κατὰ βάθος στοὺς ἰστούς καὶ τὸ μαύρισμα ἀργεὶ κάπως περισσότερο».

Κατὰ τὴ γνώμη τοῦ ἱατροῦ Σίντι «ἡ ἐφαπτομένη ἀκτινοβολία δίνει τὸ μᾶξιμον μαιρίσματος μὲ ἐλάχιστο ἐρυθρὰ».

Τὸ δὲρμα ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ νερὸ

Ὁ καλύτερος τρόπος μαυρίματος εἶναι ὅταν κινούμεθα παίζοντας μπᾶλ-λα, τένις ἢ γκόλφ, ὅταν τρέχωμε ἢ κάνωμε περπάτους καὶ ὄχι ὅταν καθῶ-σωμε ἑσπλωμένοι μὲ τὶς ὥρες στὴν ἄμμο.

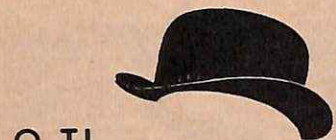
Τέλος, μιὰ συμβουλὴ ἀπλὴ, εὐκόλῃ καὶ οἰκονομικὴ εἶναι αὕτῃ ποὺ μᾶς ἔδωσε ἓνας γνωστὸς Παρισινὸς δερματολόγος: Βρέχετε τὸ δὲρμα σας σὲ τακτικὰ διαστήματα, π.χ., κάθε τέταρτο, καθαρίζοντάς το συγχρόνως ἀπὸ τὸν ἰδρῶτα καὶ τὴ σκόνη, ποὺ καταστρέφουν τὴ φρεσκάδα τῆς ἐπιδερμίδος.

←

ΑΠΟ ΜΙΚΡΑ πρέπει νὰ συνηθί-
ζουν τὰ παιδιὰ στὴ φυσικὴ ζωὴ
καὶ ὁ καλύτερος τρόπος ἡλιοθε-
ραπείας εἶναι ἡ κίνηση. Τρέχον-
τας, παίζοντας καὶ πηδώντας
μέσα στὸ λιοπύρι, τὰ παιδιὰ ὠ-
φελούνται χωρὶς νὰ κινδυνεύουν
ἀπὸ τὶς ὑπέρυθρες ἀκτίνες. Ἀλ-
λὰ τὸ ἴδιο ἰσχύει καὶ γιὰ τοὺς
μεγάλους ποὺ, δυστυχῶς, προτι-
μοῦν τὸ νωχελικὸ ξάπλωμα μὲ
τὶς ὥρες πάνω στὴν ἄμμουδιὰ
ἢ σὲ ἓνα ἀναπαυτικὸ στρῶμα.

Ο,ΤΙ
ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ
ΕΝΑΣ
«ΤΖΕΝΤΛΜΑΝ»...

... για
ΤΟ ΞΥΡΙΣΜΑ
και την
ΤΟΥΑΛΕΤΤΑ
ΤΟΥ.

- ΚΟΛΩΝΙΕΣ
- AFTER SHAVING
- ΚΡΕΜΕΣ ΞΥΡΙΣΜ.
- ΛΟΣΙΟΝ ΓΙΑ Η-ΛΕΚΤΡΙΚΟ ΞΥΡΙΣΜΑ
- ΕΡΓΑΛΕΙΑ ΞΥΡΙΣΜΑΤΟΣ.
- ΝΕΣ ΣΕΞΑΙΡ

- ΣΑΠΟΥΝΙΑ
- ΜΠΡΙΓΙΑΝΤΙΝΕΣ
- ΒΟΥΡΤΣΕΣ
- ΜΑΛΛΙΩΝ
- ΕΙΔΗ ΜΠΑΝΙΟΥ
- ΚΙ' ΩΤΙ ΕΚΛΕΚΤΟ παρουσιάζει ή παγκόσμιος άγορά σέ'Ανδρικά Καλλυντικά.

«Ο,ΤΙ ΘΡΙΣΚΕΤΕ ΠΑΝΤΟΥ
ΚΙ' Ο,ΤΙ ΠΟΥΔΕΝΑ ΑΛΛΟΥ».

ΤΜΗΜΑ ΚΑΛΛΥΝΤΙΚΩΝ
ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΥ

Η. ΜΗΑΚΑΚΟΥ

ΟΜΟΝΟΙΑ

ΤΗΛΕΦ. 532.631 - 2 - 3 - 4 - 5

“Ενα φιλή
πρην
πεθάνης...”

—Γεια σου. Τι σ' έκανε ν' άργήσης έτσι πολύ; Σου τηλεφώνησα πριν από λίγα λεπτά.

—Σταμάτησα για να πάρω ένα ζευγάρι γάντια.

Φαινόταν λαχανιασμένη κ' ευτυχισμένη.

—Άκουσε... Είναι δέκα κ' είκοσιπέντε τώρα. Μπορείς να είσαι έτοιμη στις δώδεκα;

—Χμ, δεν ξέρω. Θέλω να κάνω ένα ντους...

—Στις δώδεκα και τέταρτο;

—Καλά.

—Άκουσε, δεν φαντάζομαι να υπογράψης ότι θα λείψης το Σαββατοκύριακο, ξ;

—Πρέπει να υπογράψω. Ξέρεις τους κανονισμούς.

—Αν υπογράψης, θα πρέπει να γράψης και που πρόκειται να βρίσκεσαι, δεν είν' έτσι;

—Ναι.

—Λοιπόν;

—Θα γράψω: στο «Νιού Ουάσιγκτων Χάουζ».

—Αν με ρωτήσει ή διευθύντρια θα της εξηγήσω.

—Άκουσε, μπορείς να υπογράψης αργότερα, το απόγευμα. Θα γυρίσω πίσω άνωσδήποτε. Για το τροχόσπιτο. Πρέπει να γυρίσω για να το κανονίσω κι αυτό.

—Αλήθεια;

—Ναι. Μου είπαν πως δεν μπορούσα να κάνω την επίσημη αίτηση αν δεν είμαι παντρεμένος.

—Αν πρόκειται να ξαναγυρίσω αργότερα, τότε δεν θα πάρω την βαλίτσα μου τώρα.

—Όχι. Πά'ρ' την τώρα. Μόλις τελειώσω απ' την τελετή, θα πάμε να κανονίσω το ξενοδοχείο και θα φάμε. Είναι ένα τετράγωνο πιο πέρα απ' το δημαρχείο.

—Τότε θα μπορούσα να υπογράψω από τώρα. Δεν βλέπω ποιά θα είναι ή διαφορά...

Ακουσε, Ντόρο, δεν νομίζω πως άρσει στο Πανεπιστήμιο να βλέπ' τα κορίτσια να φεύγουν για να παντρευτούν. 'Η διευθύντριά σου θα προσπαθήσει ασφαλώς να μ'α καθυστερήσει κατά κάποιο τρόπο. Θα θέλ' να μάθ' αν τ'ό ξέρ' ο πατέρας σου. Θα σου κάν' κομμάτι μικρή διάλεξη, θα προσπαθήσει να σ'ε πείσ' να περιμέν' ως τ'ό τέλος τ'ού έξαμήνου. Αυτός είναι ο ρόλος τ'ων διευθύντριάων.

—Καλά, λοιπόν. Θα υπογράψω αργότερα.

—Μπράβο! Θα σ'ε περιμένω έξω απ' τούς κοιτώνες στις δώδεκα και τέταρτο. Στη Λεωφόρο Πανεπιστημίου.

—Στη Λεωφόρο Πανεπιστημίου;

—Θα χρησιμοποιήσης την πίσω πόρτα, δεν είν' έτσι; Φεύγοντας μ'ε μιά βαλίτσα, χωρίς να υπογράψης...

—Έχεις δίκιο. Δεν τ'ό σκέφτηκα. Θεέ μου, αυτό είναι σχεδόν απαγογή!

—Όπως στ'ον κινηματογράφο...

—'Η Ντόροθυ γέλασε ξεστά.

—Στις δώδεκα και τέταρτο.

—Θα φτάσω κάτω στην πόλη κατά τις δωδεκάμιση.

—Γεια σου, γαμπρέ!

—'Ωρεθονό, νόφη!

Ντύθηκε προσεχτικά, μ'ε τ'ό μιλ'ε κόστούμι του, μ'ε μαύρα παπούτσια και κάλτσες, κατάλευκο πουκάμισο και μιά γαλάζια γραβάτα από βαρ'ο Ιταλικό μεταξινό, που ελ'ε άπάνω μαύρα κ' άσπ'μένα κνίνα. Επιδεικνύοντας όμως τ'όν έαυτό του στ'ον καθρέφτη, θ'ηκε πως ή γραβάτα ήταν λιγάκι υπερβολικά φανταχτερή και την άλλαξε μ'ε μιά απλή γκριζα πλεγτή.

Ξανακοιτάζοντας τ'όν έαυτό του, καθώς κοίμωνε τ'ό σιακότα του, σκέφτηκε πως θα ήταν εύχρηστο αν μπορούσε ν' άλλαζε τόσο εύκολα

και τ'ό πρόσωπό του, προσωρινά, μ'ε κανένα πιο άσημαντο. 'Υπάρχουν φορές, σκέφτηκε, που τ'ό να είσαι ώραιος είναι ένα πραγματικό εμπόδιο. Για να κινή τ'όν έαυτό του πιο άφανη, φόρεσε τ'ό κοπέλλο του, προσέχοντας να μ'ε χαλάση τ'α μαλλιά του.

Στις δώδεκα και πέντε ήταν κιόλας στη Λεωφόρο Πανεπιστημίου, άπέναντι ακριβώς απ' τ'ό κτίριο τ'ων κοιτώνων. Στάθηκε μ'ε την πλάτη του γυρισμένη πρ'ος τ'ό κτίριο, κοιτάζοντας την προθήκη εν'ος καταστήματος σιδηρικών.

Στις δώδεκα και τέταρτο ελ'δε στ'ό τζάμι τ'ης διτρίνας την άπέναντι πόρτα ν' άνοιξη και την Ντόροθυ να εμφανίζεται. Για πρώτη φορά στ'ή ζωή τ'ης ήταν ακριβής! Γύρισε. 'Η Ντόροθυ κοιτούσε απ' τ'ά δεξιά πρ'ος τ' άριστερά, χωρίς να σταματά καθόλου τ'ό βλέμμα τ'ης άπάνω του. Στ'ό ένα γαντοφορμένο χεράκι τ'ης κρατούσε μιά τσάντα και στ'ό άλλο μιά μικρή βαλίτσα, που ελ'ε ένα κάλυμμα μ'ε φαρδιές κόκκινες ρίγες. Σήκωσε τ'ό μπράτσο του, κ' έκειν' τ'όν ελ'δε. Διέσχισε χαρούμενα τ'ό δρόμο και τ'όν πλησίασε.

Ήταν όμορφη. Φορούσε πράσινο ταγιέρ μ' ένα λευκό μεταξινό μπλουζάκι. Τ'α παπούτσια κ' ή τσάντα τ'ης ήταν από καφέ δέρμα κροκοδείλου κ' ελ'ε ένα πράσινο βέλο πάνω στ'α χρυσάφνια μαλλιά τ'ης. 'Όταν έφτασε κοντά του, έκεινος τ'ης χαμογέλασε και π'ησε τ'ή βαλίτσα απ' τ'ό χέρι τ'ης.

—'Όλες οί νύφες είναι όμορφες, τ'ης ελ'πε, αλλά εσύ είσαι καλλονή!

—Γκράτσας, σενιόρ!

—Έμοιαζε σ'άν να ήθελε να τ'όν φιλήσει.

—Ένα ταξί κατέβαινε τ'ό δρόμο και μείωσε την ταχύτητά του καθώς πέρασε από κοντά τους. 'Η Ντόροθυ τ'όν κοίταξε έρωτηματικά, αλλά έκεινος κούνησε τ'ό κεφάλι του:

—Αν πρόκειται να κάνωμε οικονομίες, καλύτερα ν' άρχίσωμε να έξασκούμεθα από τώρα!

Κοίταξε πέρα στ'ή Λεωφόρο κ' ελ'δε πως κατέβαινε ένα τράμ.

—'Η Ντόροθυ άνέπνεε μ'ε άπληστία, σ'άν να ήταν κλεισμένη μ'ηνες. 'Ο ούρανός ήταν καταγάλανος. 'Η Λεωφόρος ήταν ήσυχ'η και μόνο μερικοί φοιτητές περπατούσαν στ'α γύρω δρομάρια. Άλλοι προχωρούσαν πρ'ος την πρσιά.

—Σκέψου, ελ'πε ή Ντόροθυ γεμάτη ένθουσιασμό. 'Όταν θα γυρίσωμε σήμερα τ'ό απόγευμα, θα είμαστε παντρεμένοι!

Τ'ό τράμ σταμάτησε κοντά τους κι άνέβηκαν άπάνω.

Κάθισαν πρ'ος τ'ό πίσω μέρος τ'ού όχηματος, μιλώντας πολύ λίγο, άποροφρημένοι ό καθένας απ' τ'ίς σκέψεις του. Ένας ξένος παρατηρητής δεν θα μπορούσε να είναι βέβαιος ότι ταξίδευαν μαζί.

Στ'ά όχτ'ό πρώτα πατώματα τ'ού δημαρχιακού μεγάρου τ'ού Μπλόκ Ρίβερ στεγάζονταν δημόσιες υπηρεσίες. Τ'ά υπόλοιπα έξη πατώματα ήταν νοικιασμένα σ'ε ιδιώτες, που οί περισσότεροι ήταν δικηγόροι, γιαντοί, όδοντογιατροί. Τ'ό κτίριο ήταν ένα μίγμα μοντέρνας και κλασικής αρχιτεκτονικής. Οί καθηγητά που δίδασκαν αρχιτεκτονική στ'ό Πανεπιστήμιο τ'όν Στόνταρντ τ'ό άνέφεραν σ'όν ένα αρχιτεκτονικό έκτρομα, κάνοντας τούς πρωτοετείς φοιτητές να γελούν.

Ήταν κάτι τερατώδες, αλλά κατεβαίνοντας απ' τ'ό τράμ ή Ντόροθυ σταμάτησε και τ'ό κοίταξε σ'άν να ήταν ό καθεδρικός ναός τ'ης Σάρτ...

Ήταν δωδεκάμιση όταν διέσχισαν τ'ό δρόμο, άνέβηκαν τ'α σκαλοπάτια κ' έσορ'ωξαν την κεντρική περιστροφική πόρτα. Τ'ό μαρμάρινο χ'όλ ήταν γεμάτο ανθρώπους που πήγαιναν ή γυρ'ιζαν απ' τ'ό φαγητό τους, ανθρώπους που έτρεχαν σ'ε κάποιο ραντεβού, ανθρώπους που στεκόντουσαν και περιέμεναν.

—Έκεινος περπατούσε ένα δ'ημα πίσω απ' την

Ντόροθυ, αφήνοντάς την να προχωρή πρ'ος τ'όν μεγάλο πίνακα, όπου διάβαζε κανείς που βρίσκ'οταν ή κάθε ύπηρεσία.

—Νά το, ελ'πε ή Ντόροθυ θριαμβευτικά. Γραφείο 'Αδειών Γάμων - Έκτος όροφο.

—Έκεινος προχώρησε τότε πρ'ος τ'ό μέρος τ'ων άνελκυστήρων, που βρίσκονταν άπέναντι στις περιστροφικές πόρτες. 'Η Ντόροθυ επτάχυνε τ'ό δ'ημα τ'ης, για να είναι δίπλα του. Άπλωσε τ'ό χέρι τ'ης για να πιάση τ'ό δικό του, αλλά έκεινος κρατούσε την βαλίτσα. Έκανε πως δεν πρόσεξε την χειρνομία τ'ης και δεν π'ηξε την βαλίτσα στ'ό άλλο χέρι του.

—Ένας απ' τούς τέσσερις άνελκυστήρες ήταν σταματημένος, μισογεμάτος. Καθώς πλησίαζαν, έκεινος έκανε ένα δ'ημα πρ'ος τ'ά πίσω, αφήνοντας την Ντόροθυ να περσιή πρώτη. Έπειτα έφτασε μιά ήλικωμένη κυρία, και περιέμενε να περσιή κι αυτή πριν μ'η ή ίδιος. 'Η γυναίκα τ'ού χαμογέλασε ευχαριστημένη απ' τ'ό ιπποτικό ύψος του, που ήταν άπροσδόκητο από ένα νεαρό μέσα σ' ένα πολυάσχολο δημόσιο κτίριο. Φάνηκε λιγάκι άπογοητευμένη όταν έκεινος δεν έβγαλε τ'ό καπέλλο του. 'Η Ντόροθυ τ'ού χαμογέλασε επίσης άπάνω απ' τ'ό κεφάλι τ'ης γυναίκας, που ελ'ε μ'η άνέμεσά τους. Τ'ης άνταπεδώσε τ'ό χαμόγελο μ' ένα άνεπαίσθητο άνοιγμα τ'ων χελιών.

Βγήκαν απ' τ'ό άσανσέρ στ'ό έκτο πάτωμα, μαζί μ'ε δυ' άλλους άνδρες μ'ε χαρτοφύλακες, που έστριψαν δεξιά και προχώρησαν στ'ό διάδρομο.

—'Ε, περιέμενε με, διαμαρτυρήθηκε ή Ντόροθυ ψθιριστά, καθώς ή πόρτα τ'ού άσανσέρ έκλεινε πίσω τους.

—Ήταν ή τελευταία που έβγαине απ' τ'όν άνελκυστήρα κ' έκεινος ό πρώτος. Ελ'ε στρίψει άριστερά κ' ελ'ε κάμει καμιά δεκαπενταριά δ'ηματα, σ'άν να ήταν μόνος. Γύρισε όταν έκειν' διαμαρτυρήθηκε και σταμάτησε. 'Η Ντόροθυ τ'όν έφτασε κ' έπιασε χαρούμενα τ'ό μπράτσο του. Πά-νω απ' τ'ό κεφάλι τ'ης ελ'δε τούς άνδρες μ'ε τούς χαρτοφύλακες να φτάνουν στην άκρη τ'ού διαδρόμου, να στρίβουν δεξιά και να έξαφανίζονται.

—Πού τρέχεις έτσι; τ'όν πείραξε ή Ντόροθυ.

—Σου ζητώ συγγνώμη, τ'ης ελ'πε χαμογελώντας. Είμαι ένας έννευρισμένος γαμπρός!

Προχώρησαν πιασμένοι από τ'ό μπράτσο, όπου έφτασαν στ'ό δωμάτιο αριθμός 604, όπως ελ'χαν διαβάσει στ'όν πίνακα κάτω. Προσπάθησε ν' άνοιξη την πόρτα, αλλά ήταν κλεισμένη. Διάβωσαν τ'ίς όρες που ήταν γραμμένες πάνω στ'ό θαμν'ό τζαμν'ό πλαίσιο κ' ή Ντόροθυ άναστενάξε στενοχωρημένη.

—Διάβω! Έκανε έκεινος. Θα έπρεπε να ελ'χα τηλεφωνήσει για να δεβαιωθώ. ('Ακούμπησε κάτω την βαλίτσα του και κοίταξε τ'ό ρολόι του). Μία παρά είκοσιπέντε.

—Έχωμε είκοσιπέντε λεπτά άκόμη, ελ'πε ή Ντόροθυ. Μου φαίνεται ότι θα μπορούσαμε να κατέβωμε κάτω.

—'Όλος έκεινος ό κόσμος... ψιθύρισε έκεινος κ' έπειτα σταμάτησε. "Α, έχω μιά ιδέα!

—Τι ιδέα;

—Νά πάμε στην ταράτσα! Είναι τόσο όμορφη μέρα... Στοιχηματίζω πως θα μπορούμε να δούμε μιλια μακριά.

—Επιτρέπεται;

—Αν δεν μ'ας σταμάτηση κανείς, θα π'η πως επιτρέπεται. (Σήκωσε από κάτω την βαλίτσα). Έμπρός, έλα να ρίξ'ες μιά τελευταία ματιά στ'όν κόσμο, ως άνάπαυση γυναίκα!

—Όταν βγήκαν απ' τ'όν άνελκυστήρα στ'όν δέκατο τέταρτο όροφο, έτυχε πάλι να χωριστούν απ' τούς άλλους επ'βάτες. Στ'όν διάδρομο περίμεναν όσπου να έξαφανιστούν αυτοί μέσα στ'ά διάφορα γραφεία κ' έπειτα ή Ντόροθυ ελ'πε μ'ε συνωμοτικό ψέθυρο:

—'Ας πηγαίνωμε τώρα...

Τ'ης φαινόταν πως ζούσε μιά σπουδαία περιπέτεια.

—Έκαναν πάλι τ'όν μισό κύκλο τ'ού κτιρίου, όσπου, δίπλα στ'ό δωμάτιο 1402, θ'ηκαν μιά πόρτα που έγγραφε: «Σκάλα». Έκεινος την άνοιξε και π'ηκαν μέσα. 'Η πόρτα έκλεισε πίσω τους. Βρίσκονταν σ' ένα πλατύσκαλο, μ'ε μαύρα μεταλλικά σκαλιά, που ώδηγούσαν πάνω και κάτω. Άνέβηκαν άπάνω. 'Όχτ'ό σκαλοπάτια, μιά στροφή κι άλλα όχτ'ό άκόμη σκαλοπάτια. Είδαν μιά πόρτα μπροστά τους, από βαρ'ο καφετί μέταλλο. Έκεινος δοκίμασε τ'ό πόμολο.

—Είναι κλεισμένη; ρώτησε ή Ντόροθυ.

—Δεν νομίζω.

—Ακούμπησε τ'όν όμο του πάνω στην πόρτα και την έσπρωξε.

—Θά λερώνωμ'ε τ'ό κόστούμι σου!

—'Η πόρτα σκάλωνε σ'ε μιά προεξοχή, ένα είδος γιγαντιαίου σκαλοπατιού, που ύψωνόταν λίγο πιο ψηλά από τ'ό κεφαλόσκαλο. Ακούμπησε την βαλίτσα κάτω, άκούμπησε τ'όν όμο του πάνω στην πόρτα και δοκίμασε πάλι.

—Μπορούμε να πάμε κάτω και να περιμένωμε, ελ'πε ή Ντόροθυ. Αυτή ή πόρτα μπορεί να μ'ην έχ'η άνοιχθ'η από...

—Έκεινος έσφιξε τ'ά δόντια του. Μ'ε τ'ό άριστερό του πόδι πίεσε την βάση τ'ης προεξοχής κ' έπειτα έσπρωξε μ'ε τ'όν όμο του την πόρτα καταβάλλοντας όλη του τ'ή δύναμη. Ένα κομμάτι φωτεινού, γαλανού ούρανού τ'ους τύφλωσε έπειτα από τ'ό σκοτάδι τ'ης σκάλας. Ακούστηκε τ'ό γρήγορο φτερούγισμα μερικ'ων περιστοιριών.

Σήκωσε την βαλίτσα, δρασκελίσσε την προεξοχή κι άκούμπησε την βαλίτσα λίγο πιο μακριά από τ'ό άνοιγμα τ'ης πόρτας. Σπρώχνοντας την πόρτα άκόμη περισσότερα, στάθηκε μ'ε την πλάτη γυρισμένη πρ'ος τ'ό μέρος τ'ης. Άπλωσε τ'ό ένα του χέρι πρ'ος τ'ό μέρος τ'ης Ντόροθυ. Μ'ε τ'ό άλλο χέρι έκανε μιά χειρνομία πρ'ος τ'ό μέρος τ'ης ταράτσας, όπως ένας μάτο ν'ι' ότέλ δείχνει τ' άρσιότερο τραπέζι του. Τ'ης έκανε μιά άστεία ύπ'κλιση και, παίρνοντας τ'ό καλύτερο χαμόγελό του, τ'ης ελ'πε:

—Περάστε, κυρία μου!

Παίρνοντας τ'ό χέρι του, ή Ντόροθυ π'ήδησε μ'ε χάρη την προεξοχή και προχώρησε πάνω στην μαύρη πίσσα τ'ης ταράτσας.

Δ ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΩΜΔΕΚΑΤΟ

Δεν ελ'χε κομμάτι νευρικότητα. Μιά στιγμή μόνο κόνεψε να πανικοβληθ'η, όταν δεν μπορούσε ν' άνοιξη την πόρτα, αλλά κάθε άόβος του ελ'χε έξαφανισθ'η τ'ή στιγμή που ή πόρτα ελ'χε υποχωρήσει κάτω απ' τ'ή δύναμη τ'ού όμου του και τώρα ένοιωθε ήρεμος και ασφαλής. 'Όλα θα π'ηγαιναν θαιμάσια. Δεν θα γινόντουσαν λάθη πιά. Τ'ό ήξερε αυτό. Ελ'χε να νιώσει τόσο καλά από τότε που π'ηγαινε στ'ό γυμνάσιο!

Μισόκλεισε την πόρτα, όποτε να μ'η δυσκολεν'θ'η να την άνοιξη όταν θα έφτανε.

Θά ήταν διασπαστικός τότε. Σκ'όδοντας, μετακίνησε την βαλίτσα, όποτε να μ'η π'ησ'η να την άρπάξ'η μ'ε τ'ό ένα χέρι, την ώρα που μ'ε τ'ό άλλο π' άνοιγε την πόρτα. Καθώς άνασηκωνόταν, ένοιωσε τ'ό καπέλλο του να μετατοπίζεται μ'ε την κίνηση που έκανε. Τ'ό έβγαλε, τ'ό κοίταξε και τ'ό τοποθέτησε πάνω στην βαλίτσα. Διάβωσε, τ'ά σκεπτόταν όλα! Ένα μικροπράγμα σ'άν κι αυτό τ'ό καπέλλο θα μπορούσε να τ'όν ένοχοποιήσ'η... Την ώρα που θα την έσπρωχνε, ένα έλαφρό άερώσι ή ή φήνημη τ'ης κινήσεως θα μπορούσε να στείλ'η τ'ό καπέλλο κάτω, δίπλα στ'ό πάτωμα. Άλλά έκεινος τ'ά σκεπτόταν όλα. Πέρασε τ'ό χέρι του πάνω απ' τ'ά μαλλιά του, έπιθιμνώντας να ελ'χε έναν καθρέφτη.

—Έλα να δ'ης...

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Νεανική γραμμή
'Υγεία
'Ομορφιά

- Διατηρεί την σιλουέττα
- Φρεσκάρει τ'ό δέρμα
- Άναζωογονεί τ'όν όργανισμόν

—'Η Καναδική Βιομηχανία Γάλακτος CANAC MILK PRODUCTS Co INC. προσφέρει εις τ'ό έλληνικό Κοινόν τ'όν έπιστημονικόν έπιτευγμ'ατ'ης

CANALAC granulé
ΣΤΙΓΜΙΑΙΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

άλληλαγμένον λιπαρών ουσιών και έμπλουτισμένον μ'ε Calcium, φωσφόρον, πρωτεΐνας, βιταμίνες B6D

* Τ'ό CANALAC είναι εύπεπτον ένδεικνυόμενον διά κάθε ηλικία και δι' όλας τ'ας χρήσεις
* Είναι φθνότερο και από τ'ό νωπό γάλα.

Canalic

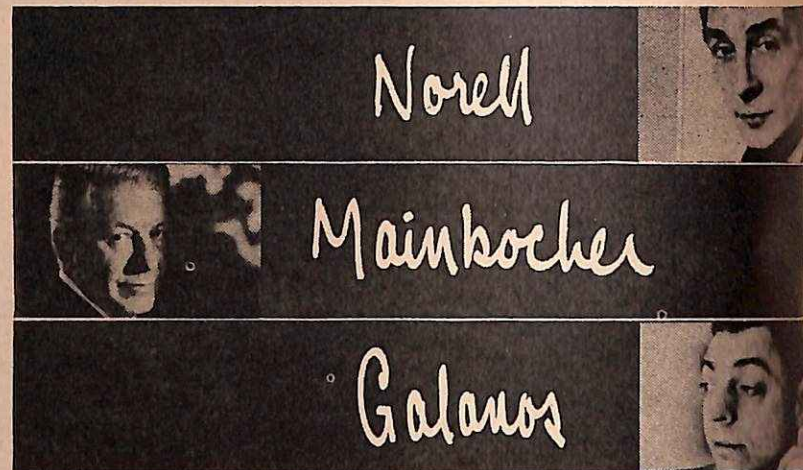
Πωλείται εις τ'ά Φαρμακεία και τ'ά Καταστήματα Τροφίμων

ΑΝΤ.ΠΟΙ: ΕΛΛΑΚΑΝΑ Ο.Ε. ΚΑΛΟΚΟΝΑΥΗ 43, ΤΗΛ. 534-258
ΔΙΑΝΟΜΗ F A M A R Α.Ε. ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ 4, ΤΗΛ. 521-564

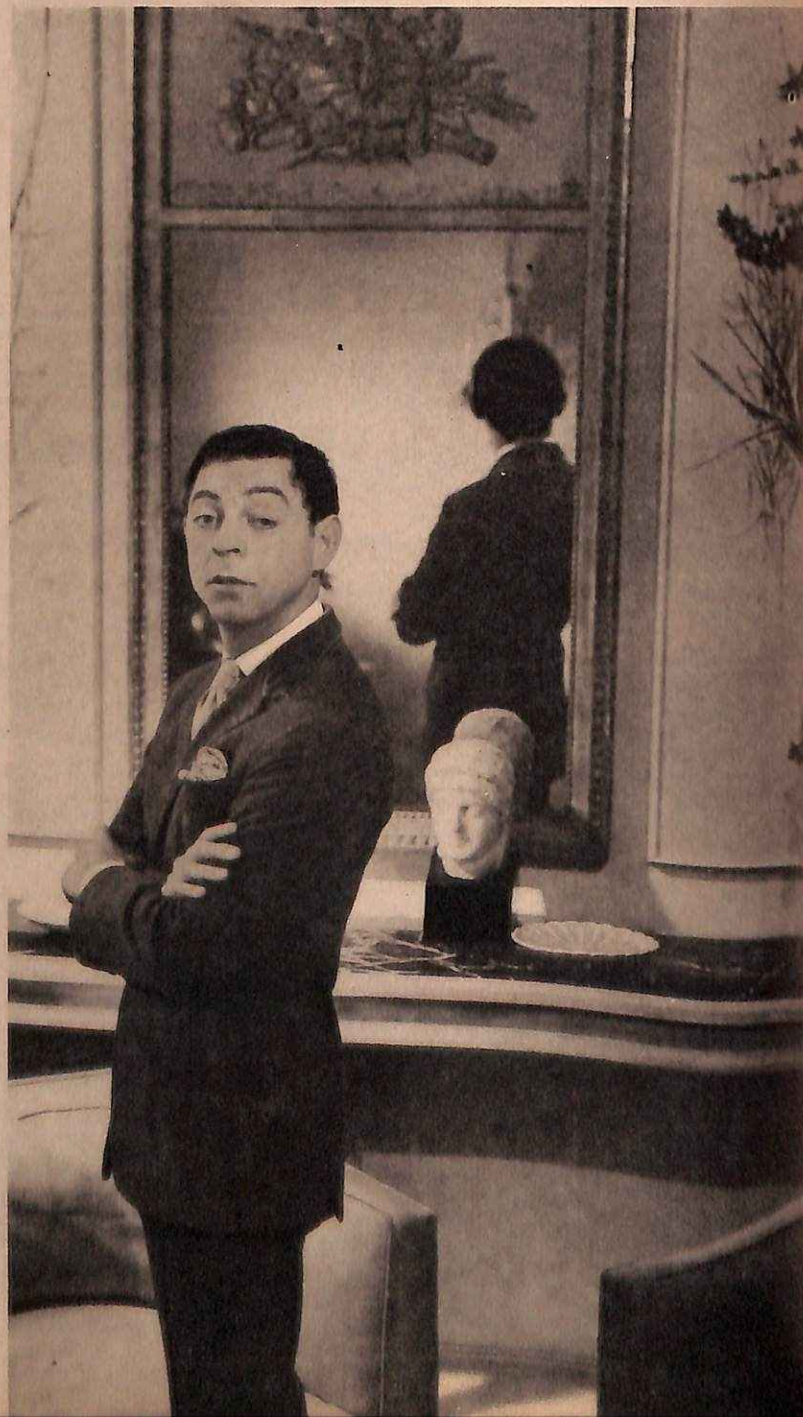

↑
Έμπνευσμένη από την τέχνη του «Φωβισμού» και πάνω σε σχέδια του Ραούλ Ντιφύ, μιὰ από τις τελευταίες δημιουργίες του Γαλανού, που δημοσιεύθηκε στο μεγάλο παρισινό περιοδικό μόδας «Βόγκ».

→
Δικτάτωρ πρώτου μεγέθους στον κόσμο της μόδας, ο συμπατριώτης μας Τζέιμς Γαλανός θεωρείται σήμερα ένας από τους τρεις εκπροσώπους της αμερικανικής «ώτ κουτύνρ». Οι έμπνεύσεις του συνετέλεσαν στη διαμόρφωση ενός ιδιαίτερου, αμερικανικού «στυλ» κομψότητας, που κατακτά ραγδαία το ωραίο φύλο σε όλο τον κόσμο.

FASHION GREATS

Ο ένας από τους τρεις βασιλείς της μόδας στην 'Αμερική είναι ο "Ελληνας"

ΓΑΛΑΝΟΣ

Τολμηρά μοντέλα σε εξωφρενικές τιμές και άπιθανοι συνδυασμοί χρωμάτων σε καινούργια γραμμή κατέλαβαν τελευταία μιὰ ιδιαίτερη θέση τόσο στα μεγάλα περιοδικά μόδας, όπως το περίφημο «Βόγκ» ή το «Μπαζάρ», όσο και σε περιοδικά διεθνούς επικαιρότητας, όπως το «Λάιφ», το «Λούκ» ή το «Τάουν Εντ Κάντριν», επιβάλλοντας σε χιλιάδες γυναίκες μιὰ ξεχωριστή σφραγίδα κομψότητας.

Δεν είναι η παριζιάνικη φινέτσα, ούτε η επαναστατική γραμμή της Ρώμης. Η νέα μόδα, που απειλεί να ιδρύσει κράτος εν κράτει ακόμη και σ' αυτήν την πατρίδα της γυναικείας κομψότητας, στο Παρίσι, είναι άνεπληρέστη από αιώνων έμπειρίες και παραδόσεις. Νέα και όρμητική, φιλοδοξεί να χαρίσει τη δυνατότητα σε κάθε γυναίκα να βρή και να αξιοποιήσει τον δικό της ξεχωριστό τύπο.

Η επανάσταση αυτή από το «αδιέξοδο» της γαλλικής επιβολής —σύμφωνα με επίσημες στατιστικές οι πλούσιες 'Αμερικανίδες ντύνονταν ως τώρα αποκλειστικά με γαλλικά μοντέλα— συνέβη στην 'Αμερική από τρεις νέους: "Έναν 'Ιταλοαμερικανό, τον Νόρελ (τον ταρινό προσωπικό ράφτη της Κας Κέννεντυ), ένα Γερμανοαμερικανό, τον Μείνμποχερ, και έναν 'Ελληνοαμερικανό, τον Τζέιμς Γαλανό.

Δεν έχει σημασία ότι και οι τρεις «μεγάλοι» της αμερικανικής μόδας δεν είναι 'Αμερικανοί. "Ας μη ξεχνούμε ότι, όπως είχε πει κάποτε ο Πασκάλ, μπορεί ο επιστήμων να έχει πατρίδα, η επιστήμη όμως δεν έχει. Και στην εποχή μας η μόδα, επιμελημένα ατημέλητη ή επιτηδευμένη, έχει γίνει επιστήμη. Μια επιστήμη με τις έρευνες, τις αναζητήσεις, τους πειρατισμούς της...

Η «μόδα», δημιουργημα ουδέτερο κι ακαθόριστο, ασταθές κ' έναλλασόμενο, όπως το κοινό στο οποίο απευθύνεται, εφευρίσκεται από ώριμους «μαίτρ», που ο καθένας, με το δικό του προσωπικό στυλ, συμβάλλει στην δημιουργία της άφ' ενός, και στην ούδετεροποίηση και παγκόσμια διάδοσή της άφ' ετέρου. Γιατί τότε μόνο η μόδα φθάνει στον σκοπό της, όταν το μοντέλο του Ντιόρ ή το κλασικό ταγιέρ της Σανέλ, που πρωτολασάρησαν οι γνωστότερες γυναικείες προσωπικότητες, κυκλοφορήσουν και στους δρόμους, στις σιλουέττες της ανώνυμης θηλυκότητας.

Τότε μόνο η μόδα του Ντιόρ, της Σανέλ και των άλλων σπάει τα δεσμά της και γίνεται απλώς η «μόδα» της χρονιάς.

Ός τώρα η 'Αμερική δεν είχε ανθρώπους ικανούς να δώσουν στην μόδα αυτή την παγκόσμια μορφή, ή ίσως το γυναικείο κοινό της δεν ήταν διατεθειμένο να την δεχθεί.

Από την πρώτη κυρία των 'Ηνωμένων Πολιτειών ως τις στάρ και τις βασίλισσες των βιομηχανιών, οι 'Αμερικανίδες ακολουθούσαν πιστά την παριζιάνικη γραμμή και έκαναν τις παραγγελίες τους στους γαλλικούς οίκους. Γι' αυτό και πολλές φορές η γαλλική «ώτ-κουτύνρ» είχε φθάσει να παρουσιάσει τα μοντέλα της πρώτα στην 'Αμερική και ύστερα στο Παρίσι.

↑
ΡΟΜΑΝΤΙΚΗ διάθεση χαρακτηρίζει και τα μικρά καπέλλα του, που συνοδεύουν τις βραδινές εμφανίσεις. 'Οργάντζες, πέρλες και λουλούδια παίζουν αρμονικά με τα χρώματα.

↓
ΑΠΛΕΣ ΣΕ ΓΡΑΜΜΗ οι δημιουργίες του δουλεμένες με έλευθερία και φαντασία. Δεν διστάζει να χρησιμοποιήσει ακόμη και πολύχρωμα έμπριμέ στις βραδινές τουαλέττες του.

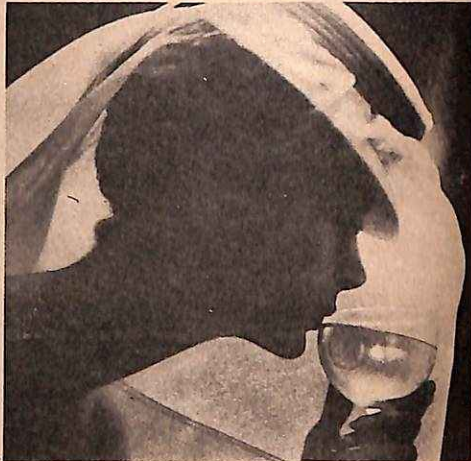

Μερικές άτονες απόπειρες των μεγάλων καταστημάτων της 'Αμερικής, που προσπάθησαν κατά καιρούς να επιβάλουν το λεγόμενο «άμερικαν λούκ», απέτυχαν ολότελα. Πρακτικές και άνετες χαρακτηρίζουν τις δημιουργίες τους οι 'Αμερικανοί μοντελίστες. Λησμονούσαν όμως τον κυριώτερο παράγοντα στον τομέα της μόδας: Την κομψότητα. Για τις περισσότερες γυναίκες, οι διάφοροι όροι «πρακτικά», «άνετα», «βολικά» είναι προφάσεις και δικαιολογίες, που καλύπτουν στην πραγματικότητα την επιδίωξη της κομψότητας. Καί, όπως είναι πιά κοινό μυστικό, η κομψότης ούτε άνετα είναι, ούτε βολική, ούτε πρακτική, αλλά ένα σοφά μελετημένο απόκτημα έμφυτου «ταλέντου», πείρας, εκπαίδευσης και θάρρους, στο να δέχεσαι τα επιτεύγματά της χωρίς να γίνεσαι γελοία και να ξέρης να διαλέγης από αυτήν ό,τι ταιριάζει στον τύπο σου.

Πρώτοπόρος, με έπιμονή και ύπομονή στις απαιτήσεις του και ιδανικά για την τέχνη του, ένας Έλληνας στην 'Αμερική: Ο Τζέιμς Γαλανός. Ένας αληθινός «γίγας του σχεδίου», όπως τον χαρακτηρίζει σε ανετικό άρθρο του το γνωστό αμερικανικό περιοδικό «Τάουν Εντ Κάντριν», φηλός, με ένεργητικότητα και εύφωτο, ο νεώτερος σχεδιαστής της αμερικανικής μόδας ξεκίνησε, άγνωστος πριν από όκτώ χρόνια, από μια μικρή πόλη της Νέας Υερσέης, για

ΑΝΑΠΟΣΠΑΣΤΟ από τα καπέλλα του το κοντό βέλο, που δημιουργεί πάντοτε μια ύποβλητική μυστηριακή γοητεία σ' ένα χαριτωμένο γυναικείο κεφάλι.

ΒΡΑΔΙΝΗ ΤΟΥΑΛΕΤΤΑ ΑΠΟ ΜΟΥΣΕΛΙΝΑ, ΣΕ ΠΟΡΤΟΚΑΛΙ ΑΠΟΧΡΩΣΗ, ΜΕ ΠΟΛΛΑΠΛΕΙΣ ΦΟΥΣΤΕΣ

να κατακτήση σε λίγο ολόκληρη την 'Αμερική. Ένας αλτ-ντίφάκτος μικρός πεισματάρης, που ήξερε να συνεδιάζε από τον καιρό που κράτησε για πρώτη φορά μολύβι στα χέρια του και ήξερε την άποσπότη του από 12 χρόνων. Και άποσπότη για τον Γαλανό ήταν να χρησιμοποιήσει το ταλέντο που είχε στο σχέδιο, στις απαιτήσεις της γυναικείας κομψότητας.

Ένας, χωρίς χρήματα και γνωριμίες, αγωνίστηκε σκληρά στην αρχή. Όταν, όμως, η τύχη κτύπησε την πόρτα του, δεν παραπονέθηκε ότι έκανε πολύ θόρυβο... όπως είχε πεί κάποτε ο Κριστιάν Μπερνάρ για όσους δεν εκμεταλλεύονται την τύχη τους, αλλά της άνοιξε διάπλατα τις πόρτες σ' ένα ωραιότατο και μοντέρνο ατελιέ ώτ - κουτύρ, που διηύθυνε ένα πλούσιο φιλικό του ζευγάρι για «εχόμπε». Έκεί πρωτόργισε τη σταδιοδρομία του ως σχεδιαστής μόδας, ύστερα από μια όλιγοήμερη και άσκοπη, όπως πιστεύει ο ίδιος, φοίτηση στο «Τράφαγκεν Σκούλ».

Η έπιχείρηση, όμως, του έκκεντρικού ζεύγους γρήγορα έπεσε έξω και ο Γαλανός αναγκάστηκε να εργασθεί για λίγο ως βοηθός σχεδιαστή στο Ζάν Λουί, πρώην μοντελίστα της κινηματογραφικής εταιρίας «Κολούμπια». Οι μήνες που πέρασε, όμως, κοντά στον Ζάν Λουί ήταν, όπως ομολογεί ο ίδιος, η πιο γόνιμη εκπαίδευση που δέχθηκε, ως την εποχή που, ώριμος πιά, αναζήτησε το δάπτισμα της δημιουργίας στο Παρίσι.

Στο ατελιέ του Ρομπέρ Πιγκέ, όπου έμεινε ο Γαλανός όλο το διάστημα της παραμονής του στο Παρίσι, συνεργάστηκε μαζί και μ' έναν άλλο νέο σχεδιαστή, που έμελλε κι αυτός αργότερα να κατευθύνει την εμφάνιση χιλιάδων γυναικών: Τον Μάρκ Μπον, τον ταρινό διευθυντή - σχεδιαστή του οίκου Ντιόρ.

Υστερα από ένα χρόνο στην πρωτεύουσα της γυναικείας κομψότητας, ο Γαλανός επιστρέφει στην 'Αμερική με την φιλοδοξία να εργασθεί μόνος του. Στην αρχή όμως γνωρίζει τις πρώτες απογοητεύσεις. Τα μεγάλα μαγαζιά διστάζουν να λανσάρουν τα μοντέλα του και οι κύκλοι της «Σέβενθ 'Αβενιου» λίγο ενδιαφέρονται για τα έκκεντρικά επιτεύγματα ενός νέου. Σήμερα ο Τζέιμς Γαλανός θεωρείται ένας από τους τρεις «μεγάλους» της αμερικανικής μόδας και το ατελιέ του στην Καλιφόρνια είναι για τις 'Αμερικανίδες, ό,τι το ατελιέ του Ντιόρ για τις Παριζιάνες.

Άλλεπάλληλα βραβεία, διακρίσεις και έπαινοι στολίζουν τα έξη από τα όκτώ χρόνια της γόνιμης σταδιοδρομίας του, ενώ οι έπιδείξεις μόδας, που κάνει κάθε χρόνο στη Νέα Υόρκη, έχουν φθάσει να αποτελούν έθνικό ξεσηκωμό για τις κομψές 'Αμερικανίδες.

Οι δημιουργίες του Γαλανού χαρακτηρίζονται από αλάνθαστη διαίσθηση της γυναικείας προσωπικότητας, από ρομαντική διάθεση και ένα ανάλαφρο παιχνιδίσμα χρωματισμών και αποχρώσεων. Και ξέρετε να παίξει με τη γυναικεία σιλουέττα, ο Γαλανός, ακριβώς όπως ένας ζωγράφος παίζει με τους συνδυασμούς των χρωμάτων.

Ανεπηρεάστος από ρεύματα και τάσεις, φροντίζει, ωστόσο, να κατατοπίζεται πάντοτε στις εξελίξεις της μόδας. Αυτό το σκοπό, άλλωστε, έχουν και τα τακτικά εκαλλιτεχνικά του προσκυνήματα στο Παρίσι.

Η γραμμή του Γαλανού είναι λιτή κι απλή. Αγαπάει όμως τα ακριβά ύφασματα — αιδόρωτος ο παθός της ποιότητας ακόμη και στις ημέρες της δυστυχίας του —, τις πολλαπλές φούστες και τα κεντήματα που χαρίζουν χάρη και θηλυκότητα στη γυναίκα.

Ένας ακόμη Έλληνας δικτάτωρ της μόδας, ο Γαλανός, και ο άλλος συμπατριώτης μας, ο Ζάν Ντεσσέ, είναι από τους διευθύνοντας την γυναικεία κομψότητα σε δυο ήπειρους: Στην 'Αμερική ο πρώτος, στην Ευρώπη ο δεύτερος.

■ ■ ■

ΟΙ ΕΙΚΟΝΕΣ δημοσιεύουν το πολύκροτο βιβλίο του **DESMOND DUNNE**

ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΖΩΗΣ: 175 ΧΡΟΝΙΑ!

Η ΑΝΟΙΞΗ ΣΤΑ 50 - 70

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΣ

ΟΙ ΒΑΣΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ

Η ΤΕΧΝΗ ΤΗΣ ΑΝΑΠΝΟΗΣ

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΧΑΛΑΡΩΜΑ

ΨΥΧΙΚΗ ΥΓΕΙΑ ΣΤΗΝ ΠΡΑΞΗ

ΘΕΡΑΠΕΥΣΕΤΕ ΤΑ ΝΕΥΡΑ ΣΑΣ

Η ΠΙΟΤΚΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΚΑΘΕΝΑ

ΣΩΣΤΗ ΔΙΑΙΤΗΤΙΚΗ

Η ΔΥΝΑΜΙΚΗ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ

14 ΚΑΝΟΝΕΣ ΖΩΗΣ

Η ΥΠΕΡΣΥΝΕΙΔΗΣΗ

Η ΚΑΛΙΕΡΓΕΙΑ ΤΗΣ ΜΝΗΜΗΣ

ΕΛΕΥΘΕΡΟΙ ΑΠΟ ΚΟΜΠΛΕΣ

ΕΛΕΓΧΟΣ ΤΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ

ΔΙΑΓΓΕΙΑ ΚΑΙ ΕΝΟΡΑΣΗ

ΚΛΕΙΔΙ ΣΩΜΑΤΙΚΗΣ, ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΨΥΧΙΚΗΣ ΥΓΕΙΑΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΑΝΘΡΩΠΟ

Η παρουσίαση ενός έργου είναι γενικά δύσκολο έργο. Η φροντίδα να μη προδώσει την πρόθεση του συγγραφέως συμπλέκεται με τον θεμιτό ένθουσιασμό που αισθάνεται ο προλογιστής να προβάλει το ένα ή το άλλο ιδιαίτερο χαρακτηριστικό του κάθε στοιχείου. Στην προκειμένη περίπτωση το έργο της παρουσιάσεως μάς φάνηκε πολύ ευχερέστερο του συνήθους.

Το βιβλίο αυτό είναι στην πραγματικότητα ένα κλειδί. Ένα κλειδί καθόλου καινούργιο βέβαια, αν σκεφτούμε ότι η απίσταση που μάς χωρίζει από τις πρώτες μορφές φτάνει τις δεκατέσσερις χιλιετίδες. Είναι η εποχή που, σύμφωνα με το αστρικό ημερολόγιο, δημιουργήθηκε ο πολιτισμός Γιόγκα, ή αυτοπειθαρχία του εγώ. Κατά την αρχή του «γνώθι σ' αυτόν», που τοποθετείται για μας δώδεκα χιλιάδες χρόνια αργότερα με την ελληνική φιλοσοφία, ο ήλιος της εαρινής ισημερίας υψώνεται μεταξύ του Λέοντος και της Παρθένου μέσα στα «Ρασί - Τσάκρα». Οι ισημερίες προηγούνται περισσότερο από ένα ημικύκλιο.

Σ' αυτή την θεμελιακή 'Ανατολή φαντάζεται κανείς τις πρώτες αγωγίες του. Είναι μέσα στην 'Ομάδα, την φροντίδα να διατηρηθεί τις δυνάμεις του και κυρίως τις γνώσεις της δυνατότητας φυγής μπροστά στην χαώδη και οδυνηρή αίσθηση της κινήσεως, που τοποθετεί τον άνθρωπο στο μέσον της αναπτύξεως των άλλων ζωντανών μορφών.

Η ζωή είναι 'Οδύνη, λέγει ο Σιντάρτα Γκαουτάμα, έδω και περισσότερο από δέκα χιλιάδες χρόνια, στην καρδιά ενός απογαιωτικού πολιτισμού με την τέχνη, τη χιό τεχνία και την δημογραφική του ανάπτυξη. Και η πεμπτυσία ενός τρόπου του σκέπτεσθαι, που έχει υιοθετηθεί σήμερα από τα δύο τρίτα της ανθρωπότητας, θα στηριχθεί στην Γιόγκα.

Όστόσο η Δύση, πνευματική έκρηξη σχετικά πρόσφατη, παιδική και γοργή, έπληττισε το υπόλοιπο ένα τρίτο της ανθρωπότητας με τόσο αδιάλλακτα δόγματα, ώστε οι δύο όψεις τους, αλήθεια εξ' αποκαλύψεως και πρακτικός υλισμός, έχουν ολοκληρωτικά καταπνίξει το γεγονός της υπάρξεως. Το όλον συνθλίβει το μέρος, το άτομον ασφυκτιά μέσα στον άριμό, χάνεται μέσα σε άπειρα-ριθμους, πολύπλοκους και άαισθητικούς κοινωνικούς παάξεις.

Η Δύση δημιουργεί ένα άπελπιστικά μεγάλο ποσοστό νευροπαθών. Το δράμα συνίσταται στην αδιάκοπη μείωση του αυτοελέγ-

χου των. Ούτε υποψιάζονται ότι έχουν ακρωτηριασθεί από το πιο πολύτιμο δικαίωμά τους, να χαίρονται τον αέρα, το φώς, την φυσική τροφή και την πνευματική γαλήνη των μαζών, χωρίς τεχνικές καταδυναστεύσεις.

Όταν ένας θεραπευτής, γιατρός ή φιλόσοφος μετρά την έκταση των ζημιών που διέπραξε η τυραννία της τεχνικής αναγκάζεται αυτόματως να συγκοίνη την έπιμονη αποτροπιαστική εξέλιξη της Δύσεως με την βαθειά σοφία του πνευματικού κόσμου της 'Ανατολής.

Στις πνευματικές κορυφές της 'Ανατολής, η έννοια της ατομικότητας χαρακτηρίζεται από ένα σεβασμό, όπως επίσης και από μια σωματική και φυσική υγεία, την οποία έμεις, αιώνας τώρα, έχουμε χάσει από τα μάτια μας.

Οι μέθοδοι της 'Ανατολής μάς εμφανίζονται με μια υπέροχη απλότητα, μ' ένα πλούτο αποτελεσματικό και σίγουρο, γιατί στην πραγματικότητα αντιλαμβάνομεθα πολύ σύντομα ότι όλα αυτά έχουν απλώς ξεχαστεί, έχουν φορέσει μάσκα και έχουν επικαλυφθεί από την αύξηση των εκδηλώσεων που είναι κοινωνικά επιλήψιμες. Αντίθετα οι Γιόγκα είναι κατά κυρίαρχο τρόπο φυσικοί.

Έδω ούτε τελετουργικό, ούτε αυδωποβολή, ούτε συναλλαγή με οποιοδήποτε μεταφυσικό στοιχείο. Η διαοκής και προσδευτικά έκτατα γνώση του 'Εγώ, ή καθαία βιολογική αντίληψη των ποταρχικών φαινομένων, επιφέρουν την γαλήνη και την καλωσύνη, το θάρρος και τον ένθουσιασμό των δυνάμεων, που απαιτούν πλήρη έλεγχο στις δυνάμεις τους.

Οι δρόμοι που οδηγούν σ' αυτό είναι εύρυστοι, ενωμένοι και απλοί. Περνούν από τη συγκέντρωση, τη μετρημένη λιτότητα, την διαύγεια, που είναι επιθυμητή για τον ίδιο τον έαυτό τους, την χαρούμενη ήρεμία, που γίνεται σύντομα αυτοσκοπός. Πέρα απ' αυτό, οι δρόμοι φθάνουν ως τη λήθη κάθε πόνου και ύστερα, δια των αντιλήψεων, που βρίσκονται πέρα από τις αισθήσεις, φθάνουν πολλές φορές στην υπέρτατη διαρατικότητα, στην «'Ανουτάρα Σαμνάν Σαμπόντι», που είναι η τετραδιάστατη σύλληψη του Σύμπαντος, ή η μη μαθηματική αίσθηση του Χώρου, για να υιλήσουμε την γλώσσα του 'Αιστάν.

Όλοι αυτοί οι δρόμοι ξεκινούν από την πρώτη φυσιολογική λειτουργία: την άνοπνη. Η καταπληκτική σοφία της 'Ανατολής

την καθιστά αναπόφευκτα το βάθος κάθε αναζητήσεως του έαυτού μας.

Η άναπνοη — αδιάκοπη ένεορηνηκή έπιβολή του ζώου επί του περιβάλλοντος — ρυθμίζεται από τὸ ἄρρωστος τῶν ἐρεθισμῶν, πού συλλαμβάνουν οἱ αἰσθήσεις καὶ συνεπῶς εἶναι ὑποδουλωμένη στὸ ἀσυνείδητο. Στὸν ἄνθρωπο, τὸ προ-ἐνορατικὸ ἢ φανταστικὸ τμήμα τοῦ συνείδητου ψυχικοῦ μεταβάλλει ἀδιάκοπα τὸν ρυθμὸ καὶ τὸ βάθος τῆς. Ἡ συγκινησιακὴ αὐτὴ διαταραχὴ ὁδηγεῖ τὸν ἄνθρωπο νὰ μὴ ξέρη πῶς νὰ ἀναπνεύη καὶ ὁλόκληρο τὸ ἀνθρώπινο εἶδος ὑποφέρει ἀπὸ χρόνια ἀνοξυγώνωσι.

Στὶς ἐπόμενες σελίδες ἀναπτύσσονται ἐιδικώτερα καὶ μὴ πληρη-τητα οἱ ΕΝΔΕΚΑ τύποι διορθῶν ἀναπνευστικῶν ἀσκήσεων πού ἐπιτρέπουν στὸν Γιόγκι νὰ ξαναβρῇ τὸν φυσικὸ ρυθμὸ του, προ-ι-πόθεση γιὰ κάθε πνευματικὴ ἀναδιοργάνωσι. Οἱ σελίδες αὐτὲς ἀνα-φέρουν τὴν πρόσφατη ἀνακάλυψιν — πού ἐγινε ἀπὸ τὸν Μάνφρεντ Κάρρυ — πὺ πειθάνω καταλύει τὸν ὅλον τῶν βιολογικῶν ὀξυγόνων, δηλαδὴ μιάς ὀξυγόνου τριῶδος τοῦ ἐλαφροῦ ἰσοτόπου τοῦ ὀξυγόνου. Ἡ Ἀνατολὴ θεοιδιώνει ἀπὸ χρόνια, πέρα ἀπὸ κάθε πυρηνικοχημικὴ ἀντίληψιν, τὴν παρουσία ἐνὸς τέτοιου παράγοντος στὴν ἀτμόσφαιρα.

Ὁ παράγων αὐτός, ὁ ὁποῖος εἶναι πολὺ σπάνιος, ἀλλὰ ἀπα-ραίτητος, ὁρίζεται στὴν σασοκριτικὴ μὲ τὴν λέξιν «Πράνα». Ὁ δό-κτωρ Κάρρυ τὸ ὠνόμασε «Αράνα».

Ὅλα αὐτὰ ἐπιβεβαιώθηκαν ἀπὸ τὰ θεαματικὰ ἀποτελέσματα πού ἐπιτυγχάνουμε στὴν ὀξυγονοθεραπεία, ὑπὸ τὴν μορφή τῆς ὀξυ-γονο-χαλαρώσεως». Ἡ ὑπεροξυγώνωσι ἐπιτυγχάνει τὸ κατὰ τὸ ἀπαιτούμενο πσοστὸ Ἀράνας καὶ ἡ διανοητικὴ διάθεσι τοῦ ἀ-σκευμένου, ἡ ὁποία εἶναι σχετικὴ μὲ τὸν τρόπο καὶ τὸ περιβάλλον ἐφαρμογῆς, ἀποτελεῖ τὴν εὐρεία σκιαγράφην καὶ ἐνοτικώδους Γιόγκα.

Εἶναι, μάλιστα, δυνατό νὰ προβλεψῇ κανεὶς διὰ τὴν πρακτικὴ ἐ-φαρμογὴ σὲ θάλαμο ὀξυγόνου τῶν ἀναπνευστικῶν ἀσκήσεων τοῦ Γιόγκι θὰ ἐπιταχύνῃ καταπληκτικὰ τὴν ψυχοφυσιολογικὴ ἀναμόρφω-σιν.

Στὶς μεγάλες πόλεις τῆς Δύσεως, ὅπου ὁ ἀέρας εἶναι τρομακτι-κὰ μολυσμένος ἀπὸ τὴν καπνία, τὰ καυσάεiria καὶ τὶς χημικὲς ἀνα-θυμιάσεις, αὐτὸς εἶναι ὁ μόνος τρόπος νὰ ἐπανερῇ κανεὶς τὸ ἀπα-ραίτητο, κατὰλληλο περιβάλλον ἀναπνοῆς. Ἐε ἄλλω, μὲ τοὺς θορύ-βους τῆς πόλεως, τὴν τυραννίαν τῶν ὁρολογίων καὶ τὴν ἔμμονὴ καὶ συνεχὴ ὑπενθύμωσι τῶν πολιτικῶν, οικονομικῶν ἢ διαφημιστικῶν πη-ροφοριῶν, ἡ ἀπαραίτητη ἡρεμία γιὰ τὶς ἀσκήσεις χαλαρώσεως καὶ συγκεντρώσεως εἶναι ἀδύνατη ἔξω ἀπὸ ἓνα κατὰλληλο κλινικὸ πλái-σιο. Τὰ κέντρα ὀξυγονοχαλαρώσεως ἀποτελοῦν κιόλας τοὺς προδρό-μους τῶν νῶν μιάς δυτικῆς Γιόγκα.

Τὸ βιβλίον τοῦ Ντέσμοντ Ντάν εἶναι κάτι πολὺ περισσότερο ἀπὸ μιά συμβουλή: Εἶναι ἓνα ἐγχειρίδιο σωτηρίας, γιὰτὶ κινδυνεύουμε πραγματικὰ ἀπὸ ψυχικὸ καὶ πνευματικὸ θάνατο. Στὶς Ἠνωμένες Πολιτεῖες, σὲ μιά χώρα ὅπου κυριαρχεῖ ἡ τεχνικὴ, ἡ ὑπεύθυνη φωνὴ τοῦ Τζ. Μ. Κέλλυ —πατέρα τῆς πριγκιπισίης τοῦ Μονακὸ καὶ ἄλλοτε διευθυντοῦ τῆς Ἑθνικῆς Ὑπηρεσίας Σωματικῆς Ἀγωγῆς— θεοιδώ-νει σήμερα μὲ ἀγωνία τὴν καταστροφικὴ ἔλλειψιν γυμναστικῆς στὴν ἀμερικανικὴ νεολαία. Τὸ ἓνα τρίτο τῶν ἐφήβων αὐτῶν ἀδυνατεῖ νὰ ἀπαντήσῃ θετικὰ στὰ τέστ Κράουτ-Βέμπερ, πού δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο ἀπὸ τὰ ἔξι στοιχειώδη «Αἶζανα» αὐτοῦ τοῦ βιβλίου. Καὶ ἡ πρόσφατη σύγκρισιν τῆς βιολογικῆς ἀξίας μεταξὺ Ἀμερικανῶν καὶ Ἰαπωνικῶν ὁπλιτῶν παραμένει ἀνησυχητικὴ, γιὰτὶ οἱ πρῶτοι συντρί-βονται ἀπὸ τὴν ὑποδούλωσιν στὴν τεχνικὴ καὶ στὰ συνθετικὰ προϊ-όντα.

Σ' ἓνα κόσμον ὅπου ἡ οἰκονομικὴ καθορίζει τὴν πολιτικὴ καὶ τὸ ἄτομο εἶναι μόνον ἓνα παραγωγικὸ καὶ καταναλωτικὸ ρομπότ, ἡ μέ-θοδος Γιόγκα παραμένει ἡ μοναδικὴ βιολογικὴ καὶ πνευματικὴ διέξο-δος σωτηρίας τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ ἓνα χειρότερο μέλλον. Γιατὶ σ' ἓνα εἶδος μὲ δυνατότητες φαντασίας —ὅπως ὁ ἄνθρωπος— τὸ παραλή-ρημα πού ἐκφράζεται καὶ ἐξωτερικεύεται εἶναι κιόλας ἓνα παραλή-ρημα πού ζῇ ὁ κόσμος.

Θὰ ἐπαναλάβουμε κ' ἐμεῖς, μετὰ τὸν Κινέζο σοφὸ, ὅτι ἓνα κρά-τος πού θεωρεῖ τὰ λουλούδια πολυτέλεια δὲν εἶναι πολιτισμένο κρά-τος. Ἐμεῖς θὰ προσθέσουμε διὰ ἓνας πολιτισμὸς, στὸν ὁποῖο ἡ φυ-σιολογικὴ ἀναπνοὴ, ἡ ὑγιεινὴ τροφὴ, ἡ χαλάρωσι καὶ ἡ συγκέντρωσι δὲν ἀποτελοῦν τιμῆα τῆς κοινῆς κληρονομίας, εἶναι ἓνα ἔκτρωμα μέ-σα στὸν κόσμον καὶ ἓνα ἐγκλημα κατὰ τοῦ ἀνθρώπινου γένους. Νὰ σκέπτεται καὶ νὰ ζῇ κανεὶς σύμφωνα μὲ τὴν Γιόγκα δὲν ἀντιβαίνει σὲ κανένα γραπτὸ νόμον. Νὰ βῆτις περιορισμοὺς στὴν Γιόγκα εἶναι σὺν νὰ ἀπαγορεύῃς τὴν ἀναπνοὴ καὶ τὸ δικαίωμα τοῦ ἀνθρώπου νὰ κάθεται. Ἡ Γιόγκα εἶναι μιά καθαρὴ καὶ ὁλιστικὴ ἡθικὴ. Τόσο τὸ χειρότερον γι' αὐτὲς, ἂν δὲν ἔχουν ἀντιληφθῇ τὸν μοιραῖο κατήφο-ρον στὸν ὁποῖο ἀφῆνουν τὸν ἄνθρωπον νὰ γλιστρᾷ. Τέσο τὸ χειρότερον γι' αὐτὲς, ἂν οἱ δυνάμειτες προσαρμογῆς τοὺς εἶναι ἀνεπαρκεῖς γιὰ νὰ διατηρήσουν κάποιο ρόλο στὸ ἔργο τῆς σωτηρίας.

Δρ ΛΟΥΙΣ ΝΤΟΝΕ

Εχετε καλὴ ὑγεία; Διαθέτετε μιά τέλεια πνευματικὴ ἰσορρο-πία; Ἀν συμβαίνει πράγματι, πρέπει νὰ εἰσθε εὐτυχῆς. Ἀλ-λά πόσοι, στ' ἀλήθεια, μποροῦν ν' ἀπαντήσουν καί, χωρὶς ἐνδοιασμοὺς;

Ἡ εὐτυχία... μιά τόσο σύντομη λέξι, ἓνα τόσο μεγάλο πρᾶγμα, γιὰ τὸ ὁποῖο οἱ ἄνθρωποι φαίνεται νὰ ἐνδιαφερόν-ται τόσο λίγο καὶ νὰ τὸ καταστρέφουν πρόθυμα, σὺν ἀπὸ κέρρι.

Ἀνοίξετε τὴν ἐφημερίδα σας καὶ ψάξτε, ἔστι ἀπὸ περιέργεια, ἂν ὑ-πάρχη πουθενὰ ἡ λέξι εὐτυχία. Δὲν θὰ βρεθῇ ἴσως πουθενὰ. Θὰ διαβά-σετε: ἔγκλημα, θάνατος, αὐτοκτονία, καταδική, χρεωκοπία, ἀτύχημα, ἐκ-τροχιασμοί, ἐπανάστασι, πόλεμος ἢ ἄλλες ἀνάλογες ἐκφράσεις· ἐξ ἴσου χαρμῶνες.

Γιὰ εὐτυχία οὔτε λέξι. Μὰ δὲν εἶναι, τέλος πάντων, ἓνας βασικὸς σκοπὸς τῆς ζωῆς; Πῶς θὰ τὴν κατακτήσουμε;

Ὁ πολιτισμὸς καὶ ἡ πρόδοσι δὲν φαίνεται νὰ μᾶς βοηθοῦν γιὰ νὰ τὴν φτάσῃ. Διχῶς ἀμφιβολία, ὅλο καὶ σὲ μεγαλύτερον ἀριθμὸ σπι-τιῶν δρίσκουμε ἓνα ἡλεκτρικὸ ψυγεῖο, ἓνα πλυντήριο, μιά συσκευή τηλεο-ράσεως. Ἀλλὰ κοιτάξετε προσεκτικὰ τὸ πρῶτον στὸ δρόμο, στ' αὐ-τοκίνητα, στὰ τραίνα: εἶναι σφιγμένα, ἀνήσυχτα. Ἡ ζωὴ εἶναι ἓνας ἀ-γῶνας πού ἐξαντλεῖ τὸν ὀργανισμό.

Στὴ Γαλλία, οἱ ἄνθρωποι πού εἶχαν κλειστὴ σὲ νοσοκομεία ἑpta-σαν τὶς 110.000, τὸ 1955, γεγονός πού καθὼς φαίνεται ἀποτελεῖ ἓνα ρεκόρ (τὸ ὁποῖον εὐχαρίστως θὰ χάναμε), καὶ δυστυχῶς οἱ νεοεισὲς δια-ταραχῆς θεωροῦνται τὸ «κακὸ τοῦ αἰῶνος».

Ἡ ὕλικὴ πρόδοσι δὲν ἐξυπηρετεῖ τὴν εὐτυχία τῆς ἀνθρωπότητος, ἀν-τίθετα, στράφηκε ἐναντίον τῆς.

Κ' ἡ ἐπιτυχία εἶναι μιά σκόλα χωρὶς τέλος. Πρέπει ν' ἀνεβαίνει διαρκῶς καινούργια σκαλοπάτια, ἢ ἐπιτρέποντας στὸν ἑαυτὸ σου νὰ κοιτάξῃ πίσω. Στὴν ἀνοδο αὐτὴ ἐξαντλεῖται θεληματικὰ, μὲ τὸν ἀνώ-τερον σκοπὸ νὰ γνωρίσῃ τὴν ἀνάπαυσι, νὰ φτάσῃ, δηλαδὴ, σὲ μιά κορυφὴ πού δὲν ὑπάρχει.

Ὅχι, ἡ εὐτυχία δὲν εἶναι ἐκεῖ. Ὁ ἄνθρωπος ταρασσεται, χωρὶς σκοπὸ καὶ αἰτία, ὅπως ὁ σκύορος στὸ κλουβί του, περιτριγυρισμένος ἀπὸ θορύβους, κραυγῆς καὶ κλά-ματα.

Μερικὲς φορὲς τὸν πιάνει ἡ νοσταλγία γιὰ μιά ζωὴ πιὸ ἀπλὴ, πιὸ γνήσια, πιὸ ταριαστὴ στὴν ἀληθινὴ τοῦ φύσιν.

Τότε ὁ ἄνθρωπος τῆς Δύσεως στρέφεται πρὸς τὴν Ἀνατολή, ὅπου γεννήθηκαν ὅλες οἱ θρησκείες, ὅλες οἱ φιλοσοφίες κ' οἱ πολιτισμοί, γιὰ νὰ ζητήσῃ βοήθεια, ἓνα μάθημα σοφίας, ἓναν κανὼνα ζωῆς, πού νὰ ἰσχύῃ καὶ νὰ ἐχῇ κάποια ἀξία.

Θὰ ἔχετε ἀκούσει ἀσφαλῶς νὰ μιλοῦν γιὰ τὴν ΓΙΟΓΚΑ, χωρὶς βέβαια νὰ ξέρετε τί εἶναι. Θὰ σᾶς ἔτυχε κάπου νὰ διαβάσετε μὲ κάποιο σκε-πτικισμὸ τὴ φράσι: «Ζῆστε καλύτερα, ζῆστε περισσότερον».

Δὲν ἔχει σημασία. Συνεχίστε ὡς τὸ τέλος τὸ διάβασμα αὐτοῦ τοῦ βιβλίου καὶ ἀποφασίστε ὕστερα, ὅταν θὰ ἔχετε γνωρίσει τὸ θέμα, ὅταν θὰ ἔχετε μιά ὁλοκληρωμένη γνώσι. Ὅποια καὶ ἂν εἶναι ἡ ἡλικία σας, ἡ ἀνάγνωσι αὐτὴ θὰ σᾶς κἀν καλὸ. Ἀν εἰσθε νέος, θὰ σᾶς προτοι-μάσῃ γιὰ μιά ὡραία ζωὴ. Ἀν δὲν εἰσθε πιά, μὴν πῆτε: «Εἶναι πολὺ ἄργα γιὰ ν' ἀρχίσω, εἰμαι πολὺ γέρος».

Ποτὲ δὲν εἶναι ἄργα. Καὶ τί θὰ πῇ στὸ κάτω-κάτω γέρος; Στὸν καιρὸ τοῦ Μολιέρου θεωροῦσαν γέρο ἓνα σαραντάρη. Ὁ Ἀρνόλδος στὸ «Σχολεῖο Γυναικῶν» εἶναι σαραντάρης. Σήμερα τὰ σαράντα, εἶναι ἡ ἀκμὴ τῆς ἡλικίας. Λοιπὸν; Περὶ τίνος ἀκριβῶς πρόκειται;

Ἡ ἐξέλιξι τῆς ἀνθρωπότητος μέσα στὶς χιλιετίδες ἔκανε τοὺς ἀνθρώπους — καὶ ἰδιαίτερα τοὺς δυτικούς — νὰ ξεχάσουν τοὺς βασι-κούς νόμους καὶ νὰ παραβλέψουν ὅτι ὠρισμένοι ἡθικοί, πνευματικοὶ καὶ σωματικοὶ κανόνες εἶναι κοινοὶ σ' ὅλες τὶς θρησκείες, τὶς φιλοσοφίες καὶ τοὺς πολιτισμοὺς Ἀνατολῆς καὶ Δύσεως. Ἐχάσαν ἐπίσης καὶ τὸ αἶσθημα τῶν βασικῶν ἀληθειῶν. Τὰ ἀνθρώπινα πλάσματα ἔφαχναν νὰ βροῦν τὸν μίτο τῆς Ἀριᾶνης, πού θὰ τοὺς χρησίμευε γιὰ ὁδηγὸς.

Στὶς ἡμέρες μας, λοιπὸν, μόνον μιά φούχτα ἀνθρώπων διατηρεῖ, μέσα στὴν πρῶτη ἀγνότητά τῆς, τὸν κανὼνα τῆς ζωῆς, πού τῆς κληροδότησε ἡ πανάρχαια προφορικὴ παράδοσι. Ὁ κανὼνας αὐτὸς ἔ-χει τὸ ἰνδικὸ ὄνομα ΓΙΟΓΚΑ, πού σημαίνει «Ἐνωσι» καὶ κατ' ἐπέκτασι «Ὁδὸς».

Δὲν εἶναι μαγεία

Ἡ ΓΙΟΓΚΑ διδάσκεται καὶ ἐφαρμόζεται στὴν Ἀνατολὴ ἐδῶ καὶ χι-λιᾶδες χρόνια.

Ἡ διδασκαλία αὐτὴ ἀναπτύσσει παράλληλα τὸ σῶμα καὶ τὸ πνεύ-μα, μὲ τὶς κατάλληλες πνευματικὲς καὶ φυσικὲς ἀσκήσεις καὶ χαρίζει, σὲ ὅσους τὴν ἐφαρμόζουν, μιά νῶσι τῆς ζωῆς, μιά ἐπιστήμη, πού πε-ρικλεῖται ἐξαιρετικὲς δυνατότητες.

Ἡ ΓΙΟΓΚΑ δὲν εἶναι οὔτε φακισμός, οὔτε μαγεία. Κακοῦθεις ἢ κακὸς πληροφωρημένοι, πού εἶδαν μερικὲς ταινίες καὶ διαβάσαν κάποιο βιβλίον ἢ χειροκρότησαν μιά ἐπίδειξι φακίρη σὲ κάποιο τσίρκο, θὰ σᾶς πουν ὅτι ἡ ΓΙΟΓΚΑ σὲ μαθαίνει πῶς νὰ κοιμησῇ σὲ μιά σάνιδα μὲ καρφία ὅπως σ' ἓνα κρεβάτι μὲ πούπουλα, νὰ περᾶς τῆς γάμπης πᾶ-νω ἀπὸ τὸ λαϊμὸ σου, νὰ μένης ἐπὶ ὕδατος μὲ τὸ ἓνα πόδι, νὰ τρυτᾷς τὴ γλῶσσά σου χωρὶς νὰ ματώνῃ ἢ νὰ σὲ θάβουν ζωντανὸ.

Ἀφῆστε ὅλες αὐτὲς τὶς ἀσκήσεις γιὰ κείνους πού ἐμφανίζονται στὰ θεάτρα.

Ὑπάρχουν, ἀσφαλῶς, καὶ στὶς Ἰνδίες πολλοὶ πού καταπλήσσουν μὲ παρόμοια κατορθώματα. Οἱ ἄνθρωποι αὐτοί, μὲ τὴν μελέτη καὶ τὴν πρακτικὴ ἐφαρμογὴ τοῦ γιογκισμού, ἀπέκτησαν ἓνα μέρος τῶν δυνά-μεων, πού δίνει ἡ πειθαρχία τοῦ σώματος καὶ τοῦ πνεύματος. Ἀλλὰ εἶναι κυρίως ταχυδακτυλουργοὶ ὅσοι, χάριν στὴν καταπληκτικὴ ἐπιδε-ξιότητά τους, ἐκμεταλλεύονται τὴν ἀφέλεια τῶν ντόπιων καὶ τῶν ξέ-νων.

Οἱ πραγματικοὶ ΓΙΟΓΚΙ δὲν κάνουν θεαματικὲς ἐπιδείξεις. Εἶναι οἱ θεματοφύλακες μιάς ἐπιστήμης τῆς ζωῆς, ἡ ὁποία τελειοποιήθηκε δρα-δύτατα μὲ τὸ πέρασμα χιλιῶν χρόνων ἀπὸ ἀλληλοδιδάσκοντες γενεὲς με-μνημένων.

Ἡ ἐπιστήμη αὐτὴ, πού ἔχει βάση θρησκευτικὴ, ἀφροῦ τείνει στὴν ἔνω-σι τοῦ Ὀντος μὲ τὸν Θεό, εἶναι ἓνα διδαγμα στοχασμοῦ καὶ ἐναντι-σεως καὶ ἀπαιτεῖ πολυετὴ μελέτη καὶ ἀσκησι. Τὸ ζήτημα δὲν εἶναι νὰ τῆς ἀφιερώσουμε τὸν ἑαυτὸ μας. Ἀντίθετα, ἐπειδὴ συμβαίνει νὰ ἐχῇ σὺν πρακτικὸ ἀποτέλεσμα τὴν τέλεια ὑγεία, μιά ἀπόλυτη φυσικὴ, ἡθι-κὴ καὶ πνευματικὴ ἰσορροπία, σκέφτηκαν ὅτι θὰ ἦταν δυνατό νὰ δι-νειστοῦμε ἀπ' αὐτὴν τὶς πιὸ ἀποτελεσματικὲς καὶ προσιτὲς ἀσκήσεις

γιὰ νὰ προσφέρουν τοὺς Εὐρωπαίους ἓνα χρήσιμο κανὼνα ζωῆς. Ἡ προσαρμογὴ αὐτὴ θὰ μπορούσε νὰ προσφέρῃ μεγάλες ἐξυπηρετήσεις.

Καὶ ἔτσι γεννήθηκε αὐτὸς ὁ ὁδηγός. Στὶς σελίδες πού ἀκολουθοῦν θὰ σᾶς ὑποδειχθοῦν σωματικὲς καὶ πνευματικὲς ἀσκήσεις πού εἶναι δυνατό νὰ πραγματοποιηθοῦν ἀπὸ τὸν καθένα. Τὶς ἀσκήσεις αὐτὲς τὶς συγκέντρωσε, ἀπὸ τὴν πλούσια διδα-σκαλία Γιόγκα, μιά ομάδα σοφῶν καὶ ψυχολόγων, μὲ σκοπὸ νὰ σᾶς ὁ-δηγήσουν βαθμιαία στὴν πὺ βαθεὶα γνώσι καὶ στὴν ἀληθινὴ αὐτο-κυριαρχία.

Περισσότερα χρόνια πείρας ἀποδεικνύουν ὅτι ὁ γιογκισμὸς δίνει σὲ ὅλους — ἀνεξάρτητα ἀπὸ ἡλικία καὶ φύλο — ὑγεία, γαλήνη, δυναμισμό, χαρὰ τῆς ζωῆς. Ἡ συστηματικὴ καὶ σωστὴ ἀσκησι ἐξαφανίζει πολλὰς ἀρρώστιες, τὶς περισσότερες στενοχώριες καὶ καθαρίζει τὸ μυαλὸ ἀπ' ὅ,τι τὸ δεσμεύει καὶ τὸ ὑπονόμευει.

Ὁ σκοπὸς αὐτὸς ἔχει ταυτόχρονα μετριοφροσύνη καὶ ἔπαρσι. Με-τριοφροσύνη σχετικὰ μὲ τὴν αὐτοκυριαρχία τῶν γνησιῶν Γιόγκι, ἔπαρσι γιὰ τὴν καθημερινὴ σύγκρουσι παρῆς μας καὶ γιὰ ὅλες τὶς στενοχώριες καὶ τοὺς πόνους, πού σέρνουμε κολλημένα ἐπάνω μας σὺν τὸν χιτῶνα τοῦ κειταυρου Νέσσου.

Γιὰ νὰ ἀποκτήσετε, μὲ τὴν ἀναμορφωτικὴ μας μέθοδο, τὴν ὑγεία τοῦ σώματος καὶ τοῦ πνεύματος, δὲν απαιτεῖται ἀπὸ σᾶς οὔτε μιά ἐιδικὴ δεξιότητι, οὔτε καμμιά ἰδιαίτερη ἰκανότητι. Δὲν θὰ εἰσθε ὑποχρεωμέ-νοι νὰ μείνετε ἀπομονωμένοι γιὰ νὰ μελετήσετε, πράγμα πού θὰ ἦταν ἄδύνατον μὲ τὶς δικές μας συνθήκες ζωῆς, μὲ τὶς ἀπαιτήσεις πού ἀντι-προσωπεύει ὁ καθημερινὸς ἀγῶνας ὑπάρξεως. Δὲν σᾶς ἐπιβάλλεται αὐ-στηρὴ πειθαρχία, πού θὰ σᾶς ἀποθάρρυνε γρήγορα. Δὲν ἔχετε παρὰ νὰ καταβάτετε μιά προσπάθεια ἐνὸς τετάρτου ἢ μισῆς ὥρας τὴν ἡμέρα καὶ νὰ υιοθετήσετε κανόνες πού σὲ λίγο θὰ σᾶς φαίνονται φυσικώτατοι.

Αὐτὸ πού χρειάζεται δὲν εἶναι μόνον ν' ἀρχίσετε, ἀλλὰ νὰ ἐπιμένετε, νὰ ἐπιμενίετε μέχρι τέλους.

Καθὼς θ' ἀναπτύσσονται ἡ βέλεια καὶ οἱ δυνατότητες συγκεντρώ-σεως, ἡ αὐτοκυριαρχία, καὶ θ' ἀποκτάτε ψυχικὴ ὑγεία, διαυγῆς καὶ αὐρί-ματα ἀνοιχτὸ πνεῦμα, ἀπαλλαγμένο ἀπὸ τὰ διάφορα τυραννικά συμπλέ-γματα, τὶς ἀμφιβολίες καὶ τὶς ἔμμονες ἰδέες, κ' ἐπειδὴ δὲν θὰ μισοει-κλήτε μὲ τὶς διάφορες σωματικὲς ἀδυνατίες, θ' ἀρχίσετε νὰ βλέπετε μπροστὰ σας τὸν δρόμο ἴσιο, τὸ μέλλον φωτεινὸ. Θὰ πρέπει νὰ πετύ-χετε ὁποιοδήποτε κι ἂν εἶναι τὸ ἐπ' ἡμέλλω σᾶς ἢ ὁ στόχος τῆς ζωῆς σας.

Ἐπὶ τέλους θὰ ξέρετε τί σημαίνει εὐτυχία.

Μέρος πρῶτο: Οἱ βασικὲς ἀρχές

Κεφάλαιο πρῶτο: Σωματικὴ καὶ πνευματικὴ ὑγεία

Ὁ Ζὺλ Ρομαίν βάζει στὸ στόμα τοῦ γιαιτροῦ Κνόν: «Κάθε ὠγιῆς ἄνθρωπος εἶναι κ' ἓνας ἄρρωστος πού δὲν τὸ ξέρει».

Ἡ ἄποψι αὐτὴ δὲν εἶναι μιά ἀπλὴ φράσι συγγραφῆς, ἀλλὰ μιά βασικὴ ἀλήθεια.

Οἱ βασικὲς ἀλήθειες πρέπει νὰ ἐπιβεβαιωθῶνται κάθε τόσο. Γιατὶ, μὲ τὸ πρῶτομα θὲς εἶναι περὶ τὸ νὰ ἀναφερόμεθα σ' αὐτὲς, ἀφροῦ ἀνή-κουν στὴν κοινὴ λογικὴ, καταλήξουμε νὰ τὶς ξεχάσουμε καὶ ὅταν τὶς ξε-χνᾶμε δὲν τὶς σεβόμαστε πιά. Εἶναι λοιπὸν ἀναγκαῖο νὰ τὶς ἐπανα-λαμβάνουμε.

Μιά ἀπόλυτος ὑγεία εἶναι πάρα πολὺ σπάνια καὶ στὸν καιρὸ μας δὲν ὑπάρχει περισσότερο ἀπὸ ἓνα ἄτομο στὰ δέκα τὸ ὁποῖο νὰ τὴν χαιρέται πραγματικὰ. Ὁ πόνος, ἡ κούρασι εἶναι σημεῖα προειδοποιη-τικά, πού δὲν ἐκδηλώνονται πάντοτε ἔγκαιρα.

Στὸ ὑγειονομικὸ κέντρο τοῦ Πεκχάου, στὸ Λονδίνο, γιαιτροὶ καὶ βιολόγοι ἔξέτασαν 3.911 ἄτομα καὶ διαπίστωσαν ὅτι τοὺλάχιστον τὰ 90% ἔπασχον ἀπὸ μολύνσεις, ἀπὸ μὴ φυσιολογικὸ σχηματισμὸ τοῦ σώ-ματος ἢ ἀπὸ ἀρρώστιες. Τὰ 64% τῶν ἐξετασθέντων πίστευαν ὅτι ἔ-χαιραν ἄκρας ὑγείας.

Ἡ σωματικὴ ὑγεία εἶναι ἡ μιά μόνον μορφή τοῦ προβλήματος. Γιὰ νὰ ἐκτελῇ ὁ ὀργανισμὸς κανονικὰ ὅλες τὶς λειτουργίες του πρέπει, μαζὶ μὲ τὴν φυσικὴ στερεότητα, νὰ συνδυάζεται καὶ μιά ἀπόλυτη πνευ-ματικὴ ὑγεία. Αὐτὸ πρέπει νὰ τὸ καταλάβουμε καλὰ ἐκτὸς ἐξ ἀρχῆς. Τὸ ἓνα εἶναι τόσο στενὰ συνδεδεμένο μὲ τὸ ἄλλο, ὥστε εἶναι τελείως ἀδύνατον νὰ τὰ ξεχωρίσουμε μολὶς ἀρχίζουμε νὰ μελετᾶμε τὰ ζήτῃμα-τα τῆς ὑγείας.

Γνωρίζετε πῶς ἀρρωσταίνει ὁ ἄνθρωπος;

Τὸ σῶμα εἶναι ἓνας ἀνθεκτικὸς μηχανισμὸς πού δέχεται χωρὶς δι-αμαρτυρία, κατὰ τὴ διάρκεια πολλῶν ἐτῶν, τὴν χειρότερη μεταχείρι-σι, παρ' ὅλη τὴν κούρασι στὴν ὁποία τὸ ὑποβάλλουμε.

Τὸ στεροῦμε ὀξυγόνον, τὸ ὑποσιτίζουμε, τὸ ὑπερσιτίζουμε, δὲν τοῦ δίνουμε ἀρκετὴ κίνησι, παραμελοῦμε τὴν ἐσωτερικὴ καὶ ἐξωτερικὴ τοῦ ὠγιεινῇ.

Μὲ ἔλλειψιν ἀναπαύσεως, μὲ κακὴ διατροφή, μὲ ἐλλειψὴ ἀσκησι, μὲ τὸ βάρος τῆς στενοχώριας, τῆς κούρασις, τῶν ἀντιξοοτήτων, τὸ σῶ-μα διαμαρτύρεται καὶ μιά μέρα χιτᾷ τὸ σημά τοῦ κινδύνου. Ὁ ἀ-φέντης του τότε ἀνακαλύπτει, λίγο ἄργα, ὅτι εἶναι ἀρρωστος ἀπὸ λί-γο καιρὸ. Τρέχει στὸ γιαιτροῦ του φωνάζοντας βοήθεια. Ἀλλὰ πᾶς ὁ γιαιτρος μὴ μπορεῖ νὰ δώσῃ ἓνα φάρμακο γιὰ νὰ θεραπεύσῃ μέσα σὲ μιά νύχτα μιά κατάσταση, πού εἶναι ἀποτέλεσμα σφαλμάτων πού συσσω-ρεύτηκαν κατὰ τὴν διάρκεια ἐτῶν, σφαλμάτων πού ἀνέτρεψαν τὴν ἰσορ-ροπία, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ τὴν ὑγεία;

Ὁ γιαιτρος μπορεῖ ἀσφαλῶς νὰ προσφέρῃ μιά θεραπεία, πού θὰ ἀ-ναστελεῖ τὰ πρῶτα συμπτώματα τῆς ἀρρώστιας. Ξέρει ὅτι τὸ σίδερο καὶ τὸ ἀρσενικὸ, σὲ σωστὲς δόσεις, θὰ ἐνισχύσουν μιά πτωχὴ αἷμα-

τικὴ ροή, ὅτι ἡ στριχνίνη θὰ τῶνῃ τὰ ἀδυνατισμένα νεῦρα, ὅτι τὰ θρωμολοχα θὰ ἡμερήσουν τὰ ἐν διεγέρσει νεῦρα.

Ἀλλὰ τί μπορεῖ νὰ κἀν γιὰ νὰ ξεριζώσῃ τὸ κακὸ, ὅταν πρόκει-ται γι' αὐτὸν τοῦτον τὸν τρόπο ζωῆς τοῦ ἀρρώστου; Ὁ μόνος πού μπορεῖ νὰ ἐνεργήσῃ εἶναι ὁ ἴδιος ὁ ἀρρωστος.

Ἀν ἡ ἱατρικὴ κατορθώσι νὰ ἐξαφανισθοῦν οἱ πρῶτες ἐκδηλώσεις στὶς περισσότερες περιπτώσεις, θὰ ἐμφανισθοῦν λίγο ἀργότερα ἄλ-λες. Ἀν ὁ ἀρρωστος δὲν ἀναμορφώσῃ ριζικὰ τὸν τρόπο τῆς ὑπάρξεώς του, ἀπὸ ἀγνοία ἢ ἡμέλεια, ὅλη του ἡ ζωὴ θὰ περάσῃ μ' αὐτὴ τὴν ἐναλλαγὴ φαινομενικῆς ὑγείας καὶ ἀδιαιδεσίας ἢ ἀρρώστιας.

Τὸ ἴδιο συμβαίνει καὶ στὸ πνευματικὸ ἐπίπεδο. Στὸν δυτικὸ πολιτισμὸ, ὅπου ὁ ἄνθρωπος δοῖζεται μέσα στὴν τα-ραγμὴν ἀνθρωποβάλασσα, ἐπιβάλλει στὸν ἑαυτὸ τοῦ ἀνυπόφορο κού-ρασι. Ἀν δὲν ξέρῃ ἢ δὲν μπορῇ νὰ χαλαρώσ

Το Φεστιβάλ του Βερολίνου

ΒΕΡΟΛΙΝΟ, Ιούλιος

Ποιά είναι η θέση του Κινηματογραφικού Φεστιβάλ του Βερολίνου, αν το συγκρίνουμε με τα άλλα, κοσμικότερα και αναμφισβητήτως καλλιτεχνικότερα, των Καννών και της Βενετίας; Κυρίως, το ότι ζωντανεύει κάπως την νεκρή καλοκαιρινή περίοδο και το ότι δίνει την ευκαιρία μιάς κάποιας προβολής του γερμανικού κινηματογράφου, ο οποίος, κατά κανόνα, δεν διακρίνεται ποτέ για την συμμετοχή του σε άλλες διεθνείς εκδηλώσεις. Δεν μπορούμε βέβαια να περιμένουμε μεγάλη κίνηση ήθοποιων, ούτε το τουριστικό ενδιαφέρον που παρουσιάζουν οι λουτροπόλεις με το να επιτρέπουν εμφανίσεις με μπικίνι σε φιλόδοξες μικρούλες καί, γενικότερα, μιά συγκέντρωση πολλών φεστιβαλιστών σε μικρό σχετικά χώρο. Το Βερολίνο, έστω και κομματισμένο, πασαμένει μιά μεγάλη πρωτεύουσα, και η κίνηση σκορπίζεται, δεν είναι δε ανθρωπίνως δυνατόν να του δώσης την εμφάνιση «πανηγυριού» που χαρακτηρίζει τα άλλα φεστιβάλ, που γιορτάζονται σε μιά στενή λουρίδα άμμουδιάς, μήκους ενός χιλιόμετρου.

Εφέτος, πάντως, πρέπει να σημειωθεί η πλούσια συμμετοχή μεγάλου αριθμού χωρών, σαράντα επτά για να είμαστε ακριβείς, πράγμα που δείχνει την καλή διάθεση εκ μέρους ολόκληρου του ελεύθερου κόσμου να υποστηριχθεί το Δυτικό Βερολίνο. Και οι ίδιες επιμένουν με την ελπίδα ότι μιά μέρα θα ανεβάσουν την «Μπερλινάλε», όπως αποκαλούν το φεστιβάλ, σε αληθινά υψηλό επίπεδο.

Από πλευράς σκανδαλών, δεν έλειψε το μικροεπεισόδιο, που έσηκωσε τα φρύδια των πουριτανών και προκάλεσε σωρείαν επιστολών εκ μέρους των αυστηρότερων κατοίκων της χώρας που το παρακολούθησαν από την τηλεόραση. Απογοητεύθηκαν όμως γρήγορα, γιατί η διεύθυνση έσπευσε να ανακοινώσει ότι η νεαρά στάρλετ Λάυα

Ράκι δεν απέκάλυψε τα κάλλη της από σκοπού, αλλά γιατί της είχε σπάσει, έντελως τυχαία, το έκλειδο του εξώμου βραδίου της φορέματος.

Αρίστη εντύπωση, αντίθετως, έπροκάλεσε η Έλληνες ήθοιοι Ειρήνη Παπά, με την όποια κοινό, κριτικοί και δημοσιογράφοι έμειναν κατενθουσιασμένοι. Η κ. Παπά έπρότεινε να καθιερωθεί διεθνής Ημέρα του Έθοιου, κατά το ελληνικό πρότυπο, και σε συνέντευξη που της ζήτησαν έδωσε τις εξής απαντήσεις:

- Είσαθε μιά στάα;
- Αστέρια υπάρχουν στον ουρανό, εγώ είμαι μόνον μιά ήθοιοις.
- Είσαθε μιά αντιπροσωπευτική Έλληνίδα;
- Δεν το ξέρω αυτό. Ξέρω, όμως, ότι είμαι Έλληνίδα, μπορώ να σας δείξω και το διαβατήριό μου!
- Τί κάνετε όταν δεν εργάζεστε;
- Κοιμάμαι πολύ, πάρα πολύ!
- Πώς λέγεται η αγάπη σας;
- Δεν ένω καμμία.

Γενικά, στους αρχαιολάτρους Γερμανούς, η Ειρήνη Παπά και η ταινία «Αντιγόνη», που αντιπροσώπευσε την Ελλάδα, άρεσαν και καταχειροκροτήθηκαν. Προτάσεις έγιναν στον σκηνοθέτη Γιώργο Τζαβέλλα να παρουσιάσει την ταινία του στο Φεστιβάλ του Λονδίνου, τον προσεχή Οκτώβριο, και στο Φεστιβάλ του Αγίου Φραγκίσκου άργότερα.

Αντίθετως, το μικρό μήκος ελληνικό φίλμ «Ψοδάδες και ψαρέματα» της «Σπέκτα Φίλμ» δεν άρεσε στο Φεστιβάλ. Ο τρόπος που παρουσιάζει την ζωή των Ελλήνων ψαράδων δεν περιποιεί τιμή στο ελληνικό όνομα και στα έθια μας, είπαν πολλοί. Απάνθρωπη χαρακτηρίστηκε δε η σκηνή, όπου ένας ψαράς σκοτώνει με τα δόντια του ένα χταπόδι και ένα ανατοχιστικό «είιιχ!» ακούστηκε από όλη την αίθουσα. Ούτε ένα χειροκρότημα δεν ακούστηκε όμως όταν τελείωσε και έγινε η παρατήρηση ότι «σαν πολλοί —επτά— είχαν συνεργασθεί για ένα τόσο γλίσχρο αποτέλεσμα».

Στην χορεία των ντοκιμανταίω βραβεύθηκε τελικά και ένα φίλμ

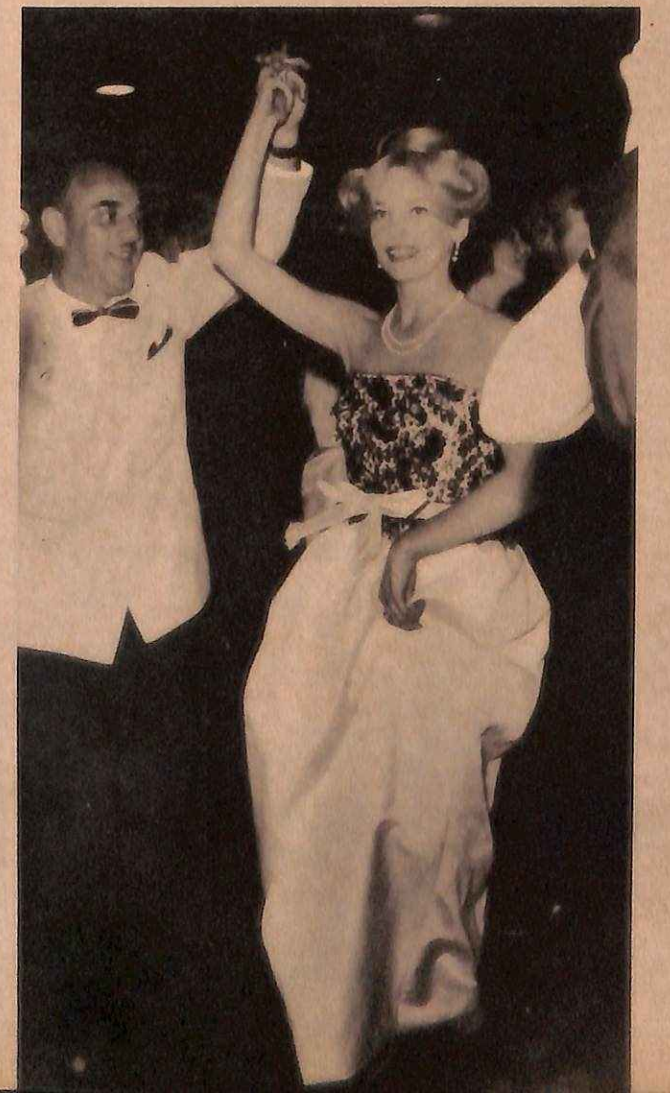
ΑΠΟ το «Φίλμ Μπάλ»: Ο δήμαρχος του Δυτικού Βερολίνου Μπίλλν Μράντ και η ήθοιοις Τζέην Μάνσφελντ.

ΑΡΓΥΡΗ "Αρκο πήρε η Δανίς "Αννα Καρίνα (άριστερά) που, μαζί με τον Ζαν-Πωλ Μπελμοντό και τον Ζαν-Κλωντ Μπριαλύ, (κάτω), πρωταγωνιστεί στο «Μιά γυναίκα είναι πάντα γυναίκα», την ταινία του συζύγου της Ζαν Γκοντάρντ.

ΣΤΗ «ΝΥΧΤΑ» (Χρυσή "Αρκτος) του Μικελάντζελο Αντονιόνι πρωταγωνιστούν η Ζαν Μορώ και ο Μαρτσέλλο Μαστρογιάννι.

Η ΛΕΣΛΙ ΚΑΡΟΝ με τον παραγωγό "Αρθουρ Μπράουνερ. Μιά τεράστια τούρτα και ένα ελάχιστο μπικίνι για τα γενέθλιά της.

το οποίο αποτελεί συγχρόνως τεράστια διαφήμιση για την Ελλάδα. Πρόκειται για το έγχρωμο «Έλλάς, χώρα των ονείρων», του σκηνοθέτη Βόλφγκανγκ Μύλλερ - Σέν, με θαυμάσια μουσική του Μένου Χατζιδάκι και τοαγούδι της Νάνας Μούσχουρη.

Από τις υπόλοιπες ταινίες, την Χουσή "Αρκο πήρε το άριστο έργο του Μικελάντζελο Αντονιόνι «Η Νύχτα», με την Ζαν Μορώ. Είναι ενδιαφέρον να σημειωθεί ότι σκληρή πάλη έγινε μέχρι την τελευταία στιγμή μεταξύ της μεγάλης αυτής καλλιτέχνιδος και της "Αννας Καρίνα, που πήρε τελικά την "Αργυρή "Αρκο της καλύτερας ήθοιου, ίσως γιατί η Ζαν Μορώ είχε ήδη βραβευθεί πέρυσι στις Κάννες, συγχρόνως με την Μελίνα Μερκούρη.

Καλύτερος ήθοιοις ανέκρουχθη ο "Αγγλος Πήτερ Φίντς και το ειδικό βραβείο δόθηκε στον Ζαν Γκοντάρντ για το «Μιά γυναίκα είναι πάντα γυναίκα».

Από τους ήθοιους, που παρευρέθησαν στο Φεστιβάλ, ιδιαίτερα ξεχώρισε ο «ωραιότερος στάα του κόσμου» Τσάσλτον "Νατον, όχι μόνο για το... ύψος του, αλλά και για την σοβαρότητα του ήθους του. Καλή εμφάνιση επίσης έκανε και η Λέσλι Καρόν, η όποια, επί πλέον, έωρτασε τα γενέθλιά της την 1η Ιουλίου με μιά θαυμάσια τούρτα που της παρουσίασε ο αρχιμάγειρος του ξενοδοχείου Χίλτον, όπου έμενε, και το λευκό μπικίνι, που της πρόσφερε ο παραγωγός της.

Αυτά συνέβησαν στον «Φίλμ Μπάλ», παρουσία πολλών ήθοιων, όπως η Τζέην Μάνσφελντ, η Μισλίν Πρέλ, η "Ελκε Σόμμερ, η Κριστίν Κάουφμαν, ο Λέξ Μπάσκεο, ο Χόρστ Μπούχολτς, ο Μπέουαρντ Βί-κι κ. ά.

Οι εκδηλώσεις, που κράτησαν συνολικά δώδεκα μέρες, έληξαν με το αποχαιρετιστήριο δείπνο, που παρέθεσε ο υπουργός Τύπου Φόν Έκχαρτ. Μετά από την τελευταία αυτή συγκέντρωση, οι ήθοιοι γύρισαν στη δουλειά τους, και η οργανωτική επιτροπή, μετά μιά μικρή βέβαια ανάπαυση, θα σκευθεί πώς θα διοργανώσει ακόμη καλύτερα το Δωδέκατο Κινηματογραφικό Φεστιβάλ του Βερολίνου, που ανηγγέληθη ήδη για τις 22 Ιουνίου του 1962.

Τ. Γ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΧΕΙΡΟΚΡΟΤΗΜΑΤΑ, αλλά όχι και δάφνες, εισέπραξε η «Αντιγόνη». Ο σκηνοθέτης Γ. Τζαβέλλας, η πρωταγωνίστρια Ειρήνη Παπά και ο παραγωγός Σπύρος Περάκος, κατά τη συνέντευξη που έδωσαν στον διεθνή τύπο.

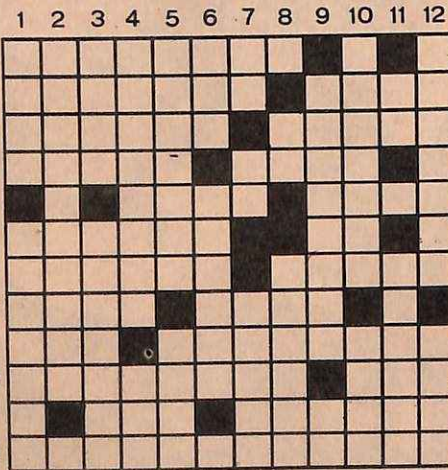

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

1. Δι' αυτήν και μόνον έζησαμε, οι περισσότεροι, στην κατοχή (αίτια, δημοτ.).
2. Μεγάλη πόλις της Β. Ιταλίας (γεν.) — Με αυτό ταυτίζεται ή ιδέα της Άναστάσεως (δοτική).
3. Υπήρξε διά τόν Μίλτωνα το μαρτύριόν του, εις τας δυσμάς του διού του (αίτ.) — Ο έλληνικός είναι συνήθως έλαττωματικός (αίτ.).
4. Υφαντική κερκίς — Περίπτωσης (ξεν.).
5. Το δόρειον τμήμα της αρχαίας Βαθυλωνίας — Εδυμνεί ήρωισμούς.
6. Ποταμός της Ισπανίας, ενάρθρος — Νεα.
7. Ιστορικώς, υπάρχουν και τέτοιοι πόλεμοι (αίτ.) — Είδος μικρού καπέλλου, που... έπισφραγίζει συμφωνίες (γενική).
8. Συνδυασμός... ποκερικός — Υιός της Καλλιρρόης (γεν.).
9. Υποδιαίρεσις της θούας των αρχαίων Σπαρτιατών — Όνομα μιας ανδροειστάτης «πατριάς» ή φάρας του Σουλίου, ενάρθρος (διάσημος ήτο ο Βέικος...).
10. Δι' αναρρωνύοντας φάρμακα — Ο Γάλλος... φιλάρεος μας.
11. Αριθμός... όπτικας — Φέρουν τα μακριά... κοντά.
12. Ζών με πολλές ακάνθας, στην αιτιατική (δημοτ.).

ΚΑΘΕΤΩΣ

1. Κτητική άντωνυμία α' προσώπου (άσ.) — Άδελφός της 'Ιόλης, φονεύθηκε υπό του 'Ηρακλέους, ενάρθρος.
2. Γνωστός και από τα θεάτρά μας σύγχρονος 'Ιταλός συγγραφέας (1867 - 1936).
3. Στρατιωτικοί μονάδες — Βουνά της Πελοποννήσου.
4. Μία ιδιοματική διά τόν όνον λέξις — Άφειτρία ζωής.

5. Όστούν του κρανίου (γεν.) — Σύγχρονος 'Ιταλός καμικός (άντιστράφ.).
6. 'Η 4 6' κάβιτος λέξις — 'Η γενέτειρα του Άγίου Φραγκίσκου.
7. Προσωπική άντωνυμία — Αί ρα ψαΐσαι της 'Ιλιάδος... αριθμητικώς — «Τυφλός τυφλόν ώδηγαγε κ' ήσαν κ' οι δυο τό ...», λέγει μία παροιμία μας.
8. Σύμβολα ποιότητας — 'Η Γερμανία του Χίτλερ, ενάρθρος.
9. Εις αυτήν την πόλιν της Τουρκίας συνεκλήθη το 1919 υπό τόν Κεμάλ ή πρώτη τουρκική έθνοσυνέλευσις — Διχρονον και δραχύ φωνήεντα.
10. Ένας από τούς καλύτερους συγχρόνους δρομείς του κόσμου — Έκ νέου.
11. Έκατόν έβδομήντα — Μικρόν ποίημα σε όμοιοκαταληκτους στίχους, άντιστράφως (δημοτ.).
12. Διά τό κέφι έλληνικοτάτη λέξις — Μουσικόν όργανον των Κινέζων.

ΖΙΓΚ ΖΑΓΚ

Ο σκοπός του ενδιαφέροντος και διασκεδαστικού αυτού άτομικού, αλλά και ομαδικού παιχνιδιού, είναι να έπιτύχη κανείς όσο το δυνατόν μεγαλύτερη βαθμολογία στο σχηματισμό λέξεων.

Άρχίσετε λοιπόν από οποιαδήποτε γραμμή θέλετε και προχωρήσετε από τό τετράγωνο αυτό σε οποιοδήποτε γειτονικό πάντοτε, τετράγωνο όριζόντιως, καθέτως ή διαγωνίως, προσπαθώντας να διαβάσετε την μεγαλύτερη λέξη που μπορείτε να βρήτε. Σημειώσετε τώρα τη λέξη, που βρήκατε και σθήσατε στα τετράγωνα τα γράμματα που μεταχειρισθήκατε. Βάζετε τώρα για μίαν άλλη λέξη και συνεχίζετε ώς ότου δεν μπορείται να βρήτε άλλες.

ΠΩΣ ΓΙΝΕΤΑΙ Η ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ

Για κάθε λέξη των δύο γραμμάτων μετρήσετε 1 βαθμό. Για κάθε λέξη των 3 γραμμάτων μετρήσετε 3 βαθμούς. Για κάθε λέξη των 4 γραμμάτων μετρήσετε 5 βαθμούς. Για καθ' λέξη των 5 γραμμάτων μετρήσετε 7 βαθμούς. Για καθ' λέξη των 6 γραμμάτων μετρήσετε 9 βαθμούς. Για καθ' λέξη των 7 γραμμάτων μετρήσετε 11 βαθμούς. Για καθ' λέξη των 8 γραμμάτων μετρήσετε 13 βαθμούς. Για καθ' λέξη των 9 γραμμάτων μετρήσετε 15 βαθμούς.

Και ού.ω καθ' έξης, προσθέτουμε δύο πάντοτε βαθμούς για κάθε πρόσθετο γράμμα. Προσθέτετε τώρα τό σύνολο των βαθμών που μπορείτε να πέτυχετε. Βαθμοί από 1-29 βαθμολογούνται με «ΜΕΤΡΙΑ». Βαθμοί από 30-35 βαθμολογούνται με «ΑΡΚΕΤΑ ΚΑΛΑ». Βαθμοί από 36-40 βαθμολογούνται με «ΚΑΛΑ». Βαθμοί από 41-45 βαθμολογούνται με «ΠΟΛΥ ΚΑΛΑ». Βαθμοί από 46 και άνω βαθμολογούνται με «ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑ».

ΤΙ ΛΕΝΕ Τ'ΑΣΤΡΑ

Για την εβδομάδα από 21 έως 27 'Ιουλίου 1961

ΚΡΙΟΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 21 Μαρτίου-20 'Απριλίου
Οι συνθήκες είναι πολύ διαφορετικές από εκείνες που έχετε και δεν πρέπει να τολμάτε νέες έπιπορές. Κουράγιο. Εύνοϊκή ήμέρα: Κυριακή, αριθμός 5.

ΤΑΥΡΟΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 21 'Απριλίου-21 Μαΐου
'Η σκέψη που κάνετε είναι σωστή, αλλά χρειάζεται περισσότερη μελέτη, για να μην πέσετε σε λάθη άνεπανόρθωτα. Προσγειωθείτε. Εύνοϊκή ήμέρα: Πέμπτη, αριθμός 1.

ΔΙΔΥΜΟΙ. Για όσους γεννήθηκαν από 22 Μαΐου - 21 'Ιουνίου
Κάνετε τούς άλλους να ύποψιασθούν πράγματα που δεν υπάρχουν στην πραγματικότητα. Πρέπει να έχετε κατανόηση. Εύνοϊκή ήμέρα: Δευτέρα, αριθμός 9.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 22 'Ιουν.-22 'Ιουλίου
Συντρίνετε στην τελική έπιτυχία με την ήθική σας συμπαράσταση. Έχετε υποχρεώσεις προς τούς συνανθρώπους σας. Εύνοϊκή ήμέρα: Τρίτη, αριθμός 6.

ΛΕΩΝ. Για όσους γεννήθηκαν από 23 'Ιουλίου - 22 Αύγουστου
Φοβάστε εξέλιξεις που έχετε καλά πώς δεν είναι δυνατόν να συμβούν, τουλάχιστον για ένα μεγάλο χρονικό διάστημα. Εύνοϊκή ήμέρα: Πέμπτη, αριθμός 3.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 23 Αύγ.-22 Σ)δρίου
'Υπολογίστε καλά τις αντίδοσεις ώρισμένων ανθρώπων που μπορούν ν' ανατρέψουν μία εύστοχική σας άπόφαση. Προσέξτε. Εύνοϊκή ήμέρα: Κυριακή, αριθμός 4.

ΖΥΓΟΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 23 Σ)δρίου-22 'Οκτωβ.
Χαρούμε, νέα θα σας φέρη ένα άτομο που λείπει από καιρό σε ταξίδι. Έχετε όλα τα προσόντα για να προχωρήσετε. Εύνοϊκή ήμέρα: Παρασκευή, αριθμός 7.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 23 'Οκτ.-22 Ν)δρίου
Μην κάνετε διαχωρισμό των άρμοδιοτήτων, γιατί, στην πραγματικότητα, δεν σας συμφέρει καθόλου. Έχετε καιρό να σκεφθήτε. Εύνοϊκή ήμέρα: Τετάρτη, αριθμός 4.

ΤΟΞΟΤΗΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 23 Ν)ρίου-22 Δ)δρίου
'Επηρεάσεθε φοβερά από τό περιβάλλον σας και δεν μπορείτε να κάνετε σωστούς έλιγμούς στα επαγγελματικά σας προβλήματα. Εύνοϊκή ήμέρα: Πέμπτη, αριθμός 8.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 22 Δ)ρίου-19 'Ιαν.
Έχετε υπερβολική άδυναμία σε ώρισμένα πρόσωπα που έχετε πώς δεν μπορούν να σας βοηθήσουν. Θα δρήςτε τόν μπελά σας. Εύνοϊκή ήμέρα: Κυριακή, αριθμός 6.

ΥΔΡΟΧΟΟΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 20 'Ιαν.-18 Φ)ρίου
Δεν μπορείτε να παίρνετε όλη την εύzyνη επάνω σας όταν τό ζήτημα που σας άπασχλεί δεν εξαρτάται από σας. Εύνοϊκή ήμέρα: Πέμπτη, αριθμός 6.

ΙΧΘΥΕΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 19 Φ)ρίου-20 Μαρτίου
Μεγάλες οικονομικές έπιτυχίες θα στέψουν, κάθε δύσκολη καμπή της επαγγελματικής σας ζωής. Χρειάσεθε θάρρος. Εύνοϊκή ήμέρα: Τρίτη, αριθμός 2.

Ή πριγκίπισσα...

...Μαργαρίτα άναχωρεί από τό θέατρο «Όλντουϊτς», αφού παρηκολούθησε την παράσταση του έργου «Τό κούφιο στέμμα». Άν και από μηνός ή πριγκίπισσα άπέχει τών δημοσίων υποχρεώσεων της, συνεχίζει, έν τούτοις, μία εξαιρετικά έντονη ιδιωτική ζωή.

Ευλόγως...

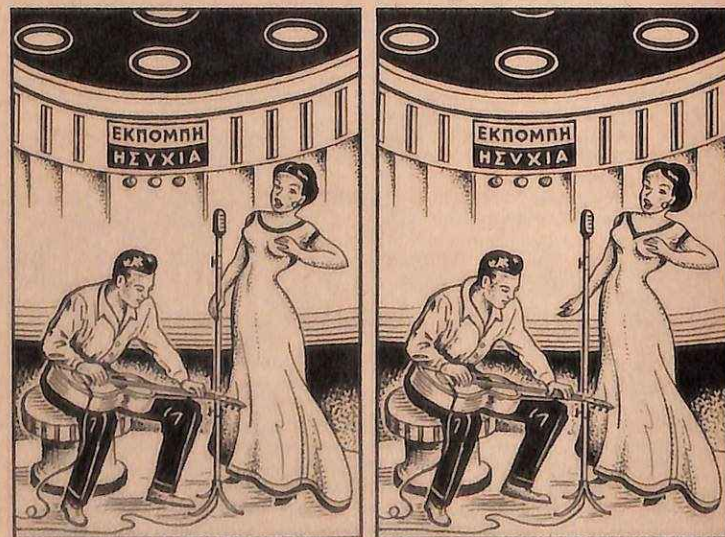
...υπερήφανοι γονείς ό κ. και ή Κα Κέννεντυ, ένώ ό πρόεδρος γιός τους άντιμετωπίζει την όξύτερη διεθνή μεταπολεμική κρίση, άπολαμβάνουν τόν μεσογειικό ήλιο, στην πισίνα του 'Έντεν Ρόκ, στο Κάπ ντ' Άντίμπ, της μεσημβρινής Γαλλίας.

Έδω ι' Ευει

Έρωτευμένοι...

...και πάντοτε άρραβωνιασμένοι (χωρίς να γίνεται κανείς πιά λόγος για τόν προσεχή γάμο τους), ό Άλαίν Ντελόν κ' ή Ρόμυ Σνάιντερ χορεύουν, με κινηματογραφικά ύπογραμμισμένη έκσταση, σε μία έπίσημη δεξίωση, που δόθηκε στο «Σπόρτινγκ» του Μονακό.

Ποιές διαφορές

Τό δεύτερο σκίτσο διαφέρει από τό πρώτο σε 9 σημεία. Μπορείτε να τα βρήτε; *Αύσεις σελ. 60*

Εδω ω' Ευει

● ΚΑΘΕ τί λογικό δεν είναι κατ' ανάγκην και δυνατό, και αντιστρόφως, λογικό είναι να μην αφήσετε την γυναίκα σας να εδύνη το καινούργιο σας αυτοκίνητο, αλλά, τις περισσότερες φορές, δεν είναι δυνατό. Έξ αλλου, δυνατόν είναι όταν έδηγη να είσθε και σεις μέσα, αλλά δεν είναι λογικό.

● ΜΙΑ κυρία εμπιστεύεται στον γιατρό της:
— "Α, εγώ θα προτιμούσα να πεθάνω, παρά να έχω χειρουργείο."
— Μά, κυρία, της άπαντα ήρεμα εκείνος, το ένα δεν αποκλείει το άλλο.

Υ Πάτμος καί... μία προφητεία... Λίγο να δοθήση ο Τουρισμός, λίγο καί η 'Ακτοπλοία (δηλαδή να μη πηγαίνει μόνον ένα καράδι την εβδομάδα), και το μικρό αυτό νησί έχει την δυνατότητα να πλησιάση τα μεγάλα άστέρια τύπου Μυκόνου και 'Υδρας και να τα ξεπεράση. Τα έχει όλα: Χαρακτήρα, όμορφη, καθαρά ελληνική προσωπικότητα. Έχει και το θαυμάσιο μοναστήρι, για όσους θέλουν να συνδυάσουν ψυχαγωγία με πλουτισμό γνώσεων. Και έχει και το σπουδαιότερο όλων... κατοίκους με καλή διάθεση και με εύχρηστη φιλοξενία. Παρά τήρησις: Λέγει κανείς εύχρηστη φιλοξενία, γιατί, καμιά φορά, η υπερβολική και πιεστική φιλοξενία «περάστε, φάτε και άλλο, καθίστε, δεν στοιχίζει τίποτε», που μεταβάλλει τον έπισκέπτη σε προσκεκλημένο και τον υποχρεώνει σε συνεχείς εκφράσεις ευγνωμοσύνης και ευχαριστιών, είναι μὲν αξιόπαινη, αλλά κουραστική. Η μέση φιλοξενία, η απλή, χωρίς υπερβολικές προσφορές και χωρίς διάθεση εκμεταλλεύσεως, είναι αυτό που αποτελεί τον ισχυρότερο τουριστικό μαγνήτη. Όσα νησιά δεν την έχουν, δεν θα γνωρίσουν ποτέ πραγματική κίνηση, όσα ξενοδοχεία και αν κτισθούν και όσο και αν αγωνισθῇ ο Τουρισμός...

Υ 'Ενθουσιασμένος... έμεινε από τας 'Αθήνας και από την 'Επίδαυρο και από τους

ΦΛΥΑΡΙΕΣ

«Άχαρνης» ένας συμπαθής ξένος, γνωστός τώρα στην 'Αγγλία και άγνωστος στην 'Ελλάδα: 'Ο 'Εντιμ. Μάρτιν Πάρσονς, δεύτερος υἱός της κομίσσης Ρός και (ένδιαφέρουσα λεπτομέρεια) έτεροθαλής αδελφός του περιφήμου Τόνου 'Αρμ-στρονγκ - Τζόουνς...

Υ Κρουαζιέρες... πολλές κυκλοφορούν. Η πιό παράξενη όμως είναι αυτή του «ΕΛΒΕΤΙΑ», γερμανικής εταιρίας πολυτελεστάτου πλοίου, που θα ξεκινήση από την θάλασσα του Βορρά και θα φθάση μέχρι τας 'Αλπεις, στην καρδιά της 'Ελβετίας. Την άπιθανη αυτή έκδρομη την έκαναν πολλά καράδια κατά το παρελθόν. Είναι η διαδρομή του Ρήνου που διασχίζει όλη την Εύρωτη ξεκινώντας από την Βόρεια Θάλασσα και περνώντας ανάμεσα από 'Ολλανδία, Γερμανία, Γαλλία, 'Ελβετία...

Υ Δικαιοσύνη!.. Στην 'Αγγλία, πρό ήμερών, ένας άπρόσεκτος αυτοκινητιστής, που έκτύπησε ένα κοριτσάκι 14 ετών και το κατέστησε ανάπηρο και ανιάτως παράλυτο, κατεδικάσθη να πληρώση το ποσόν των 50.000 λιρών!..

Υ Η έταιρία «Rheinstahl»... του 'Αμβούργου γνωρίζει, άραγε, πόσο κακήν εντύπωση κάνουν οι κυλιόμενες σκάλες που εγκατέστησε

στην καρδιά των 'Αθηνών, ή, πιό σωστά, οι κινητές χειρολαβές που, ενώ σ' όλον τον άλλο κόσμο εργάζονται συνεχώς, στην 'Ελλάδα χάλασαν ένα έτος μετά την έφαρμογή τους; Κάποιος θα έπρεπε να το πη στην ξένη έταιρία, γιατί πάντως έδω δεν προστατεύει το καλό της όνομα...

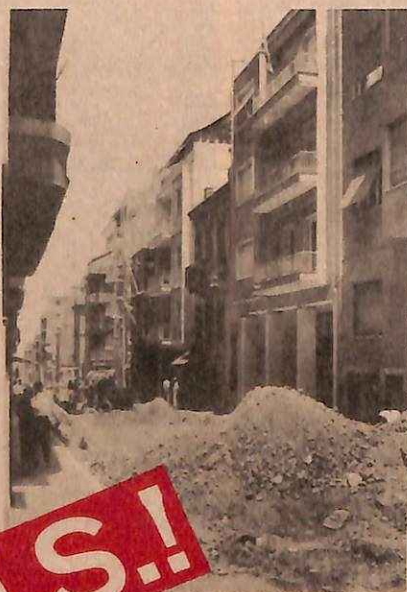
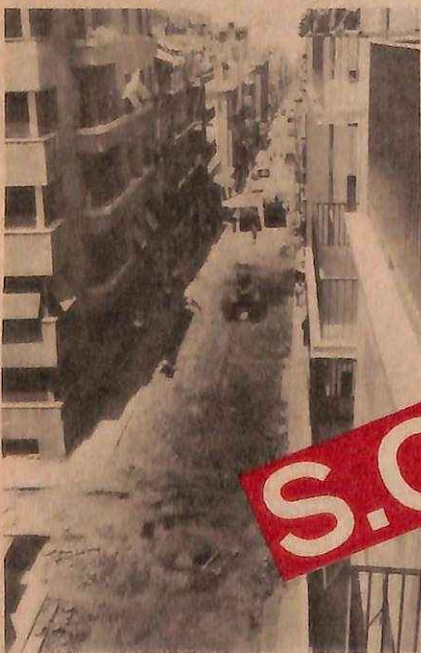
Υ Τί πρόοδος!.. Το Μπόουλινγκ έρχεται και στην 'Ελλάδα. Σπόρ-παιχνίδι διασκεδαστικώτατο παίζεται με μιὰ πελώρια ξύλινη μπάλλα, την οποίαν ο παίζων στέλλει σε τροχιά, με σκοπό να ρίξη όσο το δυνατόν περισσότερα υπερμεγέθη ξύλινα θρία πόνια... Ξεκίνησε από την 'Αμερική και τώρα έχει ξετρελλάνει το Παρίσι... Υ Σύγχρονο ανέκδοτο (υποτίθεται αυθεντικό)... "Ένας μανιώδης υποβρύχιος ψαράς, στά βάθη της γαλανής θάλασσας, συναντά ξαφνικά ένα του φίλο, ο οποίος δεν έχει ούτε μάσκα, ούτε περβύνη, ούτε όπλο. Τον πλησιάζει και τον ρωτά: «Τί κάνεις εδώ κάτω;». Και ο άλλος έξαλλος: «Τί φαντάζεσαι ότι μπορεί να κάνω; Πνίγομαι!».

Υ Παρατήρησις δασκάλων (μεγαχολική για τους γονείς): Τα μόνα παιδιά που μελαγχολούν στις κατασκηνώσεις είναι αυτά που έχουν αφήσει πίσω στο σπίτι τους ένα αγαπημένο σκυλί...

ηηη

Βοήθεια! Ζητούσαν οι κάτοικοι της όδου Σόλωνος. «Σισύφειο» έργο είχε καταντήσει η ανακατασκευή της. 'Επί μήνες τώρα άνασκαφόταν, για να τοποθετηθούν σε άλλο βάθος τα καλώδια κ' οι σωλήνες των διαφόρων εταιριών. Και οι περίοικοι της

S.O.S.!

...ενώπιον αυτής άρτηρίας υπέφεραν από τη σκόνη και δοκίμαζαν τις όρειβατικές τους ικανότητες στους ξεροπόταμους και τις λακούβες που είχαν δημιουργηθῇ ώσπου να τραβηχθῇ όμως η φωτογραφία και να δημοσιευθῇ... ως διά μαγείας ο δρόμος τελείωσε! Κι αναρωτιέται κανείς: Δεν μπορούσε ο σωστός αυτός ρυθμός εργασίας να είχε εφαρμοσθῇ ευθύς εξ αρχής;

Στόν "Άγιο Διονύσιο..."

...ετέλεσθησαν οι γάμοι του κ. Σπύρου Πολέμη και της δίδος Μάρως Σταματιάδου, με παράλυτο την Κα 'Ελ. Καπέτα. Μετά την στέψη έπκολούθησε άφραια δεξίωση στόν Ναυτικό "Όμιλο, όπου παρέστησαν 600 και πλέον προσκεκλημένοι.

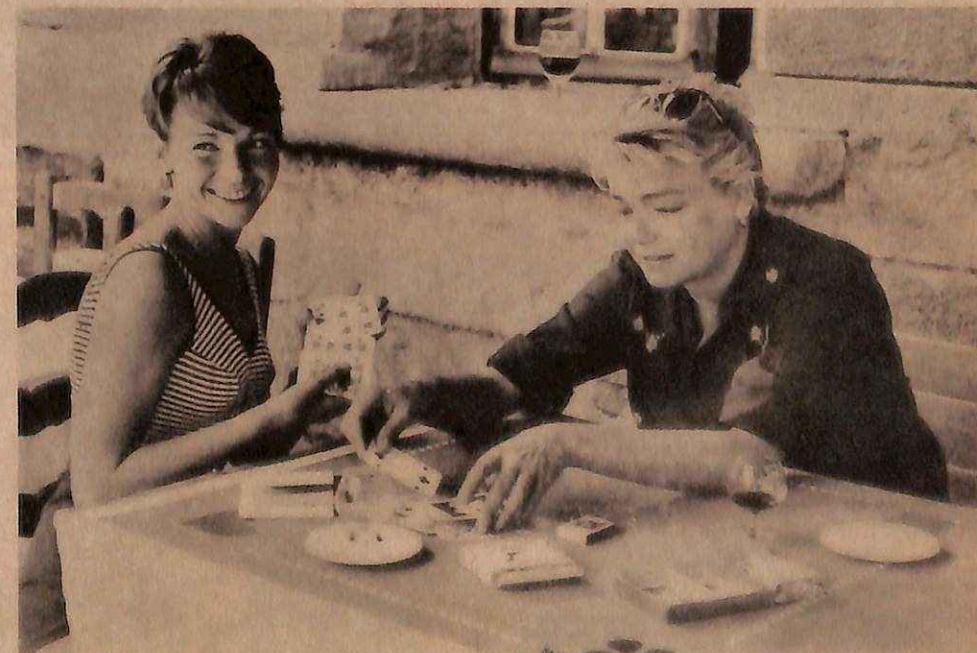
Για το τέννις

Στους άθλητικούς στίβους της 'Αγγλίας έτο-νίσθη έφέτος και η ελληνική γραμμή! Φόρεμα από «αερυλέν», με χαμηλή μέση, κοντή πλισσέ φούστα και διακοσμητική μπορντούρα από χρωματιστή κορδέλλα ή χρυσό μαϊάνδρο.

Αχώριστη...

...από το ποδήλατό της η Ντών 'Ανταμς, κάνει χαριτωμένες εμφανίσεις στους δρόμους της 'Ισάμπ, στην Κυανή 'Ακτή, όπου περνάει τις διακοπές της με τον «μνηστήρα» της, τον παραγωγό Τζόρτζ Τσίκο, ενώ παράλληλα συνεχίζει το γύρισμα της ταινίας «'Ο ψεύτης», που σκηνοθετεί ο Γκριέιλ.

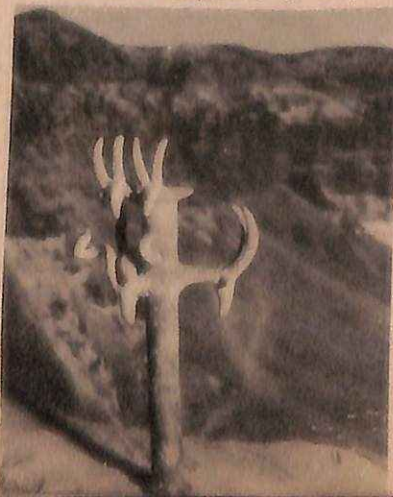
Εδρήματα χιλιάδων
έλων σ' ἑνὴν ἐθνικὴν
κοιλίδα τοῦ Ἰσραήλ

ΒΑΘΕΙΕΣ ΟΙ ΡΙΖΕΣ ΣΤΗΝ ΓΗ ΧΑΝΑΑΝ

ΣΤΟ ΜΙΚΡΟ ΦΩΣ ΤΩΝ ΦΑΝΑΡΙΩΝ ΚΑΙ ΜΕ ΜΑΝΤΗΛΙΑ ΣΤΟ ΠΡΟΣΩΠΟ ΓΙΑ ΤΗ ΣΚΟΝΗ, ΟΙ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΟΙ ΕΞΕΡΕΥΝΟΥΝ ΤΟ ΣΠΗΛΑΙΟ ΕΝ ΓΚΕΝΤΙ

ΠΕΝΤΕ ΧΙΛΙΑΔΩΝ ἐτῶν εἶναι τὸ ἀλ-
λάχοτο αὐτὸ λατρευτικὸ ἀντικείμενο.

Εκστρατεία, ὄχι ἀπλῶς μεταφορικὰ, ἀλλὰ κα-
τὰ κυριολεξίαν, μπορεῖ νὰ χαρακτηρισθῇ ἡ ἐξόρ-
μησις ποὺ ἔκαναν τέσσερις ὁμάδες Ἰσραηλιτῶν
ἀρχαιολόγων στὴν ἔρημο τῆς Ἰουδαίας. Καὶ τὰ
ἀποτελέσματα ἦταν θαυμάσια —τὰ σημαντικώ-
τερα μετὰ τὴν ἀνακάλυψη τῶν παπύρων τῆς Νε-
κράς θαλάσσης—, ἀφοῦ ἐρρίφθη ἅπλετο φῶς
στὸν καθημερινὸ βίον τῶν Ἑβραίων τῆς ἐποχῆς τοῦ
Χριστοῦ. Τὸ ὅλο ἐγχείρημα ἔγινε ὑπὸ τὴν αἰγίδα
τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας τοῦ Ἰσραήλ, τοῦ
Ιουδαϊκοῦ πανεπιστημίου καὶ τῆς Ὑπηρεσίας Ἀρ-
χαιοτήτων. Καί, ὅταν ἐπέστρεψαν οἱ ἀρχαιολό-
γοι, τὰ πιὸ ἐπίλεκτα μέλη τοῦ πνευματικοῦ κό-
σμου τῆς χώρας συγκεντρώθηκαν γιὰ ν' ἀκούσουν
τὴν ἐκθεσὴ τους.

Ἀντικείμενα τοῦ καθημερινοῦ βίου καὶ ἀντι-

κείμενα τελετουργικὰ περιλαμβάνονται μετὰ
τῶν ἄλλων ἀνακαλύψεων. Τὰ περισσότερα ἀπὸ
αὐτὰ ἀνήκουν στὴν Χαλκολιθικὴ Περίοδο —ἐδῶ
καὶ 5.000 χρόνια. Ἀνεκαλύφθηκαν ἀκόμη πολλοὶ
πάπυροι, εἰς τοὺς ὁποίους ἐξιστορεῖται ἀπὸ τοὺς
Ἰουδαίους τοῦ Ιου αἰῶνος μ.Χ. ἡ ἀνταρσία κατὰ
τῶν Ρωμαίων, ὑπὸ τὸν θρυλικὸ ἡγέτη Μπάρ Κο-
σμπα. Οἱ ἐπαναστάται εἶχαν ὑποχωρήσει μὲ τὶς
οἰκογενεῖς τους στὰ σπήλαια ποὺ ἀνεσκάφησαν
τώρα καὶ ὠργάνωσαν ἐκεῖ τὴ ζωὴ τους, σὲ μιὰ
ἡμιμόνημη κατάστασις πολιορκίας.

Οἱ ἀνακαλύψεις αὐτὲς χαιρετίστηκαν μὲ ἰδιαί-
τερο ἐνθουσιασμό ἀπὸ τοὺς σύγχρονους Ἰσραη-
λίτες, γιατί ἀποτελοῦν ἄλλη μιὰ μαρτυρία γιὰ
τὶς ρίζες τους στὴν Γῆ Χαναάν.

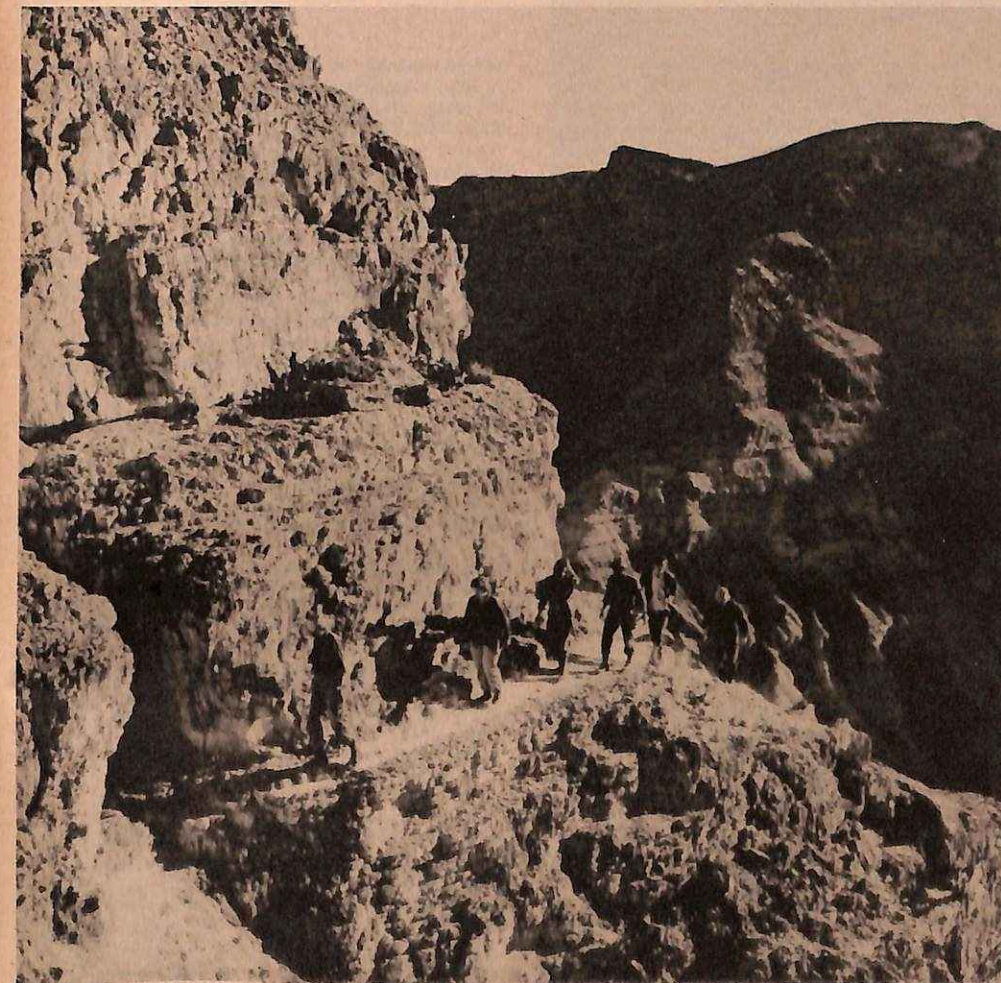

ΔΥΟ ΦΟΙΤΗΤΡΙΕΣ τῆς ἀρχαιολο-
γίας, ποὺ ἔλαβαν μέρος στὶς ἀνα-
σκαφές, πλένουν τὰ εὐρήματα, μή-
πως ἀνακαλύψουν ἐπιγραφές. Ἀνά-
μεσα στοὺς πολυάριθμους ἐπισκέ-
πτες τῆς περιοχῆς τῶν ἀνασκαφῶν
ἦταν καὶ ὁ πρωθυπουργὸς κ. Μπέν
Γκουριόν. Ὁ καθηγητὴς Γκιγκέλ
Γιαντίν τοῦ παρουσιάζει μερικὰ
κλειδιά ποὺ βρέθηκαν στὸ ρωμαί-
κῆς ἐποχῆς φρούριο τῆς Μασάδα.

ΚΑΙ ΛΙΓΗ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΗ. Οἱ ἐρ-
γάτες μιᾶς ὁμάδος στέφουν ἓνα
συνάδελφό τους μὲ εὐρήματα πέντε
ἢ ἕξι χιλιάδων ἐτῶν. Οἱ ἀρχαιολο-
γικὲς ἀρχὲς ἐπέτρεψαν στοὺς ἐβε-
λοντὰς τῶν ὁμῶδων καὶ στοὺς ἐπι-
σκέπτας νὰ πάρουν, σὰν ἀνομνη-
στικά, τεμάχια ἀπὸ πῆλινα ἀγγεῖα.

(Φωτ. Camera Press)

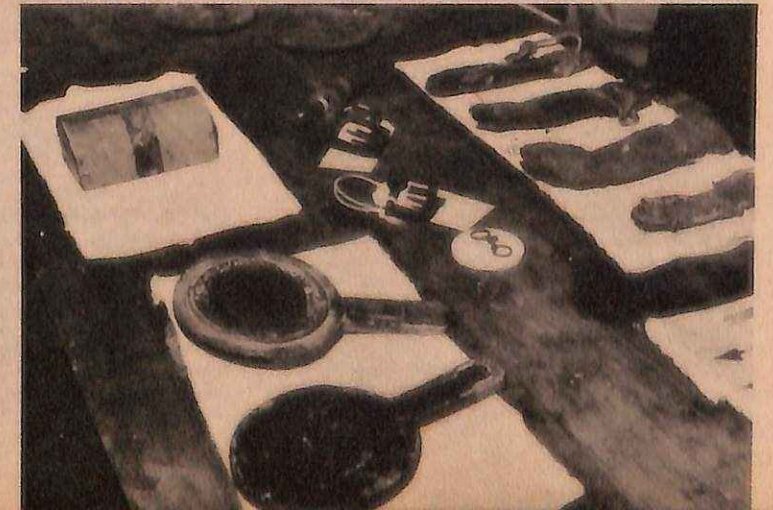

ΑΝΑΜΕΣΑ ΣΤΟΥΣ ΑΠΟΚΡΗΜΝΟΥΣ ΒΡΑΧΟΥΣ ΟΙ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΟΙ ΑΝΕΒΑΙΝΟΥΝ Σ' ΕΝΑ ΣΠΗΛΑΙΟ

Σ' ΑΥΤΗ τὴν κατάστασις ἀνεσκόφη ἓνα δέμα ἀπὸ 40 περίπου παπύρους,
στὸ Σπήλαιο τῶν Ἐπιστολῶν. Κι ὅμως, ἡ ἐπιστὴμὴ δὲ τοὺς διαδόση.

ΧΑΛΚΙΝΟΙ ΚΑΘΡΕΠΤΕΣ, μιὰ ἄδεια ξύλινη θήκη κασμημάτων, κλειδιά
ρωμαϊκῆς κατασκευῆς, σανδάλια — ἀνάμεσα στὰ τέσσα ἄλλα εὐρήματα.

Η ΒΑΣΩ ΜΑΝΩΛΙΔΟΥ καὶ ὁ σκηνοθέτης Ἀλέξης Σολομός, φωτογραφούμενοι κατὰ τὴ διάρκεια τῶν δοκιμῶν τῆς «Ἐρωφίλης» τοῦ Χορτάτζη

Η βερνική σαϊζόν προχωρεί και, ύστερα από δέκα ημέρες, εγκαινιάζεται ο κύκλος των καλλιτεχνικών εκδηλώσεων του Φεστιβάλ 'Αθηνών. Έν τώ μεταξύ, όμως, τὰ ἀθηναϊκά θέατρα παρουσιάζουν ένα αλληθινά πολύ περίεργο φαινόμενο: 'Εργάζονται κατά κανόνα τὰ θέατρα εκείνα που έχουν... κακό ή μέτριο έργο! Βέβαια, με τις 15 υπαίθριες σκηνές που λειτουργούν έρέτος ή κατάντηρη των καλλιτεχνικών δυνάμεων είναι μεγάλη και σέ κάθε θίσσο είναι μόνο δύο ή τρείς ήθεσποις ξεχωριστής κλάσεως. Δέν εμφανίζονται ο Μουσούρης, ο Μυράτ, ο Χόρν, καθώς και 'Αρών, ή Βουγιουκλάκη κ' ή Καρέζη. Ο 'Ηλιόπουλος ήταν στην Θεσσαλονίκη και ο Διαμαντόπουλος με την 'Αλκαίου είναι τουρίε. 'Επίσης τὸ «Θέατρο Τέχνης», τοῦ Καρόλου Κούν, είναι στην μακεδονική πρωτεύουσα. 'Εν πάση περιπόσει, ανεξάρτητα από τις συνθήκες των θιάσων, γεγονός είναι ότι ή κίνηση, ως επί τὸ πλείστον, δέν είναι εξαιρετική και, όπως είπαμε, έργα μέτρια και ἀσήμαντα προσελκύουν περισσότερο από τὰ συγκριτικὰ καλύτερα... Παράδειγμα: Κατά γενική διατίστωση τής κριτικής, τὸ αὐτισμικό έργο τοῦ Φώσκολου, στο έβρατρο «'Α-πόλλων», τής οδοῦ Πανεπιστημίου, παρουσιάζει ξεχωριστό ενδιαφέρον. 'Εν τούτοις είναι πολλοί περισσότεροι ο θεαταί, ὡς την ώρα, που πηγαίνουν στα άλλα ελληνικά έργα. Ο Διμήτρης Γιαννουκάκης έχει στο ένεργητικό του ωραιότατες κομωδίες και αξιόλογες θεατρικές έπιτυχίες, μεταξύ τῶν ὁποίων και «'Η κυρία έχει νεύρος», που παρουσιάζει τώρα ή Βίλμα Κύρου, ἀφού ή «'Ηλιθία» δέν απέδωσε έμπορικά. 'Εν τούτοις τὰ «Σκάνδαλα στην έξοχή», τοῦ Γιαννουκάκη, που καταδικάσθηκαν ὁμόφωνα από την κριτική σάν κάτι τὸ ἀσήμαντο και τὸ χωρίς ενδιαφέρον, συγκλητρώνουν, στον 'Εθνικό Κίθτο, κόσμο... Δακτυλομετρούμενοι είναι ο θεαταί που πηγαίνουν να ἴδουν την Ζαβιτάνου και τὸν Δαμιάνο στο «Γένση από μέλι», που οἱ ειδικοί τὸ ἀνέρωσαν έγκωμισαστικά σχόλια. 'ΗΜΕΙς ἡμέρα που σ' εἶ-

ΤΟ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΑΘΗΝΩΝ ΑΡΧΙΖΕΙ..

ΠΑΡΟΦΟΡΙΕΣ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑ ΤΟΥ Κ. ΑΧ. ΜΑΜΑΚΗ

τως θα έχουμε και ώρισμένες αλλαγές και ακόμη, σε λίγες ημέρες, θα έχουμε τον κύκλο των εκδηλώσεων του Φεστιβάλ 'Αθηνών, που εγκαινιάζεται στις 31 'Ιουλίου.

Οἱ «Ἀχαρνῆς» καὶ ὁ Γαλανὸς

Ἡ δὲ τὴν ὥρα ποὺ θὰ διαβάζετε αὐτὲς τὶς γραμμὲς τοῦ Ὡδεῖον τοῦ Ἡρώδου φιλοξενεῖ τὰ καθιερωμένα πρόλογον τοῦ Φεστιβάλου Ἀθηνῶν. Δηλαδή τὸν κύκλο παραστάσεων ἀττικής κωμῳδίας ποὺ παρουσιάζει κάθε χρόνο στὸ κάτω ἀπὸ τὴν Ἀκρόπολη ἀρχαῖο θέατρον τοῦ εἰδικοῦ κλιμακίου τοῦ «Ἐθνικοῦ Θεάτρου». Ἐφέτος ὁ κύκλος αὐτὸς περιλαμβάνει ἐμφάνιση γιὰ δέκα ἡμέρες τῆς κωμῳδίας τοῦ Ἀριστοφάνους «Ἀχαρνῶν». Το ἔργο παίχθηκε ἤδη τὴν προπερασμένη Κυριακὴ στὴν Ἐπιβαυρο καί, ὅπως θὰ ξέρετε, ἀπέτελεσε καὶ τὸ κύκνειο ἄσμα ἐνὸς ἐξαίρετου καλλιτέχνη τοῦ ἑλληνικῆς σκηνῆς, τοῦ Τάκη Γαλανοῦ. Ἐνὰς πολλὸ φινός, ἀληθινὰ θαυμάσιος ἥθοποιός ποὺ ἡ ἀπώλεια τοῦ δὲν προεκάλεσε μονάχα δικαιολογημένη συγκίνηση καὶ εἰλικρινὴ θλίψη, ἀλλὰ ἔγινε ἀφορμὴ νὰ υπογραμμισθῇ γιὰ μιὰ ἀκόμη—δυστυχῶς ὑστατή—φορὰ τὸ ὁμολογουμένως ἐξαιρετικὸ ὑποκριτικὸ ταλέντο τοῦ. Τώρα στὶς ἀθηναϊκὲς παραστάσεις τοῦ ἔργου, τὸ ρόλο τοῦ Εὐρύπιδι ἀπιδείξει ὁ Πέτρος Λοχαΐτης. Οἱ «Ἀχαρνῶν» στὴν ἀθηναικὴ παρουσίαισιν τοὺς θὰ ἔχουν γιὰ τὸν ρόλο τοῦ βασικοῦ πρωταγωνιστοῦ διὸ ἐναλλαχόμενους ἐρμηνεύτες. Τὸν Χριστόφορο Νέξερ καὶ τὸν Παντελεὺ Ζερόβ. Ὁ Νέξερ, ποὺ ἔ-

Ο ΝΕΖΕΡ, ο Καλογιάννης και ο Μπούχλης, όπως ακριβώς εμφανίζονται στους «Αχαρνές».

Η ΜΑΡΓΚΟΤ ΦΟΝΤΕ-Ι'Ν, η διάσημη χορεύτρια, σε μιὰ σύνθεση βασισμένη σε ινδικό μύθο, μαζί με ένα από τα άνδρικά στελέχη του Βασιλικού Μπαλλέτου του Λονδίνου, που πρόκειται να την πλαισιώσει

στά μεγάλα κέντρα της Ευρώπης και 'Αμερικής, είναι έδω και τρεις εβδομάδες στην 'Αθήνα. Αυτή τη φορά θα την ακούσουμε στο κοντσέρτο του Μπράμα, σάν σολίστ της εξαιρετης συμφωνικής ορχήστρας του Μάντσεστερ, που θα την διευθύνει ο αρχιμουσικός σερ Τζον Μπαμπινρόλι. Με την ίδια ορχήστρα θ' ακουσθή και ο παγκοσμίως φήμης βιολίστας 'Ισαάκ Στέρν, παίζοντας το κοντσέρτο του Μπετόβεν. 'Αλλά, όπως μάς δόθηκε και άλλη φορά η ευκαιρία ν' αναφέρουμε, υπάρχουν στο πρόγραμμα του έφρετεινού Φεστιβάλ και άλλες αξιόλογες μουσικές εκδηλώσεις. 'Ανάμεσα σ' αυτές θα είναι και η εμφάνιση της Χωρδαίας του Χάρβαρντ, που την αποτελούν 50 ανδρικά στελέχη. 'Ηδη το λαμπρό αυτό χωρδιακό σύνολο ξεκίνησε από τις 'Ηνωμένες Πολιτείες για μία πολύ μεγάλη περίοδο. Πρώτος σταθμός το Τόκιο. Κατόπιν η τουρνέ θ' αγκαλιάσει όλη την Μέση 'Ανατολή, με σταθμό την 'Αθήνα στις 16 Αύγουστου. Θά 'ελθουν επίσης η ορχήστρα δωματίου του Βερολίνου και η ορχήστρα Ντά Κάμερα του Μιλάνου.

Ἡ ἀποχαιρετιστήριος τῆς Φοντέϊν

Σ τὸ πρόγραμμα τοῦ Φεστιβάλ Ἀθηνῶν περιλαμβάνονται ἐπίσης ἐμφάνσεις χορευτικῆς συγγραμμάτων μετὰ ἐπὶ κεφαλῇ τὴν διάσημην καλλιτέχνηδα Μάρκοτ Φοντέν. Ἐκτός τοῦ ὅτι τὸ περίφημον Βασιλικὸν Μπαλέτο τοῦ Λονδίνου, ποὺ ἐρχεται μαζί της, θὰ ἔχη καὶ εἰδικὴ ὀρχήστρα τοῦ Κόδεν Γκάρντεν, ἡ ἐμφάνισις τῆς διακεκριμένης χορεύτριας παρουσιάζει καὶ ἕνα ἄλλο στοιχεῖο ἐνδιαφέροντος. Ἀναφέρεται συγκεκριμένως ὅτι οἱ ἀθηναϊκῆς ἐμφάνεισις της, ποὺ ἔχουν προσδιορισθῇ αὐτὴς γὰρ τὸν Αὐγούστου, θὰ εἶναι οἱ τελευταῖαι ἐπαγγελματικῆς. Ἡ Μάρκοτ Φοντέν ἀποφασίζει μελλοντικῶς νὰ χορεύῃ μονάχα ἐκτάκτως, γι' αὐτὸ ἀποσύρειται ἀπὸ τὴν ἐπαγγελματικὴν κοινότητα. Στὶς ἐδῶ ἐμφάνεισις της τὴν ὀρχήστρα τοῦ Κόδεν Γκάρντεν, ποὺ θὰ ἔλθῃ μαζί με τὸ μπαλέτο, θὰ διευθύνῃ ὁ Τούντλεϋ Σίμωον.

Οἱ προετοιμασίαι τῆς «Ναυσικᾶς»

Εν τῷ μεταξύ ἐντείνονται ἐδῶ οἱ προετοιμασίες γιὰ τὴν παγκόσμια «πρώτη» τῆς ὁπείρας «Ναυσικά», πού γίνεται μὲ τὴν προσωπικὴ ἐπίβληση τῆς Γκιλάνβιλ Χικς, τῆς Ἀμερικανίδος συνθέτοισ τοῦ ἔργου. Ἡδὴ ὁρίσθησαν παράγοντες αὐτῆς τῆς παραστάσεως εἶναι τὴν Ἀθῆνα. Συγκεκριμένα ἤλθε τὸ περασμένο Σάββατο ὁ σκηνοθέτης καὶ χορογράφος Τζῶν Μπάττλερ, πού ἔχει ἀναλάβει τὴν προνίδα τοῦ ἀνεξάρτητος τοῦ ἔργου. Εἶναι ἐπίσης ἐδῶ ὁ Ἀνδρέας Νομικός, πού φιλοτεχνεῖ τὰ σκηνικά καὶ τὰ κοστούμια τῆς «Ναυσικάς».

ΔΧ. ΜΑΜΑΚΗΣ

ΣΤΟΥΣ ΠΡΟΠΟΔΕΣ ΚΑΤΑΦΥΤΟΥ ΛΟΦΟΥ, ΤΟ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟ «ΓΑΛΗΝΗ»

ΕΝΑ ΑΚΟΜΗ ΑΠΟΚΤΗΜΑ ΤΩΝ ΚΑΜΕΝΩΝ ΒΟΥΡΛΩΝ

Τὰ Καμένα Βούρλα είναι μια δλόδροση, όμορφη, γοητευτική, απόλυτα συγχρονισμένη λουτρόπολη, πού δεν προορίζεται μόνο για όσους έχουν ανάγκη από λουτροθεραπεία, αλλά και για όσους θέλουν να παραθερίσουν σέ μια ήσυχη, συγχρονισμένη και θαυμάσια ώργανωμένη ακτή. Γοητευτικές, επίσης, είναι οι ημέρες στα Καμένα Βούρλα και κατά τις άλλες εποχές, όχι μόνο τó καλοκαίρι.

Αν και τὰ Καμένα Βούρλα όφείλουν την ύπαρξη και την ανάπτυξη τους στα ραδιενεργά λουτρά τους, δεν έχουν καθόλου την κάπως νοσοκομειακή ατμόσφαιρα πολλών λουτροπόλεων. Έχουν, αντίθετα, τó ύφος μιάς έξοχης ήσυχης και νεανικής, πού ανάπαυει και ζωντανεύει, και πού κέντρο της είναι τó μεγάλο, καινούργιο και κομψό ξενοδοχείο «Γαλήνη», τó όποιο συνδυάζει άρμονικά την πολυτέλεια με την απλότητα. Τó ωραιότατο σχεδιασμένο πάρκο, με τὰ πράσινα γκαζόν και τις μικρές λιμνούλες, και ή μικρή άμμουδιά με τó νυκτερινό χορευτικό της κέντρο συνθέτουν ένα όνειρώδες περιβάλλον, πού δημιουργεί ατμόσφαιρα χαράς, ζωντανής ήρεμίας και ξεγνοιασιάς.

ΩΡΑΙΟ, ΜΟΝΤΕΡΝΟ ΚΑΙ ΑΝΕΤΟ, ΠΡΟΣΦΕΡΕΙ ΜΙΑ ΕΥΧΑΡΙΣΤΗ ΔΙΑΜΟΝΗ

ΠΕΡΑΝ ΤΗΣ ΕΔΕΜ...

♦ «Ένθα όρχησις, εκεί διάβολος», λέγανε οι Πατέρες, και κάθε φορά πού αποφασίζει ή στήλη αυτή να ξανοιχθή στην παραλία τού Σαρωνικού αισθάνεται πράγματι πώς πρέπει να συνοδεύεται από ένα παπά και μια άγιαστούρα.

♦ Να μη βασκαθούμε, όσο μάς έλειπε άλλοτε ή ποικιλία (και στη δική μας τήν γενιά τó δίλημμα ήταν πάντα ανάμεσα στην θερινή 'Αρζεντίνα και στο Καζίνο τής Γλυφάδας), τόσο στην μεταπολεμική άθηναική άθλιότητα ή μόνη παρηγοριά (έπιφανειακή τουλάχιστον) είναι όλο αυτό τó περιδέραιο τών κέντρων, πού απλώνεται σ' όλη αυτή τήν 'Ακτή και καταλαμβάνει σιγά-σιγά και ένα μεγάλο μέρος τής ένδοχώρας.

♦ Λιποβαρή και ανάπηρα είναι δέβαινα και αυτά τὰ κέντρα, αν αποφασίσης να τὰ ζήσης από πιό κοντά. Όσα έχουν ατμόσφαιρα δεν έχουν φαί, όσα έχουν μπάρ δεν έχουν μπάριμαν, όσα είναι φθηνά τὰ δέρνει ή συμφορά τού γυμνού ηλεκτρισμού και όσα έχουν ύφος κάπως γραφικό τὰ φοβούνται και τὰ τρέμουν αι άξιοπρεπείς μας συνοδοί σαν πιθανά και ένδεχόμενα άντρα άμαρτίας.

♦ Κάθε άθηναικό καλοκαίρι έχει τὰ δικά του χαρακτηριστικά. Πέρυσι ήταν ό «ντορτουρμάς» και ό Χατζιδάκις, φέτος, κατά πώς φαίνεται, θα είναι ό Θεοδωράκης και ή μάχη ανάμεσα στα κοσμικά κέντρα παλαιού τύπου και στα άρτιγέννητα ή και ήδη θνησιμαία «κλάμπς», στα όποια καταφεύγει ή νέα γενεά.

♦ Η διαφορά ανάμεσα στα πρώτα και στα δεύτερα είναι ή διαφορά μεταξύ άνήθου και ώριμου ή και παρωχημένης ηλικίας. Στα κοσμικά κέντρα οι άνθρωποι περιμένουν να τους διασκεδάσουν τὰ νούμερα. Στα «κλάμπς» προτοιμάζουν οι ίδιοι τήν ψυχαγωγία τους, με τόν άλάνθαστο τρόπο τής άμέσου έπαφής. Όταν ή προετοιμασία άρθή σ' ένα σημείο ικανοποιητικό, έπιβαίνουν κάποιον τροχοφόρο και όρμουν πρós τους έρήμους αιγιαλούς, για να διαπράξουν αυτό πού ένας καλός μου φίλος όνομάζει παραστατικότητα... «Αναδάσωση».

♦ Και χρειάζεται πράγματι αναδάσωση, αυτή ή άνυδρος και άξενος άκτή τού νέου δρόμου πρós τó Σούνιο...

♦ Σαββατόδραδο, ξανοιχτήκαμε, με τó πιό στοιχειώδες μέσον μεταφοράς πού έχει έφευρει ή τροχόκίνητος ανθρωπότης (μια «Σιτροέν» δύο ήππων, πού προσφεύεσταν οι κάτοχοί της τήν όνομάζουν «Παναγής»), και έπιθεωρήσαμε όλα αυτά τὰ μανιτάρια τής ευχάτιας, μέχρις ότου άράξαμε σ' ένα άκροπύργιο κάπως συγυρισμένο και λογικό, πού έχει για τίτλο τó όνομα ένός παλαιού ύπουργού τών 'Εξωτερικών τής Μεγάλης Βρεταννίας (ού μην άλλα και τού καπέλλου του) και για ιδιοκτήτη ένα πάγκαλο έφηβο, πού ύποπτεύομαι ότι είναι και ό μεγαλύτερος κράχτης τού καταστήματος...

♦ Κάσαμε, κοιτάσαμε γύρω, κι αναγállισε ή ψυχή μας: Σκυλόοβριότανε ό σκληρός πυρήνας τού Κεντρικού Τετραγώνου, σέ όλη του τήν μεγαλοπρέπεια. Ό διαπρεπής άκτινολόγος μετά τής Αϊκατερίνης του, αι δύο τακτικά άδελφαι τής κοσμικής στήλης, ό εύτραφής Περικλής τών συγχρόνων Παρθενώνων μετά τής καταλλήλου νέας πλαισιώσεως, όλοι αι ώραιαι και συμπαθείς μορφαι, με τήν τραπουλίτσα τους, τὰ λογάκια τους και τὰ ευγενή χασμουρητά τους. Μοναδική παραφωνία: μια πολυθρόνη παρέα τής Φυσικομαθηματικής Σχολής, πού είχε φθάσει ως εκεί (άκουσον! άκουσον!) με πούλμαν!!

♦ Ηρέμησε ό άνήσυχος νούς: Καμμία άλλαγή ούσιαστική δεν πρόκειται να έπιφέρη ή όδική αυτή έπέκταση τής άνίας μας πρós τήν κατεύθυνση τού Σουνίου. Θα άλληλοφαγωθούν τὰ νέα τὰ «κλάμπς» με τὰ παλιά τὰ κέντρα, και θα άλληλοεξοντωθούν, και θα αποθάνουν, και θα άπομείνι και πάλι, νικήτρια, ή Τρίτη Κατάσταση, τού άπρόσωπου, εύπρεπούς, άθόρυβου μαγαζιού, με τήν τέντα του για τὰ πρωινά μπάνια και τήν τζαμαρία του για τόν φθινοπωρινό μπάτι, και τó άσπρο του τραπέζιμανδηλάκι για να απλώνεται ή τραπουλίτσα μόλις ό πάντοτε ρυπαρός και άξεστος βοηθός σκουπίση κάπως τὰ ψίχουλα και περιμαζέψη τις χαρτοπετσέτες.

♦ Ούτε πιό πάνω, ούτε πιό κάτω.

♦ Έχουν χαραχθή βαθιά οι άπαιτήσεις τών κοινωνικών στυλοβατών μας, κι όλα τὰ άλλα είναι φιοριτούρες, πρόσκαιρες, λιγοζήτες, έτσι για να κροϊδεύωμαστε, για να μαϊμούδιζουμε και να νομίζουμε κ' έμεις πώς γίναμε πρωτεύουσα ευρωπαϊκή..

♦ Πρωτεύουσα σημαίνει άλ λ α γ ή. Πλήθος ανθρώπων θελκτικών, πού να πηγαioέρχωνται, και να άνανεώνωνται, και να προσφέρουν ό ένας στόν άλλο τή χαρά τού καινούργιου. Στη δική μας περίπτωση οι Όκτακόσιοι κινούνται έπιτροχάδην, για να καλύψουν σέ μια νύχτα όλα τὰ άκραία σημεία τού λεκανοπεδίου, από ΧΕΝ και κήπου Μαυροκορδάτου μέχρι 'Ιπποδρόμου και Φίλων τής 'Αστυνομίας, και από Γκόλφ μέχρι Ναυτικού Όμίλου. Άλλα μόλις τούς άφήση λίγο έλεύθερους ή άρπάγη τών Φιλανθρώπων Κυριών, ένα μονάχα νοσταλγούν και σ' ένα προστρέχουν: Στην μικρή εκείνη τραπουλίτσα, σύμβολο μιάς όμάδος ανθρώπων ούσιαστικά πολύ κουρασμένων...

Index

Ρίπ Κίρμπυ

Η έντολή τού άμερικανικού ύπουργείου τών 'Εξωτερικών έξετελέσθη. Ό δαιμόνιος ιδιωτικός ντέτεκτιβ έφερε σέ άίσιον πέρας τήν άποστολή του στην Εύρώπη και στην 'Αφρική, και έπέστρεψε στη Νέα Υόρκη, άποφασισμένος να ξεσκάση, να ζήση για λίγο τήν κοσμική ζωή τής μεγαλοπόλεως, με μια γοητευτική συντροφιά. Άλλά ή νεαρή και ώραιότατη 'Αγαπούλα έχει πιάσει δουλειά σαν μοντέλο στο φωτογραφικό άτελιέ τού Τέντ Χέιλ και μάλιστα έξομολογείται στόν Ρίπ ότι ό Τέντ τήν άγαπάει, πράγμα πού τήν ένοχλεί...

Η Άριμη ολή γύρα των δαυμάλων

Λιακόπες στην άκρογυαλιά! Νά το όνειρο του σύγχρονου ανθρώπου. Και δεν παίζει ρόλο αν είναι στην κοσμική Σαιν Τροπέζ ή στην γραφική Υδρα. Πάντα έχει την γοητεία της ξεγνοιασιάς, της πρόσχαρης έντυπωσης, της καινούργιας περιπέτειας. Ξεκινήστε για τις διακοπές σας με μαγιό «Δελφίνι». Θα δώση στη σιλουέττα σας μια όμορφη πρωτόγνωρη, μια λυγρότητα σαγηνευτική, μια φινέτσα παριζιάνικη. Είναι ένα άμφοιχο που κέτο από θαυμάσια έμπειρο, μονόχρωμα, καρρό και ριγέ

μαγιό, που άλλοτε θυμίζουν απαλές ανταύγειες της θάλασσας κι άλλοτε μια πρόσχαρη φουτουριστική δημιουργία. Το μαγιό «Δελφίνι», σε ντε πίες ή μονοκόμματο, έχει πάντα μια καταπληκτική εφαρμογή, που οφείλεται στην τεχνική του και στις καινούργιες ενισχύσεις, που λανσάρε για το 1961. Καί μη ξεχνάτε κάτι σημαντικό: Όπως θα ήθετε και στην θαυμάσια συλλογή, που διαθέτει το κατάστημα «Δέλτα», της οδού Φωκίωνος 13, το μαγιό «Δελφίνι» έχει μεγάλη ποικιλία σχεδίων, σε τιμές προσιτές για κάθε θαλάντο.

Ερετε πόσο κακό κάνει στο δέρμα η αλμύρα της θάλασσας και η ηλιοθεραπεία; Δημιουργεί γύρω από τα μάτια ρυτίδες, αχρησιεύει την επιδερμίδα, μαυραίνει την όμορφη! Γιατί καλή είναι η ζωή στο υπαίθρο, αλλά χρειάζεται προστασία για να μην είναι καταστρεπτική η επίρροή της. Άλλα μήπως δεν υπάρχουν γυναίκες με πολύ ευαίσθητη επιδερμίδα, που δεν τολμούν να βγούνε το πρωί έξω, γιατί το πρόσωπό τους γεμίζει στίγματα, ρκάει το δέρμα τους ή, από την πολλή ζέση, τὰ χείλη τους γίνονται κομμάτια; Κι όλες αυτές τις ανωμαλίες μπορείτε

να τις καταπολεμήσετε με τη Crème Φυλλίς, που την συνιστούν όλοι οι δερματολόγοι. Γιατί το θαυμάσιο αυτό καλλυντικό δεν έχει μόνον καλλωπιστικές ιδιότητες, αλλά είναι ένα φαρμακευτικό παρασκεύασμα που μπορεί να σας προστατεύει από τα εγκαύματα και τὰ στίγματα του ήλιου και να σας χαρίση μια δροσερή, απαλή, δελφινική επιδερμίδα δεκαετοχόνης κοπέλλας. Θα έχει ευεργετική επίδραση στην όμορφή σας!

Το καλοκαιρινό μακιγιάρισμα, μου έλεγε η έκλεκτη διζαζίστ κ. Λίνα Γαλάνη, στο Salon de Beaute της οδού Κανάρη 4, είναι τελείως διαφορετικό από το χειμωιάτικο. Ο τρόπος βαφίματος είναι πιο απλός, τὰ χρώματα απαλότερα, το υπαρκτόμασμα των χειλιών και των ματιών σχεδόν άσφατο. Γι' αυτό δεν πρέπει να εξακολουθήσετε να βάφεσθε με τον ίδιο τρόπο του χειμώνα. Ρωτήστε μια ειδική, που θα σας βοηθήση στην έκλογη των καλοκαιρινών αποχρώσεων.

Ο περίφημος Γάλλος ράπτης Ζαν Πατού δεν έχασε και τους άνδρες. Με την κολώνια του «Mr. Net» δίνει μια δροσερή πνοή, γεμάτη δυναμισμό και αυτοπεποίθηση, στον σύγχρονο πολυσχολο εκπρόσωπο του ισχυρού φύλου. Μια κολώνια «Mr. Net» είναι κάτι που πρέπει έσείς ν' αγορά-

Mr. Net

ράσετε για τον άνδρα σας. Θα χαρή αφάνταστα όταν, ανοίγοντας τη βαλίτσα του, στο ήρεμο νησί όπου θα πάτε να περάσετε τις διακοπές σας, θα δρή τη δροσιστική φημισμένη αυτή παριζιάνικη κολώνια.

Ιδρώνει πολύ το μωρό σας; Ένα χλιαρό μπάνιο και μια καλή έντριδη με κολώνια Enfants θα σας σώση από την εμφάνιση της «δυστροφίας», που είναι τόσο ενοχλητική για το παιδί. Γιατί η κολώνια Enfants είναι η μοναδική παιδική κολώνια που υπάρχει και την συνι-

στούν όλοι οι παιδίατροι του κόσμου. Δεν είναι μόνο δροσιστική και φτιαγμένη με άγνα υλικά και απάσταγμα ανδρών, αλλά και απαραίτητη στην καθημερινή τουαλέττα των παιδιών κάθε ηλικίας.

Ερετε ότι το ντύσιμο των διακοπών έχει γίνει ολόκληρο παρακλάδι της παριζιάνικης μόδας; Δεκάδες σχεδιαστών παρουσιάζουν κάθε τέτοια εποχή τις νεανικές, χαριτωμένες και πρόσχαρες δημιουργίες τους. Αν θέλετε να ήθετε συγκεντρωμένες τις πιο επιτυχημένες ιδέες τους, δεν έχετε ποσά να σταθίτε για λίγο στις κρυστάλλινες διτρίνες του έκλεκτου αθηναϊκού καταστήματος «Αμαζών», της οδού Έρμου 48. Θα ξελογισθήτε!

Νοιάστε κουρασμένη από την ηλιοθεραπεία και την ολοήμερη παραμονή στο υπαίθρο; Πριν βγίητε το βράδυ πάρτε μια Masque Bleu και βάλετε την για δυο λεπτά στα μάτια σας. Θα ξεκουσασθουν και θα πάσουν μια ζωντάνια παράξενη, γεμάτη λαμπρότητα και σαγήνη. Με την «Μάσκ Μπλέ» το βλέμμα γίνεται νεανικό, πρόσχαρο, λαμπερό. Ολόκληρο το βράδυ τὰ μάτια σας θα συγκεντρώνουν τὰ βλέμ-

ματα των γνωστών σας. Είναι ένα πάμφθηνό καλλυντικό, που πρέπει να έχει κάθε γυναίκα μαζί της τώρα που θα πάη έξω.

Βαρίσθε το πλύσιμο; Θα μου πητε: «Καί ποιά γυναίκα δεν προσπαθεί να την αποφύγη αυτή τη δουλειά;». Κι ακόμη περισσότερο τώρα το καλοκαίρι που τὰ καμάνκα πουκάμισα προστίθενται στην κανονική πλύση του σπιτιού. Νά λοιπόν μια ευκαιρία να συγχρονίσετε το σπιτικό σας με μια θαυμάσια ηλεκτρική μηχανή, που θα σας απαλλάξη από κάθε μπελά. Είναι το περίφημο γερμανικό αυτόματο πλυντήριο «Scharff», που στην Αθήνα αντιπροσωπεύει το κατάστημα «Χουβαρδάς», της οδού Δραγατσάνιου 6. Είναι απίστευτο πόσες δουλειές κάνει μέσα σε λίγα λεπτά. Ζεσταίνει το νερό, πλένει θαυμάσια τὰ ρούχα, τὰ ξεβγάδι όλα χέρια βέλετε και σας τὰ δίνει στεγνά, μόλις νωπά, έτοιμα για σίδερο. Είναι ένας μοναδικός τρόπος για να απελευθερωθήτε από τον βραχνά της παραδουλεύτρας και τὰ έξοδα του καθαριστηρίου. Αν κάνετε ένα μικρό γυναι-

Μ' ένα γερμανικό ηλεκτρικό πλυντήριο «Σάρφ» τὰ ρούχα σας σε λίγα λεπτά είναι πλυμένα, ξεβγαλμένα, στιμμένα και στεγνά. Έτοιμα για σίδερο.

κείο λογαριασμό του τί σας στοιχίζει το πλύσιμο κάθε μήνα, θα δείτε πως είναι υπεραρκέτα για να πάρετε σ' ένα χρονικό διάστημα το θαυμάσιο αυτό γερμανικό πλυντήριο, που θα σας μείνη σ' ολόκληρη τη ζωή σας. Ίδιως για τις οικογένειες που έχουν παιδιά, το πλυντήριο «Σάρφ», που θα τὸ βρήτε σε αυτόματους τύπους και σε μοντέλα με χειροκίνητη στιπτήρια, είναι κυριολεκτικά απαραίτητο. Γιατί ακόμη κι αν έχετε υπηρεσία στο σπίτι σας, ποτέ δεν θα μπορέση να πλύνη τόσο τέλεια τὰ ρούχα και σε τόσο μικρό χρονικό διάστημα. Αν είναι καμιά από τὐτές τις ημέρες ο δρόμος σας α-

πό την οδόν Δραγατσάνιου, μπήτε στο κατάστημα «Χουβαρδάς» να τὰ δήτε. Είναι πρακτικά, καταπληκτικά, αποτελεσματικά, εύκολομετακίνητα, ώστε υποσέτε να τὰ πάρετε και στο έξοχό σας σπίτι. Πραγματικά απαραίτητα σε κάθε σύγχρονο σπίτι.

Μή κάνετε ποτέ μια αυστηρή δίαιτα αδυνατίσματος την εποχή που ο αισθανσθε κουρασμένη, μου έλεγε στην τακτική κουβέντα μας η έκλεκτη αισθητικός και καλή μας φίλη κ. Λίλυ, στο Ινστιτούτο της οδού Αμερικής 15. Τώρα μάλιστα που άρχισε ο καιρός των διακοπών, τρώτε όσο χρειάζεται ο οργανισμός σας και μόνο όταν αισθανθήτε τελείως καλά έλαττώστε τμηματικά το φαγητό σας.

Σκεφθήκατε, αλήθεια, ποίος είναι αυτή τη στιγμή ο μεγαλύτερος κίνδυνος της όμορφιάς σας; Νά σας το υπενθυμίσω εγώ: Η αφυδάτωση. Το καλοκαίρι είναι ίσως η χειρότερη εποχή για την φοβερή αυτή ασθένεια του δέρματος, που μαραινεί την επιδερμίδα και προκαλεί τις ανεπιθύμητες ρυτίδες. Καί να μια απλή και εύκολη περίπτωση: Ο περίφημος συνδυασμός κρέμας και γαλακτώματος του οικου καλλυντικών Orlane, το Lacta-Creme, που ντεμακιγιάρει τέλεια το πρόσωπο και συγχρόνως το προστατεύει από την αφυδάτωση και το τρέφει. Αν όμως το δέρμα σας έχει προδιάθεση για αφυδάτωση τότε πρέπει να πάρετε την Crème Hydratante, της Ορλάν, που σε λίγες μέρες θα ξαναδώση στο δέρμα σας δροσιά, νεάτα και φρεσκάδα. Για όσες ταλαιπωρούνται από την καλοκαιρινή εφίδρωση, που προκαλεί πολλές φορές και μια αλλεργική

κή κατάσταση, η Λοσιόν Τονικ της Ορλάν μπορεί να ολοκληρώση την περιποίηση αυτή της αφυδάτωσης. Μή περιμένετε να σκάση το δέρμα σας για να αρχίσετε.

Φεύγετε για την έξωχή; Μή ξεχάσετε να πάρετε μαζί σας Corperitone. Όσα μπάνια κι αν έχετε κάνει είναι απαραίτητα. Η λοσιόν και το σπρέι του μεγάλου αυτού αμερικανικού συγκροτήματος αντιηλιακών θα σας προφυλάξουν στην αμμουδιά από την κακή επίδραση του ήλιου και θα διατηρήσουν την μπρούτζινη απόχρωση του κορμιού σας. Άλλα, αν το δέρμα σας είναι ευαίσθητο ή για ένα οποιοδήποτε λόγο δεν μπορείτε να κάνετε ηλιοθεραπεία, το Κόππερτον

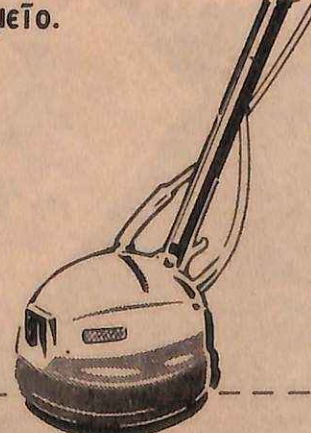
σας προσφέρει την καταπληκτική εφετηνή του καινοτομία, το «Quick Tan». Είναι ένα θαυμάσιο γαλάκτωμα, που σας μαυρίζει μέσα σε τρεις ως πέντε ώρες, τόσο μέσα στο σπίτι σας, όσο και στη θάλασσα. Το «Κουίκ Τάν» του Κόππερτον έχει το μεγάλο πλεονέκτημα ότι τρέφει και τονώνει συγχρόνως την επιδερμίδα χωρίς να δίνη, όπως μερικές λοσιόν γρήγορου μαυρίσματος, μια άρρωστική κίτρινη. Το δέρμα παίρνει, από την πρώτη κιόλας φορά, μια ζεστή μπρούτζινη απόχρωση. Καί κάτι ακόμη: Έπειδή η σύνθεσή του είναι σε τύπο γαλακτώματος, ξερετε που τὸ βάξετε κ' έτσι δεν έχετε τὸ φόβο να μαυρίσετε τόπους - τόπους.

Η Άριμη

Μόνον η ηλεκ. παρκετζα ρευστής παρκετίνης ΦΙΛΙΠΣ θα σας ξεκουράση πραγματικά.

Δέν θα ταλαιπωρείσθε να όπλώνετε κερι στο δάπεδο. Με την απλή κίνηση ενός μοχλού χύνεται αυτόματα δση ρευστή παρκετίνη χρειάζεται για να γυαλίσετε εύκολα οποιοδήποτε πάτωμα και σε οποιοδήποτε σημείο.

Γρήγορο, εύκολο, ξεκούραστο παρκέ με την μοναδική παρκετζα ρευστής παρκετίνης

ΦΙΛΙΠΣ

ΔΩΡΕΑΝ!

Αγοράζοντας από σήμερα την ηλεκτρ. παρκετζα ΦΙΛΙΠΣ αποκτάτε δωρεάν ένα κουτί υγρής παρκετίνης T. 100.

Η Σοφιστική της Γραφής

ΝΤΙΝΟΣ ΤΟΥΛΟΥΠΑΣ
ΑΔΑΜΑΝΤΟΠΟΛΙΣ
ΕΡΜΟΥ 28 ΤΗΛ. 57-490

ΠΡΩΤΟΤΥΠΕΣ
ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ
ΕΥΡΩΠΑΪΚΕΣ
ΥΔΡΕΣ ΔΕ ΔΙΑΦΑΝΗ
ΧΡΩΜΑΤΑ
Νίκος Μαυρίδης

ΤΑ ΠΙΟ
ΕΚΛΕΚΤΑ
Καλλονικά
AYER, RUBINSTEIN,
ORLANE, ARDEN,
FACTOR, KEVLON, PAYOT
ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ
Γ.Α. ΓΕΡΟΥΛΑΤΟΥ
ΒΟΥΛΟΥΡΕΣΤΙΟΥ 2 - ΤΗΛ. 21-610

ΑΠΟ
ΜΕΤΑΣΤΗ
ΜΠΛΟΥΖΑ
ΚΑΙ
ΑΝΣΑΜΠΛ
ΦΑΙΝΕΤΑΙ
ΤΑΥΤΑ
ΛΙΣΤΑ
ΚΑΛΟΚΑΙΡΟΥ
ΜΟΔΕΣ
ΕΡΓΟΧΕΙΡΟ
ΕΥΛΕΙΤΕΣΤΙΑΣ 31
ΤΗΛ. 22-731

Το Σόφισμα
δεν ξεφεύγει
μέ το...
AKIT
ΟΛΟΚΛΗΡΩΝΕΤΑΙ
ΜΕ ΤΗ ΛΟΣΙΟΝ
ΔΡΟΣΙΣΤΙΚΗ-ΑΝΤΙΣΗΠΤΙΚΗ ΜΕ
ΜΟΝΑΔΙΚΟ ΑΝΔΡΙΚΟ ΑΡΩΜΑ

Μαγιώ
ΓΛΑΡΟΣ
Αρίστη
εφαρμογή
ΑΒΟΚΑΛΕΤΤΕΡΟΝΕ
ΦΛΕΣ-ΦΟΡΜ
ΚΟΝΤΟΣΗ
ΑΘΗΝΑΙ
ΕΡΜΟΥ 39
ΘΕΣ/ΝΙΚΗ ΤΙΜΙΣΣΚΗ 22

Μοντέρνα
Ελκα
ΦΕΚΚΕΝΟΣ &
ΠΑΡΚΛΕΟΥΣ
ΠΑΤΗΣΙΟΝ
10

ΘΕΡΙΝΗ ΜΟΔΑ
ΣΤΗΝ
BOULIQUE
Β.Α. Λεοντοπούλου
ΠΑΡΑΜΕΤΡΕΣ ΜΕΤ. ΒΕΛΤΑΝΙΑΣ
ΛΕΣΒΟΡΟΣ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 3
ΤΗΛ. 27-822

ΕΝΟ
ΓΑΛΛΙΚΗ
ΜΟΔΑ
ΜΑΚΙΝ - DEUX PIÈCES
Amazon
ΕΡΜΟΥ 48
ΤΗΛ. 21-406

Γράφοντας
το νέο
τμήμα μας
ΓΥΝΑΙΚΕΙΑΣ
ΜΟΔΑΣ
Ροζαρί
ΚΑΛΑΜΙΣΤΟΥ 15

ΥΦΑΣΜΑΤΑ
ΕΠΙΠΛΩΣΕΩΣ
Ζωηροδοσίτου
ΕΡΜΟΥ 25

Τορναί
ΚΑΛΑΜΙΣΤΟΥ 15

ΛΥΣΕΙΣ

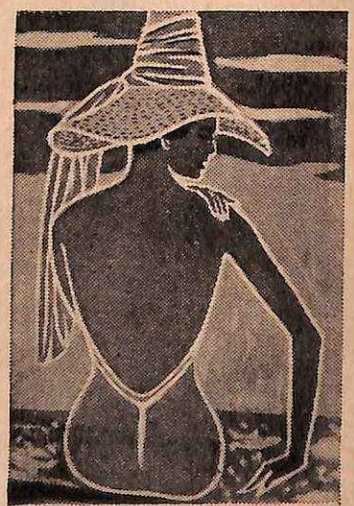
ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ: 1. ΕΠΙΒΙΩΣΙ. 2. ΜΙΛΑΝΟΥ
— ΕΑΡΙ. 3. ΟΡΑΣΙΝ — ΑΡΤΟΝ.
4. ΣΑΪ-ΤΑ — ΚΑΖΟ. 5. ΑΚΑΔ
— ΕΠΟΣ. 6. Ο «ΤΑΓΟΣ» — ΡΕ
7. ΙΕΡΟΥΣ — ΤΟΚΑΣ. 8. ΦΛΟΣ
— ΙΛΟΥ. 9. ΙΛΑ — Ο «ΖΑΡ-
ΜΠΑΣ». 10. ΤΟΝΟΤΙΚΑ — ΑΜΙ.
11. 100 (ΕΚΑΤΟ) — ΚΙΛΛΙΑ.
12. ΣΚΑ(Ν)ΤΖΟΧΟΙΡΟ.
ΚΑΘΕΤΩΣ:

1. ΕΜΟΣ — Ο «ΙΦΙΤΟΣ». 2.
ΠΙΡΑΝΤΕΛΛΟ. 3. ΙΛΑΙ — ΑΡΟ-
ΑΝΙΑ. 4. ΒΑΣΤΑΓΟΣ — ΩΘΟΝ.
5. ΙΝΙΑΚΟΥ — ΤΟΤΟ. 6. ΩΘΟΝ
— ΑΣΣΙΖΙ. 7. ΣΥ — ΚΔ' (24)
— ΛΑΚΚΟ. 8. ΑΑ — ΤΟ «ΡΑ-ΙΧ».
9. ΕΡΖΕΡΟΥΜ — Α. Ο. 10. ΖΑ-
ΤΟΠΕΚ (ΕΜΙΛ) — ΠΑΛΙ. 11.
ΡΟ' (170) — ΡΙΜΑΤΑ. 12. ΟΙ-
ΝΟΣΙΣ — ΣΙΑΟ.

Ο ειδικός συνεργάτης μας επέ-
τυχε με τον συνδυασμό των λέξεων:
ΔΙΑ — ΒΕΛΤΙΩΤΙΚΑ — ΓΕΛΑ
— ΑΝΑΜΙΚΤΟΝ — ΟΥΣΙΕΣ, σύ-
νολον 49 βαθμών.

Καλύτερους ίσως συνδυασμούς να
επιτύχουν αναγνώσται μας με δο-
κιμάς λέξεων σαν: ΑΛΤΑΙ — ΚΑ-
ΛΑΜΙ — ΣΙΓΓΑΝΟ — ΚΑΝΑΛΙΑ
— ΒΕΛΤΙΩΣΙ — ΓΕΛΙΟ — ΣΑ-
ΛΙΟ — ΑΠΟΥΣΙΕΣ κ.λπ.

1. Ο γιάκας του κιθαριστή είναι
πιο φουσκαλωτός στο πίσω μέρος. 2.
Του ίδιου, το πόδι προς το μικρό-
φωνο, είναι πιο λυγισμένο. 3. Το
χέρι του ίδιου, που ακουμπά στις
χορδές του μπράτσου της κιθάρας,
έχει τον αντίχειρα ανοιχτό. 4. Τα
μουστάκια της τραγουδίστριας διαφέ-
ρουν. 5. Της ίδιας το ντεκολτέ δεν
είναι στρουγγυλό. 6. Το χέρι της
ίδιας δεν πιάνει το μπράτσο του μι-
κροφώνου. 7. Το κάτω μέρος του
μπράτσου του μικροφώνου έχει και
τέταρτο πόδι. 8. Στην λέξη «ΗΣΥ-
ΧΙΑ» το γράμμα «Υ» κάνει μύτη
στο κάτω μέρος. 9. Το επάνω με-
σίο φως της όροφης φαίνεται δια-
φορετικό.

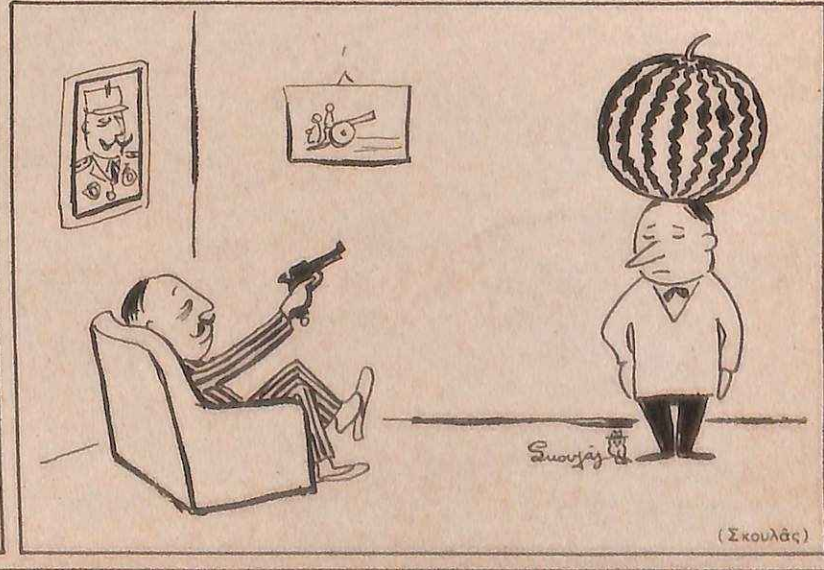
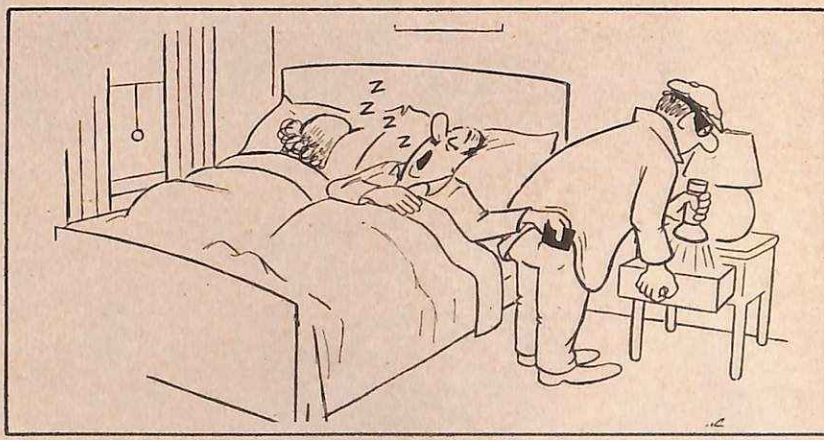
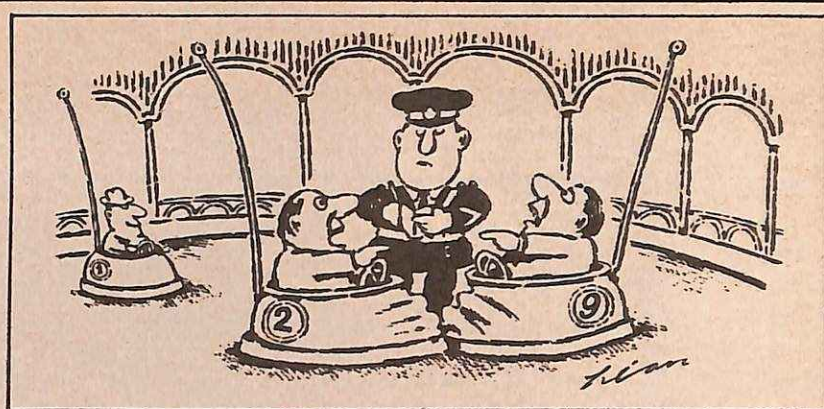
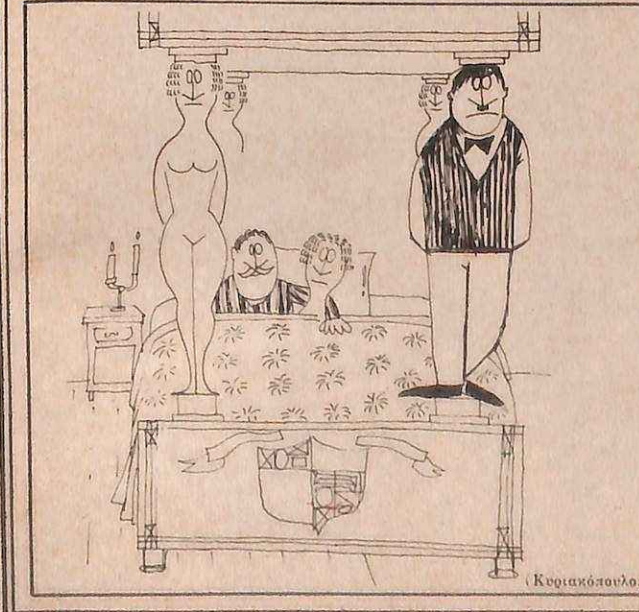
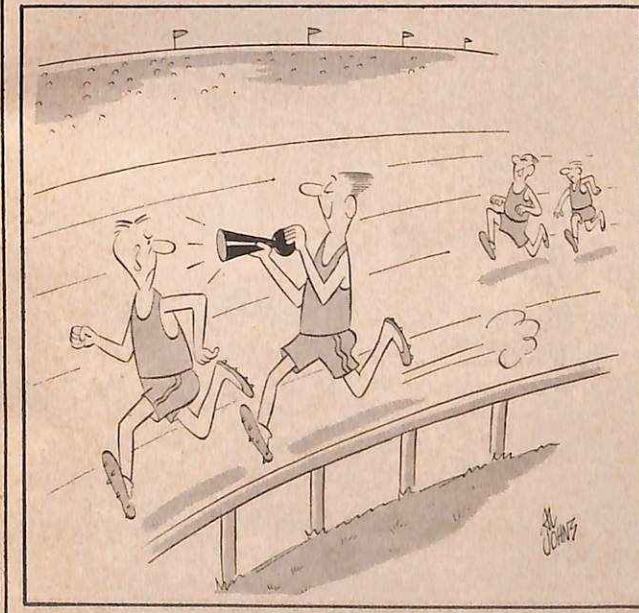
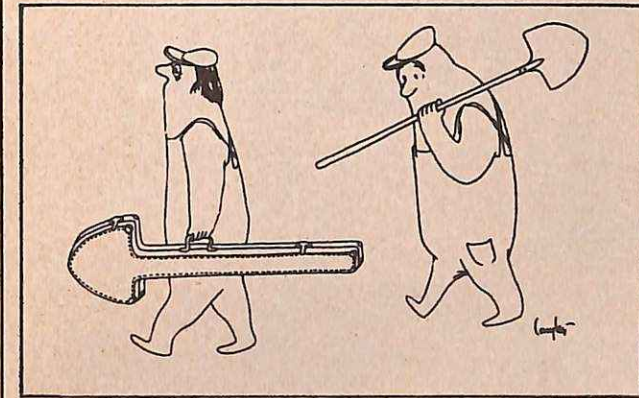
Γρήγορο μαύρισμα

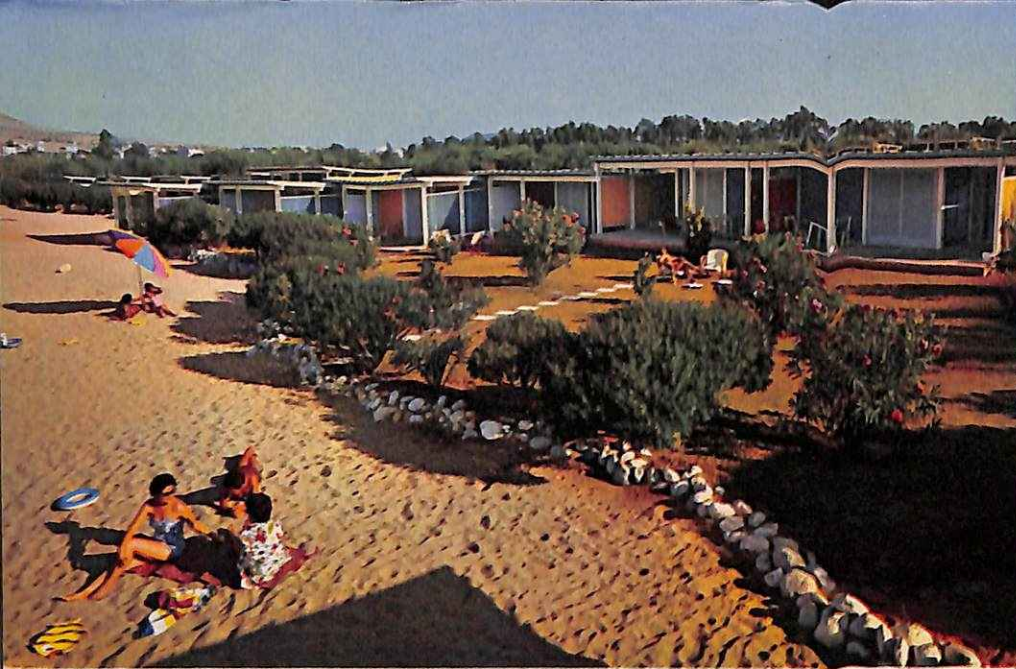
με το Λάδι 'Ηλίου
Μελάν, που μαυρίζει
από το πρώτο μπάνιο
και σάς προστατεύει
από τα εγκαύματα.

ΛΑΔΙ ΗΛΙΟΥ
Melpan
ΦΙΛΤΡΑΡΕΙ ΤΟΝ ΗΛΙΟ

Χιούμορ

ΧΩΡΙΣ ΛΟΓΙΑ

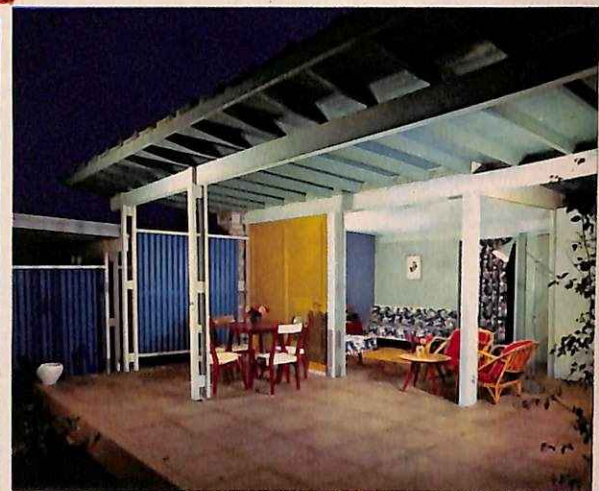

τά Ξενοδοχεία ΑΣΤΥΡ

- στην Γλυφάδα
- στην Κρήτη
- στην Κέρκυρα

δριστα οργανωμένα, πολυτελή, υπέρκομψα, με πρόθυμο και εξυπηρετικώτατο προσωπικό, με κάθε είδους άνεσι και μέσα διασκεδάσεως, σάς προσφέρουν σ' ένα ξεχωριστό, γοητευτικό περιβάλλον, μία άλησμένητη εύχάριστη διαμονή.

ΚΕΡΚΥΡΑ

ΚΡΗΤΗ

